Foreword by Charles H. Roberts

End Time DELUSIONS

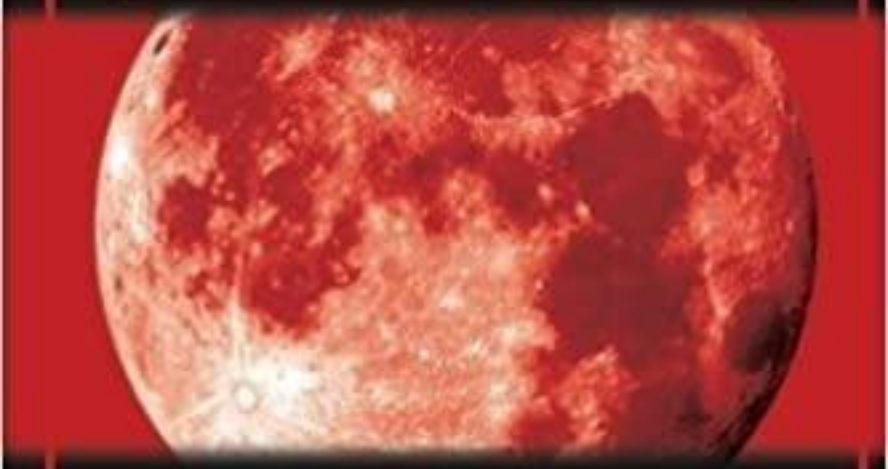

The Rapture, the Antichrist, Israel, and the End of the World

Steve Wohlberg

EINDTIJD WAANZIN

EINDTIJDWAANZIN

De vervoering, de antichrist, Israël, en het einde van de wereld

Steve Wohlberg

© Copyright 2004 - Steve Wohlberg

Alle rechten voorbehouden. Dit boek wordt beschermd door het auteursrecht van de

Verenigde Staten van Amerika.

Amerika. Dit boek mag niet worden gekopieerd of herdrukt voor commercieel gewin. Het gebruik van korte citaten of het incidenteel kopiëren van pagina's voor persoonlijke of

groepsstudie is toegestaan en aangemoedigd. Toestemming zal op verzoek worden verleend. Tenzij anders aangegeven, zijn de bijbelcitaten afkomstig uit de New King James Version van de Bijbel. Geschriften gemarkeerd met KJV zijn

van de King James Version. De nadruk binnen de Schrift is van de auteur zelf. Let op dat Destiny Image's uitgeversstijl bepaalde voornaamwoorden in de Schrift die verwijzen naar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest met een hoofdletter schrijft, en kan afwijken van de stijl van sommige Bijbeluitgevers. Merk op dat de naam satan en verwante namen niet met een hoofdletter worden geschreven. Wij kiezen ervoor om hem niet te erkennen, zelfs tot het punt dat we grammaticale regels overtreden.

Schatkamer

Een afdruk van **Destiny**

Image Publishers, Inc.

Postbus 310
Shippensburg, PA 17257-0310

"Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn." Mattheus 6:21

ISBN 0-7684-2960-9

Voor wereldwijde distributie
Gedrukt in de U.S.A.

3 4 5 6 7 8 9 10 / 09 08 07 06 05 04

Dit boek en alle andere boeken van Destiny Image, Revival Press, MercyPlace, Fresh Bread, Destiny Image Fiction en Treasure House zijn wereldwijd verkrijgbaar bij christelijke boekhandels en distributeurs.

Bel **1-800-722-6774** voor een Amerikaanse boekhandel
bij u in de buurt.
Voor meer informatie over buitenlandse distributeurs, bel **717532-3040.**

Of bereik ons via internet:

www.destinyimage.com

Speciale dank

Aan mijn lieve vrouw, Kristin, voor je geduld tijdens de ontelbare uren die ik opnieuw achter mijn computer doorbracht.

Aan mijn vader, Gene Wohlberg, voor uw gebeden en constante steun.

Aan Dr. Charles Roberts, Dave MacPherson, Herb Frizzell, Bill Kalivas, Don Schaefer, Steve McNelley, Dr. Francis Nigel Lee, en Jeff Zaremsky, voor uw onschatbare hulp, suggesties en gebeden.

Aan Ted en Donna Brown, en Fran McDonald, voor jullie onvermoeibare inzet op zoveel manieren om de bediening van *Endtime Insights bij te* staan.

Aan Larry Carpenter, voor het oorspronkelijke idee om mijn drie kleine profetieboekjes samen te voegen tot één boek-End *Time Delusions.*

Aan Don Milam, Don Nori, Don Nori Jr., Lisa Ott, en het hele Destiny Image team. Moge de Heilige Geest uw organisatie altijd leiden.

Aan alle trouwe protestanten die ons zijn voorgegaan, van wie sommigen hun leven hebben opgeofferd voor onze Heer, en van wie ik zoveel heb geleerd.

Bovenal aan Jezus Christus, mijn Messias en Verlosser, omdat Uw pijnlijke dood en zegevierende opstanding zelfs dit leven mogelijk hebben gemaakt, met al zijn zegeningen en eeuwig leven. Moge Uw naam voor altijd geprezen worden!

Lof voor Eindtijdwaanzin

"Ik ben onder de indruk van de echte geleerdheid en nauwkeurigheid die Steve... Wohlberg's nieuwe boek, *Eindtijd Waanideeën*."

Dave MacPherson, onderzoeker, journalist,
Auteur, *The Rapture Plot* en *The Incredible Cover-up*...

"Eindtijdwaanzin zou een populaire tegenhanger moeten blijken van de overvloed aan preteristische onvoorspellingen en pre-tribulationistische prognoses die het begin van ons nieuwe millennium teisteren."

Dr. Francis Nigel Lee, Th.D., Ph.D.
Professor-Emeritus, Queensland Presbyterian Theological College

"End Time Delusions verwoordt op fantastische wijze wat ik al jaren geloof!"

Pastoor Ed Nichols
Newberg Kerk van de Nazarener
Newberg, Oregon

"Terwijl de meeste baptisten tegenwoordig geloven in de geheime vervoering van de heiligen, gevolgd door de zichtbare terugkeer van onze Heer, hielden wij tijdens de protestantse reformatie vast aan de historicistische interpretatie. *End Time Delusions vormt* een geldige academische en theologische uitdaging voor de *Left Behind* romans."

H.L. Champion, Evangelist
Beheerder, www.Baptist.org
Nashville, Tennessee

"Steve Wohlberg is een van de meest dynamische en indrukwekkende woordvoerders voor de traditionele protestantse interpretatie van profetie, bekend als historicisme. Ik onderschrijf dit nieuwste werk van harte."

Val W. Finnell, M.D.,
Oprichter, Historicism Research Foundation, Inc.
"Eindtijdwaan gaat in tegen de 'wilde speculatie'

van de 'achtergebleven' theologie die vandaag de dag bestaat."

Herb Frizzell, Sr.
Cedar Hill, Texas

"Steve Wohlberg heeft zijn huiswerk gedaan. Hoewel ik niet overtuigd ben van elk detail dat hij presenteert, daagt hij ons allen uit om de Bijbel voor onszelf te bestuderen en niet te trappen in elk glad en gemakkelijk antwoord dat langskomt."

Edward William Fudge
Auteur, directeur van Edward Fudge Ministries

"End Time Delusions is een broodnodige aanvulling op de bibliotheek van werken over eschatologie. Lees het, lees het opnieuw en deel het met een vriend!"

Pastoor Bill Wilton
Sunrise Church
McMinnville, Oregon
De Christelijke Gereformeerde Kerk in Noord-Amerika

"Ik heb meer dan 20 jaar eindtijdtheorieën bestudeerd en dacht dat ik alles wel gehoord had, maar *End Time Delusions* verbindt op meesterlijke wijze mysterieuze Bijbelpassages met elkaar op een frisse, oogverblindende manier. Dit boek is zowel geschikt voor mensen die al lang van profetie houden, als voor mensen die nu pas belangstelling krijgen voor bijbelprofetie."

Don Schaefer
Euless, Texas

"Eindtijdwaan is een beknopt, verfrissend overzicht van een vitaal belangrijk aspect van de christelijke leer. Als gereformeerd predikant beveel ik het van harte aan als een zorgvuldige studie waard."

Stefan Slucki, B. Th., D. Min.
Minister van de Presbyteriaanse Kerk van Australië,
Seacliff, Zuid-Australië.

"Steve Wohlberg's boek is een goed geschreven schok van gezond verstand. Er is een verandering op komst. *End Time Delusions maakt* er deel van uit."

Bill Kalivas

Webmaster, www.historicist.com

"Steve Wohlbergs passie komt overeen met die van de grote hervormers. Of men het er nu mee eens is of niet, het is essentiële lectuur om de dialoog uit te breiden voorbij het fictieve roman- en filmgehypte eindtijdscenario dat de theologie van miljoenen mensen heeft geconditioneerd.
Christenen."

Steve McNelley, Ph.D.
San Juan Capistrano, Californië

"Eindtijdwaan vermijdt de twee kuilen om het Joodse volk op een goddelijk voetstuk te plaatsen of ons te veroordelen als Christusdoders en door God verlaten. Steve Wohlbergs evenwichtige visie zal ons ertoe brengen samen te werken om het goede nieuws te delen met iedereen, Joods of niet-Joods."

Jeff Zaremsky
Messiasbelijdende rabbijn van de Beth-El Shalom Gemeente
Petersburg, Florida

Inhoudsopgave

Voorwoord
Voorwoord
Inleiding
Waanideeën (zelfstandig naamwoord)

Sectie 1 Doopwaanideeën

Hoofdstuk 1 Nu zie je ze, nu niet meer ... ... .21 Hoofdstuk 2 De Parousia en de fonkelende ogen ... ... .27
Hoofdstuk 3 Zal Gods Kerk ontsnappen aan de beproeving? 33

Sectie 2 Zevenjarige Verdrukkingswaanzin

Hoofdstuk 4 De zevenjarige verdrukkingstheorie 39

Hoofdstuk 5 Het laten vallen van de bom 43
Hoofdstuk 6 Het geheim van David Van Biema 49

Sectie 3 Antichrist Waanideeën

Hoofdstuk 7 Antichrist: Feiten versus fictie 55
Hoofdstuk 8 Het punt van Paulus: De antichrist komt *eerst* 59
Hoofdstuk 9 Het afvallen van de waarheid 63
Hoofdstuk 10 Judas: Een type antichrist 67
Hoofdstuk 11 Een toekomstige heer duivels? 71
Hoofdstuk 12 Titanische waarheden over de tempel 73
Hoofdstuk 13 De Bedwinger: Mythen en herinneringen 77
Hoofdstuk 14 De stukjes bij elkaar leggen 83
Hoofdstuk 15 Echo's van vergeten stemmen 87
Hoofdstuk 16 1260 jaar: De factor tijd 95
Hoofdstuk 17 De terugkeer van het gewonde beest 101
Hoofdstuk 18 De I.D. van de Antichrist 105
Hoofdstuk 19 Strijd der Ismen 111
Hoofdstuk 20 Het pad van het virus 125
Hoofdstuk 21Geloof van onze vaderen 133

Sectie 4 Israëlische waanideeën

Hoofdstuk 22 Alle ogen op Israël 141
Hoofdstuk 23 Worstelen met een engel 145
Hoofdstuk 24 Een nieuwe kijk op Jezus Christus 149
Hoofdstuk 25 Helderheid door dubbelzien 153
Hoofdstuk 26 Keuze en de uitverkoren natie 159
Hoofdstuk 27 Golgotha en de goddelijke echtscheiding . . . . . .

.163 Hoofdstuk 28 Toen de muur omviel . . . . . .167 Hoofdstuk 29 1948: Een onzinkbare doctrine? . . . . . .173 Hoofdstuk 30 Als de Eufraat droogvalt . . . . . .181 Hoofdstuk 31 Kikkers, fabels, en Armageddon . . . . . .191 Hoofdstuk 32 Donder uit de Tempel van de Hemel . . . . . .197 Hoofdstuk 33 144.000 Israëlieten Inderdaad 203

Eindnoten

Voorwoord

Toen ik opgroeide net over de heuvel van Hollywood, Californië, had ik de eerste 20 jaar van mijn leven absoluut geen belangstelling voor bijbelse profetie, voornamelijk omdat ik nog nooit van zoiets had gehoord. "Vervoering? Wat is dat?" zou ik met een verbaasde blik hebben gezegd als je me ernaar had gevraagd. Mijn Joodse familie was warm en vriendelijk, maar niet spiritueel. Mijn broer Michael had zijn bar-mitzvah op 13-jarige leeftijd, maar ik niet, want het werd slechts terloops gepresenteerd als een takeit-or-leave-it optie. Voor zover ik me herinner, hebben we nooit de Schrift gelezen of zelfs maar één keer gebeden.

Als tiener, omringd door de dreunende muziek van Mick Jagger, The Rolling Stones, Aerosmith en de drugscultuur van de jaren 60 en 70, nam mijn leven een scherpe wending in de verkeerde richting. Sommige van mijn vrienden zijn dood. Het is een wonder dat ik niet ben waar zij zijn.

In de zomer van 1979, terwijl ik elke nacht discotheken bezocht, werkte ik als "figurant" in de filmwereld. Op een dag werd ik bij toeval aangewezen om te werken aan een tv-miniserie *From Here to Eternity* op een zandstrand van Oxnard Beach. Daar ontmoette ik een collega die tegen mij "getuigde" over Jezus Christus en het naderende einde van de wereld. Met nieuwsgierigheid die zich vermengde met belangstelling - en een knagend gevoel van behoefte aan iets dat verder ging dan glamoureuze illusies - besloot ik de volgende dag een christelijke boekhandel in de buurt van ons huis te bezoeken en de profetische afdeling te doorzoeken. Hal Lindsey's *Late Great Planet Earth was* het eerste christelijke boek dat ik ooit aanraakte. Ik kocht het, en twee van zijn andere boeken, *Satan is Alive and Well on Planet Earth* en *Terminal Generation*. Hoewel mijn door marijuana benevelde hersenen nauwelijks begrepen wat ik las, gebruikte God die boeken en begon in mijn geest te werken. Een paar dagen later vond ik een Bijbel en begon te lezen. Eerst nog zwak, maar langzaam begon ik de boodschap en de genade van Jezus Christus te begrijpen. Het keerpunt kwam toen ik las over de intense druk die Christus onderging in de hof van

Getsemane, het bloed dat van Zijn voorhoofd droop, de verschijning van een hemelse engel om Hem te sterken (zie Lucas 22:3944), en Zijn onpeilbare liefde voor een verloren wereld. Na het worstelen met de beker nam Jezus die cruciale beslissing - de keuze om verloren zondaars te redden, ongeacht wat het Hem persoonlijk kostte, zelfs als het scheiding van Zijn Vader betekende. Uiteindelijk las ik - met de titel van Mel Gibson's controversiële film - over *The Passion of the Christ,* en Zijn lijden aan het kruis voor mijn zonden. Dat deed het. Kort daarna, in een slaapzaal van de California State University of Northridge, gleed ik op mijn knieën en nodigde mijn Messias uit in mijn hart. Mijn duisternis veranderde in licht! Jezus vergaf mijn zonden, verwijderde mijn schuld en veranderde mijn leven! Geen drugs meer. Ik was clean.

Nadat ik ontdekt had dat mijn Messias eenmaal kwam als de baby van Bethlehem, werd mijn belangstelling sterk gewekt voor het onderwerp van Zijn tweede komst en de gebeurtenissen die voorspeld zijn tijdens de laatste dagen van de aarde. Ik hunkerde naar begrip, en verlangde klaar te zijn voor de terugkeer van Hem die voor mij gekruisigd was, mocht dat tijdens mijn leven gebeuren. Dit verklaart mijn enthousiasme en passie voor profetie.

Dat was meer dan 24 jaar geleden. Ik heb veel geleerd sinds ik de boeken van Hal Lindsey las toen ik als figurant in Hollywood werkte. Eén ding heeft jarenlang indruk op mij gemaakt toen ik nadacht over de eerste komst van Christus, en dat is de realiteit dat één van de redenen waarom veel religieuze leiders in Jezus' tijd hun eigen Messias verwierpen, was dat zij de profetieën uit het Oude Testament, die Zijn eerste komst voorspelden, verkeerd begrepen. Denk erover na. Omdat het één keer gebeurde, kan het dan niet opnieuw gebeuren? Zouden religieuze leiders *vandaag de dag* een soortgelijke fout kunnen maken door de profetieën over *Zijn tweede komst* verkeerd te begrijpen? Ja, dat zou kunnen, en ja, velen maken zo'n fout. Daarom schreef ik *Eindtijdwaan,* dat niet alleen bewijst dat er enorme verdraaiingen in het christendom zijn gekomen, maar ook verduidelijkt wat de Schrift leert over het einde van de wereld.

In *Eindtijdmisleidingen heb* ik jaren van onderzoek, ontelbare uren studie en alleen God weet hoeveel ernstige gebeden voor "de Geest der waarheid" om mij te leiden in "alle waarheid" (Johannes 16:13) gecombineerd. Ik hoop dat de ontdekkingen die u op het punt staat te doen, uw hart net zo in vervoering zullen brengen als het mijne deed toen ik ze voor het eerst leerde kennen.

Bereid je voor op een geweldige reis, controversieel zeker, maar ook spannend en lonend. Wanneer Jezus Christus terugkeert, mogen wij allen "door Hem gevonden worden in vrede, zonder vlek en onberispelijk" (2 Petrus 3:14) door Zijn volmaakte gerechtigheid.

Steve Wohlberg

Voorwoord

De Britse essayist G.K. Chesterton heeft ooit de beroemde opmerking gemaakt dat sommige mannen liever de waarheid ontkennen dan achter de feiten aan te lopen. Steve Wohlberg, de auteur van het boek dat u nu in handen heeft, is niet zo'n man. Wohlberg roept de lezer weg van de profetische malaise van de moderne tijd naar een waarheid die door de meeste christenen al lang vergeten is. Die waarheid werd uit de diepten van het Woord van God gehaald door de grote protestantse hervormers van de 16e en 17e eeuw, maar om redenen die u spoedig zult ontdekken bij het lezen van dit boek, werd die waarheid bitter aangevallen en uiteindelijk ondermijnd in de kerken zelf die de afkomst van de Reformatie opeisen.

Misschien is geen enkel ander gebied van het christendom het onderwerp geweest van meer verkeerde interpretaties en valse leer dan dat van de bijbelse profetie en de uitspraken over de "eindtijd" in de boeken Daniël en Openbaring. Veel lezers van *End Time Delusions* zullen wellicht verbaasd zijn te vernemen dat de heersende opvatting in de meeste Amerikaanse evangelische kerken, die van het dispensationalisme, een noviteit is in de lange geschiedenis van de christelijke kerk. In het licht daarvan is de voor de hand liggende vraag die de lezer zal willen stellen: "Wat was de heersende opvatting, en hoe heeft de huidige opvatting, zoals verwoord in de *Left Behind* boeken en films, zoveel bekendheid gekregen?" Steve Wohlberg beantwoordt deze en vele andere vragen in dit boek.

In sommige christelijke kringen heeft een andere visie op de eindtijdprofetie aan belang gewonnen, die van het "preteristische" perspectief. Hoewel deze opvatting het tegenovergestelde is van de dispensationele, toont Wohlberg aan dat beide opvattingen gemeenschappelijke wortels hebben, en dat de ontstaansgeschiedenis van beide eerder bedoeld was om te verdoezelen dan te verduidelijken wat het Woord van God werkelijk leert over de antichrist.

Als pastor en student van de Schrift waardeer ik zowel Steve Wohlbergs beheersing van de Bijbel als zijn toewijding aan de Bijbel als het onfeilbare Woord van God.

De lezer zal dit boek zowel een genot vinden om te lezen, rijk aan illustraties en voorbeelden, als een op Christus gerichte uitdaging voor heersende - maar onjuiste - profetische theorieën.

Bovendien ligt in veel van de huidige populaire profetische geschriften een sterke nadruk op sensationele gebeurtenissen, terwijl de aandacht voor de opgestane, regerende Christus wordt verwaarloosd. Wohlberg vermijdt

deze valkuil en geeft glorie aan Messias Jezus, wat het doel zou moeten zijn van elk waardig boek over de eindtijd. Voor degenen die gewend zijn "profetieboeken" vanuit een ander perspectief te lezen, kan dit in het begin ongebruikelijk lijken, maar het zal verfrissend worden en als Bijbels gefundeerd worden gezien. Laat de lezer tenslotte begrijpen: Wat u gaat lezen is geen nieuwigheid. Het is een oproep om de Bijbel voor zichzelf te laten spreken over het verleden, het heden en de toekomst van onze wereld.

Charles H. Roberts, Th.M., D.Min.

Pastor, Ballston Center Associate Reformed Presbyterian Church

Ballston Spa, New York

Inleiding

Het was 16.09 uur, oostelijke standaardtijd, op donderdag 14 augustus 2003. Het begon met een bliep. Lichten flikkerden en doofden, en binnen een paar uur was het donker van New York tot Cleveland tot Detroit en zelfs tot in Canada. De voorpagina van *Newsweek* eind augustus bestempelde de gebeurtenis als BLACKOUT VAN 2003. Gelukkig namen de 50 miljoen getroffen Noord-Amerikanen het goed op. De plunderingen waren minimaal en niemand stierf.

Eindtijdwaan gaat over een andere black-out - een geestelijke - die zich nu binnen het christendom voordoet met betrekking tot de ware betekenis van Gods "zekere woord van profetie" (2 Petrus 1:19 KJV). Miljoenen profetisch ingestelde christenen, waaronder ikzelf, voelen dat we de terugkeer van Jezus Christus naderen. Maar als het gaat om wat de meerderheid *denkt dat* er tijdens de laatste dagen van de aarde zal gebeuren en wat de Bijbel *feitelijk zegt* dat er zal gebeuren, is het verschil seismisch.

Het is geen geheim dat de volgende vijf leringen immens populair zijn geworden:

1. Alle ware christenen zullen spoedig verdwijnen in de vervoering.
2. Zeven jaren van apocalyptische terreur zullen de achterblijvers overvallen.
3. Een sinistere man - de antichrist - zal de wereld overnemen.
4. De antichrist zal een herbouwde tempel in Jeruzalem binnengaan en beweren dat hij God is.
5. De naties op aarde zullen Israël aanvallen bij Armageddon.

Deze vijf concepten worden onderwezen op radio, televisie, op profetieconferenties, in talloze boeken en tijdschriften, in eindtijdfilms, op seminaries en op het net. Dit vijf-punten geloofssysteem is ook nauw met elkaar verbonden - waarbij de ene gebeurtenis zogenaamd leidt tot de volgende - net zoals het elektriciteitsnet van New York City met elkaar verweven is. Op 15 augustus 2003 om 16.00 uur werkten de generatoren, elektriciteitskabels, transmissielijnen en systeembeheerders van ons land allemaal efficiënt samen. Alles was in orde. Tot 4:09. Toen dwong één enkele hoogspanningsstroom Amerika tot "de grootste stroomstoring in onze geschiedenis."[1]

Als het gaat om populaire profetische theorieën, is het dan mogelijk dat een groot deel van het christendom nu midden in een andere uitval zit - een *waarheidsuitval?* De Bijbel voorspelt duidelijk: "Want er komt een tijd dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerte, omdat zij jeukende oren hebben, voor zichzelf leraars zullen opstapelen; en zij zullen hun oren van de waarheid afkeren en zich afkeren naar fabels" (2 Timoteüs 4:3-4). Is die tijd gekomen?

Het doel van *End Time Delusions* is om de bovenstaande reeks dicht op elkaar staande theorieën over de vervoering, een toekomstige zevenjarige verdrukking, de antichrist en de moderne Joodse staat nauwkeurig te onderzoeken. Terwijl we dat doen, zul je onweerlegbaar, onder hoogspanning, nieuwtestamentisch bewijs ontdekken van een ander falen van het systeem.

Lees dit boek biddend.

Met Gods hulp hoop ik wat licht aan te doen.

Waan (zelfstandig naamwoord):

1. Een misleiding van de geest.
2. Valse overtuiging; een vaste misvatting.
3. Iets wat men als waar of echt aanneemt, maar wat in werkelijkheid onwaar of onecht is.

Webster's New Collegiate Dictionary
G. & C. Merriam Co. (1953)

Drie dingen kunnen niet lang verborgen blijven: De zon, de maan en de waarheid.

- *Confucius* (551-479 v. Chr.)

"Hij opende hun verstand, opdat zij de Schriften zouden begrijpen."

Lucas 24:45

✦ONDERDEEL 1✦

VERRUKKINGSWAANZIN

Hoofdstuk 1

Nu zie je ze, nu niet meer.

Als je in de afgelopen jaren geen belangrijke mening hebt losgelaten of een nieuwe hebt verworven, controleer dan je pols, je kunt dood zijn.

- *Frank Gelett Burgess* (1866-1951)

Hoewel het exacte woord "vervoering" niet in de Bijbel staat, hebben miljoenen profetisch ingestelde christenen toch geleerd dat Gods Kerk spoedig spoorloos van de planeet Aarde zal verdwijnen. De krantenkoppen zullen luiden: "Massa's vermist, chaos overspoelt de wereld!" "Alle kinderen zijn verdwenen!" "Grote verkeersopstoppingen door verdampte chauffeurs!" "Vliegtuigen storten neer, treinen vergaan, als piloten en ingenieurs verdwijnen!" Misschien heb je bumperstickers gezien met de tekst: "In het geval van de vervoering, zal dit voertuig onbemand zijn."

De laatste jaren is de belangrijkste promotor van het idee van de vervoering de *New York Times* bestseller *Left Behind* serie, geschreven door Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins. *Left Behind*, een reeks van 12 boeken over de eindtijd, leert dat de terugkeer van Jezus Christus in twee verschillende fasen plaatsvindt. Eerst komt Jezus *onzichtbaar* om Zijn Kerk weg te halen vóór een zevenjarige verdrukking waarin de rest van de mensheid de antichrist onder ogen moet zien. Dit is de vervoering. Aan het eind van die zeven jaar zal Jezus opnieuw *zichtbaar* terugkeren om degenen die tijdens de verdrukking christen zijn geworden te bevrijden - nadat ze een "tweede kans" hebben gekregen om gered te worden - en om de binnenvallende vijanden van Israël te verpulveren bij Armageddon. Dit is de tweede komst. Dus eerst de vervoering, dan zeven jaar met de antichrist en dan de zichtbare tweede komst van Jezus Christus.

Deze populaire concepten - vervoering, zeven jaar van verschrikking, toekomstige antichrist - zijn ook onderwezen in vele apocalyptische christelijke films, zoals *A Thief in the Night, Image of the Beast, Tribulation Force, The Omega Code, Left Behind: The Movie,* en *Megiddo*. Omdat de leer van de vervoering in onze samenleving zo sterk wordt gepromoot, zelfs onder mensen van buiten de kerk, doet het gerucht de ronde dat sommige hogere functionarissen bij American Airlines minstens één niet-christelijke piloot aan boord van elke vlucht willen hebben - voor het geval dat!

De echte vraag is: Hoewel "vervoering" geen Bijbels woord is, is de leer er wel? Zo niet, zou het een *eindtijdwaanzin kunnen zijn?* Laten we het uitzoeken.

Allereerst leert de Bijbel wel degelijk de opwindende waarheid dat Jezus Christus zal terugkeren voor Zijn volk. Onze Heer zelf zei: "Ik zal wederkomen en u tot Mij nemen" (Johannes 14:3). Alle christenen moeten de belofte van Christus geloven en ernaar verlangen Hem op die grote dag te ontmoeten.

Maar zal Hij onzichtbaar komen? Zal de Kerk verdwijnen? Leert de Bijbel werkelijk dat christenen zullen verdwijnen? Zonder twijfel is de meest geciteerde passage die gebruikt wordt om het concept van de vervoering te ondersteunen 1 Tessalonicenzen 4:17. Veel christenen kennen dit vers uit hun hoofd, en het wordt aangehaald in *Left Behind: The Movie*. Daar schreef Paulus dat ware gelovigen op een dag "in de wolken zullen worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten" (1 Thessalonicenzen 4:17). Maar betekent "opgenomen" ook verdwijnen? Beschrijft Paulus een stille terugkeer van Jezus Christus vóór een apocalyptische zevenjarige verdrukking? We hoeven niet te gissen. Het antwoord staat in de context, en je hoeft geen vierjarig diploma te hebben om de waarheid te begrijpen.

Hebt u ooit op een snelweg gereden zonder te beseffen hoe snel u reed, en toen u eindelijk op uw snelheidsmeter keek, dacht u bij uzelf: "*Ik rijd te snel en moet afremmen*! Dit is wat we moeten doen met 1 Tessalonicenzen 4. We moeten afremmen en goed kijken.

Hier is wat Paulus eigenlijk schreef:

> *Want de Heer zelf zal uit de hemel neerdalen met een schreeuw, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God. En de doden in Christus zullen eerst opstaan. Dan zullen wij, die leven en overblijven, samen met hen worden opgenomen in de wolken om de Heer in de lucht te ontmoeten.*

En zo zullen wij altijd bij de Heer zijn (1 Tessalonicenzen 4:16-17).

Verrijzenisleraren interpreteren deze gebeurtenis als stil en geheim, maar lijkt het niet eerder luid en zichtbaar? Er is een schreeuw, een stem, een trompet. Heb je ooit gehoord van een stille bazuin? De waarheid is dat 1 Tessalonicenzen 4:16 een van de luidruchtigste verzen in de Bijbel is! Kijk goed: Jezus Christus komt schreeuwend en blazend op een bazuin uit de hemel. De doden staan op. Dan zullen de ware gelovigen

worden "opgenomen". Eerlijk gezegd, zie je hier iets over verdwijnende christenen voorafgaand aan de verdrukking? Voorstanders van de vervoering interpreteren "opgenomen" als *verdwijnend,* omdat dit past in hun dichtgetimmerde profetische systeem, maar we moeten toegeven dat de tekst dit niet zegt.

Tweeduizend jaar geleden, aan het einde van Zijn aardse leven, werd Jezus Christus ook "opgenomen" (Handelingen 1:9). Dit betekent niet dat Hij verdween en Zijn kleren op aarde achterliet. In plaats daarvan, in het volle zicht van Zijn verwonderde discipelen, *"terwijl zij toekeken,* werd Hij opgenomen, en een wolk nam Hem uit hun gezichtsveld op" (Handelingen 1:9, cursivering toegevoegd). Deze gebeurtenis was zeer zichtbaar. Lucas zei dat Jezus Christus "werd opgenomen", en dan worden er wolken genoemd, net zoals Paulus schreef over gelovigen die "worden opgenomen ... in de wolken".

Let goed op de volledige context van Handelingen 1:9:

> *En toen Hij deze dingen gesproken had, terwijl zij toekeken, werd Hij opgenomen en een wolk nam Hem uit hun gezichtsveld op. En terwijl zij standvastig naar de hemel keken terwijl Hij opging, zagen zij twee mannen in witte kleding bij hen staan, die ook zeiden: "Mannen van Galilea, waarom staan jullie naar de hemel te staren? Deze zelfde Jezus, die van u in de hemel is opgenomen, zal* ***zo komen als gij Hem in de hemel hebt zien gaan****"* (Handelingen 1:9-11, cursivering toegevoegd).

Hier hebben we heilige engelen - in de vorm van mannen in witte gewaden - die de eenvoudige waarheid over de terugkeer van Jezus Christus uitleggen. Zij vertelden de discipelen dat, net zoals Jezus letterlijk en zichtbaar was "opgenomen" in de wolken, Hij ook zou komen "op dezelfde wijze als [zij] Hem de hemel in hadden zien gaan". Hoewel deze engelen nooit op een seminarie hebben gezeten, bestaat er geen twijfel over dat zij hun theologie op orde hadden. Zij leerden geen geheime komst of verdwijnende christenen. Alles zal zeer zichtbaar zijn, net als de hemelvaart van Jezus Christus.

Laten we terugkeren naar 1 Tessalonicenzen en kijken naar het idee van de dief in de nacht:

> *Want de Heer zelf zal uit de hemel neerdalen met een schreeuw, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God. En de doden in Christus zullen eerst opstaan. Dan zullen wij, die leven en overblijven, samen met hen worden opgenomen in de wolken om de Heer in de lucht te ontmoeten. En zo zullen we altijd bij de Heer zijn. Vertroost elkaar daarom met deze woorden. Maar over de tijden en de seizoenen, broeders, is het niet nodig dat ik u schrijf. Want u weet zelf heel goed dat de dag des Heren komt als* ***een dief in de nacht****. Want als zij zeggen: "Vrede en veiligheid!" dan overvalt hen een plotselinge vernietiging, als weeën bij een zwangere vrouw. En zij zullen niet ontkomen* (1 Tessalonicenzen 4:16-5:3, nadruk toegevoegd).

EINDTIJD✦ WAANIDEEËN

Hier vergelijkt Paulus de komst van Jezus Christus met de komst van een middernachtsdief. Voorstanders van de vervoering interpreteren dit zo dat Jezus als een *stille dief* zal komen om de gelovigen van deze aarde weg te rukken voordat er zeven jaar van chaos aanbreken - dan zullen auto's zonder bestuurder verongelukken, vliegtuigen zonder piloot botsen en baby's worden vermist uit hun wieg gevonden. De christelijke film *A Thief in the Night,* die lijkt op *Left Behind: The Movie,* geeft dit dramatisch weer. Maar is dit werkelijk wat Paulus zegt?

Nogmaals, laten we rustig aan doen en onze bijbelse snelheidsmeters onder de loep nemen. Ten eerste is de dag waarop Jezus komt als een dief duidelijk *dezelfde dag* waarop Hij neerdaalt met een schreeuw en bazuingeschal. Ten tweede komt Hij als "een dief in de nacht" alleen op de

onvoorbereiden. Wanneer het toeslaat, "komt het plotselinge verderf over hen [de verlorenen], als weeën over een zwangere vrouw. En zij zullen niet ontkomen."

Zie je wat Paulus eigenlijk zegt? Jezus' komst als een "dief in de nacht" betekent niet dat Hij stilletjes en onzichtbaar zal komen om gelovigen uit deze wereld te stelen, zoals wordt geleerd in verrukkingsfilms en bestsellers in *de New York Times*. Het betekent veeleer dat Hij onverwacht zal komen en "plotselinge vernietiging" zal brengen over de ongeredden. *Het is dus geen geheime komst, maar slechts een plotselinge.* Zullen de onvoorbereiden een "tweede kans" krijgen om gered te worden tijdens een volgende zevenjarige verdrukking? Paulus beantwoordde deze vraag toen hij schreef: *"Zij zullen niet ontkomen"* (vers 3).

Hier is een eenvoudige samenvatting van wat 1 Tessalonicenzen 4:165:3 werkelijk zegt:

- Jezus Christus zal letterlijk uit de hemel neerdalen met een schreeuw en bazuingeschal.
- De doden in Christus zullen eerst opstaan en de ware gelovigen zullen worden "opgenomen", net zoals Jezus Christus zelf bijna 2000 jaar geleden zichtbaar werd "opgenomen" in de hemel.
- Deze catastrofale "dag des Heren" zal de onvoorbereide mens overvallen als de onverwachte komst van een middernachtsdief.
- "Plotselinge vernietiging" zal de verlorenen overvallen, "en zij zullen niet ontsnappen."

Letterlijk genomen beschrijven deze woorden de zichtbare tweede komst van Jezus Christus, niet een geheime vervoering.

Onmiddellijk na zijn plechtige voorspelling van Christus' wederkomst als een middernachtsdief, schreef Paulus aan de ware gelovigen: "Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat deze Dag u als een dief zou overvallen. Jullie zijn allemaal zonen van het licht en zonen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en niet van de duisternis" (1 Tessalonicenzen 5:4-5).

24

Nu zie je ze, nu niet meer.

Herinner je je de stroomstoring van 2003? Die liet 50 miljoen NoordAmerikanen in duisternis achter omdat een enorme systeemfout kortsluiting veroorzaakte in ons elektriciteitsnet. Als het gaat om 1

Thessalonicenzen 4:16-5:3 zijn we tenminste getuige geweest van nog een systeemfout. De populaire doctrine van een stille, geheime terugkeer van Jezus Christus en verdwijnende christenen *is er gewoon niet.*

Opnieuw schreef Paulus: "U bent allen zonen van het licht en zonen van de dag. Wij zijn niet van de nacht noch van de duisternis" (1 Tessalonicenzen 5:5).

God wil dat we waarheidsuitval vermijden.

Hij wil de lichten aan.

Hoofdstuk 2 De Parousia en de fonkelende ogen

Pas op dat je de substantie niet verliest door je vast te grijpen aan de schaduw.

-*Aesop* (620-560 v. Chr.)

Jezus Christus voorspelde: "Dan zijn er twee mannen in het veld: de ene wordt meegenomen en de andere blijft achter. Twee vrouwen zullen in de molen malen: de ene zal worden meegenomen en de andere achtergelaten. Waakt daarom, want gij weet niet hoe laat uw Heer komt" (Matteüs 24:40-42).

Dit is waarschijnlijk het op één na meest geciteerde geschrift in de Bijbel dat wordt gebruikt om de leer van een onzichtbare terugkeer van Jezus Christus en verdwijnende christenen te ondersteunen. Verondersteld wordt dat "de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten" betekent dat gelovigen in een onopgemerkte flits zullen verdwijnen, terwijl de rest van de wereld plotseling wakker wordt en zich in verwarde onwetendheid afvraagt: *Welke kant zijn ze opgegaan?*

Nogmaals, de sleutel ligt in de context. Matteüs 24 begint met onze Heiland die rustig op de Olijfberg zit. Zijn "discipelen kwamen privé tot Hem en zeiden: 'Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn? En wat zal het teken zijn van Uw komst en van het einde der tijden?" (Matteüs 24:3). " (Matteüs 24:3) Het is duidelijk dat de discipelen dachten aan de terugkeer van Jezus en het einde van de wereld. Vanwege mentale hiaten en wat losse eindjes vroegen zij de Meester om opheldering.

Voordat we kijken naar het antwoord van Christus, let op het woordje "komst" in vers 3. Het oorspronkelijke Griekse woord daar is "Parousia" - je kunt het nakijken in elke goede concordantie. Je hoeft geen Grieks geleerde te zijn om de Bijbel te begrijpen, maar dat kleine woordje is van groot belang. Zoals we spoedig zullen zien, is de "Parousia Principe" zal binnenkort vitale inzichten verschaffen in de verrukkingskwestie.

In antwoord op het verzoek van Zijn discipelen om het einde te verduidelijken, waren de eerste woorden van Christus: "Ziet toe dat niemand u misleidt" (Matteüs 24:4). De kracht van dit antwoord zou ons moeten raken als een orkaan! Waarom? Omdat het duidelijk impliceert dat als het gaat om dit exacte onderwerp van Zijn "komst" of "Parousia", Jezus wist dat er een grote hoeveelheid misleiding rond zou gaan. En wat nog dramatischer is, is dat Christus in deze ene preek *vier keer* de waarschuwingsvlag "Laat je niet misleiden" omhoog stak (zie Matteüs

24:45,11,24). Je krijgt het idee dat *eindtijdwaanideeën* op een dag als een enorme vloedgolf over de planeet aarde zullen spoelen. De enige manier om niet meegesleurd te worden in deze kolkende zee van leugens is goed te letten op de exacte woorden van Jezus Christus.

Onze Heer vervolgde: "Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en grote tekenen en wonderen vertonen om zo mogelijk zelfs de uitverkorenen te misleiden" (Matteüs 24:24). Hier zei Jezus dat satans waanideeën uiteindelijk zo subtiel en krachtig zullen worden dat alleen "de uitverkorenen" er ongeschonden uit zullen komen. Wie zijn "de uitverkorenen"? Gezien de context moet dat een groep mensen zijn die de Waarzegger en de Bijbel zo goed kennen dat zelfs de duivel hen niet kan misleiden. Vers 31 vertelt ons ook dat "de uitverkorenen" mensen zijn die klaar zijn voor de wederkomst van Jezus Christus.

Onmiddellijk na de waarschuwing voor valse profeten en misleiding zei Jezus: "Daarom, indien zij tot u zeggen: Zie, Hij is in de woestijn, ga niet uit; zie, Hij is in de *geheime* kamers, geloof het niet. Want zoals de bliksem uit het oosten komt en tot het westen schijnt, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn" (Matteüs 24:26-27 KJV, nadruk toegevoegd). Hier tekent Jezus een vlijmscherp contrast tussen valse opvattingen over Zijn wederkomst en de waarheid.

Wat betreft valse opvattingen, mis dat woordje "geheim" niet (vers 26). Jezus waarschuwde duidelijk dat sommigen ten onrechte een "geheime" komst zullen propageren. Afgaande op de context ontdekken we dat dit een van die krachtige misleidingen zal zijn die alleen Gods trouwe uitverkorenen zullen vermijden. Hoe moeten wij reageren op het idee van een geheime terugkeer? Het antwoord van Christus is verbluffend. *"Geloof het niet"*! Waarom? Omdat "zoals de bliksem uit het oosten komt en naar het westen flitst, zo zal ook de komst van de Mensenzoon zijn" (vers 27).

Verre van een geheime gebeurtenis te zijn, vergelijkt Jezus zelf zijn terugkeer met het schitterende flitsen van elektrisch geladen bliksemschichten die langs de hemel razen. Dit is een belangrijk punt. Raad eens welk Grieks woord Matteüs precies gebruikt voor "komst" in vers 27? Hetzelfde woord dat hij gebruikte in vers 3: "Parousia." Dit is een duidelijk bewijs dat de Parousia absoluut betrekking heeft op de zeer zichtbare tweede komst van Jezus Christus. In Hollywood-actiefilms worden verborgen dossiers soms bestempeld als "Top Secret". Als het gaat om de Parousia, verduidelijkte Jezus dat deze *allesbehalve geheim zou zijn*.

De Parousia en de fonkelende ogen

De verbijsterde discipelen van Christus hadden gevraagd: "...wat zal het teken zijn van Uw komst [de Parousia] en van het einde der tijden?". Na te hebben gewaarschuwd voor geheimzinnige waanvoorstellingen, beantwoordde Jezus uiteindelijk hun precieze vraag door het gordijn van de geschiedenis op te lichten en volledig te onthullen hoe Zijn cataclysmische terugkeer eruit zou zien:

> *En dan zal het teken van de Zoon des mensen in de hemel verschijnen; en dan zullen alle stammen der aarde rouw bedrijven, en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels met kracht en grote heerlijkheid. En Hij zal zijn engelen zenden met een groot trompetgeschal, en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiteinde van de hemel tot het andere* (Matteüs 24:30-31 KJV).

Deze beschrijving van de terugkeer van Jezus Christus bevat meer kracht dan de uiterst speculatieve, evolutionaire Big Bang theorie. Er is geen twijfel mogelijk. Zijn "komst" of "Parousia" zal onmiskenbaar *zichtbaar zijn* voor "alle stammen der aarde". De verdwaasde massa van de mensheid zal letterlijk "de Zoon des mensen zien komen in de wolken des hemels met kracht en grote heerlijkheid." Zeker niemand zal het missen, en niemand zal de volgende dag wakker worden en zich afvragen: *Welke kant zijn de christenen opgegaan?* Op die ontzagwekkende dag zullen de niet geredden "rouwen." Waarom? Omdat hun geliefden verdwenen zijn? Nee! Maar omdat Jezus Christus *plotseling* is *gekomen* en hun laatste kans op voorbereiding achter hen ligt. Nu is het te laat. Ze zijn voor altijd verloren.

Deze hele passage komt ook overeen met de woorden van Paulus in 1 Tessalonicenzen 4:16-17.

Net als in Paulus' beschrijving van wat er zal gebeuren wanneer ware gelovigen "worden opgenomen", zei Jezus Christus ook dat Zijn komst een zeer luidruchtige gebeurtenis zou zijn met luide weerklank van "een groot trompetgeschal" door de hele hemel. Wanneer dat bulderende geluid wordt gehoord, zullen massa's stralende engelen neerdalen in de vervuilde atmosfeer van de aarde, de aardbol omcirkelen en "zijn uitverkorenen *verzamelen* van de vier windstreken, van het ene uiteinde van de hemel tot het andere." Aldus zullen ware gelovigen worden "opgenomen" in de

lucht. Mis het niet. Dit zijn precies dezelfde elementen waarover Paulus schreef in 1 Thessalonicenzen 4:17!

Zowel in Mattheüs 24:30-31 als in 1 Tessalonicenzen 4:16-17 lezen we over wolken, lawaai, een luide bazuin, een samenkomst en ware gelovigen die naar de hemel worden vervoerd. Wanneer we deze passages naast elkaar leggen, zonder vooroordelen of vooropgezette ideeën, is de boodschap onvermijdelijk, onontkoombaar en onweerlegbaar. Beide passages verwijzen naar de luide, climactische, zeer zichtbare en glorieuze tweede komst van Jezus Christus!

Terug naar Mattheus 24; de Waarheidsspreker ging verder:

> *Maar van* ***die dag*** *en dat uur weet niemand, zelfs de engelen in de hemel niet, maar alleen Mijn Vader. Maar zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Mensenzoon zijn. Want zoals in de dagen voor de zondvloed zij aten en dronken, trouwden en huwden, tot de dag dat Noach in de ark ging, en het niet wisten totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen twee mannen in het veld zijn; de ene zal worden genomen en de andere achtergelaten. Twee vrouwen zullen in de molen malen: de ene zal worden meegenomen en de andere verlaten. Waak daarom, want u weet niet op welk uur uw Heer komt. Maar weet dit: als de heer des huizes had geweten hoe laat de dief zou komen, zou hij hebben gewaakt en niet hebben toegestaan dat er in zijn huis werd ingebroken. Wees daarom ook gij bereid, want de Zoon des mensen komt op een uur dat gij niet verwacht* (Matteüs 24:36-44, nadruk toegevoegd).

Hier vergeleek Jezus Christus Zijn terugkeer met het plotselinge neerdalen van miljarden tonnen water op verloren zondaars in de tijd van Noach. Die oude mensen dachten dat Noach een gekke oude man was, totdat "de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de *komst* van de Zoon des mensen zijn" (Matteüs 24:39, nadruk toegevoegd). Raad eens welk Grieks woord hier weer gebruikt wordt voor "komst"? Geloof mij niet op mijn woord, maar kijk in uw eigen concordantie. Het is *"Parousia"* dat, zoals we al bewezen hebben, onmiskenbaar van toepassing is op de zeer zichtbare tweede komst van Jezus Christus.

Merk nu op dat *onmiddellijk* nadat Jezus Zijn "Parousia" in vers 39 heeft beschreven, Hij zonder ophouden verder gaat: "DAN zullen er twee mannen in het veld zijn: de ene zal worden meegenomen en de andere achtergelaten" (vers 40, nadruk toegevoegd). Vergeet niet dat dit het op één na meest geciteerde vers is dat gebruikt wordt om de geheime vervoeringleer te ondersteunen. Verondersteld wordt dat wanneer vers 40 in vervulling gaat, zij die "meegenomen" worden spoorloos zullen verdwijnen en alleen hun kleren, schoenen, valse tanden en trouwringen zullen achterlaten, terwijl zij die "achtergelaten" worden een verschrikkelijke zevenjarige beproeving zullen moeten doorstaan en de antichrist onder ogen zullen moeten zien. Maar is dit werkelijk wat Jezus Christus zegt?

We hoeven niet afhankelijk te zijn van geleerden om het antwoord te vinden. In feite is het nooit veilig om volledig op een man te vertrouwen, hoe slim of geleerd die ook is. Christenen moeten nooit geleerd worden om alleen te vertrouwen op Tim LaHaye, John Walvoord, Thomas Ice, Hal
Lindsey, Jack Van Impe, Grant Jeffrey,
Chuck Smith, John Hagee, of elke andere populaire leraar, inclusief Steve Wohlberg. We zouden allemaal onze eigen Bijbels moeten openen, onze eigen concordanties moeten pakken, en zelf moeten uitzoeken wat de waarheid is. Als u bereid bent het te doen, is dit wat u zeker zult vinden: Gelovigen zullen worden "genomen" (vers 40) bij de "komst" of
"Parousia" (vers 39), wat de Bijbel duidelijk toepast op de luide, zichtbare en glorieuze verschijning van Jezus Christus aan het einde van de wereld (zie Mattheüs 24:3,27,30-31,39).

Jezus zei in feite: "Het zal net zo zijn als in de tijd van Noach" (zie verzen 37-39). Denk er nu eens over na. Verdwenen Noach en zijn gezin voor de zondvloed? Nee, ze liepen zichtbaar de ark in. En hoe zit het met hen die werden *achtergelaten* nadat de deur van de ark was gesloten? Hadden ze een tweede kans? Weer niet. Hoe werden ze achtergelaten? *Ze bleven dood achter; ze ontsnapten niet.* Nadat Hij gezegd had: "de zondvloed kwam en nam hen allen weg", maakte Jezus Zijn krachtige punt: "zo zal ook de komst [Parousia] van de Zoon des mensen zijn" (vers 39). En dan, zonder pauze, zegt Christus: "*Dan zullen* twee mannen in het veld zijn: de ene zal worden meegenomen en de andere zal worden achtergelaten" (vers 40, nadruk toegevoegd). Bij zorgvuldige analyse laten deze woorden geen ruimte voor *Left Behind's* voortdurende verhaal over "gelovigen in de verdrukking" die zich verzetten tegen de antichrist tijdens een periode van zeven jaar na de vervoering. Waarom niet? Omdat

zij die "genomen" worden, worden opgehaald bij de "komst" of "Parousia", wat slaat op de *uiteindelijke* tweede komst van Jezus Christus!

Onmiddellijk na zijn uitspraak: "De één zal worden meegenomen en de ander achtergelaten", vergeleek de Koning der koningen zijn tweede komst met de plotselinge komst van een middernachtsdief, net zoals Paulus deed in 1 Tessalonicenzen 5:2-3. Jezus Christus zei: "Maar weet dit, dat als de heer des huizes had geweten hoe laat de dief zou komen, hij zou hebben toegezien en niet hebben toegestaan dat er in zijn huis werd ingebroken. Daarom zijt ook gij bereid, want de Zoon des mensen komt op een uur dat gij niet verwacht" (Mattheüs 24:43-44). Waken" betekent niet eindeloze uren voor de televisie doorbrengen, noch populaire films over de eindtijd bekijken die afleiden van de waarheid. Het betekent eerder *uitkijken voor satanische verleidingen en eindtijdwaanzin.*

Matteüs 24 en 1 Tessalonicenzen 4 en 5 passen net zo perfect bij elkaar als Adam en Eva voordat zij zondigden. Beide beschrijven een luidruchtige, zeer zichtbare, bazuinblazende en glorieuze terugkeer van Jezus Christus in de wolken. Beide beschrijven gelovigen die de lucht in worden getransporteerd.

Beiden verklaren dat deze dag plotseling als een dief over alle slapende zondaars zal komen. In Noachs tijd, toen miljarden tonnen water naar beneden stortten, waren er geen tweede kansen voor hen die weigerden in de ark te gaan. Evenzo zei Paulus dat de verlorenen "niet zullen ontsnappen". En zowel Paulus als Mattheüs gebruiken hetzelfde Griekse woord om deze grote en ontzagwekkende "dag des Heren" te beschrijven. Kijk in uw eigen concordantie. Het is "Parousia", wat duidelijk verwijst naar de tweede komst van Christus. Ware gelovigen worden aangespoord om te waken, klaar te staan en alle subtiele, geheime, duivelse trucs te vermijden.

Laten we, voordat we dit hoofdstuk afsluiten, nog één passage bekijken waarin een gebeurtenis wordt beschreven die "in een oogwenk" zal plaatsvinden (1 Korintiërs 15:52). Dit is waarschijnlijk het derde meest geciteerde pro-rapture vers dat gebruikt wordt om het idee te ondersteunen van verdwijnende christenen voorafgaand aan een nachtmerrieachtige zevenjarige verdrukking. We hebben al eerder afgeremd om op onze bijbelse snelheidsmeters te kijken, maar deze keer moeten we gierend tot stilstand komen. Context, context, context - dat is de veiligheidszone. Let goed op wat Paulus werkelijk schreef:

> *Zie, ik vertel u een mysterie: Wij zullen niet allen slapen,*
> *maar wij zullen allen veranderd worden in een ogenblik, in*

een oogwenk, ***bij de laatste bazuin. Want de bazuin zal klinken,*** *en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt, en wij zullen veranderd worden* (1 Korintiërs 15:51-52, nadruk toegevoegd).

Zegt Paulus dat gelovigen op een dag zullen verdwijnen terwijl hun geliefden knipperen? Helemaal niet! Hij zegt alleen dat de doden zullen worden opgewekt en onze zondige lichamen zullen worden veranderd "in een ogenblik, in het knipperen van een oog". *Wanneer* zal dit "moment" plaatsvinden? Paulus' antwoord is duidelijk. Het zal plaatsvinden "bij de *laatste* bazuin", wanneer "de bazuin zal klinken", dat wil zeggen aan het einde van de wereld. Dit is precies hetzelfde "grote geluid van een bazuin" waarvan Jezus Christus zei dat het te horen zou zijn wanneer Hij uiteindelijk zijn glanzende engelenvrienden de opdracht geeft zijn volk te verzamelen bij zijn tweede komst (zie Mattheüs 24:31).

Kortom, het Parousia-beginsel (ondersteund door de context van Matteüs 24) bewijst dat de gebeurtenis "men zal genomen worden" plaatsvindt bij de uiteindelijke tweede komst van Jezus Christus. En gebaseerd op de volledige context van 1 Korintiërs 15:52, vindt het "oogwenkmoment" eveneens plaats aan het einde van het tijdperk.

Rond 15 april moeten zelfs christenen soms hun belastingaangifte bij de belastingdienst verlengen. Ik heb dit zelf gedaan. Zulke verlengingen worden toegestaan en meestal goedgekeurd. Maar een uitstel van zeven jaar toevoegen aan de woorden van Jezus Christus in Mattheüs 24:40, of aan de boodschap van Paulus in 1 Korintiërs 15:52 is, eerlijk gezegd, een *eindtijdwaanzin*.

Een zekere dominee kreeg de reputatie dat hij in tijden van grote beproeving tegen zijn gemeenteleden zei: "Het kon erger". Op een dag zei een verontruste ziel tegen de dominee: "Vannacht droomde ik dat Jezus op de wolken kwam met glanzende engelen. Het ergste was dat ik verdwaald was!" De dominee verwachtte bemoediging en antwoordde schokkend: "Het kan erger." *Wat!* dacht de man vol ongeloof. *Wat kon er erger zijn?* Plechtig fluisterde zijn voorganger: "Het zou erger zijn als het geen droom was."

Hoe waar! Gelukkig staan de liefdevolle armen van Jezus Christus nog steeds open voor verloren zondaars. Laten we gehoor geven aan Gods goedheid en de smekende stem van de Gekruisigde, voordat Zijn zichtbare terugkeer *geen droom is.*

Hoofdstuk 3 Zal Gods Kerk ontsnappen aan de beproeving?

> De helderste kronen die in de hemel worden gedragen, zijn beproefd, en gesmolten, en gepolijst en verheerlijkt door de ovens van beproeving.
>
> - *Edwin Hubbel Chapin* (1814-1880)

Deze twee concepten horen bij het verrukkingspakket:

1. De Kerk van Jezus Christus zal ontsnappen aan de "verdrukking".
2. Zij die de vervoering missen, krijgen een tweede kans om gered te worden.

Afgezien van wat de Bijbel leert over nummer 1, *kan* nummer 2 gevaarlijk zijn. Sommigen zouden kunnen rationaliseren: "Als de vervoering plaatsvindt, dan weet ik dat God echt is. Ook al is het misschien moeilijk, ik kan toch christen worden tijdens de verdrukking en die antichrist weerstaan!" Op deze manier, door een luie "laten we afwachten" houding aan te nemen, kunnen verloren zondaars *hun beslissing* om zich te bekeren en Jezus Christus nu te volgen, *uitstellen*.

Die-hard, pre-tribulatie aanhangers zeggen soms, "God zou zijn volk niet door de verdrukking laten gaan. Hij houdt te veel van ons!" Maar denk er eens over na. Houdt Hij meer van ons dan van nieuwe gelovigen na de bekering tijdens de verdrukking? Nee. Waarom zou Hij dan toestaan dat zij zo'n verschrikkelijke periode doormaken, maar ons niet? Kan het zijn dat het idee van *ontsnappen aan de verdrukking* eigenlijk alleen maar tegemoet komt aan onze lauwe Amerikaanse neigingen? Wij houden van comfort, haten het om door beproevingen heen te gaan, en kunnen het nauwelijks verdragen als onze TV-diner levensstijl wordt bedreigd. Toch is Gods volk historisch gezien door intens lijden gegaan. Alle discipelen

van Jezus, behalve Johannes, werden bruut vermoord. Duizenden vroege christenen werden in het Colosseum door wilde honden verscheurd. Miljoenen anderen werden gruwelijk gemarteld door de inquisitie en in de as gelegd tijdens de Tweede Wereldoorlog.
Donkere Middeleeuwen (waarover later meer). Gelovigen in Rusland en China hebben vreselijk geleden onder het communisme, en toch zeggen Amerikaanse christenen: "God zou *ons* de beproeving niet laten doormaken!".

Als het over "beproeving" gaat, komen opnieuw concordanties van pas. Als je "beproeving" opzoekt in een *Strong's* of *Young's Concordance, zul* je tot je schrik ontdekken dat bijna elke verwijzing beschrijft wat gelovigen *doormaken*. Jezus zei tegen zijn volgelingen: "In de wereld zult *u verdrukking hebben*" (Johannes 16:33, nadruk toegevoegd). Paulus vertelde zijn vroege christelijke bekeerlingen: "...wij moeten door vele *verdrukkingen* heen het koninkrijk van God binnengaan" (Handelingen 14:22, nadruk toegevoegd). Paulus schreef aan de gemeente van Thessalonica: "...wij beroemen ons op u onder de gemeenten van God vanwege uw geduld en geloof in al uw vervolgingen en *verdrukkingen die u doorstaat*" (2 Thessalonikers 1:4, nadruk toegevoegd). Op het eenzame eiland Patmos was Johannes onze "metgezel in *verdrukking*" (Openbaring 1:9, cursivering toegevoegd). Jezus zei tegen zijn gemeente in Smyrna: "Ik ken uw werken [en] *verdrukking*..." (Openbaring 2:9, nadruk toegevoegd). In het licht van deze Schriften lijkt het idee dat christenen aan de verdrukking ontsnappen een fantasie en een illusie.

Sommigen zullen antwoorden: "Ja, maar die verzen hebben het over 'verdrukking', niet over '*de* verdrukking'. "Nogmaals, denk er eens over na. Als de meerderheid van de "verdrukkingsteksten" in de Bijbel verwijzen naar wat de gelovigen *doormaken*, waarom zou Gods Woord dan plotseling een andere richting inslaan door te leren dat "*de* verdrukking" iets is waar de gelovigen *niet* doorheen zullen gaan? Zelfs in *Left Behind* zijn er christenen die na de vervoering door "*de* verdrukking" gaan. Jerry B. Jenkins noemt hen "de Verdrukkingskracht". Daarom is de gedachte dat christenen deze periode doormaken niet zo vreemd.

Veel pro-rapture voorstanders beweren ook: "Als de Kerk door de verdrukking gaat, waarom wordt de Kerk dan niet genoemd na Openbaring 4?" Laten we dat eens nader bekijken. In Openbaring 4:1 wordt Johannes gezegd "hierheen te komen". Mensen concluderen dat dit de vervoering voorstelt en denken dat de Kerk niet meer genoemd wordt. Ten eerste ging

Johannes in Openbaring 4:1 niet daadwerkelijk naar de hemel; hij werd slechts *in een visioen opgenomen,* terwijl zijn tenen op Patmos bleven. Ten tweede *is* de Kerk na Openbaring 4 op aarde. Hoe weten we dit? Omdat Openbaring zegt dat het beest "oorlog zal voeren tegen *de heiligen*" (13:7), vervolgens lezen we over *"het geloof van de heiligen"* (13:10), en tenslotte, tijdens de crisis van het merkteken van het beest, verwijst de apocalyps naar *"de heiligen"* die *"het geloof van Jezus"* bewaren (14:12).

Sommigen zeggen misschien: "Dat zijn de verdrukkingsheiligen na de vervoering, niet de Kerk." Maar overweeg dit. Paulus schreef zijn nieuwtestamentische brieven aan de "gemeenten der heiligen" (1 Korintiërs 14:33).

Wat zegt dit ons? Waar heiligen zijn, *is de Kerk! Zal Gods Kerk* ook *ontsnappen aan de beproeving?*

als de in Openbaring 13 en 14 genoemde heiligen alleen de heiligen van de verdrukking zijn na de vervoering, zouden zij dan niet, als oprechte gelovigen in Jezus Christus, *nog steeds de Kerk zijn?*

In vervoering brengende leraren beweren dat de kerk er niet zal zijn voor Armageddon. Is dit waar? Het woord "Armageddon" wordt slechts eenmaal in de hele Bijbel gebruikt, in Openbaring 16:16, het grote hoofdstuk over het vallen van de zeven laatste plagen. Vlak voor vers 16, *ten* tijde van de plagen, dondert Jezus Christus: "Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt loopt en zij zijn schande zien. En zij verzamelden hen naar de plaats die in het Hebreeuws Armageddon heet" (Openbaring 16:15-16).

Heb je dat begrepen? Tegen wie heeft Jezus het? Tegen de Kerk! Ten tijde van vers 15, *terwijl* de zeven plagen vallen, dat is zeker *tijdens* de verdrukking, en vlak *voor* de slag bij Armageddon, is Jezus Christus nog niet gekomen als een dief! Daarom moet Hij als een dief komen *bij* Armageddon, *na* de verdrukking, en dit moet de tijd zijn waarop Hij komt om Zijn Kerk te verzamelen. Als een goede bevelhebber spoorde Paulus de soldaten van het kruis aan: "Neemt daarom de hele wapenrusting van God op, opdat u in de boze dag stand kunt houden, en als u alles gedaan hebt, stand kunt houden" (Efeziërs 6:13). Wij moeten standhouden in "de boze dag". Hoe kunnen we, als we eerder zijn verdwenen? Jezus Christus zei ook: "Maar wie volhoudt tot het einde, zal behouden worden" (Matteüs 24:13). Hoe lang moeten we standhouden? *Tot het einde.*

Hoe zit het met het "tweede kans" idee? Ten eerste heeft God ieder van ons meer dan "een tweede kans" gegeven. Wanneer wij zondigen en Zijn liefde weerstaan, geeft Hij ons talloze kansen om ons volledig over

te geven aan Zijn genade. De boodschap van het evangelie klinkt voortdurend tot zondaars: "Christus is gestorven voor onze zonden" (1 Korintiërs 15:3); "Geloof in de Heer Jezus Christus, en u zult gered worden" (Handelingen 16:31); "Bekeert u en gelooft in het evangelie" (Marcus 1:15). Maar uiteindelijk zal Gods geduld opraken en zal de Engel van Barmhartigheid zijn laatste vlucht nemen. De mensheid zal "de verborgen grens tussen Gods geduld en zijn toorn" gepasseerd zijn.

Paulus schreef dat allen die niet volledig aan de kant van de Heer staan wanneer ware gelovigen "worden opgenomen ... niet zullen ontkomen" (1 Tessalonicenzen 4:17; 5:3). Voor hen is hun tweede, derde, tiende en tienduizendste kans voorbij. Jezus zei ook: "Maar zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn" (Matteüs 24:37). Nadat de deur van de ark was gesloten, waren alle wanhopige pogingen om binnen te komen zinloos. Het was te laat. Paulus schreef ook: "*Nu* is de dag van verlossing" (2 Korintiërs 6:2, nadruk toegevoegd). Vriend, dit is het. Stel je beslissing om Jezus Christus te volgen niet uit. Als je niet wordt "ingehaald" wanneer de Heer met een schreeuw uit de hemel neerdaalt, dan heb je het voor altijd verknald.

Hier is nog een belangrijke gedachte voordat we dit hoofdstuk afsluiten. Als de doctrine van de vervoering vóór de vervoering onjuist is, betekent dit uiteraard dat wijzelf - als we op dat moment leven - niet alleen de laatste beproeving op aarde moeten doorstaan, maar ook de antichrist en zijn dodelijke merkteken onder ogen moeten zien (zie Openbaring 14:910). Dit is het grootste probleem. Veel christenen zijn hier erg bang voor. Het lijkt er dus op dat *angst* - angst voor het beest - vaak ten grondslag ligt aan vele wanhopige pogingen om het wankele standpunt van de pretribulation rapture te handhaven.

Dit doet me denken aan de tragische dood van 118 bemanningsleden in de gigantische Russische kernonderzeeër *Koersk*. Op zaterdag 12 augustus 2000, ver weg in de ijzige wateren van de Barentszzee, ten oostnoordoosten van Moskou, ging er iets vreselijk mis. Er vond een explosie plaats, gevolgd door nog een. De "catastrofe ontwikkelde zich razendsnel",[2] en de gedoemde duikboot zonk snel naar de bodem van de oceaan. *Newsweek schreef* er een verhaal over, "A Cry from the Deep." Drieëntwintig Russen overleefden de eerste explosies en de overstroming. Later vonden diepzeeduikers een brief in een zak van één van de lijken. "Er zijn 23 mensen hier... Niemand van ons kan naar de oppervlakte komen."[3] Omdat hulp niet snel genoeg kwam, stierven ze allemaal. Terwijl ik nadenk over deze verschrikkelijke tragedie, kan ik me *het*

gevoel van angst in de harten van die hopeloos vastzittende Russische zeelieden diep onder het kalme wateroppervlak voorstellen.

Van wat ik gezien heb, schuilt de angst ook vaak onder de pretribulatieleer. Diep onder de oppervlakte van veel argumenten ligt de verborgen enge gedachte dat men de tijd van problemen moet doorstaan en het beest onder ogen moet zien. Deze angst kan onbewust zijn, maar vaak is ze er toch, en ze lijkt mensen ervan te weerhouden ruimdenkend genoeg te zijn om zelfs maar een ander standpunt te overwegen. Emoties lopen hoog op en velen weigeren het duidelijke schriftuurlijke bewijs ten gunste van een samenkomst van de kerk na de bekering tot Jezus Christus redelijk te onderzoeken.

Helaas is de pre-tribulation rapture doctrine de grote evangelische ontsnappingsclausule geworden voor het vermijden van de eindtijd. En voor hen die het zo *willen*, zal geen enkel bewijs hen van het tegendeel kunnen overtuigen. Zoals een driedubbel vergrendelde deur in de binnenstad van New York, zijn zij eenvoudigweg gesloten voor de feiten. Het resultaat? *De waarheid blijft achter.*

Christenen zouden een les moeten leren van populaire bumperstickers en trendy T-shirts met de tekst "Geen angst". De waarheid is dat we niet bang hoeven te zijn, want Jezus Christus heeft beloofd: "Ik ben altijd bij u, tot aan de voleinding der tijden" (Matteüs 28:20). "God heeft ons geen geest van vrees gegeven, maar van kracht en liefde en een gezonde geest" (2 Timoteüs 1:7).

Bang in het donker vroeg een klein meisje eens aan haar vader of ze in zijn slaapkamer mocht slapen. "Natuurlijk, schat," antwoordde hij. Toen ze naast hem lag met het licht uit, was ze nog steeds bang. "Papa, is je gezicht naar mij gekeerd?" "Ja schat, ga nu maar slapen."

✦SECTIE 2✦

ZEVENJARIGE BEPROEVINGSWAANZIN

Hoofdstuk 4 De zevenjarige verdrukkingstheorie

Een man die een fout heeft begaan en deze niet corrigeert, begaat een andere fout.

- *Confucius* (551-479 v. Chr.)

Als het gedeelte *over de vervoering* in dit boek waar is, hoe zit het dan met "de zeven jaar"? Het concept van een zevenjarige periode van verdrukking is in feite *de onderliggende basis* van het hele *Left Behind* scenario (en alle andere pro-rapture boeken en films). Nogmaals, de theorie is: *eerst* de vervoering, dan zeven jaar van verschrikking.

Boek twee van de *Left Behind* romans verklaart: "De verdwijningen hebben de zevenjarige Verdrukking ingeluid" (*The Tribulation Force*, binnenkant omslag). Boek drie onthult: "...de zevenjarige Verdrukking nadert het einde van het eerste kwartaal..." (*Nicolae*, binnenkant omslag). Boek Zes vertelt ons: "Het is het midden van de zevenjarige Verdrukking" (*The Indwelling*, binnenzijde omslag). Boek Acht begint met, "...het aanbreken van de tweede helft van de zevenjarige Verdrukking" (*The Mark*, binnenzijde omslag). Boek Elf begint "zes jaar in de Verdrukking, twee en een half jaar in de Grote Verdrukking" (*Armageddon*, blz. vii). Deze bestseller van de *New York Times*, *USA-Today* en *Wall Street Journal over* eindtijdprofetieën, onderschreven door gerespecteerde kerkleiders wereldwijd, is dus volledig opgebouwd rond dit zevenjarige raamwerk.

Waar komt dit "zevenjarige" concept eigenlijk vandaan? Het is misschien schokkend, maar als je in een concordantie zoekt naar "zeven jaar verdrukking", zul je het niet vinden. De waarheid is dat er van Genesis tot Openbaring geen enkele passage is die specifiek melding maakt van een zevenjarige periode van verdrukking. Verbazingwekkend genoeg is de hele theorie eigenlijk gebaseerd op een nogal speculatieve interpretatie van twee woordjes in één enkel vers. De tekst is Daniël 9:27; en de twee woorden zijn: "één week." Ik zal het uitleggen.

Het boek Daniël werd geschreven toen de Joden in Babylon waren - in ballingschap vanwege hun zonden. Daniël 9:24-27 bevat een profetie van de engel Gabriël om het Joodse volk aan te moedigen dat zij een "tweede kans"

zouden krijgen om naar Jeruzalem terug te keren, hun tempel te herbouwen en uiteindelijk hun Messias (Jezus Christus) te ontvangen. Deze zeer controversiële profetie luidt letterlijk:

> *Zeventig weken zijn vastgesteld over Uw volk en over Uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, en een einde te maken aan de zonden, en verzoening te doen voor de ongerechtigheid, en eeuwige gerechtigheid in te voeren, en het visioen en de profetie te verzegelen, en het Allerheiligste te zalven. Weet dan en begrijp, dat van het uitgaan van het gebod om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen tot de Messias, de Prins, zeven weken zullen zijn, en twee en zestig weken [62 weken]; de straat zal weer opgebouwd worden, en de muur, zelfs in moeilijke tijden. En na zestig en twee weken zal Messias worden afgesneden, maar niet voor zichzelf; en het volk van de vorst, die komen zal, zal de stad en het heiligdom verwoesten; en het einde daarvan zal zijn met een vloed, en tot het einde van de oorlog zijn verwoestingen bepaald. En hij zal het verbond met velen bevestigen voor één week; en in het midden van de week zal hij het offer en de offerande doen ophouden, en om de overspreiding der gruwelen zal hij het verlaten, tot aan de voleinding, en dat bepaald zal worden over de verlatenen* (Daniël 9:24-27 KJV).

We hebben dus een profetie over "zeventig weken". Gabriël verdeelt de periode vervolgens in drie kleinere perioden van zeven weken (vers 25), tweeënzestig weken (vers 25) en één week (vers 27). 7+62+1=70.

Zeventig weken = 490 dagen. Een dag staat in de profetie voor een jaar (zie Numeri 14:34 en Ezechiël 4:6). 490 dagen zijn dus eigenlijk 490 jaar. Zonder hier op alle chronologische details in te gaan (ik zal in een later hoofdstuk specifieker worden), begint de profetie met een direct "gebod om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen" (vers 25) na de Babylonische gevangenschap en reikt tot aan de eerste komst van Jezus Christus. Na 69 weken (na 483 jaar) "zal Messias worden afgesneden" (vers 26). Alle christelijke geleerden passen dit toe op de kruisiging van Jezus Christus. Na de pijnlijke dood van onze Heer "zal het volk van de vorst die komen zal, de stad en het heiligdom verwoesten" (vers 26). Hoewel er verschil van mening

bestaat over de vraag naar wie "het volk van de vorst" verwijst, is de *Zevenjarige Verdrukkingstheorie*

De meeste geleerden passen de verwoesting van "de stad en het heiligdom" echter toe op de tweede verwoesting van Jeruzalem en het herbouwde heiligdom door de Romeinse legers onder prins Titus in 70 na Christus.

Tot nu toe zijn 69 weken vervuld. Dan blijft er nog "één week" over, ook wel bekend als de beroemde "70e week van Daniël." Nogmaals, die zeer controversiële tekst zegt letterlijk:

> *En hij zal het verbond met velen een week lang bevestigen; en in het midden van de week zal hij het offer en de offerande doen ophouden...* (Daniël 9:27 KJV).

Gebaseerd op het dag-jaar principe (dat geldig is), moet de "één week" die overblijft in deze profetie verwijzen naar *een periode van zeven jaar*. Prorapture promotors beweren dat dit de zevenjarige periode van de verdrukking is. Hun idee is dat de eerste 69 weken (of 483 jaar) weliswaar reikten tot de eerste komst van Jezus Christus, maar dat de profetische klok is stilgezet omdat het Joodse volk Hem grotendeels verwierp. Vervolgens schuiven zij de 70e week (de laatste zeven jaar) helemaal door naar de eindtijd, noemen die de verdrukking, en zeggen dat die geldt voor het Joodse volk nadat wij er niet meer zijn.

Dopingleraren interpreteren Daniël 9:27 als volgt:

1. "Hij zal het verbond met velen een week lang bevestigen." "Hij" is de antichrist die een verbond (of vredesverdrag) zal sluiten met de Joden tijdens de zeven jaar van de verdrukking.
2. "In het midden van de week zal hij het offer en de offerande doen ophouden..." In het midden van de zevenjarige verdrukking zal de antichrist zijn verbond verbreken, zich tegen Israël keren en hun dierenoffers stoppen.
3. De zin "hij zal het offer doen ophouden" wordt gezien als onweerlegbaar bewijs dat er een Joodse tempel (inclusief offers) *moet* worden herbouwd op de Tempelberg in Jeruzalem.

Bestsellerauteur Hal Lindsey weerspiegelt in zijn *The Late Great Planet Earth* deze huidige visie wanneer hij schrijft over "Gods laatste zeven jaar van omgang met het Joodse volk vóór de langverwachte instelling van

het koninkrijk van God (Daniël 9:27)."[4] Volgens Mr. Lindsey verbreekt "de antichrist" gedurende die zeven jaar zijn verbond met het Joodse volk en doet hij de Joodse tempelverering, volgens de wet van Mozes, ophouden (Daniël 9:27)...We moeten concluderen dat er een derde tempel zal worden herbouwd op de oude plaats in het oude Jeruzalem."[5]

Daarom wordt Daniël 9:27 volgens talloze moderne uitleggers toegepast op een toekomstige antichrist, een toekomstig vredesverdrag met Israël, een toekomstige zevenjarige verdrukking en een toekomstige herbouwde Joodse tempel in Jeruzalem. En dit alles zou beginnen met de vervoering. Eerlijk gezegd is dat veel om uit dat ene vers te interpreteren, *vooral als Daniël 9:27 absoluut niets zegt over een zevenjarige verdrukking, een antichrist of een herbouwde Joodse tempel!*

Kan er iets mis zijn met deze foto?

Dat kom je te weten in het volgende hoofdstuk.

Hoofdstuk 5 De bom laten vallen

Een leugen kan de halve wereld rondreizen terwijl de waarheid nog bezig is haar schoenen aan te trekken.

- *Mark Twain* (1835-1910)

Profetie-minded Christenen over de hele planeet aarde voeren soms een fel debat over de vraag of Jezus Christus zal terugkeren voor Zijn Kerk vóór de zeven jaar van de verdrukking (de "pre-trib" visie), in het midden van de zeven jaar (de "mid-trib" visie), of aan het einde van de zeven jaar (de "posttrib" visie). Maar verreweg de meest explosieve vraag die te weinig mensen lijken te stellen is: "Is een eindtijd 'zevenjarige periode van verdrukking' werkelijk de juiste interpretatie van Daniël 9:27?".

In 1945, na maandenlang wikken en wegen, gaf de Amerikaanse president Harry Truman eindelijk het bevel om twee atoombommen op Japan te gooien in een poging om de Tweede Wereldoorlog te beëindigen. Op 6 augustus viel de "Little Boy" op Hiroshima. Drie dagen later werd de "Fat Man" losgelaten boven Nagasaki. Ongeveer 130.000 mensen werden onmiddellijk verdampt. Er zijn veel verhitte discussies gevoerd of het wel of niet juist was om die bommen te laten vallen. Eén ding is zeker, in de hoofden van degenen die deze angstige beslissing namen, geloofden ze dat het voor het ultieme welzijn van Amerika was.

Beste vriend, het is voor het welzijn van christenen overal dat Gods bom van waarheid nu moet worden losgelaten over wat ik ben gaan noemen: "De 70e week van Daniël Delusion."

Zoals we al gezien hebben, zegt Daniël 9:27 letterlijk:

> *Hij zal het verbond met velen een week lang bevestigen; en in het midden van de week zal Hij het offer en de offerande doen ophouden...* (Daniël 9:27 KJV).

Dit zal u misschien choqueren, maar historisch gezien heeft de overgrote meerderheid van gerespecteerde bijbelgeleerden Daniël 9:27 helemaal niet toegepast op een zevenjarige periode van verdrukking. Evenmin hebben zij de "hij" geïnterpreteerd als een verwijzing naar een

toekomstige meneer Dodelijk. In plaats daarvan *pasten zij het toe op Jezus Christus*.

Let op wat het wereldberoemde Bijbelcommentaar van Matthew Henry over Daniël 9:27 zegt: "Door zichzelf eens en voor altijd een offer te brengen zal hij [Jezus] een einde maken aan alle Levitische offers."[6] Matthew Henry paste Daniël 9:27 dus toe op *Christus*, niet op de antichrist. Een ander beroemd commentaar, geschreven door de Britse Methodist Adam Clarke, zegt dat tijdens de "termijn van zeven jaar" van Daniël 9:27, Jezus zelf "het nieuwe verbond met de mensheid zou bevestigen of bekrachtigen."[7] Een ander stoffig Bijbelcommentaar onthult: "Hij zal het verbond bevestigen - Christus. De bevestiging van het verbond is aan Hem toegewezen."[8]

Hier is nog een verklaring uit een boek genaamd, *Christus en Antichrist*, uitgegeven in 1846 door de Presbyterian Board of Publication in Philadelphia.
Op bladzijde 2, onder aanbevelingen, staan steunbetuigingen van vele Presbyteriaanse, Methodistische en Baptistische ministers, waaronder een officiële vertegenwoordiger van de Southern Baptist Convention.[9] In het commentaar op de laatste week van Daniël 9:27 staat in dat oude boek:

> ...ergens tijdens de resterende zeven, hij [de Messias] zou sterven als een offer voor de zonde, en zo "eeuwige gerechtigheid" brengen. Hier zijn toespelingen op gebeurtenissen die zo duidelijk zijn, dat men zou denken dat de mensen onder wie zij zich voordeden, de profetie onmogelijk verkeerd konden toepassen.[10]

Oké, daar gaan we. De volgende tien punten leveren logisch en overtuigend bewijs dat Daniëls beroemde 70e week helemaal niet van toepassing is op een toekomstige zevenjarige beproeving. Deze grote profetische periode werd bijna tweeduizend jaar geleden definitief vervuld.

1. De hele profetie van Daniël 9:24-27 beslaat een periode van "zeventig weken". Logica vereist dat "zeventig weken" verwijst naar één opeenvolgend tijdsblok, met andere woorden, naar zeventig *rechte opeenvolgende weken*. De waarheid is dat er in de Schrift (of waar dan ook!) geen voorbeeld is van een bepaalde tijdsperiode die begint, stopt en dan weer begint. *Alle* bijbelse verwijzingen naar tijd zijn opeenvolgend: 40 dagen en 40 nachten (zie Genesis 7:4), 400 jaar in Egypte (zie Genesis

15:13), 70 jaar gevangenschap (zie Daniël 9:2), enz. In Daniëls profetie zouden de "zeventig weken" beginnen tijdens de regering van Perzië en voortduren tot de tijd van de Messias.

2. De logica vereist ook dat de 70e week onmiddellijk volgt op de 69e week. Zo niet, dan kan het niet de 70e week genoemd worden!

3. Het is onlogisch om een gat van 2000 jaar in te lassen tussen de 69e en 70e week. In de profetie zelf wordt geen hint van een gat gevonden. Er is geen gat tussen de eerste zeven weken en de volgende tweeënzestig weken, dus waarom een gat tussen de 69e en 70e week?

Opmerking: Als je tegen je kind zegt dat het over 70 minuten in bed moet liggen, bedoel je natuurlijk 70 *opeenvolgende* minuten. Wat als uw volledig wakkere zoon vijf uur later zou zeggen: "Maar pap, ik weet dat er 69 minuten voorbij zijn, maar de 70e minuut is nog niet begonnen!"? Na een passende straf zou hij snel naar bed worden gestuurd.

4. Daniël 9:27 zegt niets over een zevenjarige periode van "verdrukking", een "herbouwde" Joodse tempel, of enige "antichrist."

5. In deze profetie staat de Messias centraal, niet de antichrist. Nadat de Messias is "afgesneden" (verwijzend naar de dood van Christus), zegt de tekst: "En het volk van de komende vorst zal de stad en het heiligdom verwoesten." In het verleden is dit consequent toegepast op de verwoesting van Jeruzalem en de tweede tempel door Romeinse legers onder leiding van prins Titus in 70 na Christus.[11]

6. "Hij zal het verbond bevestigen." Paulus zei dat "het verbond" eerder door God in Christus was "bevestigd" (Galaten 3:17). Jezus Christus kwam "om de beloften aan de vaderen te *bevestigen*" (Romeinen 15:8, nadruk toegevoegd). In de King James Version staat in Daniël 9:27 niet "*een* verbond" of vredesverdrag, maar "*het* verbond", dat van toepassing is op het Nieuwe Verbond. Nergens in de Bijbel maakt, bevestigt of verbreekt de antichrist een verbond met iemand. Het woord "verbond" is Messiaans, en slaat *altijd* op de Messias, niet op de antichrist.

7. "Hij zal het *verbond* met *velen* bevestigen." Jezus Christus zei: "Dit is Mijn bloed van het nieuwe *verbond*, dat vergoten wordt... voor *velen*..." (Matteüs 26:28). Ziehier een perfecte pasvorm! Jezus citeerde specifiek Daniël 9:27.

8. "In het midden van de week zal Hij het offer en de offerande doen ophouden." Na precies drie en een half jaar heilige bediening stierf Jezus Christus aan het kruis, "in het midden van de week [in het midden van de zeven jaar]". Precies op het moment van Zijn dood werd "het voorhangsel van de tempel van boven tot onder in tweeën gescheurd..." (Matteüs 27:51). Deze daad van God betekende dat alle dierenoffers op dat moment geen waarde meer hadden. Waarom? Omdat het Volmaakte Offer was geofferd!

9. "Voor de verspreiding van gruwelen zal hij het desolaat maken." "De gruwel der verwoesting" (zie Mattheüs 24:15) is geen eenvoudig onderwerp, maar we weten dat Jezus deze gebeurtenis duidelijk toepaste op de tijd dat Zijn volgelingen uit Jeruzalem moesten vluchten voor de verwoesting van de tweede tempel in 70 na Christus. In een parallelle tekst met Matteüs 24:15 zei Jezus tegen zijn discipelen: "Wanneer jullie Jeruzalem omsingeld zien door legers [Romeinse legers onder leiding van prins Titus], *weet dan dat de verwoesting ervan nabij is*" (Lucas 21:20, cursivering toegevoegd). De discipelen "zagen" precies die gebeurtenissen. Vanwege de "gruwelen" van de Farizeeën zei Jezus tegen hen: "Zie, uw huis is voor u verlaten" (Matteüs 23:38). Zo werd Gabriëls uitspraak in Daniël 9:27 over Jeruzalem dat "verlaten" zou worden, perfect vervuld in 70 na Christus.

10. Gabriël zei dat de profetie over de 70 weken specifiek betrekking had op het Joodse volk (zie Daniël 9:24). Gedurende de periode van Christus' openbare bediening van 3½ jaar was de aandacht van de Meester grotendeels gericht op "de verloren schapen van het huis Israëls" (Matteüs 10:6). Na Zijn opstanding en daarna nog 3½ jaar lang, predikten Zijn discipelen voornamelijk aan Joden (zie Handelingen 1-6). Na die tweede periode van 3½ jaar, in 34 na Christus, werd de moedige Stefanus gestenigd door het Joodse Sanhedrin (zie Handelingen 7). Deze beruchte daad markeerde de definitieve, officiële afwijzing van het evangelie van onze Heiland door de toenmalige heersende Joodse leiders. *Daarna ging* het evangelie naar de heidenen. In Handelingen 9 werd Saul Paulus, de "apostel voor de heidenen" (Romeinen 11:13). In Handelingen 10 gaf God Petrus een visioen waarin Hij openbaarde dat het *nu tijd was* om aan de heidenen te prediken (zie Handelingen 10:1-28). Lees ook Handelingen 13:46. Dus ongeveer 3½ jaar na de kruisiging en aan het einde van de

    70-weken profetie gegeven voor het Joodse volk - het evangelie verschoof naar de niet-Joden, *precies zoals voorspeld in de Bijbelse profetie.*

Het explosieve bewijs is overweldigend! Punt voor punt zijn de gebeurtenissen van Daniël's 70e week in het verleden vervuld. Deze acht woorden in Daniël 9:27:
"bevestigen...verbond...vele...midden...offer...ophouden....
gruwelen...verlaten" vinden allemaal een perfecte vervulling in Jezus Christus en de vroege Christelijke geschiedenis.

In de woorden van die Presbyteriaanse publicatie uit 1846,

> De *zeventig weken* van Daniël zijn dus zeker al vele eeuwen *voorbij*. We moeten niet naar de *toekomst* kijken voor de vervulling van deze voorspellingen. We moeten naar *het verleden kijken*. En als we naar het verleden kijken, waar is er dan iemand die er aanspraak op kan maken het onderwerp van deze profetieën te zijn, behalve *Jezus?* Hij, en hij *alleen*, kan ze opeisen; en naar Hem verwijzen ze zeer zeker.[12]

> ...men zou denken dat de mensen [de Joden] onder wie [deze gebeurtenissen] plaatsvonden, de profetie onmogelijk verkeerd konden toepassen. [13]

Maar dat deden ze wel. Een belangrijke reden waarom de Joodse natie als geheel haar Messias niet ontving, was dat haar geleerden Daniël verkeerd interpreteerden.
9:27. Zij zagen Jezus Christus niet als de voorspelde Degene die midden in de 70e week zou sterven! Verbazingwekkend genoeg gebeurt vandaag precies hetzelfde. Oprechte Christelijke geleerden passen nu dezelfde profetie verkeerd toe.

De hele "zevenjarige periode van verdrukking"-theorie is een *eindtijdwaanzin*, een enorme megamythe. Het kan zelfs de geschiedenis ingaan als de "grootste evangelische misvatting aller tijden". Het hele concept is als een gigantische zeepbel. Zodra Daniël 9:27 correct wordt begrepen en de scherpe punt van de waarheid erin wordt gestoken, "Pop gaat de zeven jaar!" Het is een feit: Er is geen tekst in de Bijbel die een "zevenjarige verdrukking" leert. Als je er naar zoekt, eindig je als Ponce de Leon op zoek naar de mystieke fontein der jeugd, maar je vindt hem nooit.

Het huidige debat en de enorme verwarring over pre-trib, mid-trib, of post-trib is werkelijk een rookgordijn van de vijand om de echte kwestie te verbergen. Wat is de echte kwestie? Dat zullen we ontdekken als we

bestuderen wat het Boek Openbaring werkelijk leert over Israël, Babylon de Grote en Armageddon.

Hoofdstuk 6 David Van

Biemas geheim

In een tijdperk van universeel bedrog is de waarheid vertellen een revolutionaire daad.

- *George Orwell* (1902-1950)

Daar lag het, in een kiosk in Atlanta. Ik had niet veel tijd om mijn aansluiting naar Canada te halen, maar de cover van het tijdschrift trok meteen mijn aandacht. *Time* magazine, 1 juli 2002. Vlammen omringden een groot kruis met deze woorden: "DE BIJBEL & DE APOCALYPSE, Waarom meer Amerikanen lezen en praten over HET EINDE VAN DE WERELD."

Ik heb de 3,95 dollar betaald.

In het vliegtuig las ik de coverstory getiteld "APOCALYPSE NOW", waarin de golf van Amerikaanse belangstelling voor het ontcijferen van bijbelse profetieën na de terroristische aanval van 11 september op het World Trade Center in New York City werd belicht. Raptureready.com kwam aan bod, een ongelooflijk populaire website waarvan de webmaster de "Rapture Index" heeft uitgevonden en het een "Dow Jones Industrial Average of End Time activity" noemt.[14] Op 24 september 2001, 13 dagen na 9-11, "smolt de bandbreedte van de site bijna onder het gewicht van 8 miljoen bezoekers."

De centrale spread van het artikel toonde full-color foto's van elke *linkse... Behind* boek, met de woorden "verkochte exemplaren" onder elk boek: "*Left Behind,* 7.000.000...*Tribulation Force,* 4.100.000...*Desecration,* 3.100.000," enz. Daaronder stond een kader met de titel "WOORDENLIJST", waarin apocalyptische uitdrukkingen voor de gewone man werden gedefinieerd. Ik was vooral geïnteresseerd om te zien hoe

"DE TRIBULATIE" werd gedefinieerd: "Een periode van zeven jaar van rampspoed die zal eindigen met Christus' nederlaag van het kwaad in Armageddon."[15]

"MEET THE PROPHET" was de titel van een ander verhaal van vier bladzijden. In het midden stond een grote foto van Tim LaHaye die preekte, met als ondertitel "Zijn boodschap naar de massa brengen". Op de volgende pagina stond Jerry B. Jenkins naast een sidebar met "LEFT BEHIND Wares", waaronder stripboeken, een kinderserie en een Monopoly-achtig *Left Behind* bordspel. Alle Time-artikelen beschreven een toegenomen belangstelling voor profetie - vooral onder evangelische christenen - en beschreven de populaire opvattingen die in dit boek worden bekritiseerd: eerst de vervoering, dan de zevenjarige verdrukking, waarin de heer Wicked verschijnt en de Joden aanvalt.

Behalve één artikel. Pagina 46. De intrigerende titel was: "The End: How It Got That Way," door David Van Biema. Mijn hart begon te bonzen...*Zou het kunnen?*...Onder de kop stond een kleine foto (misschien 1 bij 1,5 centimeter, kleiner dan die van LaHaye, Jenkins, en elk *Left Behind* boek) van een merkwaardig uitziende man genaamd John Nelson Darby die in Engeland leefde in de jaren 1800. Van Biema, een duidelijke student van de geschiedenis, verwees naar de heer Darby als "de man met het plan" om

in het Britse en Amerikaanse christendom van de 19e eeuw "een radicaal nieuwe eschatologie" te introduceren, waaronder het geloof in "een zevenjarige, helse Verdrukking". Ik kon mijn ogen nauwelijks geloven!

Verstopt in dat artikel verscheen deze schokkende alinea uit Van Biema's inzichtelijke pen:

> Zijn [Darby] meest opvallende vernieuwing was de timing van een concept dat de vervoering werd genoemd, ontleend aan de voorspelling van de apostel Paulus dat gelovigen zouden opvliegen om Christus in de hemel te ontmoeten. De meeste theologen vatten het op als onderdeel van de Opstanding aan het einde van de tijd, Darby plaatste het aan het begin van de Apocalyps, een kleine verschuiving met grote gevolgen. Het spaarde ware gelovigen de Verdrukking en liet de gruwel over aan ongelovigen en de doctrinair misleide... Darby's schema werd een pijler van het nieuwe Fundamentalisme.[16]

Besef je wel wat je net gelezen hebt? Op basis van gedegen historisch onderzoek meldde David aan miljoenen lezers van *Time* dat John Nelson Darby's "meest opvallende vernieuwing" bestond uit het nemen van Paulus' "opgenomen" zin in 1 Thessalonicenzen 4:17 en deze "herpositioneerde" aan

het begin van de "Verdrukking" - "een kleine verschuiving met grote gevolgen". In de vroege jaren 1800 zagen "de meeste theologen" het niet zo; maar langzaamaan werd "Darby's schema een pijler van het nieuwe Fundamentalisme".

Deze "pijler" ondersteunt nu de hele infrastructuur van *Left Behind*. Voor de moderne fans is de pijler *niet de Schrift* maar het Darbyisme, ook al worden Bijbelteksten gebruikt om de leer te ondersteunen en te bewijzen.

In Gods Woord is het helemaal niet rapture-tribulation-end. Daniëls 70e week is geschiedenis en ware gelovigen zullen worden "ingehaald" bij de luide, zichtbare, tweede komst van Jezus Christus. Zoals David Van Biema correct rapporteerde in *Time, is* dit wat "de meeste theologen" eeuwenlang hebben geleerd! Maar de tijden zijn veranderd; en nu is *Left Behind* helaas helemaal "ingehaald" door de vernieuwingen van J.N. Darby.

Nu weet je meer over "The End: How It Got That Way."

✦ONDERDEEL 3✦

ANTICHRISTELIJKE

WAANIDEEËN

Hoofdstuk 7 Antichrist: Feiten versus Fictie

Mannen struikelen soms over de waarheid, maar de meesten rapen zichzelf op en gaan er vandoor alsof er nooit iets is gebeurd.

- *Winston Churchill* (1874-1965)

Omdat ik in Los Angeles ben opgegroeid, heb ik altijd begrepen dat de "Grote" - een aardbeving van meer dan 7,5 - onze stad zou kunnen verwoesten als de San Andreas-breuk plotseling zou wijken en hevig zou verschuiven. Als het gaat om bijbelse profetie, is de "Grote" zeker het onderwerp van de antichrist. Laat me je vooraf waarschuwen. Bereid je voor op enkele schokken.

"Hij is waarschijnlijk een knappe man," zegt Kelly Sellers, die een bedrijf heeft in decoratieve stenen in Minneapolis, Minn. "Ik weet zeker dat hij nu in de politiek zit en waarschijnlijk ook een beetje in de publieke belangstelling staat. Sellers heeft elk *Left Behind* boek gelezen en wacht met spanning op het volgende."[17] Dit stond in het Time-nummer waarnaar in het vorige hoofdstuk werd verwezen. Sellers visie komt overeen met de "GLOSSARY OF TERMS" waarin "ANTICHRIST" wordt gedefinieerd als "Een kwaadaardige figuur die de wereld zal teisteren en uiteindelijk door Christus zal worden verslagen in de slag bij Armageddon."[18]

Zoals de meeste hedendaagse profetisch ingestelde christenen denkt Kelly Sellers dat de antichrist een super slechterik zal zijn die na de vervoering publiekelijk zal verschijnen. In de *Left Behind* serie geeft verteller Jerry B. Jenkins deze antichrist een naam, Nicolae Carpathia. In een andere reeks eindtijdthrillers - *Apocalyps, Openbaring, Verdrukking* en *Oordeel* - heet de antichrist Franco Macalousso. Met een creatieve draai die verder gaat dan andere films, toont *Megiddo: Omega Code 2,* de antichrist (zijn naam is Stone
Alexander) van jongs af aan, en laat hem zelfs verliefd worden en trouwen. Helaas voor de mooie bruid van meneer Alexander ontdekt zij

uiteindelijk dat haar onstuimige minnaar de duivelse incarnatie van lucifer zelf is.

Wat *leert* de Bijbel *werkelijk* over dit mysterieuze onderwerp? Het woord "antichrist" of "antichristen" komt slechts vijf keer voor in de Schrift, en al deze verwijzingen staan in twee boekjes vlak voor het boek Openbaring. De twee boekjes zijn 1e en 2e Johannes. De exacte verzen zijn 1 Johannes 2:18, 22; 4:3; en 2 Johannes 7. Dat is het. Als we deze verzen lezen (en andere in de buurt ervan), lezen we zeker niet over een meneer Sly die verliefd wordt en gaat trouwen. Integendeel, we vinden:

1 Johannes 2:18-De vroege christenen hadden gehoord dat de antichrist zou komen.

1 Johannes 2:18-Even nu zijn er vele antichristen.

1 Johannes 2:18-Dit is het bewijs dat de laatste tijd is aangebroken.

1 Johannes 2:19 - Deze vele antichristen "gingen van ons uit".

1 Johannes 2:22-Iedereen die de Vader en de Zoon loochent, is de antichrist.

1 Johannes 2:26 - Deze antichristen proberen ons weg te lokken van Jezus Christus.

1 Johannes 4:3-Er is een geest van de antichrist.

1 Johannes 4:3-De geest van de antichrist ontkent dat Jezus Christus in het vlees is gekomen.

1 Johannes 4:3-De geest van de antichrist is al in de wereld.

1 Johannes 4:4 - Echte christenen moeten elke vorm van antichrist overwinnen.

1 Johannes 4:6-De geest van de antichrist is de geest van de dwaling.

2 Johannes 7 - Er zijn vele bedriegers en antichristen in de wereld.

2 Johannes 9 - Om deze antichristen te overwinnen, moeten christenen zich houden aan de leer van Christus.

Wat hebben we na een objectieve blik ontdekt? Beschrijft een van deze verzen een eenzame meneer de zonde die pas opduikt als wij weg zijn? Absoluut niet! Het Woord van God beschrijft niet één, *maar vele antichristen*. En volgens 1 Johannes 2:19 zijn deze vele antichristen "van

ons uitgegaan", dus *van binnenuit de christelijke kerk!* Zij zijn subtiel, misleidend en in oorlog met ware christenen. Zij mogen een zeker geloof in Jezus belijden, maar hun geloof is oppervlakkig. Zij ontkennen in feite de Vader en de Zoon (zie 1 Johannes

2:22,26). Er is ook een geest van de antichrist, "de geest van de dwaling" genoemd, die nu in de wereld is (zie 1 Johannes 4:3). Volgens de Bijbel is het doel van deze vele antichristen en van de geest van de antichrist om christenen te misleiden, weg van Gods liefde, van het evangelie en van de ware leer van Jezus Christus (zie 2 Johannes 7,9). Zoals Amerika nu in oorlog is met terroristen, zo moeten ook oprechte christenen de strijd aanbinden met deze geestelijke vijanden van de waarheid; en in de kracht van Christus hen overwinnen (zie 1 Johannes 4:4).

Dit is alles wat Gods Woord eigenlijk zegt over "antichrist", "antichristen" en "de geest van de antichrist". Mis dit punt niet. Geen van deze inzichtelijke passages wijst naar één meneer Malignant zoals Nicolae Carpathia, Stone Alexander, of Franco Macalousso - die pas verschijnt als een sluwe politicus als wij er niet meer zijn. De waarheid is anders. In werkelijkheid verwijzen ze allemaal naar verleidelijke en bedrieglijke elementen die *er nu zijn* en die ware christenen onder ogen moeten zien en moeten overwinnen.

Het is waar dat Gods Boek andere profetieën onthult over de opkomst van een kwaadaardige "kleine hoorn" (Daniël 7:8), een vreselijk "beest" (Openbaring 13:1), en "de mens der zonde" (2 Tessalonicenzen 2:3). Het zijn voornamelijk deze profetieën die nu worden gebruikt om het idee te ondersteunen van een toekomstige heer Abominabel - één die na de vervoering *buiten* het Christendom zal opstaan. Maar overweeg dit. De duidelijke trend van de letterlijke "antichrist" passages in de Bijbel wijzen duidelijk naar dingen die hier nu zijn en die ware christenen onder ogen moeten zien en moeten overwinnen. Dus waarom zouden de andere antichrist-profetieën over de "kleine hoorn", "de man der zonde" en "het beest" plotseling deze trend omkeren en van toepassing zijn op zaken *waarmee* christenen *niet geconfronteerd zullen worden*, omdat zij eerst zullen verdwijnen in de vervoering?

Een paar jaar geleden hield ik een profetie seminar in Corinth, Mississippi. Onderweg met het vliegtuig landde ik in Memphis, Tennessee.
Nadat ik mijn Thrifty huurauto had opgehaald, vroeg ik de weg naar Korinthe. "Neem deze kaart," zei de bediende kalm. "Neem de I-55 en ga

naar het zuiden. Je komt er vanzelf." Ik had geen reden om te twijfelen. Vol vertrouwen reed ik al snel over de Highway
55. Maar na een minuut of 20 begon een nog steeds klein stemmetje mijn geweten te prikkelen om zelf de kaart te controleren. Eerst negeerde ik het stemmetje. Uiteindelijk stak ik mijn hand uit en keek ernaar. Tot mijn verbazing ontdekte ik dat I-55 recht naar het zuiden ging, naar Jackson, Mississippi, terwijl Corinth in het oosten lag! Ik keerde om, ging terug naar Memphis, kwam op de juiste weg en bereikte uiteindelijk mijn seminarie. Ik heb deze les geleerd: hoezeer ik ook iemand vertrouw die mij de weg wijst, ik moet zelf de kaart controleren. Hetzelfde geldt voor het onderwerp van de antichrist. Wij kunnen erop vertrouwen dat de huidige, zeer gerespecteerde profetieleraren hun kennis hebben en ons niet op een dwaalspoor zullen brengen, maar uiteindelijk moeten wij zelf kijken naar Gods Kaart (de Bijbel). Tot nu toe hebben we gezien dat alle duidelijke "antichrist"-verklaringen in het Woord van toepassing zijn op *bedrieglijke elementen binnen het christendom - elementen die* we onder ogen moeten zien en moeten overwinnen. Maar de meeste bestsellers vertellen ons dit niet. Als je verder gaat op de snelweg van *de eindtijdwaan*, terwijl je Gods
kaart nauwkeurig controleert en luistert naar Zijn stem, zul je nog veel meer dingen ontdekken die je niet in de film leert.

Hoofdstuk 8

Pauls punt: De antichrist komt *eerst.*

> Bij gebrek aan een spijker ging de schoen verloren; bij gebrek aan een schoen ging het paard verloren; bij gebrek aan een paard ging de ruiter verloren; bij gebrek aan de ruiter ging de strijd verloren.
>
> -*Benjamin Franklin* (1706-1790)

Wat de meerderheid denkt, is vaak verkeerd. Mensen dachten dat de *Titanic* onzinkbaar was, maar ze zonk als lood. Velen geloofden dat het beruchte millenniumprobleem een wereldwijde economische ineenstorting zou veroorzaken als de klokken van de wereld doortikten naar 2000 na Christus, maar 1 januari kwam zonder veel problemen. Verliefde geliefden rennen naar het huwelijksaltaar en verwachten een leven lang geluk, maar na een paar dagen slaat de realiteit vaak in als een bokshandschoen op de neus. Het is duidelijk, nietwaar? Wat wij mensen denken dat zal gebeuren, gebeurt vaak niet.

Hoeveel fouten worden er op het gebied van bijbelprofetie gemaakt? Zoals we al hebben gezien, verwachten miljoenen christenen op dit moment ten volle dat ze in de vervoering zullen verdwijnen voordat de antichrist komt. Ook hier is het idee: eerst de vervoering, *dan de* antichrist. Deze volgorde wordt over de hele wereld onderwezen in boeken, tijdschriften, seminars, op radio, televisie, op de kansel en op internet.

Zoals we eerder zagen, is het meest geciteerde vers over de vervoering 1 Tessalonicenzen 4:17. Daar schreef Paulus dat ware gelovigen op een dag zullen worden "opgenomen". In Paulus' tweede brief aan dezelfde groep verwijst hij naar dezelfde gebeurtenis als "de komst van onze Heer Jezus Christus en onze samenkomst tot Hem" (2

Tessalonicenzen 2:1). In zijn tweede brief, onmiddellijk na de beschrijving van "onze bijeenkomst" bij de Heer, schrijft Paulus over iets of iemand die duidelijk antichrist is (vers 3). De vraag is: Wat leerde Paulus over de volgorde van de gebeurtenissen? Zei hij dat de Kerk tot Jezus Christus zou worden verzameld *voordat* de antichrist komt, of komt de antichrist *eerst,* voordat wij tot de Heiland worden verzameld? Verbazingwekkend genoeg geeft Paulus ons een eerlijk antwoord, en zijn antwoord is niet wat de meerderheid van de profetische christenen denkt! Kijk goed. Paulus schreef:

> *Nu, broeders, wat betreft de komst van onze Heer Jezus Christus en onze samenkomst tot Hem, vragen wij u, niet spoedig van gedachten te veranderen of verontrust te raken, noch door geest, noch door woord, noch door brief, alsof van ons de dag van Christus is gekomen. Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden, want die Dag zal niet komen, tenzij* ***eerst*** *de afval komt en de mens der zonde, de zoon des verderfs, zich openbaart* (2 Tessalonicenzen 2:1-3, nadruk toegevoegd).

Besef je wel wat je zojuist gelezen hebt? De woorden van Paulus zijn zeer indringend als het gaat om de vraag wat eerst komt, "onze samenkomst" of de verschijning van de antichrist.

Hier volgt een meer gedetailleerde analyse van 2 Tessalonicenzen 2:1-3:

> Vers 1: Paulus schreef over "de komst van onze Heer Jezus Christus en onze samenkomst tot Hem". Dit is duidelijk dezelfde gebeurtenis als de nederdaling van Jezus Christus uit de hemel en onze "gezamenlijke opname" om Hem in de lucht te ontmoeten (1 Tessalonicenzen 4:17).
>
> Het is belangrijk te beseffen dat het Griekse woord voor "komst" in vers 1 niemand anders is dan onze oude vriend "Parousia," waarvan we hebben gezien dat het duidelijk van toepassing is op de zichtbare tweede komst van Jezus Christus (zie Mattheüs 24:27). Precies hetzelfde woord wordt gebruikt in vers 8 om te beschrijven "de helderheid van Zijn komst [Parousia]."

Vers 2: Hier richtte Paulus zich tot een misvatting over het tijdstip van de komst van de Heer die de vroege Kerk in verwarring bracht. Hij spoorde de Tessalonicenzen aan zich niet "spoedig te laten beven" of "verontrusten" door valse invloeden die leerden, hetzij door "woord" of "geest" of "letter", dat "de dag van Christus [reeds] gekomen was", of, zoals de King James Version het zegt, "nabij was" in de eerste eeuw. Vanwege deze valse leer dat
"de dag van Christus" in hun eigen tijd vlak voor de deur stond, hadden sommigen van de christenen in Tessalonië hun baan opgezegd, waren gestopt met het zorgen voor hun gezinnen, en hingen in ijdele verwachting rond in afwachting van de spoedige verschijning van Christus (zie 2 Tessalonicenzen 3:10-12).

Paulus' punt: De antichrist komt eerst

Vers 3: Paulus verduidelijkt de waarheid met deze waarschuwing: "Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden, want die dag [wanneer Jezus komt om ons te verzamelen - vers 1] zal niet komen, tenzij eerst de afvalligheid komt en die mens der zonde, de zoon des verderfs, zich openbaart."

Heb je dat begrepen? Vers 3 is puntig en duidelijk. Paulus schreef dat voordat Jezus Christus komt om Zijn volk tot Zich te "verzamelen", *eerst* "de val" en de opkomst van "de zoon des verderfs" (de antichrist) moeten plaatsvinden. De boodschap van Paulus aan die vroege gelovigen in Thessalonië was dus dat "de dag van Christus" niet om de hoek lag. Er moet eerst iets groots gebeuren. En voor ons, die in de 21e eeuw leven, is Paulus' boodschap even duidelijk: voordat Jezus Christus komt om ons te "verzamelen", "komt eerst de afvalligheid" en moet de antichrist worden geopenbaard. Paulus waarschuwde de kerk rechtstreeks, specifiek en ernstig *om zich* juist hierover niet te laten *misleiden*! Kennelijk wist hij dat satan hard zou werken om de heiligen juist op dit gebied te misleiden.

Als we deze stukken samenvoegen, wordt het superduidelijk dat vóór "de komst van onze Heer Jezus Christus en onze samenkomst tot Hem" (vers 1), "de afval eerst komt" en de antichrist moet worden geopenbaard. Daarom is het, in tegenstelling tot de huidige populaire opinie, *eerst* de antichrist *en dan* wordt de kerk "ingehaald", niet andersom.

De stem van Paulus galmt door de gangen van vele eeuwen: "Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden" (2 Tessalonicenzen 2:3).

Ik weet dat velen het hier niet mee eens zijn. Maar vergeet niet, mensen dachten ook dat de *Titanic* onzinkbaar was.

Hoofdstuk 9 Wegvallen van de waarheid

De waarheid verandert niet naargelang ons vermogen haar te verteren.

- *Flannery O'Connor* (1925-1964)

Miljoenen christenen wordt nu geleerd dat de antichrist een of andere kwaadaardige persoon zal zijn die na de vervoering buiten het christendom om aan de macht zal komen. Maar denk even met me mee. Wat als dit idee een verschrikkelijke vergissing is? Wat als de antichrist opstaat *binnen* het christendom *voordat* de kerk wordt ingehaald door Christus? Omdat weinigen op zoek zouden zijn naar een antichrist binnenin, kunt u zich voorstellen wat voor schade hij zou kunnen aanrichten? Houdt u vast, want u staat op het punt te ontdekken dat Paulus precies dit leerde.

Paulus schreef: "Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden, want die dag [wanneer Jezus komt om ons te verzamelen - vers 1] zal niet komen, tenzij eerst de afvalligheid komt en de mens der zonde geopenbaard wordt, de zoon des verderfs" (2 Tessalonicenzen 2:3). Bijna iedereen is het erover eens dat deze woorden de opkomst van de antichrist voorspellen. Wat velen is ontgaan, is dat Paulus een antichrist beschrijft die opkomt in het kielzog van "het verval". Wat betekent dit? Opnieuw komt een beetje kennis van het Grieks van pas. Het oorspronkelijke woord dat Paulus gebruikte voor "het wegvallen" is *apostasie*, wat letterlijk betekent een afvalligheid of vertrek van Jezus Christus *binnen* de christelijke kerk. In feite plaatsen veel versies van de New King James Bible het opschrift "De grote afval" direct boven 2 Tessalonicenzen 2. Om het verband tussen "het afvallen" en het opstaan van de antichrist te illustreren, stel je een jongen voor die in een boom klimt, op een tak gaat staan, zijn houvast verliest en dan "wegvalt". Nadat hij zijn hoofd op de grond heeft gestoten, begint er een grote bult op zijn voorhoofd te groeien. Je ziet toch zeker het verband tussen de jongen die "wegvalt" van de

ledemaat en de opkomst van de buil. Zo is het ook met "het wegvallen" en het opkomen van de antichrist. Zoals we binnenkort zullen zien, vindt deze "wegval" ontegenzeggelijk plaats *binnen* de kerk.

In de eerste eeuw bleef de christelijke kerk relatief zuiver van ketterij, valse leer en openlijke zonde. Maar met Zijn kosmisch perspectief zag God dat er een verandering zou komen, en Hij openbaarde deze nuchtere realiteit aan de schrijvers van het Nieuwe Testament. Een kort overzicht van de volgende Bijbelpassages laat duidelijk zien dat een afvalligheid, vertrek of "wegvallen" van Jezus Christus was voorspeld binnen het christendom. Ik noem dit: "De Grote Omweg."

1. Handelingen 20: Paulus vertelde "de oudsten van de gemeente" van Efeze (vs. 17) dat spoedig vele valse christelijke leiders uit hun midden zouden opstaan om "de discipelen weg te trekken" achter hen aan (vs. 30). Hij was zo bezwaard over deze komende afvalligheid dat hij de gemeente "dag en nacht met tranen" waarschuwde (vs. 31).

2. 1 Timotheüs 4: De Heilige Geest heeft duidelijk gewaarschuwd dat "sommigen van het geloof zullen afwijken en acht geven op bedrieglijke geesten en leringen van demonen" (vs. 1). Ook hier wordt een vertrek van het geloof *binnen* de kerk voorspeld.

3. 2 Timotheüs 4: Paulus voorspelde dat er een tijd zou komen waarin velen in de gemeente "de gezonde leer niet langer zouden verdragen, maar naar hun eigen begeerten, omdat zij jeukende oren hebben, voor zichzelf leraars zouden opstapelen; en zij zullen hun oren van de waarheid afkeren en zich laten afleiden naar fabels" (verzen 3-4). Vriend, er is geen twijfel mogelijk. Deze woorden wijzen op een afvalligheid in de kerk die ertoe zal leiden dat belijdende christenen zich van de Bijbelse waarheid zullen afkeren naar fictieve fabels.

4. 2 Petrus 2: Petrus vertelde de eerste gelovigen dat er spoedig "valse leraars onder u zullen zijn" (vs. 1). "Onder u" betekent binnen de kerk.

5. Judas: Na de gelovigen aangespoord te hebben ernstig te strijden voor het oorspronkelijke geloof, waarschuwde Judas dat "bepaalde mensen" reeds "ongemerkt" onder hen waren binnengeslopen (vs. 4).
6. Openbaring 2: Jezus Christus zelf zei treurig tegen zijn volgelingen in de gemeente van Efeze: "Toch heb ik dit

   tegen u, dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk daarom vanwaar u gevallen bent; bekeer u en doe de eerste werken..." (verzen 4 en 5). Deze woorden zijn zo duidelijk! Veel christenen in de vroege kerk van Efeze waren afgevallen van hun oorspronkelijke liefde voor Jezus Christus, die voor hen stierf.

Zo zien we dat Paulus, Petrus, Judas en Jezus Christus zich allemaal hartstochtelijk zorgen maken over een "afvalligheid", dat wil zeggen een afvalligheid, binnen de christelijke kerk. We zouden deze afvalligheid kunnen vergelijken met een ziekte die een deel van het menselijk lichaam binnendringt. Als gevolg daarvan ontwikkelt zich uiteindelijk een kwaadaardige kanker. De schokkende realiteit is dat Gods Woord heeft voorspeld dat een soortgelijke ziekte uiteindelijk een groot deel van het christendom zou overvallen. Volgens 2 Tessalonicenzen 2 zou als direct gevolg van deze ongelukkige toestand een duivelse geestelijke kanker opkomen.

Paulus noemde deze kanker "het mysterie van de wetteloosheid" (2 Tessalonicenzen 2:7).

We noemen hem antichrist.

Hoofdstuk 10 Judas: Een type van de antichrist

Kennis is macht.

- *Sir Francis Bacon* (1561-1626)

Paulus waarschuwde: "Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden, want die dag [de dag waarop Jezus Christus terugkeert om ons te verzamelen] zal niet komen, tenzij eerst de afvalligheid komt en de mens der zonde zich openbaart, de zoon des verderfs" (2 Tessalonicenzen 2:3). Hier noemt Paulus de antichrist "de zoon des verderfs".

Geloof het of niet, deze uitdrukking "de zoon des verderfs" is eigenlijk als een geheim wachtwoord voor verborgen kennis. Onze maatschappij maakt nu volop gebruik van wachtwoorden, passphrases of passcodes. Wanneer u uw bank belt om te informeren naar uw rekening, vraagt de receptionist meestal: "Wat is uw moeders meisjesnaam?" of "Wat is uw sofinummer?" of gewoon: "Wat is uw wachtwoord?". Hetzelfde gebeurt op het net wanneer iemand toegang probeert te krijgen tot zijn bankrekening bij Wells Fargo, zijn AT&T-gegevens of zijn effectenrekening bij Charles Schwab. Nadat hij of zij de juiste zin op het toetsenbord heeft getypt, kan hij of zij "Enter" zeggen en de details bekijken.

De bijbelse zin "de zoon des verderfs" heeft ook bepaalde wachtwoordachtige kwaliteiten. In wezen zijn deze vier woorden als een speciale code. Zodra we hun betekenis begrijpen, zijn we in staat de antichrist-code te "kraken" en "binnen te komen" in een begrip van *de ware aard van de ultieme misleider*.

Deze uitdrukking, "de zoon des verderfs", komt in het hele Nieuwe Testament maar twee keer voor. Eén daarvan is in 2 Tessalonicenzen 2:3 over de antichrist. Hoe zit het met de andere, op wie was het van toepassing, en welke geestelijke les kunnen we hieruit leren? De enige andere keer dat het gebruikt wordt is in Johannes 17:12 toen Jezus

Christus paste het toe op een van zijn eigen discipelen. Je moet kunnen raden welke. Dat klopt. Judas Iscariot, zijn verrader.

Judas was een van de twaalf discipelen. Nadat hij door de Heer was gekozen, ging hij deel uitmaken van Christus' inner circle (zie Lucas 6:1316). Verbazingwekkend genoeg ontving Judas zelfs de macht van God (zie Matteüs 10:1-4). Maar ondanks zijn enorme voorrechten viel de heer Iskariot uiteindelijk weg van zijn Heiland (zie Handelingen 1:25).

"Toen trad de satan binnen bij Judas, genaamd Iskariot, die onder de twaalf geteld was" (Lucas 22:3). Wat een eng vers! Probeer het je voor te stellen. Hier is een discipel van Jezus Christus die een geëerde positie had onder de twaalf. Hij droeg zelfs de geldbuidel. Maar toen Judas zijn hart openstelde voor de duistere, kwam satan binnen en nam het over. Hij was nog steeds een belijdend volgeling van Christus, maar nu had hij een duivel in zich! Zou dit zijn hoe de antichrist zal zijn?

Op de laatste avond voor zijn laatste lijdensweg ontmoette onze Heer zijn kleine groep volgelingen in een bovenzaal ergens in Jeruzalem. Dit was een intieme bijeenkomst, privé, voor alleen Zijn beste vrienden. Toen zij bijeenkwamen voor de Pesach-maaltijd, nam Judas stilletjes plaats bij de andere elf discipelen (zie Lucas 22:14). Nadat Jezus het brood en het sap had uitgedeeld, dronk Judas stilletjes van zijn beker (zie Lucas 22:19-20). Toen het avondmaal voorbij was, fluisterde Jezus verdrietig tegen zijn vrienden: "Zie, de hand van Mijn verrader ligt bij Mij op de tafel" (Lucas 22:21). Even later glipte Judas de nacht in om zijn beruchte deal met de heersers van Israël af te ronden. Een oud woord werd vervuld: "Zelfs mijn eigen vertrouwde vriend op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft zijn hiel tegen mij opgeheven" (Psalm 41:9). Hoe verschrikkelijk om verraden te worden door een *vriend!*

Een paar uur later leidde Judas een menigte tempelwachters, hogepriesters en Romeinse soldaten naar Christus' geheime gebedsplaats in de hof van Getsemane. Toen hij de Heiland naderde, fluisterde de verrader: "Gegroet, Meester, en kuste Hem" (Matteüs 26:49 KJV). Oh, wat een kus was dit! Een teken van ware genegenheid? Nee. Het was een kus van de dood. Wat gebeurt hier echt? Dat zal ik je vertellen. Lucifer zelf werkte via de kus van een belijdend Christen in een satanisch georchestreerd complot tegen de Zoon van God. Als je erover nadenkt, is *dit antichrist* in zijn meest sinistere vorm!

Op het eerste gezicht was Judas Iskariot een trouwe apostel van Jezus Christus. Met zijn lippen noemde hij Christus zelfs zijn Meester, maar zijn vuile adem was vol satanisch gif. Tegen die tijd was Judas volledig "een duivel" (Johannes 6:70). Mis dit punt niet: hij was een *christelijke duivel*, een kanaal voor satan die zich achter *een christelijk masker* verschool. Aanschouw de ultieme misleiding! Wat kan er erger zijn dan satan die werkt via een hooggeëerde belijdende christen, via woorden van trouw, via een liefdevolle kus? En wat voor belangrijke uitdrukking gebruikte Jezus om deze ongewone christelijk-kussende satanische combinatie te beschrijven? Onze Heer noemde Judas *"de zoon des verderfs"* (Johannes 17:12).

Dat is wat Paulus de *antichrist* noemde (zie 2 Tessalonicenzen 2:3). Daarmee onthulde hij geheime, vitale, voorkennis. Als we onze bijbelse monitors benaderen en deze passphrase intikken, "DE ZOON VAN VERDUBBELING", worden de woorden "geaccepteerd" en worden we in staat gesteld om "binnen te komen" en "de antichristelijke code te kraken" over de ware aard van satans bedrieger. In plaats van een openlijk antichristelijk persoon te zijn die *buiten* de Kerk opstaat, zal de echte antichrist Judas-achtig zijn. Met andere woorden, hij zal uit de binnenste cirkel komen. Aan de oppervlakte zal hij er uitzien als een echte volgeling van Jezus Christus, een "vertrouwde vriend" (Psalm 41:9). Hij zal zelfs liefde en trouw aan de Heiland belijden. Toch zal de duivel er in het geheim zijn, met ingenieuze subtiliteit werkend, om de Zoon van God met een kus te verraden.

Hoofdstuk 11 Een toekomstige Mr. Diabolical?

Schijn bedriegt vaak.

- *Aesop* (620-560 v. Chr.)

Paulus noemde de antichrist "de mens der zonde" (2 Tessalonicenzen 2:3). Het is vooral vanwege deze uitdrukking dat miljoenen hebben geconcludeerd dat het woord "antichrist" uiteindelijk slechts van toepassing is op één meneer Wicked. Kinderen die de populaire *Left Behind* boeken lezen noemen hem soms de Evil Dude. Apocalyptische christelijke films als *The Omega Code, A Thief in the Night, Tribulation, Judgment,* en *Megiddo,* weerspiegelen allemaal hetzelfde idee. Is het waar? Is er maar één Mr. Scary die de antichrist wordt, een Osama bin Laden nummer 2? Is dit wat Paulus echt bedoelde?

In hoofdstuk 8 van *Eindtijdwaan hebben* we ontdekt dat Johannes schreef over "vele antichristen" (1 Johannes 2:18), en "die geest van de antichrist" (1 Johannes 4:3 KJV). Hij onthulde ook dat iedereen die "de leer van Christus" (2 Johannes 9) ontkent "een bedrieger en *een antichrist*" is (2 Johannes 7, nadruk toegevoegd). Daarom faalt het idee van slechts *één* meneer Sinister als *de* antichrist de bijbelse test. De waarheid kan het zich veroorloven eerlijk te zijn. Zij heeft niets te verbergen en is bereid elk bewijsstuk te onderzoeken. Dus wat bedoelde Paulus toen hij sprak over "de mens der zonde"? Betekent dit niet één persoon?

Allereerst gebruikt Paulus in 2 Thessalonicenzen hoofdstuk 2 andere uitdrukkingen om deze zelfde antichrist te beschrijven, zoals "de zoon des verderfs" (vs. 3), "het geheimenis der wetteloosheid" (vs. 7), en "die goddeloze" (vs. 8 KJV). In de parallelle profetie van Daniël wordt deze zelfde gruwel ook een kleine "hoorn" genoemd (Daniël 7:8); en in het boek Openbaring wordt hij bestempeld als "het beest" (Openbaring 13:2). Bijna iedereen is het erover eens dat deze woorden en zinnen op hetzelfde

neerkomen. De grote vraag is: Zijn ze allemaal van toepassing op slechts één "Evil Dude", zoals algemeen wordt geleerd, of wijzen ze op iets breders en diepers - op iets waarover de meeste profetieleeraars ons niets vertellen?

Let goed op, Daniël zei niet dat de kleine hoorn een man zou *zijn*, maar dat hij "ogen zou hebben *als* de ogen van een man" (Daniël 7:8, nadruk toegevoegd). Ogen van intelligentie. In het boek Openbaring wordt dezelfde hoorn "het beest" genoemd. Hier is een belangrijke vraag: Hoe *definieert* Daniël 7 een beest? Het is niet nodig te gissen of een interpretatie uit de hoge hoed te toveren. Een engelachtige uitlegger legde aan Daniël uit: "...het vierde beest zal een vierde koninkrijk op aarde zijn" (vs. 23). Presto! Wat is een beest? Een mens? Een gigantische computer? Nee. Een beest is een *koninkrijk!* Dat is wat de engel zei. En nogmaals, net als de engelen in Handelingen 1 die Jezus zagen opstijgen naar de hemel, had deze engel zijn theologie op orde.

Laten we teruggaan naar de profetie van Paulus. Een zorgvuldige studie van 2 Tessalonicenzen 2 onthult feitelijk de volstrekte onmogelijkheid dat "de mens der zonde" van toepassing is op slechts één meneer Duivels. Ten eerste zei Paulus dat in zijn eigen tijd deze zelfde...
"Het mysterie van de wetteloosheid was al aan het werk" (vs. 7). Deze voorspelde antichrist was dus al in de eerste eeuw actief aan het worden. Paulus benadrukte ook zeer nadrukkelijk dat dit "mysterie" zou voortduren tot aan de tweede komst van Jezus Christus (vs. 8). Leg de stukjes bij elkaar. Hoe kan dit verwijzen naar slechts één mens? Hij zou 2000 jaar oud moeten zijn!

Heeft Paulus deze uitdrukking "de man" ooit in een van zijn andere geschriften zo gebruikt dat het niet naar één individu verwijst? Inderdaad. Paulus schreef:

> *De gehele Schrift is door God ingegeven en is nuttig voor de leer, de wederlegging, de verbetering en het onderricht in de gerechtigheid, opdat* ***de mens*** *Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust* (2 Timotheüs 3:16-17, cursivering toegevoegd).

Kijk goed. Verwijst de uitdrukking "de man Gods" in 2 Timoteüs 3:17 naar slechts één heilig mens met een naam als Joe, Bill of Frank? Nee. In plaats daarvan verwijst het naar een opeenvolging van godvruchtige mannen door de geschiedenis heen die "compleet" of "volmaakt" (KJV) worden door het Woord van God te gehoorzamen.

In Romeinen 13:4 (KJV) gebruikt Paulus ook de uitdrukking "*de minister* van God" om te verwijzen naar *alle* ambtenaren in de geschiedenis die God gebruikt om het kwaad te beteugelen. Daarom, als we Paulus' eigen geschriften zichzelf laten interpreteren, hoeft zijn unieke uitdrukking, "de mens der zonde" (2 Tessalonicenzen 2:3), niet van toepassing te zijn op één buitengewoon slecht persoon. Waarop zou het van toepassing kunnen zijn? In het verhelderende licht van 2 Timotheüs 3:17 en Romeinen 13:4 kan "de mens der zonde" van toepassing zijn op een historische opeenvolging van andere mensen die de traditie volgen boven het Woord der Waarheid.

Hoofdstuk 12 Titanische waarheden over de tempel

Het gevaarlijkste is de illusie.

- *Ralph Waldo Emerson* (1803-1882)

Left Behind draait volledig om het onderwerp van de antichrist. Boek Negen van deze snel verkopende, fictieve romans heet *Descecratie-Antichrist...*
Takes the Throne. Uitgebracht op 30 oktober 2001 met een eerste oplage van De officiële *Left Behind* website verklaarde toen: "In *Desecration* betreedt de antichrist Nicolae Carpathia de tempel in Jeruzalem en verklaart zichzelf tot God, waardoor de wereld naar de rand van Armageddon wordt geleid." Het oog van de storm is dus Jeruzalem en het hoogtepunt van het drama concentreert zich op Nicolae's afschuwelijke entree in een herbouwde Joodse tempel.

De hoeksteenbijbelpassage die ten grondslag ligt aan de theologie van *Desecration* en van talloze andere profetieboeken die soortgelijke dingen leren is 2 Tessalonicenzen 2:4. Paulus schrijft over de antichrist: "...[hij] verzet zich tegen en verheft zich boven alles wat God genoemd of aanbeden wordt, zodat hij als God in de tempel van God zit en laat zien dat hij God is" (vs. 4). De antichrist zal dus zitten "in de tempel van God". *Ontheiliging* past

dit toe op iemand als Nicolae Carpathia die na de vervoering een herbouwde tempel in Jeruzalem zal binnengaan. De implicatie van deze gangbare interpretatie is dat de voorspelling van Paulus over de antichrist in de tempel niets te maken heeft met christenen vandaag de dag, noch enige echte relevantie heeft gehad voor de Kerk gedurende bijna 2000 jaar. Is deze populaire interpretatie *werkelijk* wat Paulus in gedachten had? Laten we het nader bekijken. Het is tijd voor een andere Griekse les. Het oorspronkelijke Griekse woord dat Paulus in 2 Tessalonicenzen 2:4 gebruikt voor "tempel" is *naos*. Hier is een veilig principe van interpretatie: Laat Paulus Paul Paul interpreteren. Heeft Paulus ditzelfde woord ergens anders in zijn geschriften gebruikt? Ja. In zijn brief aan de vroege Korintiërs, schrijft Paulus aan "de gemeente van God in Korinthe" (1 Korintiërs 1:2). Vervolgens vroeg hij: "Weet u niet dat u de tempel [naos] van God bent en dat de Geest van God in u woont?" (1 Korintiërs 3:16). (1 Korintiërs 3:16) Hier paste Paulus het woord *naos* duidelijk toe op de christelijke kerk - niet op een fysieke tempel in Jeruzalem. Hij deed hetzelfde in zijn brief aan de Efeziërs. Schrijvend aan "de heiligen die in Efeze zijn", zei Paulus dat zij allen groeiden "tot een heilige tempel [naos] in de Heer" (Efeziërs 1:1; 2:21). In feite heeft Paulus in al zijn geschriften, telkens wanneer hij het woord *naos* gebruikte, het *altijd toegepast* op de christelijke kerk en nooit op een herbouwde Israëlische tempel!

Overweeg dit: Toen Jezus Christus op Golgotha stierf, maakte Zijn dood een einde aan alle bloedige dierenoffers. Toen Hij uitriep: "Het is volbracht!" (Johannes
19:30), dat was het. Vanuit Gods kosmisch perspectief waren alle aardse offers voorbij, omdat Zijn Zoon het laatste Offer was (zie Hebreeën 10:12). Denk er eens over na. Als het Joodse volk ooit een tempel in Jeruzalem herbouwt en opnieuw begint met bloedige offers, dan zou dat een volledige ontkenning zijn van het offer van Jezus Christus - een klap in Gods gezicht. Zou zo'n herbouwde Joodse tempel door Paulus ooit "de tempel *van God*" genoemd kunnen worden? Nog in geen miljoen lichtjaren! Zo'n tempel zou niet *Gods tempel zijn,* want het zou een openlijke ontkenning van Zijn Zoon zijn. De juiste interpretatie van 2 Tessalonicenzen 2:4, gebaseerd op Paulus' eigen gebruik van *naos,* is dat "de tempel van God" *de Kerk is.* De les voor profetiestudenten is deze: De antichrist, subtiel en bedrieglijk, zal *het christendom binnensluipen*.

Dr. Henry Grattan Guinness, D.D., F.R.A.S. (1835-1910) is vaak "Engelands grootste profetieleraar" genoemd. Oprichter van het East London Institute for Home and Foreign Missions (1872), werd Dr. Guinness beschouwd als een van de drie grootste predikers van zijn tijd, samen met

Dwight L. Moody en Charles Haddon Spurgeon. (Guinness werd soms "De Noordelijke Spurgeon" genoemd.) Als diepgaande student van profetie, en in het bijzonder van het onderwerp antichrist, gaf hij meer dan 100 jaar geleden het volgende commentaar:

> Let op de *plaats* die de mens der zonde inneemt - de "tempel" of het huis van God. Dit is en kan geen Joodse tempel zijn. Paulus, die deze uitdrukking gebruikt in zijn profetisch portret...gebruikt het zowel in Korinthe als in Efeze met betrekking tot de Christelijke Kerk...Voor Paulus was de tempel van God nadrukkelijk de Kerk van Christus. *Dit is* de tempel waarin zijn profetisch oog de mens der zonde zag zitten.
> Het gaat niet om zijn lichamelijke vestiging in een bouwwerk van hout en steen, maar om iets veel hogers. De tempel van God is dat "geestelijke huis" waarin Hij woont. Het is opgebouwd uit "levende stenen" van ware gelovigen. Het is hier dat de mens der zonde de plaats van God zou innemen. Dit is het "mysterie", het gevreesde gevaar, het dodelijke kwaad, voorspeld door de apostel.[19]

Edward Bishop Elliott's (1793-1875) klassieke, vierdelige *Horae Apocalypticae-A Commentary on the Apocalypse*, werd door Spurgeon in zijn *Comments on the Commentaries beschouwd als* "Het standaardwerk over het onderwerp" van profetische interpretatie. In zijn commentaar op 2 Thessalonicenzen 2:4 was E.B. Elliott het eens met Guinness:

> De *verdorvenheid* en *hoogmoed* van deze Man van de Zonde werden aldus voorspeld; dat hij bij uitstek een tegenstander zou zijn van Christus en zijn Kerk; dat hij zich zou verheffen boven alles wat God genoemd werd, of een voorwerp van aanbidding, d.w.z. boven de vele goden en heren in de heidense hemel en op aarde, met inbegrip van de potentaten en koningen van deze wereld; dat hij zou zitten in Gods tempel, (een uitdrukking die hier de Kerk betekent) en zich daar daadwerkelijk als God zou vertonen.[20]

Zo hebben Guinness en Elliott (ik zal hen in dit boek meermaals aanhalen) beiden Paulus' gebruik van *naos* opgevat als de belijdende Kerk van Jezus Christus.

Paulus zei dat de antichrist in Gods tempel zal "zitten". Dit betekent niet dat hij letterlijk op een stoel met vier poten zal gaan zitten. Nadat Jezus

Christus was opgevaren naar de hemel, "ging Hij zitten aan de rechterhand van God" (Hebreeën 10:12). Heeft Hij bijna 2000 jaar gezeten? Nee. Wanneer onze Heer terugkeert, zal Hij "zitten aan de rechterhand van de Macht, en komen op de wolken van de hemel" (Matteüs 26:64). Zal Hij zitten op een snel bewegende hemelse stoel? Weer niet. Zitten" kan betekenen een *positie van autoriteit* innemen. Toen George W. Bush op 20 januari 2001 werd ingehuldigd als president van de Verenigde Staten, noemden kranten over de hele wereld hem officieel "zittend". Toen Jezus Christus opsteeg naar de hemel om aan de rechterhand van de Vader te zitten, betekent dit dat Hij officieel in functie was als Koning der koningen en Heer der heren, de hoogste bemiddelaar namens de menselijke familie. Hij heeft nu alle autoriteit in de hemel en op aarde (zie Matteüs 28:18).

Wat betekent het dan dat de antichrist in de tempel van God zit? Een beetje nadenken zou dit duidelijk moeten maken. De schokkende werkelijkheid is dat de profetie voorspelt dat de antichrist zich het legitieme gezag van Jezus Christus zal toe-eigenen door een ongeoorloofde machtspositie *binnen de christelijke kerk in* te nemen. En zo heeft, in tegenstelling tot de *New York Times* bestseller *Desecration* en talloze andere soortgelijke werken, de voorspelling van Paulus over een kwaadaardige antichrist die de tempel van God binnendringt, grote relevantie voor christenen vandaag.

Hoofdstuk 13: De terughoudendheid: Mythen en herinneringen

IJver zonder kennis is vuur zonder licht.

- *Dr. Thomas Fuller* (1608-1661)

In de jaren 1800 zou er een man geleefd hebben die Sherlock Holmes heette. Zijn naam is beroemd geworden als een van de grootste detectives aller tijden. Volgens mysterieschrijver Sir Arthur Conan Doyle woonde Mr. Holmes in een klein appartement in Baker Street, in Londen, Engeland. Tot groot genoegen van zijn fans is daar nu een museum gevestigd. De woonkamer, eetkamer en slaapkamer zijn bewaard gebleven, wat uitstekende beelden oplevert voor vele Sherlock Holmes films. Zoals het verhaal gaat, zat Sherlock vaak in zijn studeerkamer met zijn goede vriend Mr. Watson zijn pijp te roken, terwijl ze zorgvuldig stukjes informatie bij elkaar raapten om misdaden op te lossen.

In dit hoofdstuk spelen we de rol van Sherlock Holmes door te proberen een zeer raadselachtig Bijbelse mysterie op te lossen. De moeilijke vraag is: Wat is de beteugelaar van de antichrist? In 2 Tessalonicenzen 2:5-8 onthult Paulus het intrigerende idee dat in zijn eigen tijd iets deze afschuwelijke ontwikkeling van het kwaad tegenhield. Zodra de beteugeling was opgeheven, zou de antichrist zich openbaren. Miljoenen hedendaagse christenen hebben geleerd dat deze beteugeling de Heilige Geest binnen de christelijke kerk is. Volgens deze theorie zal, zodra de Kerk in de vervoering uit deze wereld is weggevoerd - samen met de Heilige Geest die in de Kerk woont - de heer Waan verschijnen. Deze interpretatie bevestigt opnieuw het idee in veel hoofden dat de antichrist pas kan komen nadat de kerk is verdwenen.

Sherlock Holmes zou hebben gezegd: "Het is een grote fout te theoretiseren voordat men gegevens heeft." Dus, laten we de gegevens onderzoeken. Paulus vertelde de vroege Thessalonicenzen, "Herinnert u zich niet dat toen ik nog bij u was, ik u vertelde deze dingen? En nu weet u wat hem tegenhoudt, opdat hij op zijn tijd geopenbaard wordt. Want het

geheimenis van de wetteloosheid is al aan het werk; alleen hij die nu weerhoudt, zal dat doen totdat hij uit de weg is geruimd. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden..." (2

Tessalonicenzen 2:5-8).

Om te beginnen moet worden toegegeven dat Paulus niet expliciet aangeeft wat de antichrist tegenhoudt. Toch zijn de volgende drie aanwijzingen duidelijk:

1. Paulus heeft de Tessalonicenzen eerder "verteld" wat de beteugelaar was (vs. 5).
2. De Tessalonicenzen wisten wat het was (vs. 6).
3. Om een belangrijke reden heeft Paulus de dader niet schriftelijk geïdentificeerd.

Sherlock Holmes zou ook gezegd hebben: "Detectie is, of zou dat moeten zijn, een exacte wetenschap." Als we over het bovenstaande bewijs nadenken, komt er een belangrijk detail naar voren. Omdat Paulus duidelijk zei dat hij de Thessalonicenzen "vertelde" wat de beteugeling was, was deze kennis duidelijk aan de vroege Kerk gegeven. Dus, als goede detectives, wat moeten we nu doen? Het lijkt logisch dat we eerst teruggaan in de stoffige archieven van de oude geschiedenis in een poging te ontdekken wat de vroege Kerk over dit onderwerp zou hebben gerapporteerd. Hoor je meneer Holmes niet zijn klassieke zin tegen Watson herhalen: "Het is elementair, mijn beste Watson, elementair!". Ja, dat is het. Dus laten we teruggaan en het uitzoeken.

Hebben de vroege christenen onthuld wat zij wisten over dit onderwerp? Identificeerden zij de beteugelaar? Het antwoord is verrassend genoeg ja. Vroege schrijvers als Irenaeus, Tertullianus, Chrysostom, Hiëronymus en Augustinus schreven allemaal over dit onderwerp. Wat zeiden zij? Ze zeiden allemaal dat de beteugelaar *de burgerlijke macht van het Romeinse Rijk was, geregeerd door de Caesars.* Let goed op de volgende citaten:

> Tertullianus: "...wie nu belemmert, moet belemmeren totdat hij uit de weg wordt geruimd. Welke hindernis is er anders dan de Romeinse staat, waarvan het wegvallen, door verstrooiing in tien koninkrijken, de antichrist zal introduceren ...."[21]

> John Chrysostom: "...'hij die nu laat, zal laten, totdat hij uit de weg wordt geruimd', d.w.z. *wanneer het Romeinse Rijk uit de weg wordt geruimd, dan zal hij* [antichrist] *komen;* en natuurlijk, zolang de vrees voor *dit Rijk* duurt, zal niemand zich gemakkelijk

verheffen; maar wanneer dat is ontbonden, zal hij de anarchie aanvallen, en trachten zich meester te maken van de regering zowel van mensen als van God."[22]

Augustinus: "...het is niet absurd te geloven dat deze woorden van de apostel, 'Alleen wie nu vasthoudt, laat hem vasthouden totdat hij uit de weg wordt geruimd', betrekking hebben op het Romeinse rijk...."[23]

Het is duidelijk. De vroege Kerk geloofde dat het Romeinse Rijk de antichrist in bedwang hield. Velen hebben dit feit erkend. Elliott schreef: "Wij hebben de instemmende getuigenis van de vroege vaders, van Irenaeus, de discipel van Johannes, tot Chrysostom en Hiëronymus, dat men onder de keizerlijke macht, die in Rome regeert en woont, verstaat: "De antichrist is de macht die de antichrist tegenhoudt."[24] Dr. George Eldon Ladd, een zeer gerespecteerd baptistendocent aan het Fuller Theological Seminary in de jaren 1950, bevestigde ook: "De traditionele opvatting is dat het weerhoudende principe het Romeinse Rijk is en de weerhouder de keizer. Deze opvatting, of een aanpassing daarvan, past het best in de Paulinische theologie."[25] Guinness vatte het ook samen:

De vroege Kerk vertelt ons, door de geschriften van de Vaders, wat zij wist over dit onderwerp, en met opmerkelijke eensgezindheid bevestigt zij dat deze "hindernis" of belemmering het Romeinse rijk was zoals geregeerd door de Caesars; dat zolang de Caesars de keizerlijke macht hadden, het onmogelijk was voor de voorspelde antichrist om op te staan, en dat bij de val van de Caesars hij zou opstaan....De vroege Kerk vertelt ons wat zij over dit onderwerp wist, en niemand kan in deze dagen haar getuigenis tegenspreken over wat Paulus mondeling aan de Tessalonicenzen had verteld. Het is een punt waarover alleen de oude traditie enig gezag kan hebben. Moderne speculaties zijn over een dergelijk onderwerp absoluut onbeschaamd.[26]

Wanneer moderne uitleggers de weerhouder identificeren als de Heilige Geest binnen de christelijke kerk, geven zij eenvoudigweg uitdrukking aan een nieuw ontwikkelde fantasie die niet wordt ondersteund door historisch bewijs. De heer Holmes zei: "Detectie is, of zou dat moeten zijn, een exacte wetenschap." Het is eenvoudigweg niet historisch wetenschappelijk om de beteugeling te identificeren als de Heilige Geest binnen de Kerk. Helaas is deze nieuwe theorie nu een van de steunpilaren geworden onder het idee dat

de vervoering moet komen voordat de antichrist verschijnt. Maar we hebben al bewezen uit 2 Tessalonicenzen 2 dat het in werkelijkheid andersom is. Paulus zei nadrukkelijk dat de antichrist *eerst moet komen* (vs. 3) voordat de kerk tot Jezus Christus wordt verzameld (vs. 1).

Naast het feit dat Paulus rechtstreeks "verteld" heeft dat het Romeinse Rijk de beteugelaar van de antichrist was, kan een andere reden waarom de vroege Kerk dit geloofde gevonden worden in de parallelle profetie van Daniël 7. Daniëls profetie voorspelde de opkomst van vier grote beesten die vier opeenvolgende wereldrijken voorstelden (zie Daniël 7:23). De overgrote meerderheid van de commentatoren in de kerkgeschiedenis hebben Guinness en Elliott deze vier rijken geïdentificeerd als de opeenvolgende koninkrijken Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome.

Martin Luther merkte op:

> Deze profetie van Daniël [7] wordt door alle leraren eenduidig uitgelegd als de koninkrijken van Assyrië en Babylonië, Medo-Perzië, Griekenland, het koninkrijk van Alexander de Grote, en het vierde, het Romeinse rijk, dat het grootste, het wreedste en het machtigste is....[27]

In Daniël 7 wordt het vierde beest, het Romeinse Rijk, beschreven met "tien horens" (vs. 7). De meeste geleerden zien deze tien horens als tien koninkrijken die in West-Europa zullen ontstaan na de ondergang van het Romeinse Rijk. De profetie van Daniël zegt duidelijk dat "nadat" de tien horens op hun plaats zijn, en dan "onder hen" oprijzend, "een andere kleine hoorn" zou komen met "ogen als van een mens, en een mond die grote dingen spreekt" (vs. 8 KJV). De overgrote meerderheid van de geleerden, zelfs vandaag de dag, ongeacht hoe zij de symboliek toepassen, associëren de kleine hoorn correct met de antichrist. De les is duidelijk: Na het vierde beest, dat wil zeggen *na de val van Rome, zou* de antichrist opstaan onder tien naties in Europa.

De Thessalonicenzen leefden onder de heerschappij van Rome. Doordat zij de profetieën begrepen, wisten zij dat na de val van Rome de antichrist zou komen. Dit verklaart waarom de vroege christenen (volgens Tertullianus) er een gewoonte van maakten om te bidden voor de voortzetting van datzelfde rijk, ook al werden zij wreed vervolgd (zie 2 Tessalonicenzen 1:4) vanwege hun vertrouwen in Jezus Christus. Wacht eens even! Hier is nog een belangrijk gegeven! De realiteit van deze hevige Romeinse vervolging tegen de vroege christenen biedt een logische verklaring waarom Paulus de Tessalonicenzen alleen "vertelde" wat de beteugeling was, in plaats van het op te schrijven. Wat als zijn brief in handen zou vallen van onvriendelijke

Romeinse ambtenaren? Wat als de Romeinse leiders erachter kwamen dat deze christenen verwachtten dat het machtige Romeinse Rijk op een dag zou instorten, omdat het "uit de weg geruimd" zou worden? Het antwoord ligt voor de hand. Zij zouden dit hebben gezien als hoogverraad tegen Caesar en zouden hun vervolging tegen de jonge Kerk hebben opgevoerd. Dit verklaart waarom Paulus, in plaats van het op te schrijven, de waarheid slechts "vertelde" aan de Tessalonicenzen. Zie je niet de doordringende ogen van Sherlock terwijl hij informatie verzamelt terwijl hij zijn pijp rookt? "Dit zijn belangrijke gegevens," zou hij zeker fluisteren tegen Watson.

Paulus schreef: "Want het mysterie van de wetteloosheid is al aan het werk, alleen zal hij die nu weerhoudt, totdat hij uit de weg is geruimd" (2 Tessalonicenzen 2:7). De antichrist was dus "al" aan het werk in Paulus' tijd, maar werd tegengehouden door de machtige macht van het Romeinse Rijk. Eens deze terughoudendheid werd opgeheven door de ineenstorting van de Romeinse regering, zou dit monsterlijke kwaad volledig opkomen in Europa. Met andere woorden, zodra de Caesars ten onder gaan, zal de antichrist zijn satanische kop volledig opsteken.

Hier volgt een eenvoudige samenvatting van de bijbelse gegevens uit 2 Tessalonicenzen 2:

1. De antichrist begon al te werken in Paulus' tijd (vs. 7).
2. Iets weerhield deze verschrikkelijke ontwikkeling van het kwaad (verzen 5-7).
3. Zodra de terughoudendheid was opgeheven, zou de antichrist worden geopenbaard (verzen 7-8).
4. Deze antichrist zal blijven bestaan tot de zichtbare wederkomst van Jezus Christus (vs. 8).
5. Dan zal Christus de antichrist vernietigen en zijn kerk verzamelen (verzen 1,8).

Daniël schreef dat na de val van het vierde beest de kleine hoorn zou komen (zie Daniël 7:7-8). Paulus zei dat de antichrist zich zou openbaren nadat de weerhouder was uitgeschakeld (zie 2 Tessalonicenzen 2:7-8). De geschiedenis vermeldt dat het Romeinse Rijk in 476 na Christus instortte. Is de voorspelde antichrist spoedig verschenen? Lees verder.

Sherlock Holmes zou zeggen, "Het is elementair, Mr. Watson, elementair."

Hoofdstuk 14 De stukjes in elkaar zetten

Wat we zien hangt vooral af van wat we zoeken.

- *Sir John Lubbock* (1834-1913)

Toen ik een jongen was, hield ik van supergecompliceerde legpuzzels. Urenlang zat ik te peinzen en paste de stukjes zorgvuldig in de vakjes. Je kunt je voorstellen dat het altijd spannend voor me was om de laatste puzzelstukjes op hun plaats te zien vallen. "Mam, het is me weer gelukt!" riep ik blij als het volledige beeld van een huis, auto of bergmeer vorm kreeg. Ze glimlachte dan goedkeurend.

De Bijbelse profetieën over de antichrist zijn te vergelijken met een gigantische legpuzzel. Hoewel het belangrijk is om de afzonderlijke stukjes zorgvuldig te onderzoeken, is het echt het beste om ze allemaal bij elkaar te leggen en het geheel te bekijken. Als we dat doen, net als bij een foto in een donkere kamer, wordt het beeld steeds duidelijker. Dit is wat we vinden.

DE STUKJES IN ELKAAR ZETTEN VAN DANIËL 7

1. Daniël droomde van vier grote beesten die vier opeenvolgende oude wereldrijken voorstelden (verzen 4-7,23).
2. Deze koninkrijken waren de naties Babylon, Perzië, Griekenland en Rome.
3. Het vierde beest, het Romeinse Rijk, had tien horens (vs. 7), wat staat voor de verdeling van het West-Romeinse Rijk in tien kleinere naties na 476 na Christus.
   (de klassieke datum voor de val van Rome).

EINDTIJD✦ WAANIDEEËN

4. Opgroeiend "tussen" de tien horens (vs. 8), en onmiddellijk "na" hen opkomend (vs. 24), zou een kleine hoorn zijn (vs. 8) *die de antichrist voorstelt.*

5. Deze kleine hoorn zou "ogen hebben als de ogen van een mens" (vs 8), "een mond die hoogdravende woorden spreekt" (vs 8), en zou "oorlog voeren tegen de heiligen" (vs 21) in de christelijke geschiedenis. Deze hoorn zou doorgaan tot het einde der tijden (verzen 21-22).

DE STUKJES IN ELKAAR ZETTEN VAN 2 THESSALONICENZEN 2

1. De antichrist zou opstaan als gevolg van een enorme afvalligheid (vs. 3) in de Kerk, voordat Jezus Christus terugkeert om de gelovigen te verzamelen (vs. 1).
2. Paulus noemde deze antichrist "de mens der zonde" (vs. 3), "de zoon des verderfs" (vs. 3), "het geheimenis der wetteloosheid" (vs. 7), en "die goddeloze" (vs. 8 KJV).
3. Dit "mysterie van de wetteloosheid" was reeds werkzaam in Paulus' tijd (vs. 7), maar het werd beteugeld (verzen 5-7) door de Caesars van het Romeinse Rijk.
4. Nadat deze beperking was opgeheven (Rome viel in 476 na Christus), zou de antichrist worden geopenbaard (verzen 7-8).
5. Deze antichrist zou plaatsnemen in "de tempel van God" (vs. 4), wat de Kerk is (zie 1 Korintiërs 3:16; Efeziërs 2:21).
6. Hij zal werkzaam zijn tot de heldere, zichtbare, glorieuze terugkeer van onze Heer (vs. 8).
7. Wanneer Jezus Christus komt, zal Hij de antichrist vernietigen en Zijn trouwe volk verzamelen dat niet is "afgevallen" van de waarheid van Zijn Woord (verzen 1,3,8,10-12).

DE STUKJES VAN OPENBARING 13 SAMENVOEGEN

1. De antichrist wordt ook "het beest" genoemd (vs. 2).
2. Dit "beest" is hetzelfde als de "kleine hoorn" in Daniël 7.
3. Net als de kleine hoorn zou dit beest "een mond hebben die grote dingen spreekt" (vs. 5) en "oorlog voeren tegen de heiligen" (vs. 7).
4. Een beest vertegenwoordigt in de profetie een machtig "koninkrijk op aarde" (zie Daniël 7:23).

5. Dit beest zal uiteindelijk wereldwijde invloed en controle hebben (vs. 8).
6. Dit beest zal doorgaan tot het einde der tijden (zie Openbaring 19:20).

De Bijbel onthult nog een paar stukjes van deze antichristpuzzel, maar dit is voorlopig genoeg. Dus wat zoeken we als het gaat om de *echte* antichrist van de profetie?

In een notendop gaat het om een antichrist die in de tijd van Paulus aan het werk was, maar door het Romeinse Rijk werd tegengehouden. Hij zou in kracht toenemen in het kielzog van een massale "afvalligheid" van Jezus binnen de christelijke kerk en zou ongeremd "geopenbaard" worden na de val van het Romeinse Rijk in 476 na Christus. Hij zou zich ergens in West-Europa vestigen, zichzelf verheffen en zelfs het gezag van God overnemen in Zijn tempel, dat wil zeggen binnen het christendom. Een echt "koninkrijk", maar met "ogen als de ogen van een mens" (geleid door een mens en gericht op een mens), met grote claims voor zichzelf, met "een mond die grote dingen spreekt", vervolgend en dodelijk, en "oorlog voerend tegen de heiligen". Zij zou zich door de christelijke geschiedenis heen voortzetten en in de eindtijd wereldwijde invloed verwerven, maar uiteindelijk worden vernietigd door de zondeverterende glans van onze Heer Jezus Christus wanneer Hij terugkeert.

Dat zijn de feiten *uit de Schrift.* Is zo'n antichrist er nu? U staat op het punt het onweerlegbare bewijs te ontdekken dat al meer dan vierhonderd jaar het unanieme getuigenis van gerespecteerde protestantse geleerden, historici en gebrande martelaren luidt: "Zeer zeker!".

Hoofdstuk 15 Echo's van vergeten stemmen

Hier sta ik. Ik kan niet anders. God sta me bij. Amen.

- *Maarten Luther* (1483-1546)
Toespraak op de bijeenkomst van Worms, 18 april 1521.

De Nieuwtestamentische Kerk had een alles verterend verlangen om Jezus Christus en Zijn onbegrijpelijke eens-en-voor-altijd-offer voor de zonden van de hele wereld te verheerlijken (zie Hebreeën 10:12; 1 Johannes 2:2). Het boek Handelingen vertelt, in CNN-stijl, hoe de boodschap van Christus' volmaakte gerechtigheid en genade zich als een onbeheersbaar vuur door het hele Romeinse Rijk verspreidde (zie Handelingen 2:36-41; 5:14; 8:4). Toen de apostelen de Opgestane voor de menigte ophieven, beseften de zondaars dat God van hen hield, ondanks hun fouten, en de kracht van de Heer bewoog hen om zich te bekeren, zich te laten dopen en de satan niet langer te dienen (zie Handelingen 2:38; 26:18). Toen mensen vertrouwden op de verdiensten van Jezus Christus voor hun redding (zie Handelingen
16:31), in plaats van op hun eigen "werken" (zie Efeziërs 2:9), vergaf Hij hun zonden (zie Handelingen 13:38), reinigde Hij hun harten (zie Handelingen 15:8-9), en zette Hij hun voeten op de weg naar het paradijs.

Als gevolg van de Geestvervulde prediking ontstonden er sterke kerken temidden van een afgodenaanbiddende, genotzuchtige, Caesar-aanbiddende wereld. De nieuwe christelijke bekeerlingen werd geleerd de Bijbel te gehoorzamen boven de tradities van mensen (zie Kolossenzen 2:8) en "elk woord dat uit de mond van God uitgaat" te koesteren (Matteüs 4:4). Zij hadden de enige weg tot de Vader ontdekt, Jezus Christus zelf (zie Johannes 14:6); en werden geleerd Hem impliciet te vertrouwen (zie Efeziërs 1:12) als de enige Middelaar tussen de almachtige God en de menselijke familie (zie 1 Timotheüs 2:5). Ook werd hun geleerd hoe belangrijk het is om *"de waarheid te gehoorzamen"* (1 Petrus 1:22, nadruk toegevoegd), zelfs als dat tegenstand, spot of de dood betekent. Zij waren bereid de smalle weg te bewandelen "die naar het leven leidt" (Matteüs 7:14), omdat Jezus voor hen kostbaar was, net zoals zij voor Hem waren.

Maar terwijl de christelijke trein over het spoor van de geschiedenis rolde, vonden er monumentale veranderingen plaats. Precies zoals Paulus voorspelde, kwam er een enorme "terugval" (2 Tessalonicenzen 2:3) van de eenvoud en zuiverheid van het evangelie. Bijna ongemerkt gleden valse theorieën, door mensen gemaakte tradities en onbijbelse praktijken het hart van het christendom binnen. Beetje bij beetje verloren de mensen de schoonheid en lieflijkheid van Jezus uit het oog. In de vierde eeuw, ten tijde van Constantijn, compromitteerde een groot deel van de kerk belangrijke bijbelse waarheden en besloot zich aan te sluiten bij de Romeinse staat. De nederigheid van de zachtmoedige en nederige (zie Matteüs 11:29) verwerpend, zochten de kerkleiders naar pracht en praal. De hemelse "kracht van de Heilige Geest" (Romeinen 15,13) verlatend, vertrouwden zij op de aardse macht van politiek en regering. Toen er nog meer tradities kwamen, raakte Europa uiteindelijk verzwolgen in de Donkere Middeleeuwen. In de twaalfde eeuw werd een monsterlijk tribunaal opgericht, het "Heilig Officie van de Inquisitie", dat doelbewust was "opgericht om 'ketterij' te vervolgen en uit te roeien met geweld en niet door overreding."[28] Haar 600-jarige geschiedenis is gevuld met "sombere portalen", "donkere gangen", "gesloten deuren", "kerkers", "bebloede verslagen" en "extreme, genadeloze, onverbiddelijke martelingen".[29] Ongelooflijk, zogenaamde christenen vermoordden andere christenen in "de naam van Jezus Christus". [30]

Tegen de tijd van de jaren 1500 was de oorspronkelijke eenvoud van het vroege christelijke geloof vrijwel onbestaande. Overal in Europa werd zondaars geleerd hun zonden op te biechten bij priesters, te bidden tot de Maagd Maria, "vergevingsbriefjes" te kopen, aflaten genaamd, en heiligenbeelden te kussen, wat allemaal niet in het Nieuwe Testament wordt onderwezen. Monniken sloegen zichzelf zelfs met zwepen in een misplaatste poging de gunst van God te verdienen. Het is waar, er waren oprechte en godvruchtige mensen in wat de rooms-katholieke kerk was geworden, maar over het algemeen was het christendom een puinhoop! Uit medelijden moet Jezus Christus vanaf zijn troon hebben neergekeken en tegen zijn engelen hebben gezegd: "Het is tijd voor de protestantse reformatie!".

Christenen van de 21e eeuw zouden zich moeten realiseren dat het *oprechte katholieken* waren die een verandering wilden, die oorspronkelijk de aanzet gaven tot de Reformatie. Aanvankelijk hadden zij niet de bedoeling de moederkerk te verlaten, maar wilden zij hun katholieke landgenoten afbrengen van de tradities van mensen en hen terugvoeren naar de zuivere waarheden van het Woord. Hun voornaamste doel was om andere zondaars zoals zijzelf ertoe te brengen niet langer te vertrouwen op hun

eigen werken voor redding, maar eenvoudigweg geloof te hebben in Jezus Christus. De Bijbel zegt: "Geloof in de Here Jezus Christus, en gij zult behouden worden" (Handelingen 16:31). "Door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf; het is een gave Gods, niet uit werken, opdat niemand roeme" (Efeziërs 2:8, 9). "Daarom hebben wij, gerechtvaardigd door het geloof, vrede met God door onze Heer Jezus Christus" (Romeinen 5:1).

Redding is een prachtig *geschenk* van Jezus (zie Romeinen 6:23). Wanneer wij ons bekeren van onze zonden en dit geschenk ontvangen, door alleen op Christus te vertrouwen, vergeeft de Vader zelf ons, verandert Hij ons hart door de Heilige Geest, en geeft Hij ons kracht om Zijn Woord te gehoorzamen (zie Lucas 13:3; 1 Johannes 1:9; 1 Petrus 1:22; Johannes 17:17). Deze eenvoudige boodschap van gratis redding door wat Jezus Christus *al* voor de hele wereld heeft *gedaan* aan het kruis, en van "de kracht van zijn opstanding" (Filippenzen 3:10), wordt het goede nieuws van het evangelie genoemd. Paulus definieerde het goede nieuws als: "Christus is voor onze zonden gestorven volgens de Schriften, en Hij is begraven, en ten derde dage opgestaan volgens de Schriften" (1 Korintiërs 15:3-4). Wij moeten dit goede nieuws van ganser harte geloven, want alleen dat kan onze zielen redden (zie 1 Petrus 1:3,9).

Het woord *antichrist* betekent letterlijk "tegenover" of "in de plaats van" Christus,[31] en in zijn meest subtiele en duivelse verschijningsvorm gaat het om iets dat *trouw aan Jezus claimt* terwijl het in werkelijkheid van Hem wegleidt. Laten we nu eens nader kijken naar wat er werkelijk gebeurde in de tijd van de Protestantse Reformatie.

In de jaren 1500, als gevolg van de uitvinding van de drukpers, lazen talloze Europese en Engelse katholieken voor het eerst in hun leven de Bijbel. Daardoor ontdekten zij het goede nieuws van verlossing door vertrouwen in Christus. Tegelijkertijd beseften zij tot hun schok en verbazing ook dat veel Romaanse doctrines - waaronder het bidden tot dode heiligen en het biechten bij priesters - in feite afleiden van een eenvoudig geloof in de verdiensten van het Lam. Gedwongen door de Geest probeerden deze oprechte katholieken de kerk waarvan zij hielden van binnenuit te hervormen. Zij predikten het evangelie en deden zelfs een beroep op de paus. Het resultaat was woede, intense tegenstand, bedreigingen met vlammen en de lelijke kreet: "Je bent nu kandidaat voor de inquisitie!". Naarmate het conflict zich verdiepte, begonnen degenen die de Bijbel als hun uiteindelijke autoriteit zagen ernstig te twijfelen aan de fundamentele autoriteit van een kerk die martelkamers gebruikte. Met andere woorden, zij

begonnen zich af te vragen of de Heilige Apostolische Rooms-Katholieke Kerk, als een instituut met pausen en het Vaticaan als middelpunt, wel echt de Bruid van Jezus Christus was.

Een voor een wendden de hervormers zich tot de profetieën. Met verbazing ontdekten zij wat Paulus werkelijk schreef over "de val", "de zoon des verderfs" en een "mysterie van wetteloosheid" dat zich trots zou vestigen in "de tempel Gods", dat wil zeggen de kerk (zie 2 Tessalonicenzen 2:3-4,7; 1 Korintiërs 3:16). Zij waren stomverbaasd toen zij Daniëls profetie lazen over een "kleine hoorn" met "ogen als van een mens", "een mond die grote dingen spreekt", die in West-Europa zou worden gecentreerd en bloedig zou zijn in het westen van Europa.
"oorlog tegen de heiligen" (Daniël 7:7-8,21). Zij huiverden toen zij beseften dat deze zelfde macht in Gods laatste boek "het beest" werd genoemd, en dat het uiteindelijk wereldwijde invloed en controle zou uitoefenen (zie Openbaring 13:2,7-8). Zij waren vooral geschokt toen zij lazen over een hoer genaamd "Mysterie Babylon" die "dronken was van het bloed der heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus" (Openbaring 17:6). Terwijl doodvonnis na doodvonnis tegen hen werd uitgesproken omdat zij zondaars wezen op het heilige Lam van God, en terwijl de rook van brandende martelaren Europa's mooie hemel zwart maakte, kwamen deze hervormers uiteindelijk tot een beangstigende, unanieme en vreselijk plechtige conclusie. Zij hadden Jezus Christus *en* de antichrist ontdekt.

Laat me hier iets verduidelijken. Ook al zal ik in de volgende bladzijden de Bijbelse profetieën over de "kleine hoorn" en "het beest" toepassen op het pauselijk systeem in het algemeen (vanwege zijn doctrines en praktijken), dit is geen oordeel over individuele katholieken. Persoonlijk heb ik niets tegen een lid van de roomse kerk. Omdat God barmhartig is en de mensen rechtvaardig beoordeelt op grond van het licht dat zij hebben (zie Jakobus 4:17), weet ik dat ik veel oprechte katholieken zal ontmoeten in Christus' Koninkrijk.

Evenmin weerspiegelt mijn standpunt een exclusieve visie op het woord *antichrist* zelf. Ik besef dat "de geest van de antichrist" nu werkzaam is binnen verschillende organisaties en niet-christelijke godsdiensten, waaronder veel kerken die zich protestants noemen. Niets van wat hier staat is bedoeld om vijandigheid jegens enig mens te bevorderen. Jezus zei: "Zo lief heeft God de wereld gehad" (Johannes 3:16), waaronder ook de paus valt; en Zijn duidelijke gebod om "uw naaste lief te hebben als uzelf" (Matteüs 22:39) geldt voor protestanten, katholieken, moslims, hindoes en alle anderen. Toch gaat dit boek over *de profetische waarheden van Gods*

Woord, waarheden die door geen enkele godvrezende, bijbelgetrouwe christen genegeerd mogen worden.

De volgende citaten lijken misschien wat sterk voor onze politiek correcte moderne oren, maar ze onthullen de feiten van de geschiedenis. De lezer wordt aangemoedigd ze eerlijk en oprecht te beschouwen, in het felle licht van de Bijbelse profetie.

MARTIN LUTHER (1483-1546) (LUTHERANEN):

> *Newsweek* berichtte: "Maarten Luther was de eerste die het pausdom als zodanig identificeerde met de antichrist. Eerst ontkende hij de waarde van Johannes' Apocalyps. Maar toen zag hij daarin een openbaring van de kerk van Rome als de misleidende
>
> Antichrist...een opvatting die dogma zou worden voor alle Protestantse Kerken."[32]
>
> "Luther ... bewees door de openbaringen van Daniël en Johannes, door de brieven van Paulus, Petrus en Judas, dat de heerschappij van de Antichrist, voorspeld en beschreven in de Bijbel, het pausdom was."[33]

Op 20 augustus 1520 verklaarde Luther: "Wij zijn er hier van overtuigd dat het pausdom de zetel is van de ware en echte antichrist."[34]

JOHN CALVIN (1509-1564) (PRESBYTERIAANS):

"Sommigen vinden ons te streng en te kritisch als wij de Romeinse paus Antichrist noemen. Maar zij die deze mening zijn toegedaan, bedenken niet dat zij dezelfde beschuldiging van aanmatiging inbrengen tegen Paulus zelf, naar wie wij spreken en wiens taal wij overnemen... Ik zal in het kort aantonen dat (de woorden van Paulus in II Thess. 2) niet voor een andere uitleg vatbaar zijn dan die welke ze toepast op het pausdom."[35]

JOHN KNOX (1505-1572) (SCOTCH PRESBYTERIAN):

John Knox schreef over "de tirannie die de paus zelf gedurende zoveel eeuwen over de kerk heeft uitgeoefend." Samen met Maarten Luther en Johannes Calvijn concludeerde Knox uiteindelijk dat het pausdom "de antichrist en zoon des verderfs is, waarover Paulus spreekt". [36]

THOMAS CRANMER (1489-1556) (ANGLICAAN):

"Waaruit volgt dat Rome de zetel is van... antichrist, en de paus zelf als antichrist. Ik zou hetzelfde kunnen bewijzen door vele andere geschriften, oude schrijvers, en sterke redenen."[37]

FOXS BOOK OF MARTYRS (1563):

Geschreven door de Engelsman John Fox (1517-1587), hielp dit zeer gerespecteerde volume "het nationale karakter te vormen" van het 17eeeuwse Amerika. Fox rapporteerde: "De pauselijke kerk, die de regels en de geest van het Evangelie negeerde, en zich wapende met de macht van het zwaard, kwelde de Kerk van God en verspilde haar eeuwenlang, een periode die in de geschiedenis zeer toepasselijk de 'donkere eeuwen' wordt genoemd. De koningen der aarde gaven hun macht aan het Beest."[38]

ROGER WILLIAMS (1603-1683)

(BESCHOUWD ALS DE EERSTE BAPTISTISCHE PASTOOR IN AMERIKA):

Roger Williams sprak over de paus als "de voorgewende plaatsvervanger van Christus op aarde, die als God over de tempel van God zit en zich niet alleen verheft boven alles wat God wordt genoemd, maar ook over de zielen en gewetens van al zijn vazallen, ja over de Geest van Christus, over de Heilige Geest, ja, en God zelf... hij spreekt tegen de God van de hemel en denkt tijden en wetten te veranderen; maar hij is de zoon des verderfs (II Thess. 2)."[39]

DE WESTMINSTER GELOOFSBELIJDENIS (1647):

"Er is geen ander hoofd van de kerk dan de Heer Jezus Christus. Noch kan de paus van Rome op enigerlei wijze het hoofd daarvan zijn; maar hij is die antichrist, die mens der zonde en zoon des verderfs, die zich in de kerk verheft tegen Christus en al wat God heet."[40]

COTTON MATHER (1663-1728) (CONGREGATIE):

"De orakels van God voorspelden de opkomst van een antichrist in de christelijke kerk; en in de paus van Rome zijn alle kenmerken van die antichrist zo wonderlijk beantwoord, dat als iemand die de Schrift leest dit niet ziet, er een wonderlijke blindheid over hem is."[41]

JOHN WESLEY (1703-1791) (METHODIST):

Over het pausdom schreef John Wesley: "Hij is in nadrukkelijke zin de Man van de Zonde, omdat hij alle soorten zonde bovenmate doet toenemen. En hij wordt ook terecht de Zoon des verderfs genoemd, omdat hij de dood heeft veroorzaakt van ontelbare menigten, zowel van zijn tegenstanders als van zijn volgelingen... Hij is het... die zichzelf verheft boven alles wat God wordt genoemd of wat wordt aanbeden... hij eist de hoogste macht en de hoogste eer op... hij eist de voorrechten op die alleen God toebehoren." [42]

DAVID BENEDICTS GENERAL HISTORY OF THE BAPTIST DENOMINATION (1813):

"...in de elfde eeuw leek de Man van de Zonde het toppunt van arrogantie en godslastering te hebben bereikt in de persoon van Gregorius VII...Hij nam niet alleen de benaming van Universele Bisschop aan, maar ook die van Soevereine Paus, Christus' Vicaris, Prins der Apostelen, God op aarde,
Heer God de Paus, Zijne Heiligheid, Koning der Koningen en Heer der Heren, Prins over alle naties en koninkrijken, De Meest Heilig en Gezegend, Meester van de Universele Wereld, Vader der Koningen, Licht der Wereld, Hoogste en Soevereine Bisschop, etc. etc."[43]

EEN GROTE WOLK VAN GETUIGEN:

> "Wycliffe, Tyndale, Luther, Calvijn, Cranmer; in de zeventiende eeuw Bunyan, de vertalers van de King James Bible en de mannen die de Westminster en Baptist confessions of Faith publiceerden; Sir Isaac Newton, Wesley, Whitfield, Jonathan Edwards; en meer recentelijk Spurgeon, bisschop J.C. Ryle en Dr. Martin Lloyd-Jones; deze mannen onder talloze anderen, zagen allen het ambt van het pausdom als de antichrist."[44]

Deze citaten komen van enkele van de meest gerespecteerde en invloedrijke christenen die ooit hebben geleefd. Zij waren intens serieuze, eerlijke mannen die hun conclusies baseerden op de profetieën van de Bijbel. Ik besef dat de tijden veranderd zijn. Het is waar, we leven niet meer in de donkere middeleeuwen; en ja, dit is de 21e eeuw. Maar er is iets waar we rekening mee moeten houden: Daniëls profetie over "een kleine hoorn" die "oorlog zou voeren tegen de heiligen" (Daniël 7:8,21), Paulus' voorspellingen over een "afvalligheid" en een antichrist "de mens der zonde"

of "mysterie der wetteloosheid" die in Gods tempel zou zitten (2 Tessalonicenzen 2. 3-4), Johannes' profetie over "de mens der zonde" of "het mysterie der wetteloosheid" die in de tempel van God zou zitten (2 Tessalonicenzen 2. 3-4):3-4), de profetie van Johannes over "een beest" met wereldwijde invloed (Openbaring 13:2,7), en tenslotte de opvallend grafische voorstelling in Openbaring van een vrouw genaamd "Mysterie Babylon" die dronken zou worden van "het bloed van de martelaren van Jezus" (Openbaring 17:6) - deze profetieën staan *nog steeds* in de Bijbel. En er is nog iets dat we moeten onthouden. Naties komen en gaan, de geschiedenis schrijdt voort, de technologie gaat vooruit, en een nieuw millennium is aangebroken - maar Gods Woord is niet veranderd!

Of die dode protestanten hadden het helemaal mis, of de vergeten stemmen van de geschiedenis spreken nog steeds.

Hoofdstuk 16 1260 jaar: De tijdsfactor

Alle waarheden zijn gemakkelijk te begrijpen als ze eenmaal ontdekt zijn; het gaat erom ze te ontdekken.

- *Galileo Galilei* (1564-1642)

"Hoe laat is het?" Hoe vaak hebben we dat niet gehoord? De klok beheerst onophoudelijk deze high-tech wereld van ons. Mobiele telefoons, computers, palm pilots, fax machines en nachtkastjes hebben allemaal een klok. Klokken vertellen ons wanneer we uit bed moeten komen, wanneer we naar ons werk moeten gaan, wanneer het tijd is om te lunchen en wanneer we welterusten moeten zeggen. Met andere woorden, we leven ons leven en nemen beslissingen op basis van *tijd.* Dit zal je misschien verbazen, maar zelfs de Schepper van het universum houdt zich bezig met tijd. Zijn Boek zegt: "Toen de volheid van *de tijd* gekomen was, zond God zijn Zoon uit" (Galaten 4:4, cursivering toegevoegd). In feite was het hele leven van Jezus Christus gebaseerd op tijd. Hij wist wanneer "Zijn uur gekomen was" (Johannes 13:1) en wanneer het tijd was voor Zijn heilig hart om de gruwel van de zonde aan het kruis te ervaren. Net zoals het leven en de dood van Christus gebaseerd waren op tijd, geldt hetzelfde voor de antichrist. Paulus voorspelde dat de antichrist "op *zijn eigen tijd* geopenbaard zou worden" (2 Tessalonicenzen 2:6, nadruk toegevoegd). Wat is de tijd van de antichrist?

Daniël beschreef de antichrist als een kleine hoorn "die oorlog voert tegen de heiligen en tegen hen zegeviert" (Daniël 7:8,21). Enkele zinnen later schreef hij: "de heiligen zullen in zijn hand gegeven worden gedurende een tijd en tijden en een halve tijd" (vs. 25). *Dit is de tijd van de antichrist.* Naar deze speciale tijdsperiode wordt in Gods Woord zeven keer verwezen, waarbij gesproken wordt over 3 1/2 keer (zie Daniël 7:25; 12:7; Openbaring 12:14), 42 maanden (zie Openbaring 11:2; 13:5), en 1.260 dagen (Openbaring 11:3; 12:6). De meeste geleerden erkennen dat een "tijd" staat

voor een jaar (het Hebreeuwse jaar van 360 dagen), en dus is 3 1/2 keer 3 1/2 jaar, of 42 maanden (gebaseerd op een maand van 30 dagen), of 1.260 dagen.
Het is eenvoudige wiskunde.

EINDTIJD✦ WAANIDEEËN

Is dit een letterlijke tijdsperiode, of een symbolische? Overweeg dit. Zoals Daniël 7 de tijd van de antichrist openbaart (zie Daniël 7:25), zo openbaart Daniël 9 de tijd van Jezus Christus (zie Daniël 9:24-26). Die laatste profetie geeft "zeventig weken" of 490 dagen aan. Zoals hoofdstuk 4 van dit boek aangaf, interpreteren bijna alle bijbelgeleerden deze periode van 490 dagen volgens het dag-voor-een-jaar-principe dat in Ezechiël 4:6 en Numeri 14:34 staat. De 490 dagen zijn dus 490 letterlijke jaren. Wij weten dat de profetie in Daniël 9 een dag-voor-een-jaar is, omdat zij begint met een bevel om Jeruzalem na de Babylonische gevangenschap te herbouwen (zie Daniël 9:25) en helemaal reikt tot de eerste komst van Jezus Christus (zie Daniël 9:26). Omdat 490 letterlijke dagen niet ver genoeg reiken tot de tijd van Jezus, aangezien dat slechts ongeveer 1 jaar en 4,3 maanden zou zijn, *moet* de profetie een dag-voor-een-jaar zijn. Dat is een positief bewijs. Weinigen trekken dit in twijfel.

Profetiedocenten in onze generatie passen het dag-voor-een-jaar principe beslist toe op de beroemde 70e week van Daniël 9:27, waarin staat: "En Hij zal het verbond met velen bevestigen gedurende één week; en in het midden van de week zal Hij het offer doen ophouden..." (Daniël 9:27, KJV). Uitgaande van de dagjaarlijkse waarheid is deze "één week" in werkelijkheid zeven jaar. Bijna iedereen is het hiermee eens. Maar zoals we al gezien hebben, hebben veel profetie leerden vandaag de dag - in navolging van J.N. Darby - besloten deze 70e week los te koppelen van de eerste week. 69 weken (waardoor een gat of haakje van bijna 2000 jaar ontstaat), schuif het door naar de eindtijd, en noem het "de zeven jaar van de verdrukking". Wij hebben de problemen met deze zienswijze al geanalyseerd en bewezen dat het werkelijk Jezus Christus was die een einde maakte aan het Joodse offersysteem door Zijn dood aan het kruis. Netto conclusie: geen zevenjarige verdrukking.

Hier is een opzienbarend megapunt. Protestantse geleerden van de 1500's tot de 1800'ers pasten het dag-voor-een-jaar principe niet alleen toe op de profetie van Daniël 9:24-27 (de tijd van Jezus Christus), maar ook op de 3 1/2 jaar van Daniël 7:25, *op de tijd van de antichrist.* En zij pasten het toe op *het pauselijke Rome.* Zij interpreteerden de 3 1/2 jaar, 42 maanden, of 1.260 dagen als *1.260 letterlijke jaren van pauselijke heerschappij.*

Dit is gemakkelijk te bewijzen, zoals een kleine studie van de kerkgeschiedenis snel zal aantonen. Dr. H. Grattan Guinness rapporteerde:

> De zeventig weken van Daniël, of 490 dagen tot de Messias, werden vervuld als 490 jaar; dat wil zeggen, ze werden vervuld op de schaal van jaardagen. Op deze schaal zijn de tweeënveertig maanden, of 1.260 dagen, 1.260 jaar. Wij vragen dan: Heeft het pausdom deze periode doorstaan? Een onderzoek van de historische feiten zal aantonen dat dit het geval is.[45]

In 1701 publiceerde Robert Fleming zijn boek *The Rise and fall of Papal Rome*.

Fleming toonde aan, zoals anderen al vele eeuwen deden, dat de 1.260 dagen van de profetie 1.260 jaar vertegenwoordigen. [46]

E.B. Elliott, in zijn klassieker uit 1862, *Horae Apocalypticae,* vaak genoemd:

...de grote profetische periode van de 1260 jaar.[47]

David Benedict's *A General History of the Baptist Denomination* geeft ook commentaar:

...de opkomst van Antichrist... zijn heerschappij...[voor] 1260 jaar. [48]

Dergelijke citaten zouden vermenigvuldigd kunnen worden, maar dit is genoeg om te bewijzen dat protestantse commentatoren uit het verleden de periode van 1.260 dagen niet toepasten op een veronderstelde toekomstige 7-jarige verdrukking, zoals moderne pre-trib-rapture leraren vaak doen. In plaats daarvan pasten zij het toe op de echte geschiedenis - op de lange periode van pauselijke suprematie tijdens de donkere middeleeuwen.

Wanneer begonnen de 1.260 jaar? In 2 Tessalonicenzen 2 gaf Paulus een duidelijke aanwijzing. In vers 6 legt hij een duidelijk verband tussen de verwijdering van de tempel en het begin van de tijd van de antichrist. Let goed op. Paulus zei tegen de vroege Tessalonicenzen: "En nu weet u wat u *weerhoudt,* opdat hij [de antichrist] op *zijn eigen tijd* geopenbaard wordt" (2 Tessalonicenzen 2:6, nadruk toegevoegd). Zoals wij eerder hebben bewezen, was deze beteugelaar het vierde beest van Daniël 7, dat het Romeinse Rijk was. In 476 na Christus, toen Rome viel, werd de Caesar-restrictor "uit de weg geruimd" (2 Tessalonicenzen 2:7). We moeten dus verwachten dat de periode van 1260 jaar *kort na 476 na Christus* begint.

H. Grattan Guinness plaatst het begin van de periode van 1.260 jaar kort na 476 na Christus. Hij stelt dat het begon met "het opmerkelijke decreet van keizer Justinianus [525-565 na Christus] waarbij de bisschop van Rome het hoofd van alle kerken [in West-Europa] werd."[49] Toen het Romeinse Rijk in 476 na Christus instortte, waren er nog heersers in het Oosten. Een van hen, Justinianus genaamd, geloofde dat de sleutel tot vrede in Europa lag in het verenigen van alle religies onder het leiderschap van de Roomse Kerk. Dus vaardigde hij zijn beroemde decreet uit dat de paus het wettelijke "Hoofd van alle Heilige Kerken" maakte. Dit decreet vestigde de politieke macht van het pausdom over het hele christendom in West-Europa. Justinianus' decreet werd van kracht in 538 na Christus,[50] wat kort na 476 na Christus was! Die belangrijke datum - 538 na Christus - markeert het begin van *de tijd* van de antichrist.

Daniël voorspelde dat gedurende de periode van 1.260 jaar de kleine hoorn "de heiligen van de Allerhoogste zou vervolgen" (Daniël 7:25) - een profetie die naar de letter werd vervuld door het pauselijke Rome tijdens de Donkere Middeleeuwen. Tegen het einde van deze periode was het genoeg geweest en was Europa klaar voor verandering. Als we beginnen bij 538 na Christus en 1.260 jaar terugtellen, komen we bij 1798 na Christus, de tijd van de Franse Revolutie. In het midden van een bloedige reactie tegen de Romeinse kerk en haar monsterlijke martelkamers, besloot Napoleon uiteindelijk de pauselijke regering volledig af te schaffen. Kun je raden in welk jaar deze prestatie werd geleverd? 1798! Daarom markeert Guinness de afsluiting van de 1.260 jaar op het moment van "de geweldige pauselijke omverwerping in de Franse Revolutie."[51]

In 1798 trok een generaal van Napoleon genaamd Berthier met een Frans leger Rome binnen. Hij schafte snel het pausdom af, ontsloeg de Zwitserse bewakers van het Vaticaan en riep Rome uit tot republiek voor Frankrijk. "Berthier kwam Rome binnen op 10 februari 1798, en riep een republiek uit."[52] "Op een dag zat de paus op zijn troon in een kapel van het Vaticaan, omringd door zijn kardinalen... Al snel stormde een bende soldaten de zaal binnen, die zijn pontificale ring van zijn vinger scheurden, en hem als gevangene wegvoerden."[53] Paus Pius VI werd naar Frankrijk gebracht, waar hij in ballingschap stierf. "Napoleon gaf orders dat in geval van zijn dood geen opvolger voor zijn ambt mocht worden gekozen, en dat het pausdom moest worden opgeheven."[54]

> Het pausdom was uitgestorven: geen spoor van bestaan bleef over; en onder alle rooms-katholieke machten werd geen vinger uitgestoken ter verdediging ervan. De Eeuwige

> Stad had geen prins of paus meer; zijn bisschop stierf gevangen in het buitenland; en het decreet was al aangekondigd dat er geen opvolger in zijn plaats zou worden toegelaten.[55]

Dit gebeurde precies in het jaar 1798 en markeerde het einde van de voorspelde 1.260-jarige heerschappij van de vervolgende "kleine hoorn". In datzelfde jaar erkenden protestantse geleerden in heel Europa en Amerika de vervulling van de profetie.

> In de ondergang van de pauselijke regering... zagen velen in deze gebeurtenissen de vervulling van profetieën, en de tentoonstelling van tekenen die beloofd waren in de meest mystieke delen van de Heilige Schrift.[56]

> Is de *pauselijke macht* in Rome, die ooit zo verschrikkelijk en dominant was, niet ten einde? Maar laten we even pauzeren. Was *dit* einde, in andere delen van de Heilige Profetieën, niet voorspeld *aan het* eind *van* 1260 *jaar*? En was het niet voorspeld door Daniël, aan het eind van *een tijd, tijden en een halve tijd?* Welke berekening komt neer op dezelfde periode. Laat ons nu zien, horen en begrijpen. DIT IS HET JAAR 1798.[57]

> Is het niet uiterst opmerkelijk, en een krachtige bevestiging van de waarheid van *de profetie in de Schrift, dat* juist 1260 jaar geleden vanaf het huidige jaar 1798, in het begin van het jaar 538, Belisarius een einde maakte aan het rijk van de *Goten* in Rome, en daarin geen andere macht achterliet dan de *bisschop* van de *metropool?* Lees deze dingen in de *profetische geschriften;* vergelijk ze koelbloedig met de huidige staat van Europa, en dan, zeg ik nogmaals, ontken de waarheid van *de Goddelijke Openbaring,* als je kunt. Open uw ogen, en zie deze dingen volbrengen in het aangezicht van de hele wereld. *Dit gebeurt niet in een hoekje.*[58]

Zo hebben veel geleerden uit het verleden de voorspelling van 3 $^{1}/_{2}$ - jaar, 42 maanden, 1.260 dagen die in Daniël en Openbaring staat, toegepast op een periode van 1.260 jaar die begint in 538 na Christus en eindigt in 1798. Deze gerespecteerde theologen zagen die data - 538 en 1798 - als profetische mijlpalen, en zij riepen de hele wereld op er nota van te nemen

dat Gods "zekere woord der profetie" (2 Petrus 1:19 KJV) niet in een hoekje was vervuld.

Hier volgt een korte samenvatting van bijbelse en historische feiten rond "de tijd" van de antichrist:

1. Paulus schreef duidelijk dat nadat de beteugelaar was weggenomen, de antichrist "op zijn eigen tijd" zou worden geopenbaard (2 Tessalonicenzen 2:6).
2. Daniël voorspelde dat na de val van het vierde beest, de "kleine hoorn" (de antichrist) gedurende 1.260 jaar zou regeren en "oorlog zou voeren tegen de heiligen" (Daniël 7:7-8,21,25).
3. Kort na de ineenstorting van het West-Romeinse Rijk in 476 na Christus vaardigde de Oosterse keizer Justinianus zijn beroemde decreet uit dat de Roomse Kerk bijzondere macht gaf in Europa.
4. Het decreet van Justinianus werd van kracht in 538 na Christus en markeerde het begin van 1.260 jaar Europese pauselijke suprematie.
5. Gedurende de 1.260 jaar heeft de Roomse Kerk inderdaad "oorlog te voeren tegen de heiligen" door pauselijke kruistochten tegen ketters en door de nachtmerrieachtige barbaarsheid van onmenselijke inquisiteurs die hun dodelijke tribunalen opzetten in Europa, Engeland, India, Zuid-Amerika en zelfs Mexico. Letterlijk miljoenen "heiligen" verloren hun leven.
6. In 1798 na Christus, precies 1.260 jaar na 538 na Christus, schafte de generaal van Napoleon (Berthier) de politieke macht van het pausdom af, waarmee een einde kwam aan die lange en pijnlijke periode van pauselijke heerschappij.

Dus hoe laat is het? Als u op uw horloge, computer of mobiele telefoon kijkt, kunt u de exacte minuut ontdekken in de Pacific, Mountain, Central of Eastern Time zones.

Maar alleen de Bijbel onthult de precieze tijd van Jezus Christus (490 jaar) *en* de antichrist (1.260 jaar).

Hoofdstuk 17 De terugkeer van het gewonde beest

De werkelijk ontwikkelde man is dat zeldzame individu dat werkelijkheid en illusie kan scheiden.

- Auteur onbekend

De Bijbel waarschuwt voor het beest: "...zijn dodelijke wond was genezen; en de hele wereld verwonderde zich over het beest" (Openbaring 13:3 KJV).

Aan het eind van *The Indwelling - The Beast Takes Possession,* boek zeven van de *Left Behind* romans, wordt antichrist Nicolae Carpathia in Jeruzalem vermoord. Zijn lijk wordt naar New Babylon gevlogen en er vindt een begrafenisdienst plaats voor miljoenen kijkers met volledige media-aandacht. Terwijl de tv-camera's van de wereld op de kist gericht zijn, gebeurt het ongelooflijke. Carpathia's linker wijsvinger beweegt; zijn borst begint op te zwellen; zijn ogen gaan open. Nicolae staat eindelijk op en verklaart triomfantelijk voor een ontzagwekkende wereld: "Vrede zij met u!"[59] In *het* volgende boek *van Left Behind, The Mark-The Beast Rules The World, is* "His Excellency Global Community Potentate Nicolae Carpathia terug, deze keer als Satan. Herrezen en doordrongen van de duivel zelf, is het niet meer Mr. Nice Guy als het beest zijn greep als heerser over de wereld verstevigt."[60]

Dit is hoe veel christenen zich voorstellen dat Openbaring 13:3 in vervulling gaat.

Dit letterlijke beeld van een vermoorde en herrezen Heer Zonde is afgebeeld in tal van profetische boeken en werd grafisch geïllustreerd in de miljoenen kostende Christelijke film *The Omega Code.* Hoewel de details variëren, wordt in de meeste moderne voorstellingen de antichrist neergeschoten met een pistool en vervolgens op wonderbaarlijke wijze tot leven gewekt. Toen Ronald Reagan tijdens zijn presidentschap een schotwond overleefde, speculeerden sommigen dat hij de antichrist zou kunnen zijn wiens dodelijke wond was genezen!

Zoals altijd is er een groot verschil tussen feit en fictie. Naar de verwonding van het beest wordt vier keer verwezen in Openbaring (13:3,10,12,14). Maar let op, het beest "werd door *het zwaard* verwond en leefde" (13:14, nadruk toegevoegd). Zijn wond komt dus van "het zwaard", niet van een pistool, geweer of machinepistool. Openbaring 13:10 onthult ook het aanvullende inzicht dat de verwonding van het beest inhoudt dat hij "in gevangenschap" gaat.

Paulus verklaarde dat "het zwaard van de Geest" het Woord van God zelf is (Efeziërs 6:17). Tijdens de Reformatie was het *dit* dat het pausdom "verwondde". Toen John Wycliffe, John Huss, William Tyndale, Martin Luther, Philip Melanchthon, John Calvin, John Wesley en talloze andere Geestvervulde hervormers de boodschap van de Bijbel over Jezus Christus *en* de antichrist hanteerden, kreeg het pauselijke Rome een bijna fatale slag. Honderdduizenden verlieten de Roomse Kerk en Europa werd door elkaar geschud als door een machtige aardbeving. De genadeslag tegen het verzwakte Romeinse systeem kwam in 1798, toen het leger van Napoleon het Vaticaan binnenviel en de paus in ballingschap nam.

> Gods profetische klok had het jaar 1798 aangewezen als het einde van de pauselijke suprematie, en toen het uur sloeg, ging de machtige heerser aan de Tiber, voor wiens anathema's de koningen en keizers van Europa zo lang hadden gesidderd, "in gevangenschap" (Openbaring 13:10), en werd zijn regering in de pauselijke staten afgeschaft.[61]

Je kent de uitdrukking, "Je komt van ver, schatje." Dit is vooral waar als het gaat om profetische interpretatie. Bestsellers en christelijke kassuccessen passen nu de profetie van Openbaring over een beest dat een dodelijke wond krijgt toe op een fictieve meneer Bedrog zoals Nicolae Carpathia die na een geheime vervoering wordt vermoord. Dit is allemaal als een illusiehuis in een pretpark. De waarheid is dat de Bijbel zegt dat het beest, dat een "koninkrijk" vertegenwoordigt (Daniël 7:23), "door *het* zwaard verwond" zou worden (Openbaring 13:14, nadruk toegevoegd) en "in gevangenschap" zou gaan (Openbaring 13:10). De Reformatie verwondde de pauselijke macht met het vlijmscherpe "zwaard van de Geest" (Efeziërs 6:17) en uiteindelijk ging de leider van Rome "in gevangenschap" naar Frankrijk. Deze pauselijke ondergang vond plaats op 10 februari 1798, precies aan het einde van 1.260 jaar dat in de Schrift is voorspeld!

Zoals Paul Harvey zo vaak zegt, moeten we "de rest van het verhaal" horen. De profetieën over "de kleine hoorn" en "het beest" houden niet op bij de periode van 1.260 jaar, de dodelijke "wond door het zwaard" of de "gevangenschap" van het beest. Er is meer. In woorden van diepe betekenis voorspelt de Schrift: "...zijn dodelijke wond werd genezen; en de hele wereld verwonderde zich over het beest" (Openbaring *De terugkeer van het gewonde beest*

13:3 KJV). Gebeurt dit nu? Geen twijfel mogelijk! De voormalige dodelijke wond van het pauselijke Rome heeft nu nauwelijks nog een pleister nodig. Met meer dan een miljard leden is het Vaticaan nu het hoofdkwartier van de machtigste religieuze organisatie op aarde. Ondanks gruwelijke seksschandalen die de Roomse Kerk in verlegenheid hebben gebracht, luistert de wereldgemeenschap als de paus Amerika of de Verenigde Naties toespreekt.

In 1990 publiceerde de 16 boeken tellende auteur Malachi Martin zijn fascinerende werk *The Keys of this Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbatsjov, and the Capitalist West.* Voor zijn dood in 1999 was Martin niet alleen een zeer gewaardeerd voormalig professor aan het Pauselijk Bijbels Instituut van het Vaticaan, maar ook een nationaal gevraagde radio- en TV-gast over Vaticaanse zaken. *De Washington* Post verwees zelfs naar zijn "griezelige nauwkeurigheid" en inzichten.

In zijn *The Keys of this Blood* uit 1990 stelde Martin dat er in zijn tijd slechts drie machten waren die in staat waren de wereld te regeren: Rusland, Amerika en het Vaticaan. Van deze drie voorspelde Martin dat de Roomse Kerk zou winnen in de strijd om "wie de dubbele macht van gezag en controle zal hebben en hanteren over ieder van ons als individu en over ons allen samen als gemeenschap; over de hele zes miljard mensen waarvan demografen verwachten dat ze aan het begin van het derde millennium de aarde zullen bevolken"."[62] Samen met de paus zelf hield Martin vast aan "het pausdom als de ultieme arbiter voor problemen en dilemma's die naties over de hele wereld aangaan"[63] omdat alleen hij de "Moeder van de zielen van alle mensen" is.[64]

Aan het begin van *De Sleutels* blikt Martin terug op "vijftienhonderd jaar en meer" toen "Rome zo sterk mogelijk de hand hield in elke plaatselijke gemeenschap over de hele wereld." Vervolgens verwees hij veelbetekenend naar "tweehonderd jaar van inactiviteit" die "aan het pausdom waren opgelegd door de grote wereldlijke machten van de wereld."[65] Beseft u de betekenis hiervan? Tweehonderd jaar terugtellen

vanaf 1990 brengt ons tot 1790, slechts acht jaar verwijderd van het toebrengen van de wond! Trouw aan de geschiedenis kijkt Martin terug naar "de negentiende eeuw" toen "Pius VI en Pius VII Rome verlieten, maar alleen omdat ze door Franse regeringen werden ontvoerd en op Frans grondgebied gevangen gezet."[66] Precies.

Zich niet bewust van het profetische verband, vervolgde Martin door te zeggen dat na "ongeveer tweehonderd jaar van officieel niet-bestaan... het onderscheidende kenmerk van de carrière van Johannes Paulus als paus" is geweest dat hij "het keurslijf van de pauselijke activiteit in belangrijke wereldaangelegenheden heeft afgeworpen."[67] Maleachi pochte over de "Slavische Paus" die "een nieuw oog heeft voor een doel dat zo oud is als het pausdom zelf... een oog dat niet slechts internationaal was, maar werkelijk mondiaal."[68] De basisboodschap van *De Sleutels van dit Bloed* is, "Pauselijk Rome is terug, de wond is aan het genezen, en het doel van het Vaticaan is wereldheerschappij." Of het pausdom dit ooit bereikt of niet, de *Bijbelprofetie voorspelt de terugkeer van Rome naar de macht en een herrezen wereldwijde invloed*.

Het is een feit: in onze 21e eeuw is er geen president, staatsman of zelfs geen rock-and-roll-zanger, met inbegrip van Mick Jagger, Michael Jackson, Madonna of Britney Spears, die een groter publiek kan verzamelen dan de paus. In 1995 bestempelde *Time* magazine paus Johannes Paulus II als "Man van het jaar". "Als hij spreekt, is dat niet alleen tegen zijn kudde van bijna een miljard mensen; hij verwacht dat de wereld luistert. En de kudde en de wereld luisteren."[69]

Je hebt ongetwijfeld gehoord van de zeven wereldwonderen uit de oudheid. Het waren prachtige bouwwerken, kolossale monumenten. Een daarvan was de Hangende Tuinen van Babylon. Een ander was de Grote Piramide van Gizeh. In onze moderne tijd staan mensen versteld van de technologische ontwikkelingen: computers, internet, satellietcommunicatie, glasvezel en stamcelonderzoek. Toch is er nog een ander "wonder" dat in Openbaring wordt voorspeld en dat ook van toepassing is op onze 21e-eeuwse wereld. Het is het wonder van een gewond beest dat nu geneest. De Heilige Bijbel zegt:

> *En ik zag een van zijn koppen als het ware doodgewond, en zijn dodelijke wond was genezen; en de gehele wereld verwonderde zich over het beest* (Openbaring 13:3 KJV).

Hebben protestanten hun zwaarden verloren? Waarom zien ze de vervulling van de profetie niet?

Omdat ze wachten op Nicolae.

Hoofdstuk 18 De I.D. van de Antichrist

> Als hij eruit ziet als een eend en kwaakt als een eend, moeten we op zijn minst de mogelijkheid overwegen dat we te maken hebben met een kleine watervogel van de familie anatidae.
>
> - *Douglas Noel Adams* (1952-)

Elke keer dat ik overzee reis, heb ik altijd mijn paspoort bij me, zodat ik me kan identificeren tegenover lokale of overheidsfunctionarissen. Na vergelijking van mijn gezicht met mijn foto, weten ze dat ik het ben. In Amerika dient mijn rijbewijs hetzelfde doel. Het vermeldt mijn naam, geboortedatum, lengte, haarkleur en huidig adres. Deze details zijn niet zozeer voor informatie, maar voor identificatie. Dat is het probleem. Naast de andere puzzelstukjes die we tot nu toe hebben gevonden, geeft de Bijbel ons nog een zeer praktische aanwijzing om ons te helpen datgene te identificeren wat werkelijk antichrist is.

Let goed op:

> *...Elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, is van God, en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, is niet van God. En dit is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij zou komen, en die nu al in de wereld is* (1 Johannes 4:2-3).

Opnieuw schreef Johannes:

> *Want er zijn vele misleiders in de wereld gekomen die Jezus Christus niet belijden als komende in het vlees. Dit is een bedrieger en een antichrist* (2 Johannes 7).

De Bijbel zegt dus tweemaal duidelijk dat een ontkenning dat "Jezus Christus in het vlees is gekomen" een duidelijk kenmerk is van de

antichrist. Om mijn analogie voort te zetten: als je je ooit afvraagt of iets of iemand antichrist zou kunnen zijn, kijk dan eens goed naar de informatie op hun paspoort of rijbewijs. Als je de woorden "Belijdt niet dat Jezus Christus in het vlees is gekomen" ziet, dan heb je je antwoord.

Iedere christen moet "belijden" dat Jezus in het vlees is gekomen. Maar deze belijdenis moet meer zijn dan een lippendienst dat Jezus Christus een echte persoon was die uit een maagd werd geboren, een volmaakt leven leidde en aan een kruis stierf voor onze zonden. Verbazingwekkend genoeg kan iemand dit alles belijden en toch een "bedrieger en antichrist" zijn (2 Johannes 7). Volgens de Bijbel moet onze belijdenis specifieker zijn. We moeten belijden dat Jezus Christus in *het vlees* is gekomen. En deze belijdenis moet oprecht zijn, vanuit het hart, ingegeven door de Geest van God (zie 1 Johannes 4:2). Wat betekent het eigenlijk dat "Jezus Christus is gekomen in *het vlees*"? Laten we er dieper op ingaan en het uitzoeken.

"Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond" (Johannes 1:14). "Het Woord" was Jezus Christus voor Zijn geboorte in Bethlehem. "Het Woord werd vlees" betekent eenvoudigweg dat de oneindige Zoon van God mens werd. Hier is een belangrijke vraag: Wat *voor vlees* werd Jezus toen Hij samensmolt met de mensheid? Paulus antwoordt met de grootste duidelijkheid: "Want aangezien de kinderen deel hebben aan vlees en bloed, heeft ook Hijzelf deel aan *hetzelfde*" (Hebreeën 2:14 KJV, nadruk toegevoegd). Mis het niet. Paulus zei dat Jezus "hetzelfde" vlees nam als "de kinderen" hebben. "De kinderen" is niet van toepassing op Adam en Eva, want zij waren nooit baby's, maar werden rechtstreeks door God geschapen in de hof van Eden. "De kinderen" is eerder van toepassing op hun nakomelingen nadat de zonde in de wereld kwam, dat wil zeggen op *de gevallen mensheid*.

"Daar de *kinderen* deel hebben aan *vlees* en bloed, heeft ook Hijzelf deel aan *hetzelfde*" (Hebreeën 2:14, cursivering toegevoegd). De Bijbel zegt dus duidelijk dat Jezus Christus zelf "deel kreeg" aan *hetzelfde vlees* als wij. Je kunt je afvragen: "Nou en? Wat heeft dit te maken met de antichrist?"

Eerst moeten we begrijpen wat "het vlees" is. "Het vlees" is een bijbelse uitdrukking die onze fundamentele menselijke natuur beschrijft zoals die is aangetast door de zonde. Paulus zei: "Want ik weet dat in mij (dat wil zeggen in mijn vlees) niets goeds woont..." (Romeinen 7:18). Met andere woorden, het vlees zelf is slecht. Het is onze vijand. Het is als een nare beerput die vaak stinkt en ons naar beneden wil halen.

"Het vlees" is het kanaal waardoor satan werkt om ons te verleiden en ons tot echte zonde te brengen.

Een van de meest ondoorgrondelijke mysteries in de Bijbel is de waarheid dat God "zijn eigen Zoon zond in de gelijkenis van *zondig vlees*" (Romeinen 8:3, cursivering toegevoegd). Het is misschien moeilijk te doorgronden, maar Jezus Christus "nam" *hetzelfde vlees* op Zich dat wij hebben. Waarom deed Hij dat? Zodat Hij *De I.D. van de Antichrist kon* vertellen naar ons toe, Hij begrijpt onze strijd, ervaart onze verleidingen, en bereikt ons waar we zijn. Met andere woorden, God stuurde ons niet zomaar een touw. Hij ging het slijm en de modder van onze wereld binnen om ons eruit te halen!

Toch is er bij dit alles één monumentale waarheid die we nooit mogen vergeten, anders vervallen we in ketterij. Ook al "nam" Jezus ons zondig vlees en deelde *Hij* onze menselijkheid, toch heeft *Hij nooit één zonde begaan*. Hij was "in alle punten verzocht als wij, *doch zonder zonde*" (Hebreeën 4:15, nadruk toegevoegd). Ondanks Zijn werkelijke verbinding met menselijk vlees bleef Jezus zelf - in Zijn gedachten, gevoelens en karakter - "heilig, ongevaarlijk, onbesmet, gescheiden van de zondaars". (Hebreeën 7:26). Dit is precies wat de Bijbel zegt. Door ons vlees aan te nemen, maar niet deel te nemen aan het kwaad ervan, heeft Jezus letterlijk "de zonde in het vlees veroordeeld" (Romeinen 8:3), wat betekent dat Hij juist de verleidingen die ons zoveel last bezorgen, tegemoet trad en overwon.

Niet alleen versloeg Jezus ons vlees in onze naam, maar Hij stierf ook voor *al* onze zonden waarin we aan verleiding hebben toegegeven (zie 1 Korintiërs 15:3). Hij is dus een perfecte en volledige Redder! Na Zijn totale overwinning op satan is Jezus opgevaren naar de hemel om onze Hogepriester te worden. Let op het volgende verband tussen Christus' verzoeking in het vlees *hier beneden* en Zijn huidige vermogen *daarboven* als onze Hogepriester om ons te helpen in onze strijd.

> *Aangezien wij dan een grote hogepriester hebben, die in de hemelen is overgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij dan vasthouden aan onze belijdenis. Want wij hebben geen hogepriester die niet kan worden geraakt met het gevoel van onze zwakheden, maar in alle punten werd verzocht zoals wij, maar zonder zonde. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat*

wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om te helpen in tijd van nood (Hebreeën 4:14-16 KJV).

Fantastisch! Jezus Christus is nu onze Hogepriester in heerlijkheid. Omdat Hij hier beneden ons gevallen vlees heeft overwonnen, kunnen we door geloof direct tot Hem komen voor genade en geestelijke kracht. Het is waar. Vandaag, op dit moment, hebben we direct toegang tot Zijn troon. Christus vraagt oprecht om onze toenadering. We kunnen "vrijmoedig komen"!

Michael Dell heeft van Dell Computer Corporation een van de snelst groeiende en meest succesvolle bedrijven ter wereld gemaakt. Hoe heeft hij dat gedaan? Door zijn bedrijfsmodel-Be Direct. Dell computers zijn niet te vinden bij Best Buy, Circuit City, of Comp-USA. De enige manier om er een te krijgen is rechtstreeks naar Dell te gaan en er een te bestellen. Het geniale van het Dell model is dat het de tussenpersoon omzeilt, meer geld verdient en ons geld bespaart. Dat is hun geheim. Het is hetzelfde met Jezus Christus. Omdat Hij ons vlees aannam en een van ons werd, kunnen wij "direct zijn". Vandaag, als onze Hogepriester, nodigt Jezus ons liefdevol, teder en ernstig uit om alle tussenpersonen te omzeilen en rechtstreeks naar Zijn troon te komen.

Hebreeën 2:17-18 verbindt ook de komst van Jezus Christus in het vlees stevig met Zijn hogepriesterlijk ambt en met Zijn huidige vermogen om ons van de zonde te verlossen.

Daarom moest Hij in alles gelijk worden aan zijn broeders, opdat Hij een barmhartige en trouwe Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen... Want doordat Hij zelf geleden heeft, verzocht zijnde, is Hij in staat hen te helpen die verzocht worden (Hebreeën 2:17-18).

Opnieuw staat de waarheid vast. Omdat Jezus Christus in het vlees *aan ons gelijk* is geworden en net als wij is verzocht, is Hij nu als onze Hogepriester volledig in staat om ons te helpen als wij verzocht worden. Zijn armen staan wijd open. Ook al zijn we onwaardige en dwaze zondaars, toch kunnen we "met vrijmoedigheid toetreden tot de troon der genade" (Hebreeën 4:16). We hebben geen andere bemiddelaar nodig. We kunnen "direct zijn". *Dit maakt allemaal deel uit van onze belijdenis.*

Het is tijd om dit in verband te brengen met de antichrist. Zoals we al gezien hebben, was het de leer van de grote protestantse reformatoren dat de "kleine hoorn" (Daniël 7:8), het "beest" (Openbaring 13:1), en "de

mens der zonde" (2 Tessalonicenzen 2:3) gelden allemaal voor het pauselijke Rome. Dus hier is de allerbelangrijkste vraag. Belijdt de roomse kerk werkelijk "Jezus Christus is in het vlees gekomen"? Aan de oppervlakte beweert ze dat te doen, maar laten we eens wat beter kijken.

Een van de officiële doctrines, of "belijdenissen", van de Kerk van Rome is een dogma dat De Onbevlekte Ontvangenis heet. In tegenstelling tot wat velen denken, verwijst dit niet naar de geboorte van Jezus als een zondeloze baby, maar naar de conceptie van Maria zelf in de schoot van haar eigen moeder. Het dogma leert dat toen Maria werd verwekt, zij op wonderbaarlijke wijze werd gevrijwaard van alle erfzonde. Haar natuur was dus "onbevlekt", of zondeloos, en daarom fundamenteel *verschillend* van de onze. Met andere woorden, volgens de pauselijke leer had Jezus' moeder niet precies hetzelfde vlees en dezelfde natuur als wij. Mis dit niet. Wat is de implicatie van deze leer? Volgens de officiële verklaringen van pauselijk Rome nam Hij bij de geboorte van Jezus Christus de *veronderstelde zondeloze natuur van Maria* aan, *niet de onze*. Als je erover nadenkt, is dit eigenlijk een ontkenning dat "Jezus Christus in het vlees is gekomen" (1 Johannes 4:3)!

Hier is het bewijs uit officiële, door het Vaticaan goedgekeurde bronnen:

> Dit is wat het dogma van de Onbevlekte Ontvangenis belijdt [dit is hun eigen woord], zoals paus Pius IX in 1854 verkondigde: De Allerheiligste Maagd Maria was, vanaf het eerste moment van haar ontvangenis, door een bijzondere genade en voorrecht van de almachtige God en krachtens de verdiensten van Jezus Christus, Verlosser van het menselijk geslacht, gevrijwaard van alle smet van de erfzonde.[70]

De I.D. van de Antichrist

Bijgevolg nam Hij volgens de Roomse Kerk bij de geboorte van Jezus Christus de *volmaakte natuur van Maria* aan, *niet onze gevallen natuur*. De beroemde kardinaal Gibbons zei het zo:

> Met andere woorden, wij bevestigen dat de Tweede Persoon van de Heilige Drie-eenheid... door geboren te worden uit de Maagd, uit haar moederschoot een menselijke natuur van *dezelfde substantie als de hare*... een ware menselijke natuur van dezelfde substantie als de hare.[71]

Deze leer van de Onbevlekte Ontvangenis met haar idee van de intrede van Jezus in Maria's zondeloze natuur, niet de onze, verwijdert Christus werkelijk "een gigantische stap weg van de mensheid". Als gevolg van dit dogma en andere,
Rome leert zondaars niet om "direct te zijn" door rechtstreeks naar onze hemelse Vader te gaan via Zijn Zoon Jezus Christus voor gratis vergeving. In plaats daarvan moedigt het Vaticaan arme zondaars aan om tot Jezus te komen *via* Maria, pausen, priesters en heiligen, dat wil zeggen via de bemiddeling van de Roomse Kerk zelf. Meer nog, Rome verklaart dat door Maria's onbevlekte ontvangenis en vermeende zondeloze leven, zij nu een "reddende functie" heeft naast haar Zoon. Door Maria's "veelvuldige voorspraak" is zij nu onze "Voorspreekster, Helper, Weldoenster en Middelares" die ons "de gaven van eeuwig heil" kan brengen en "onze zielen van de dood kan verlossen".[72]

In haar officiële leer ontkent de Roomse Kerk dus, ondanks de schijn, werkelijk "Jezus Christus is in *het vlees* gekomen" (1 Johannes 4:3, cursivering toegevoegd), dat wil zeggen in *"hetzelfde"* (Hebreeën 2:14, cursivering toegevoegd) gevallen vlees dat de rest van ons heeft. Wat zij ook bedrieglijk mag beweren, de verklaring van Rome dat Maria nu onze "Voorspreekster" en "Middelares" is, leidt zondaars af van een kinderlijk vertrouwen in Jezus Christus *alleen*, en ontkent dus werkelijk "de Vader en de Zoon" (1 Johannes 2:22). Gods Woord zegt: "Elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in *het vlees* is gekomen, is niet uit God. En dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij zou komen, en die nu al in de wereld is" (1 Johannes 4:3, cursivering toegevoegd).

Volgens de Bijbel was "de geest van de antichrist" al "werkzaam" in Johannes' eigen tijd (de kerkgeschiedenis vermeldt een groep gnostici die de komst van Jezus Christus in het vlees ontkende in de eerste eeuw). Naarmate de geschiedenis vorderde, stak dezelfde geest later de kop op door het idee van de onbevlekte ontvangenis. Vandaag gaat "de geest van de antichrist" door met zijn subtiele pogingen via verschillende individuen en organisaties over de hele wereld om de mensheid weg te lokken van het directe geloof in de Vriend der zondaars.

Persoonlijk denk ik dat "de geest van de antichrist" ook kan werken via populaire TV shows, vleesgeworden modellen en hip-hop muzikanten. In hetzelfde hoofdstuk waarin gesproken wordt over de geest van de antichrist staat ook: "Zij zijn van *de wereld*. Daarom spreken zij als van de wereld, en de wereld hoort hen. Wij zijn van God. Wie God kent, hoort ons; wie niet van God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest der

waarheid en de geest der dwaling" (1 Johannes 4:5-6, cursivering toegevoegd). Uiteindelijk komt *elke* geestelijke invloed die van Jezus Christus wegleidt van het grootste anti-christelijke wezen van allemaal, lucifer zelf. Laat me je nu persoonlijk vragen of je *eigen vlees* je naar beneden haalt? Worstel je met tabak, alcohol, pornografie, eetlust, bitterheid, een slecht humeur of trots? Zo ja (en wie worstelt er niet met minstens één zonde?), dan heb ik goed nieuws voor u. Niet alleen heeft Gods Zoon aan het kruis de volle prijs betaald voor al onze zonden (zie 1 Korintiërs 15:3), waardoor Hij ons volledig kan vergeven, maar "Jezus Christus is in *het vlees* gekomen" (1 Johannes 4:2, nadruk toegevoegd). Ja,
Hij "nam" *ons vlees* en overwon het! En nu, als onze Hogepriester, "is Hij ook in staat om hen die door Hem tot God komen te redden tot het uiterste [de 'gootste', zoals William Booth van het Leger des Heils placht te zeggen], aangezien Hij altijd leeft om voor hen te bemiddelen" (Hebreeën 7:25).

Omdat Jezus Christus in het vlees is gekomen, is Hij *alleen* onze Redder, Voorbidder en Bemiddelaar. Hij is onze Hogepriester - we hebben geen ander nodig. "Er is één God en *één Bemiddelaar* tussen God en mensen, *de Mens Christus Jezus*" (1 Timoteüs 2:5, nadruk toegevoegd). Onze almachtige Heiland heeft genoeg Godskracht om ons te bevrijden uit de dodelijke greep van het vlees, hoe stevig die ons ook vasthoudt. Hij houdt van ons allemaal, en Hij nodigt nu Joden, protestanten, katholieken, moslims, hindoes, boeddhisten, democraten, republikeinen, alcoholisten, prostituees, drugsverslaafden en alle anderen uit om *direct* en vrijmoedig naar Zijn "troon der genade" te komen voor onverdiende genade, gratis vergeving en geestelijke kracht om het kwaad te overwinnen.

Zelfs als je je voelt als meneer Zwak, is Jezus Christus meneer Sterk. Zijn bemoedigend woord is: "Mijn genade is u genoeg, want mijn kracht wordt in zwakheid volmaakt" (2 Korintiërs 12:9).

Vertrouw je Hem vandaag?

Hoofdstuk 19 Strijd der Ismen

Dat mensen niet veel leren van de lessen van de geschiedenis is de belangrijkste van alle lessen die de geschiedenis te leren heeft.

- *Aldous Leonard Huxley* (1894-1963)

Zoals we al gezien hebben, hadden de belangrijkste protestantse hervormers één primaire passie: Zondaars inspireren tot "geloof in de Heer Jezus Christus" (Handelingen 16:31) en tot het gehoorzamen van Gods Woord boven de tradities van mensen (zie Marcus 7:13). Maar toen zij probeerden hun Engelse en Europese landgenoten te leiden tot de Bijbel alleen, tot Christus alleen, tot Zijn genade alleen en tot geloof alleen, stuitten zij op felle tegenstand van de Roomse kerkelijke hiërarchie. Toen de vervolging toenam, dreef deze hen dieper in hun Bijbels.

Uiteindelijk richtten zij zich op de profetieën. Bij kaarslicht overdachten zij Paulus' voorspelling over "de val" en een mysterieuze antichrist die plaats zou nemen in "de tempel van God" (2 Tessalonicenzen 2:3-4). Met beven lazen zij over "het beest" (Openbaring 13:1) en die "kleine hoorn" met "ogen als van een mens", "een mond die grote dingen spreekt", die bloedig "oorlog zou voeren tegen de heiligen" (Daniël 7:8,21). Uiteindelijk legden zij door de verlichting van de Heilige Geest de stukjes van de puzzel in elkaar en kwamen tot deze plechtige conclusie: Zij hadden zowel Jezus Christus *als* de antichrist ontdekt.

> "Er zijn twee grote waarheden die opvallen in de prediking die de Protestantse Reformatie teweegbracht," herinnert de Amerikaanse Bijbelcommentator Ralph Woodrow ons eraan, "De rechtvaardige zal leven door het geloof, niet door de werken van het Romanisme en het Pausdom is de Antichrist van de Schrift." Het was een boodschap voor Christus en tegen de antichrist. De hele Reformatie rust op dit dubbele getuigenis. [73]

John Wycliffe in Engeland, Martin Luther in Duitsland, John Calvin in Frankrijk, John Knox in Schotland, Ulrich Zwingli in Zwitserland, en talloze anderen, predikten allen dat de nederige Nazarener *de Christus* was en dat het trotse Romeinse pausdom *de antichrist* van de Schrift was. Als gevolg van deze krachtige, tweesnijdende *boodschap* voor Christus en *tegen* de antichrist veranderde de loop van de geschiedenis letterlijk. Honderdduizenden mensen in Europa en Engeland verlieten de roomse kerk.

H. Grattan Guinness geeft deze boeiende getuigenis, niet alleen van de gevolgen van de Reformatie, maar ook van een van de machtigste

instrumenten bij de verwezenlijking ervan - de prediking van Gods heilige profetieën over de antichrist:

> De zestiende eeuw biedt het spektakel van een stormachtige zonsopgang na een sombere nacht. Europa ontwaakte uit een lange slaap van bijgeloof. De doden stonden op. De getuigen van de waarheid die het zwijgen was opgelegd en gedood, stonden weer op en hernieuwden hun getuigenis. De gemartelde belijders verschenen weer in de Reformatoren. Er was een reiniging van het geestelijk heiligdom. Burgerlijke en godsdienstige vrijheid werden ingewijd. De ontdekking van de boekdrukkunst en de opleving van de wetenschap versnelde de beweging. Er was overal vooruitgang. Columbus stak de oceaan over en opende een nieuw halfrond. Rome werd door elkaar geschud op haar zeven heuvels, en verloor de helft van haar heerschappijen. Protestantse naties werden gecreëerd. De moderne wereld werd in het bestaan geroepen....[74]

Vanaf het begin werd die beweging gestimuleerd en geleid door het profetische woord. *Luther* voelde zich nooit sterk en vrij om oorlog te voeren tegen de pauselijke afvalligheid, totdat hij de paus als antichrist herkende.
Toen verbrandde hij de pauselijke bul. *Knox'* eerste preek, de preek die hem lanceerde op zijn missie als hervormer, ging over de profetieën betreffende het pausdom. De hervormers legden hun interpretaties van de profetie vast in hun geloofsbelijdenissen, en Calvijn in zijn "Instituten". Alle hervormers waren *unaniem* in deze zaak; zelfs de milde en voorzichtige Melanchthon was even zeker van de antipapale betekenis van deze profetieën als Luther zelf. En hun interpretatie van deze profetieën bepaalde hun reformatorisch handelen. Het bracht hen ertoe te protesteren tegen Rome met

> buitengewone kracht en onversaagde moed. Het spoorde hen aan om de aanspraken van die afvallige kerk tot het uiterste te weerstaan. Het maakte hen tot martelaren; het ondersteunde hen op de brandstapel. En de opvattingen van de hervormers werden gedeeld door duizenden, honderdduizenden. Ze werden overgenomen door vorsten en volkeren. Onder hun invloed zwoeren naties hun trouw aan de valse priester van Rome af. In de reactie die volgde, leken alle krachten van de hel te worden losgelaten op de aanhangers van de reformatie. Oorlog volgde op oorlog; martelingen, verbrandingen en slachtingen werden vermenigvuldigd. Toch bleef de Reformatie onverslagen en onoverwinnelijk. Gods woord hield haar in stand, en de energie van zijn almachtige Geest. Het was het werk van Christus, net als de oprichting van de Kerk achttien eeuwen geleden; en de openbaring van de toekomst die Hij vanuit de hemel gaf - het profetische boek waarmee de Schrift sluit - was een van de machtigste instrumenten die bij de verwezenlijking ervan werden gebruikt.[75]

Zoals u zich kunt voorstellen, kwam het pauselijke Rome in verweer in wat bekend werd als de Contrareformatie. In 1545 riep zij een speciaal concilie bijeen, dat het hart zou worden van haar centrale inlichtingenoperatie tegen Maarten Luther en de protestanten. Dit beroemde concilie vond plaats in Noord-Italië, in de stad Trente, en staat nu bekend als het Concilie van Trente. Tijdens de vele zittingen (die duurden tot 1563) ontwikkelden de leiders van het Vaticaan een uiterst geraffineerd "spelplan" om de hervormers tegen te gaan. Tot dan toe was de belangrijkste aanvalsmethode van Rome grotendeels frontaal geweest: het openlijk verbranden van Bijbels en ketters. Maar dit soort oorlogsvoering *bevestigde* alleen maar de overtuiging van de protestanten dat het pauselijke Rome inderdaad het beest was dat "oorlog zou voeren tegen de heiligen" (Openbaring 13:7). Er was een nieuwe tactiek nodig, iets dat minder voor de hand lag. *Dit is waar de Jezuïeten om de hoek kwamen kijken*.

Op 15 augustus 1534 stichtte Ignatius van Loyola (1491-1556) de Sociëteit van Jezus, ook wel bekend als de Jezuïeten. "Vanaf het begin van de
Reformatie, de Jezuïetenorde hing haar op de hielen als haar schaduw."[76] Deze uiterst geheimzinnige en militante katholieke orde heeft een duistere geschiedenis van intriges en opruiing; daarom werden haar leden verbannen uit Portugal (1759), Frankrijk (1764), Spanje (1767), Napels (1767) en

Rusland (1820). "Jezuïtische priesters staan door de geschiedenis heen bekend als de meest verdorven politieke arm van de rooms-katholieke kerk. Edmond Paris onthult en documenteert in zijn wetenschappelijke werk *De geheime geschiedenis van de jezuïeten* veel van deze informatie."[77]

> Het conflict tussen het Romanisme en het Protestantisme was fundamenteel en onverzoenlijk. De Romanist geloofde in het gezag van de Kerk; de Protestant in dat van de Bijbel.
>
> De een gaf zijn geweten over aan de priester, de ander aan God alleen. De romanist geloofde in de paus als de zichtbare vertegenwoordiger van Christus op aarde; de protestant zag de paus daarentegen als antichrist.[78]

Op het Concilie van Trente brainstormden pauselijke leiders en jezuïeten over de vraag hoe het protestantisme tegen te gaan en overlopers terug te brengen naar de moederkerk. Achter gesloten deuren besloten ze dat dit moest gebeuren, niet alleen door de inquisitie en marteling, maar ook door *theologie*. Wat voor theologie? Hier is het antwoord: Door het herinterpreteren van de profetieën over "de man van de zonde", "de kleine hoorn" en "het beest"!

Twee zeer intelligente Spaanse Jezuïeten namen de uitdaging aan, Luis de Alcasar (1554-1613) van Sevilla en Francisco Ribera (1537-1591) van Salamanca. Hun strategie was, kort samengevat, er een van toepassing en afleiding, maar ze gingen in tegengestelde richtingen. Na het lezen van de Bijbel bij kaarslicht, zoals Maarten Luther deed, besloot Alcasar de antichristprofetieën van de Bijbel toe te passen op het *oude verleden*, terwijl Ribera ze toepaste op de *verre toekomst.* "Slimme zet!" was de reactie van Rome. Door deze profetieën op het verleden en de toekomst toe te passen in plaats van op het *heden, probeerden* deze twee lastige jezuïetengeleerden de profetische vinger lichtjaren van het Vaticaan af te leiden. Hun opvattingen werden al snel officiële standpunten binnen de Roomse Kerk - ook al spraken deze twee opvattingen elkaar tegen!

Let op deze belangrijke citaten:

> Tegen het einde van de eeuw van de Reformatie zetten twee van haar [Rome's] meest geleerde artsen zich dan ook aan de taak, waarbij ieder met verschillende middelen trachtte hetzelfde doel te bereiken, namelijk de geesten van

> de mensen af te leiden van het waarnemen van de vervulling van de profetieën van de Antichrist in het pauselijk systeem.
>
> De jezuïet Alcasar wijdde zich aan het naar voren brengen van de *preteristische* interpretatiemethode om aan te tonen dat de profetieën van de antichrist vervuld waren voordat de pausen ooit in Rome regeerden, en daarom niet van toepassing konden zijn op het pausdom. Anderzijds probeerde de jezuïet Ribera de toepassing van de profetieën op de pauselijke macht terzijde te schuiven door het *futuristische* systeem naar voren te brengen, dat beweert dat deze profetieën eigenlijk niet verwijzen naar de loopbaan van het pausdom, maar naar die van een toekomstig bovennatuurlijk individu, dat nog moet verschijnen en drieëneenhalf jaar aan de macht zal blijven.[79]
>
> In 1590 publiceerde Ribera een commentaar op de Openbaring als tegeninterpretatie van de heersende opvatting onder protestanten, die het pausdom met de antichrist vereenzelvigde. Ribera paste de hele Openbaring, behalve de vroegste hoofdstukken, toe op de eindtijd in plaats van op de geschiedenis van de Kerk. De antichrist zou een enkele kwaadaardige persoon zijn die door de Joden zou worden ontvangen en Jeruzalem zou herbouwen.[80]

Zelfs de katholieke schrijver G.S. Hitchcock bevestigde de oorsprong van deze anti-protestantse tegen-theorieën:

> De futuristische school, gesticht door de jezuïet Ribera in 1591, verwacht de antichrist, Babylon en een herbouwde tempel in Jeruzalem, aan het einde van de christelijke bedeling.
>
> De Praeteristische School, gesticht door de Jezuïet Alcasar in 1614, verklaart de Openbaring door de val van Jeruzalem of door de val van het heidense Rome in 410 na Christus.[81]

Het is tijd om drie belangrijke ismen te verduidelijken - preterisme, futurisme en historicisme - die drie concurrerende scholen van profetische interpretatie weerspiegelen. Deze verduidelijking zal u helpen de kern van de zaak te begrijpen. Ik zal elke term in grote lijnen uitleggen, en zelfs enkele namen noemen, met deze disclaimer: Het feit dat iemand in het kamp van de

preteristen, futuristen of historicisten staat wat betreft zijn of haar interpretatie van profetie, betekent niet noodzakelijkerwijs dat *elke leer* die hij of zij onderwijst goed of fout is. Het betekent ook niet dat *ze per se gered of verloren zijn*. Dat is aan Jezus Christus. Personen in elke school (zowel vroeger als nu) kunnen waarheid onderwijzen op één gebied, maar dwaling op een ander. Ook kunnen sommigen verkeerde dingen onderwijzen, die opgeven, en dan goede dingen onderwijzen. Het leven is zelden eenvoudig. Ik ben dankbaar dat God zelf de alwetende Rechter is van harten, motieven, karakters en lotgevallen, niet de mens. "Zal de Rechter over de hele aarde niet recht doen?" (Genesis 18:25) Ja. Op de dag des oordeels zal Hij alles regelen.

PRETERISME

Preterisme is wat Luis de Alcasar onderwees. Het voorvoegsel "pre" wijst terug naar het verleden. Volgens het preterisme zijn de meeste (of alle) profetieën uit Matteüs 24 en het boek Openbaring al vervuld bij de val van Jeruzalem in 70 na Christus of bij de val van Rome. Voor preteristen betekent "het einde van de wereld" gewoonlijk "het einde van de Joodse wereld". Volledig-preteristen geloven dat zelfs de tweede komst van Jezus Christus op de een of andere manier mystiek plaatsvond in 70 na Christus, terwijl partieelpreteristen nog steeds geloven in een toekomstige, letterlijke terugkeer van de Heiland. Wat betreft de kernvraag - wie is de antichrist? - zien preteristen gewoonlijk de Romeinse keizer Nero als de belangrijkste kandidaat.[82] Vergeleken met futurisme en historicisme is preterisme altijd een minderheidsstandpunt geweest binnen de kerk, maar het dringt nu steeds meer door in het Christendom van de 21e eeuw. [83] In de jaren 1600 ontwikkeld door de jezuïet Alcasar tot een volledig anti-protestants systeem, verwijdert het preterisme strategisch het stigma "kleine hoorn!" van het Vaticaan. Jezuïtisch doel bereikt.

FUTURISME

Futurisme is wat Francisco Ribera onderwees. In tegenstelling tot het preterisme ziet het futurisme het merendeel van de profetieën van Openbaring (vanaf hoofdstuk 4) meestal als nog in het verschiet. Wat betreft de antichrist past het futurisme de profetieën over "de kleine hoorn", "de man der zonde" en "het beest" niet toe op Nero

in het verleden, maar op één enkele, nog toekomstige heer Slang, die de geschiedenis zal binnensluipen tijdens de laatste strook van de tijd (nu meestal gezien als een strook van "zeven jaar"). Vergeleken met preterisme en historicisme heeft het futurisme verreweg de meeste aanhangers in de 21e eeuw, als het meerderheidsrapport. Net als bij het preterisme is het netto resultaat van het futurisme dat het ook de vlek "het beest!" van het pausdom aanzienlijk wegvaagt. Jezuïeten doel weer bereikt.

HISTORIEK

Tegenover preterisme en futurisme staat het historicisme, dat de overgrote meerderheid van de protestanten vroeger onderwees. In wezen onderwijst het historicisme een rechtlijnige, chronologische progressie door te stellen dat de belangrijkste profetieën van Daniël en Openbaring vervulling vinden *in de hele christelijke geschiedenis, terwijl ze wijzen op de climax van de zichtbare tweede komst van onze Heiland*. Historicisme legt ook speciale nadruk op de voortdurende strijd tussen Jezus Christus en satan *binnen* de christelijke kerk. Het neemt nota van Paulus' voorspellingen over "het afvallen" (2 Tessalonicenzen 2:3), een daaropvolgend vertrek van het oorspronkelijke geloof (zie 1 Timotheüs 4:1), en ziet ook de profetische vervulling in de opkomst van de roomse kerk, die, hoewel een belijdend christelijk instituut (met echte christenen erin), niettemin leerstellingen onderwijst die de geest afleiden van een eenvoudig vertrouwen in de alomvattende verdiensten van de door de zonde getroffen Lijder. Hoewel het historisme eerlijke individuen niet wil aanvallen, wijst het nog steeds met de profetische vinger naar het Vaticaan door het "de kleine hoorn", "de man der zonde", "het beest" en "Mysterie Babylon" te noemen. Jezuïtisch doel *niet* bereikt.

E.B. Elliott beschrijft het historicisme als de meest ware en redelijke methode van interpretatie en geeft commentaar op het hele Boek Openbaring:

Ik neem aan dat het onderwerp *de voortdurende lotgevallen van de kerk en de wereld zijn,* (dat wil zeggen *van de Romeinse wereld en de christelijke kerk* die daar gevestigd

> is) *vanaf de tijd dat de openbaring werd gegeven,* of de tijd van Johannes' verbanning, tot het einde van alle dingen.[84]

In een andere beschrijving van de "historische protestantse kijk op de Apocalyps," schreef Elliott:

> [Deze opvatting ziet de profetie als een voorafbeelding van de grote gebeurtenissen die in de Kerk en de daarmee verbonden wereld zouden plaatsvinden, vanaf Johannes' tijd tot aan de voleinding; waaronder in het bijzonder de vestiging van het pausdom en de heerschappij van het pauselijke Rome, als de een of andere vervulling van de typen van het apocalyptische beest en Babylon.[85]

Onder de historistische leraren uit het verleden (en heden) bevinden zich enkele van de meest illustere geleerden van het christendom: John Wycliffe, William Tyndale, Martin Luther, Philip Melanchthon, Ulrich Zwingli, Robert Barnes, Nicholas Ridley, Hugh Latimer, Joseph Mede, Sir Isaac Newton, John Wesley, George Whitefield, Jonathan Edwards, James Aitken Wylie, Merle D'Aubigne, John Foxe, Matthew Henry, Albert Barnes, John Bunyan, Charles Haddon Spurgeon, Henry Grattan Guinness, Richard...
Baxter, Edward Bishop Elliott, Bishop J.C. Ryle, Baron Porcelli, Alan Campbell, Dr. Martin Lloyd-Jones, Richard Bennett, Michael de Semlyen, Timothy Kauffman, Jim Dodson, Reg Barrow, Richard Bacon, Robert J. Nicholson, Dr. Bill Jackson, Rob Mays, Dr. John Robbins, Bill Kalivas, Dr. Val Finnell, Dwight Nelson, Dr. Charles Roberts, Dr. Francis Nigel Lee, Doug Batchelor, Robert Caringola, Mark Finley, Dr. Ian Paisley, enz. Zij zijn het misschien niet over elk leerstellig detail eens, maar zij hebben allen de vervulling van de profetie in de kerkgeschiedenis onderscheiden en in het bijzonder in de *antichristelijke* aard van het pausdom als een kolossaal instituut waarvan de leerstellingen de Nieuwe Kerk ontkennen.
Testamentische boodschap van gratis redding uit genade door eenvoudig geloof in de Gekruisigde en Verrezene, los van werken.

In de hoofden van echte historicisten hebben oprechte preteristen en futuristen ten minste één van hun ogen uitgekeken met betrekking tot deze onbetwistbare historische realiteit. Het futurisme, dat tegenwoordig verreweg de populairste school is, bezit het ongelooflijke vermogen om 1 500 jaar levende profetische geschiedenis onder het spreekwoordelijke tapijt te vegen door zijn beruchte GAP in te voegen in de visioenen van Daniël en Openbaring. In een notendop leert de GAP of parenthese theorie dat wanneer

Jeruzalem of Rome viel, de profetie stopte, om pas weer verder te gaan tegen de tijd van de vervoering. Zoals we al gezien hebben, zet het futurisme ook de klok stil tussen de 69e en 70e week van Daniël 9:24-27. De 70e week van Daniel, de tien horens in Daniel 7, de "kleine hoorn", "het beest" en "de mens der zonde" hebben dus allemaal *niets* te maken met de christenen van vandaag. "Het is deze GAP-theorie die de Futuristische interpretatie van alle apocalyptische profetie doordringt."[86] Volgens de meeste Futuristen (en Preteristen), hoeveel profetieën werden vervuld tijdens de Donkere Middeleeuwen, toen letterlijk miljoenen van Gods volk in as werden gelegd in oorlogen tegen de heiligen? Geen enkele. Nul. Nul. Historicisten zien iets vreselijk mis met dit beeld!

Op zijn best erkent het historicisme ook dat er inderdaad profetieën vervuld zijn bij de verwoesting van Jeruzalem (preteristen hebben dus niet helemaal ongelijk), maar het staat ook voor de realiteit van toekomstige gebeurtenissen zoals het merkteken van het beest (zie Openbaring 14:9-12), de zeven laatste plagen (zie Openbaring 16), de slag bij Armageddon (zie Openbaring 16:16), de wederkomst van Jezus Christus (zie Openbaring 14:14-16), een periode van 1000 jaar (zie Openbaring 20), het laatste oordeel (zie Openbaring 20:11-13), de vuurzee (zie Openbaring 20:15) en de nieuwe aarde (zie Openbaring 21:1). Ook futuristen hebben dus enige waarheid. Maar nogmaals, het kenmerk van historicisme als profetisch systeem is zijn vermogen om de profetie te onderscheiden die in de geschiedenis in vervulling gaat - de opkomst van het pausdom, de op Christus gerichte prediking vanaf de Reformatie, een laatste crisis en de glorieuze terugkeer van onze Heer en Heiland, zonder hiaten!

Hoewel dit boek geen gedetailleerde analyse van alle is, laat het volstaan te zeggen dat historici zoals Elliott, Guinness en talloze anderen de zegels van Openbaring 6,[87] de bazuinen van Openbaring 8 en 9,[88] het profeteren van de twee getuigen in Openbaring 11, [89] de vrouw die naar de woestijn vlucht in Openbaring 12,[90] en "het bloed van de martelaren van Jezus" (Openbaring 17:6) hebben geïnterpreteerd als verwijzend naar werkelijke gebeurtenissen in de kerkgeschiedenis.

KORTE HISTORISTISCHE KIJK OP OPENBARING 9

In de nasleep van de aanval van 11 september op het World Trade Center in New York City, zijn de Amerikanen zich nu scherp bewust van de beangstigende macht van de militante islam en zijn terreurnetwerk Al Qaeda. Gezien de wereldwijde invloed van "het Huis van Mohammed" en de

toenemende waarschijnlijkheid dat het een belangrijke rol zal spelen in de eindtijd (samen met het pausdom en andere antichristelijke entiteiten), moet de volgende essentiële vraag worden gesteld: Hebben protestantse historici de opkomst van de islamitische militantie in de bladzijden van Openbaring onderscheiden? Hoewel het buiten het bestek van dit boek valt om de leer van Mohammed en zijn Koran in detail te bespreken, onthullen de feiten dat historici de islam in verschillende geschriften voorspeld zien - vooral in de 5e en 6e bazuin van Openbaring 9!

Openbaring 9 toont "rook" die opstijgt uit "de bodemloze put". (vers 2) en een vreselijke zwerm "sprinkhanen" die een ravage aanrichten op de aarde.
(verzen 3-12). *Apollyon*, boek vijf van de futuristische *Left Behind* serie, interpreteert deze sprinkhanen letterlijk, als "vliegende wezens-huidige, lelijke, bruine en zwarte en gele vliegende monsters"[91] ; "...een amalgaam van metaal, stekelige uitsteeksels, en insectenslijm."[92]

Dat geldt niet voor historici. Hoewel u zelf zorgvuldig onderzoek moet doen, moet u weten dat historici uit het verleden op basis van een gedetailleerde vergelijking van bijbelse beelden met de geschiedenis de sprinkhanenprofetie van Openbaring 9 consequent hebben toegepast op moslimlegers die uit de Arabische woestijn zwermen.[93] Maarten Luther schreef: "Het tweede wee is de zesde engel, de schandelijke Mohammed, met zijn metgezellen de Saracenen, die een grote plaag over de Kerk hebben gebracht - met hun leerstellingen en met het zwaard."[94] John Wesley merkte op: "Dit alles komt overeen met de slachting die de Saracenen gedurende lange tijd na de dood van Mahomet [Mohammed] hebben aangericht."[95] Elliott meldde dat "...de meeste andere protestantse uitleggers" de "5e en 6e bazuin" zagen als betrekking hebbend op de "Saracenen en Turken [moslim horden]."[96] Deze opvatting werd ook gedeeld door "Downham, Brightman, Mede, Parker, Durham, Goodwin,
Increase Mather, Sherwin, Jurieu, Flemming, Cotton Mather, Daubuz, Sir Isaac Newton, Jonathan Edwards, bisschop Thomas Newton, John Gill, John Brown of Haddington, Winthrop, Thomas Scott, Fuller, James Angell Brown, Alexander Keith, Bickersteth, Louis Gaussen, Albert Barnes"[97] en talloze anderen.

Aan Zijn waarschuwing voor "valse profeten" (Matteüs 24:24) voegde Jezus toe: "Als zij dan tot u zeggen: "Kijk, Hij is in *de woestijn!*" ga dan niet uit..." (Matteüs 24:26, cursivering toegevoegd). Samen met Luther hebben veel protestanten hier een voorspelling gezien over Mohammed, de valse woestijnprofeet, wiens Koran duidelijk de volledige goddelijkheid van Jezus

Christus en de algenoegzaamheid van zijn reddende evangelie verwerpt. Zoals we al gezien hebben, schreef Johannes: "Wie is een leugenaar dan hij die ontkent dat Jezus de Christus is? Hij is de antichrist die de Vader en de Zoon loochent" (1 Johannes 2:22). Mohammed ontkende dat God een "Vader" is die een "Zoon" heeft. De Koran zelf stelt: "...de Messias, Isa [Jezus] zoon van Marium [Maria] *is slechts een apostel van Allah*...Allah is slechts één God en het zij verre van Zijn glorie *dat Hij een zoon zou hebben*."[98] Mohammed zelf kan dus -volgens het Nieuwe Testament- met recht een "valse profeet" worden genoemd, "een bedrieger en *een* antichrist" (2 Johannes 7, cursivering toegevoegd). Hetzelfde kan gezegd worden van vele andere oude en moderne religieuze leraren die zogenaamd verlichte bewegingen hebben voortgebracht. Historicisten, samen met vele andere evangelische christenen vandaag de dag, zien de Islam als een andere *eindtijdwaanzin*.

HISTORICI EN OPENBARING 12

In tegenstelling tot preteristen of futuristen zien historici "de vrouw" die "de woestijn in vluchtte" gedurende "1.260 dagen" (Openbaring 12:6,13-14) als betrekking hebbend op "de Kerk van Christus in de woestijn" die gedurende de "1260 jaar" werd vervolgd door "de Roomse Kerk...de hoerenloper".[99] Zo werd de ware Kerk geslagen door de hoerenkerk die wordt beschreven als "dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus" (Openbaring 17:6). Dit is protestantisme - echt historicisme.

Denk erover na. Preteristen zeggen dat de meeste (zo niet alle) grote profetieën van God bijna tweeduizend jaar geleden tot stilstand kwamen. Is dit logisch? Waarom zou God zo'n prachtig boek als "Openbaring" inspireren en dan de toepassing ervan stoppen rond 70 na Christus (of met de val van Rome), terwijl Hij wist dat de tijd nog veel langer zou duren? In wezen is de visie van het preterisme: Vanaf Nero tot nu is er niets! Hoe zit het met futurisme? Is dat redelijker? Waarom zou God Zijn Kerk "profetieloos" laten vanaf de tijd van Johannes tot aan de eindtijd? Voor futuristen is er nauwelijks iets van de opstanding tot de vervoering dat profetisch vervuld moet worden. Het futurisme springt vrijwel volledig voorbij aan de ondergang van Rome, de grote afval, de islamitische oorsprong, de pauselijke macht, de donkere middeleeuwen, de inquisitie en de reformatie. Het historisme antwoordt: "Wacht eens even! Dit slaat nergens op." Met de waarneming van de Heilige Geest zien historici niet alleen machtige profetieën vervuld in de hele kerkgeschiedenis - in pauselijke en islamitische plagen - maar zij bestempelen zowel het

preterisme als het futurisme in hun oorsprong als geworteld in de contrareformatie en in het vernuft van de jezuïeten - de activiteit van de antichrist.

Wat betreft *de* profetische antichrist *zelf* - het beest van de profetie - heeft de reden van het historisme om het pauselijke Rome aan te wijzen en zijn organisatie bloot te leggen niets te maken met kwaadaardigheid of "haatmisdrijven" tegen mensen, maar eenvoudigweg omdat (Elliott citerend) de antichrist van de profetie "op de een of andere manier Christus zelf verdringt in zijn karakter van enige profeet, priester, bemiddelaar, verzoener en gerechtigheid voor de gevallen mens: Daardoor leert hij afvalligheid van het Hoofd en vernietigt hij de essentie van het evangelie."[100] Paulus vroeg enkele van zijn vroege bekeerlingen die op subtiele wijze van Jezus waren afgedwaald: "Ben ik dan uw vijand geworden omdat ik u de waarheid vertel?" (Galaten 4:16)
Soms snijdt de waarheid als een doktersmes, maar het doel ervan is genezing, verlossing en vrede door de verzachtende genade van Jezus Christus.

Om de wereld van het historicisme binnen te gaan en diverse artikelen te lezen over de zegels, bazuinen, de Islam en de pauselijke macht, bezoek www.historicist.com, www.historicism.net, of de website van de auteur zelf, www.endtimeinsights.com. Voor een lijst van boeken in de drie categorieën - preteristisch, futuristisch en historistisch - zie www.armageddonbooks.com. Op dit punt moet het duidelijk zijn waar deze schrijver staat. Na jaren van onderzoek (en wat ik geloof als de genadige leiding van God), ben ik er volledig van overtuigd dat historicisme het meest nauwkeurig het "zekere woord der profetie" (2 Petrus 1:19 KJV) van de hemel onderscheidt in de gebeurtenissen van het verleden, door de geschiedenis heen, en in de naderende climax. Daarnaast ben ik er ook van overtuigd dat het historicistisch perspectief van onschatbare waarde is om de toekomst juist te begrijpen en voor te bereiden. Zoals Winston Churchill ooit zei: "Hoe verder we achterom kijken, hoe verder we vooruit kunnen zien."

Ik sluit dit hoofdstuk af met de klassieke samenvattingen van Guinness en Elliott over de "Slag der Ismen" die nog steeds woedt in onze 21e-eeuwse wereld van e-mail, Medicare, high-tech laserchirurgie, spaceshuttles, *Left Behind* romans en *eindtijdwaanideeën:*

> [Het futuristische systeem van interpretatie van de profetieën wordt nu, vreemd genoeg, door veel protestanten aangehangen, maar het werd voor het eerst uitgevonden door de jezuïet Ribera, aan het eind van de zestiende eeuw, om het pausdom te verlossen van het verschrikkelijke stigma dat de

protestantse interpretatie op hem wierp. Deze interpretatie was zo duidelijk de ware en beoogde interpretatie, dat de aanhangers van het pausdom vonden dat de rand ervan tegen elke prijs moest worden omgebogen of afgestompt. Als het pausdom de voorspelde antichrist was, zoals de protestanten beweerden, dan was er een einde aan de kwestie, en was afscheiding ervan een dwingende plicht.

Er waren slechts twee alternatieven. Als de antichrist geen huidige macht was, moest hij of een vroegere of een toekomstige zijn. Sommige schrijvers beweerden dat de voorspellingen teruggrepen op Nero. Dit hield geen rekening met het voor de hand liggende feit dat de voorspelde antichristelijke macht zou volgen op de val van de Caesars, en zich zou ontwikkelen onder de Gotische volkeren. Het andere alternatief werd daarom populair bij de Papisten. *De antichrist was toekomstig,* zo leerden Ribera en Bossuet en anderen. Er werd een individuele man bedoeld, geen dynastie; de duur van zijn macht zou niet twaalf en een halve eeuw zijn, maar slechts drie en een half jaar; hij zou een openlijke vijand van Christus zijn, geen valse vriend; hij zou...in de Joodse tempel zitten. Speculatie over de toekomst maakte plaats voor studie van verleden en heden, en zorgvuldige vergelijking van de feiten van de geschiedenis met de voorspellingen van de profetie. Dit betrof, zo werd beweerd, niet de hoofdloop van de geschiedenis van de Kerk, maar alleen de paar laatste jaren van haar geschiedenis. Het pauselijk hoofd van de Kerk van Rome was niet de macht die door Daniël en Johannes werd beschreven. Hoe nauwkeurig het ook beantwoordde aan de beschrijving, het was niet de aangegeven misdadiger. Het moest vrijuit gaan, en de detective moest uitkijken naar een andere man, die zeker te zijner tijd zou opduiken...

Velen menen dat de *historische* school van interpretatie slechts vertegenwoordigd wordt door *een klein modern deel van de kerk.* Wij zullen aantonen dat *zij vanaf het begin heeft bestaan,* en het *grootste deel* van de grootste en beste leraren van de kerk gedurende 1800 jaar omvat. Wij zullen aantonen dat de kerkvaders daartoe behoorden, dat de *belijders, hervormers* en *martelaren* daartoe behoorden, en dat zij een groot aantal erudiete uitleggers van latere tijden omvatte. Wij zullen aantonen dat zij allen hebben vastgehouden aan de

centrale waarheid dat de profetie *een getrouwe afspiegeling vormt van de gehele kerkgeschiedenis, en niet slechts een begin- of eindfragment daarvan...*

Wij zullen aantonen dat *de futuristische school van interpretatie daarentegen voornamelijk wordt vertegenwoordigd door leraren die tot de kerk van Rome behoren; dat de pausen, kardinalen, bisschoppen en priesters van die afvallige kerk allemaal futuristen zijn,* en dat de futuristische interpretatie een van de belangrijkste pijlers van het Romanisme is...

Is dit het standpunt dat u inneemt? Is dit de conclusie die je verdedigt? Zijn dit de standpunten die u voorstaat? U, een Protestant, en dit na alles wat er over dit onderwerp geschreven is, en al het licht dat de geschiedenis en de ervaring erover hebben uitgestort? Zo ja, *kijk* dan *uit dat u niet strijdt tegen de waarheid,* oorlog voert tegen het Woord van God, zich verzet tegen het getuigenis van de profetische Geest; het werk van de reformatie belemmert, de voortgang van de afvalligheid bevordert, Christus tegenwerkt en de antichrist helpt.[101] Nu de woorden van Elliott:

Ter afsluiting zullen de lezers van deze historische schets zien dat er slechts *drie grote schema's van apocalyptische interpretatie zijn* die tegenover elkaar kunnen worden gesteld...Het eerste is dat van de *Praeteristen;* met betrekking tot het onderwerp van de profetie, behalve in de twee of drie laatste hoofdstukken [van Openbaring], tot de catastrofen van de Joodse natie en het oude Romeinse Rijk...welke regeling, oorspronkelijk gepropageerd, zoals we zagen, door de Jezuïet Alcasar, en vervolgens overgenomen door Grotius... door Professor Moses Stuart in de Verenigde Staten van Amerika, en door discipelen in de Duitse School in Engeland...

Het 2e is het *futuristische schema;* dat de hele apocalyptische profetie (behalve misschien het eerste visioen en de brieven aan de zeven kerken) betrekking heeft op dingen die nu toekomstig zijn, namelijk de dingen betreffende de tweede komst van Christus.
Ribera, aan het einde van de 16e eeuw; en die in zijn belangrijkste principe zowel door Dr. S.R. Maitland, Mr. Burgh, de Oxford Tractator on Antichrist [John Henry Newman], en anderen, in onze eigen tijd en era, niet zonder aanzienlijk succes is aangespoord...

Het 3e is wat we met nadruk het *protestantse continue historische uitleggingsschema kunnen* noemen*;* datgene wat de Apocalyps beschouwt als een gedetailleerde

> voorafbeelding van de belangrijkste gebeurtenissen die de kerk en het christendom treffen, zowel wereldlijk als kerkelijk, vanaf de tijd van St. Johannes' tijd tot aan de voleinding: een schema dat, wat betreft de bijzondere toepassing van de symbolen van Babylon en het Beest op het pauselijke Rome en het pausdom, zoals we zagen, vroeg werd omarmd door de Waldenzen, Wickliffieten en Hussieten; vervolgens met meer licht werd overgenomen door de belangrijkste hervormers, Duitsers, Zwitsers, Fransen en Engelsen, van de 16e eeuw; en ononderbroken werd doorgegeven, zelfs tot in de huidige tijd.
>
> Dit laatste [historicisme] omarm ik van mijn kant met een volledige en steeds sterkere overtuiging van de waarheid ervan.[102]

In de taal van Rush Limbaugh-luisteraars die vaak naar zijn radioprogramma bellen om het met zijn uitspraken eens te zijn, zeg ik nadrukkelijk: "Idem."

Hoofdstuk 20 Het pad van het virus

Oh, hoe krachtig trekt de magneet van de illusie aan.

- *Karl Gutzkow* (1811-1878)

Code Red, Melissa, Sircam, Nimba, Loveletter, Klez, Mydoom - wat hebben ze allemaal gemeen? Het zijn computervirussen die iemands geliefde laptop of pc kunnen veranderen in een vreselijk slecht functionerende machine die nergens meer goed voor is. Zoals Osama bin Laden na 11 september 2001 volksvijand nummer één werd voor de Verenigde Staten van Amerika, zo is ook het computervirus volksvijand nummer één geworden voor iedereen die voor een beeldscherm zit.

Computervirussen zijn zeer geavanceerde en destructieve softwareprogramma's, ontworpen door kwaadaardige mensen die er plezier in scheppen om chaos te veroorzaken en anderen pijn te doen. Kleine technische terroristen kunnen ongemerkt uw computer binnenglippen en alles verpesten. De meest voorkomende manier waarop een virus binnenkomt is via een bijlage bij een ogenschijnlijk vriendelijke e-mail. "Geniet van mijn familiefoto's!" kan het onderwerp luiden. Zodra u op de bijlage klikt om de foto's te bekijken, is het vaak al te laat. Zodra het virus in uw computer zit, vermenigvuldigt het zich snel als een kwaadaardige kankercel. Gegevens kunnen worden verwijderd, bestanden verwijderd, en alles kan in de war raken. Uiteindelijk kan uw computer helemaal vastlopen; en als dat gebeurt, kunt u alles voorgoed kwijtraken. Het is misschien tijd voor een nieuwe computer.

Dit hoofdstuk gaat over profetie, niet over computers, maar toch kunnen we veel geestelijke lessen trekken uit het virus. Zoals we duidelijk hebben gezien, hadden de protestantse hervormers twee kernovertuigingen: 1) Redding is alleen mogelijk door de alomvattende verdiensten van Jezus Christus; en 2) het pauselijke Rome is de antichrist van de Schrift. Hun profetisch perspectief werd historicisme genoemd. In computertaal zouden we kunnen zeggen dat het historicisme hun profetische besturingssysteem was, zoals Windows 2000 en Windows XP nu de belangrijkste besturingssystemen zijn voor de meeste computers van Microsoft. Hoewel computerprogramma's en -systemen snel verouderen door upgrades naar betere versies, is het een verbazingwekkend feit dat het historicisme bijna 400 jaar lang intact is gebleven als het primaire besturingssysteem van de meeste protestantse kerken. Kent u de uitdrukking: "Ik vecht liever dan dat

ik overstap"? Zo dachten de meeste protestanten over het historicisme van de jaren 1500 tot het begin van de 20e eeuw.

Maar in onze 21e eeuw is het historicisme vervaagd en is het futurisme het meerderheidsrapport. Wat is er gebeurd? Hoe heeft de seismische verschuiving plaatsgevonden? Het verhaal is zowel fascinerend als tragisch. Hier zijn de hoogtepunten. We hebben al gezien dat de Roomse Kerk op het Concilie van Trente tegen de Reformatie reageerde door leden van de Jezuïetenorde opdracht te geven het historicisme tegen te gaan. In korte tijd brachten Alcasar en Ribera hun antiprotestantse tegen-theorieën naar voren. In dit hoofdstuk zal de invloed van Ribera in het protestantisme worden nagegaan, want hoewel het preterisme van Alcasar nu weer opgang maakt in de kerken, is de leer van Ribera overheersend.

Kort na het Concilie van Trente maakte Francisco Ribera, met de zegen van de paus, een virus meester, het virus van het futurisme. Gedurende de volgende 300 jaar deden zijn jezuïetencollega's hun best om dit virus in de protestantse kerken in te voeren, vooral via onderwijsprocessen die verbonden waren aan de universiteiten van Europa, maar zij faalden. De protestanten waren te slim en hielden consequent de ingang van het futurisme tegen. Naast een effectieve "firewall" van de Heilige Geest en virusbescherming zeiden ze in feite: "Sorry. Wij openen geen buitenlandse bijlagen!"

Maar in de jaren 1800 lieten ze hun waakzaamheid varen.

> Het futurisme van Ribera vormde gedurende drie eeuwen nooit een positieve bedreiging voor de protestanten. Het bleef vrijwel beperkt tot de Roomse Kerk. Maar in het begin van de negentiende eeuw kwam het met felheid naar voren en greep aan bij
> Protestanten van de Gevestigde Kerk van Engeland.[103]

Dr. Samuel Roffey Maitland (1792-1866), een Brits advocaat en bijbelgeleerde, werd bibliothecaris van de aartsbisschop van Canterbury in Lambeth. Waarschijnlijk ontdekte hij op een dag Ribera's commentaar in de bibliotheek. In ieder geval publiceerde hij in 1826 een veelgelezen boek waarin hij de Reformatie aanviel en het jezuïtische idee van een toekomstige heer antichrist ondersteunde. Gedurende de volgende tien jaar zette hij in traktaat na traktaat zijn anti-Reformatie retoriek voort. In de taal van computers, in Mr. Maitland's "Readme bestand," lag het virus op de loer.

Na Dr. Maitland kwam James H. Todd, hoogleraar Hebreeuws aan de Universiteit van Dublin. Todd, die Maitland eer aandeed, publiceerde zijn eigen futuristische pamfletten en boeken. In zijn commentaar op de opvattingen van Maitland en een andere zogenaamde protestant (de heer Burgh) schreef E.B. Elliott hoe deze "twee protestantse schrijvers het pausdom vrijpleitten van elke zorg over de voorspelde antichristelijke afval".[104]

Volgende speler: John Henry Newman (1801-1890), een lid van de Kerk van Engeland en een leider van de beroemde Oxford-beweging (1833-
1845). In 1850 schreef Newman zijn "Letter on Anglican Difficulties", waarin hij onomwonden onthulde dat een van de doelen van de beweging was "de verschillende Engelse denominaties en partijen" terug te leiden naar Rome. De "Oxford Tracts" gaven nieuw gewicht aan "anti-
protestantse meningen", gaven "hulp [aan] de arbeiders van de futuristische school", werkten aan "onprotestantisering van de Kerk van Engeland" en "schrapten alle toepassing op het Roomse pausdom van de angstwekkende profetieën over de Antichrist".[105] Na publicatie van zijn eigen pamflet over een toekomstige heer Sinister werd Newman zelf katholiek, en later een zeer geëerd kardinaal. Door de gecombineerde invloeden van Maitland, Todd, Burgh, Newman en anderen was er een duidelijke "Romeinse beweging [ontstaan] die voorbestemd was om de oude protestantse oriëntatiepunten weg te vagen, als met een vloed."[106] *Het virus sloop naar binnen.*

Toen kwam de Schotse presbyteriaanse predikant Edward Irving (1792-1834) die de grote Chalcedonian Chapel in Londen leidde met meer dan
1.000 leden. Medeoprichter van The Society for the Investigation of Prophecy,
Irving aanvaardde uiteindelijk het idee van de antichrist met één man van Newman, Burgh, Todd, Maitland, Bellarmine en Ribera, maar hij ging nog een stap verder. Ergens rond 1830 begon Edward Irving het nieuwe idee te onderwijzen van een terugkeer van Christus in twee fasen, waarbij de eerste fase *een geheime vervoering zou zijn vóór de opkomst van de antichrist.*[107] Waar hij dit concept vandaan haalde is een heet hangijzer. De christelijke journalist Dave MacPherson heeft deze zaak jarenlang onderzocht. In zijn onderzoeksboeken - The *Rapture Plot* en *The Incredible Cover-Up* - suggereert de *heer* MacPherson dat Irving het heeft gepikt van een jong Schots meisje, Margaret MacDonald, die het voor het

eerst "zag" tijdens een extatische "openbaring".[108] Ongeacht waar Irving het vandaan heeft, het feit is dat hij het onderwees!

Te midden van dit groeiende antiprotestante klimaat in Engeland kwam de man over wie we spraken in hoofdstuk 6 van dit boek, John Nelson Darby (1800-1882). Darby was een briljant jurist, predikant en theoloog en schreef meer dan 53 boeken over Bijbelse onderwerpen. Aan de positieve kant verdedigde hij met hand en tand de onfeilbaarheid van de Schrift tegen het Britse liberalisme, en werd hij al snel een van de leiders van een Engelse groep die de Plymouth Brethren werd genoemd. Darby's bijdrage aan de ontwikkeling van de evangelische theologie is zo groot geweest dat hij de Vader van het moderne Dispensationalisme wordt genoemd. Toch werd John Nelson Darby, net als Edward Irving, niet alleen een voorvechter van het idee van de vervoering vóór de bekrachtiging (sommigen zeggen dat hij het van Irving heeft overgenomen, anderen zeggen dat hij het zelf heeft gevonden), maar ook van een toekomstige antichrist die pas verschijnt als wij verdwenen zijn. Beide leringen - een geheime vervoering en een toekomstige meneer Ghastly - zijn nu dispensationele pijlers.

MacPherson schreef over Irving en Darby's vervoering-dan-antichrist standpunten:

> In dit [futuristische] systeem hadden zowel Darby als Irving een verdere verfijning aangebracht, gebaseerd op een verklaarde poging om de verschillende delen van het Nieuwe Testament die zij relevant achtten met elkaar in overeenstemming te brengen. In hun visie zou de Tweede Advent in twee fasen plaatsvinden: eerst zou er een stille verschijning zijn - de "aanwezigheid" - van Christus, wanneer alle ware christenen, de ware Kerk, van de aarde zouden worden verwijderd. Dit was de "vervoering der heiligen". Pas dan, wanneer de weerhoudende aanwezigheid van de Heilige Geest in Zijn eigen volk van het wereldtoneel is verwijderd, zou
> Antichrist opstaan. Zijn heerschappij zou worden beëindigd door de tweede fase van de Advent - de openbare "verschijning" van Christus in glorie. [109]

Wat betreft de zeer waarschijnlijke link met Margaret MacDonald, getuigde MacPherson:

> Aangezien Margaret MacDonald de eerste persoon was die een komst van Christus leerde die vooraf zou gaan aan de dagen van de Antichrist, volgt daaruit noodzakelijkerwijs dat Darby - tot wie het pre-tribisme gemakkelijk kan worden herleid - op zijn minst de tweede of derde of zelfs nog verder in de rij was. Tot op heden is er geen hard bewijs gevonden dat iemand anders dan dit jonge Schotse meisje de eerste persoon was die een toekomstige komst van Christus leerde vóór de dagen van de Antichrist. Vóór 1830 hadden christenen altijd geloofd in één enkele toekomstige komst, dat de inhaalslag van 1 Thess. 4 zal plaatsvinden na de Grote Verdrukking van Mattheüs 24 bij de glorieuze komst van de Zoon des mensen, wanneer Hij zijn engelen zal zenden om al zijn uitverkorenen te verzamelen.
>
> Of ze het zich realiseerde of niet, Margaret heeft haar steentje bijgedragen aan het effenen van de weg voor de leer die aan het einde van dit tijdperk aparte wachtkamers zou eisen - één voor de kerk en één voor Israël!
>
> Ten slotte is de bewering dat Darby nooit beïnvloed kan zijn geweest door Margarets vervoering vóór de antichrist, met de kennis van haar openbaring en zijn verblijfplaats in 1830 nu in de openbaarheid, praktisch hetzelfde als zeggen dat een man die gevonden wordt met een rokende revolver in de hand en die midden in een eenzame woestijn bij een pas gedood slachtoffer staat, onmogelijk verdacht kan zijn![110]

In het licht van MacPhersons zorgvuldige onderzoek lijkt het erop dat Margaret MacDonalds "verrukkingsopenbaring" vóór Antichrist het echte rokende pistool is achter Darby's theologie. Hoe dan ook, het essentiële pre-tribulationisme van Margaret's leer werd al snel een wapen van massale misleiding in de handen van Darby en zijn dispensationalistische volgelingen.

Dispensationalisme is de theorie dat God met de mensheid omgaat in verschillende perioden of tijdperken. Volgens Darby zitten we nu in het "kerkelijk tijdperk" dat zal eindigen met de vervoering. Dan zal de 70e week van Daniël beginnen, waarin de antichrist ongelukkige Joden zal aanvallen. Dus, ondanks de positieve kenmerken van zijn bediening, volgde Darby Irving (en waarschijnlijk Margaret), Newman, Todd, Burgh, Maitland en Ribera *door het virus van futurisme in zijn theologie in te*

brengen, nu een pre-tribulatie vervoeringstheologie. Hierdoor ontstond een band tussen John Nelson Darby, de vader van het moderne dispensationalisme, en Francisco Ribera, de oude jezuïet die de vader was van het futurisme. Darby bezocht Amerika zes keer van 1859 tot 1874 en preekte in alle grote steden. Toen Amerikaanse protestanten "open" klikten en zijn preken ontvingen, hadden ze geen idee dat het virus naar binnen sloop, maar dat gebeurde wel.
Tragisch genoeg werd het historicisme waarvoor hun voorvaderen werden verbrand, systematisch naar de "prullenbak" gesleept, een computerterm voor de prullenbak.

Een van de belangrijkste figuren in dit hele drama is Cyrus Ingerson Scofield (1843-1921), een advocaat uit Kansas die sterk beïnvloed was door de geschriften van Darby. In 1909 publiceerde Scofield de eerste editie van zijn beroemde Scofield Reference Bible. Begin 1900 werd deze Bijbel zo populair in Amerikaanse protestantse bijbelscholen dat er letterlijk miljoenen exemplaren van werden gedrukt. Wat Scofields Bijbel zo stimulerend maakte was niet zozeer de Schrift zelf, maar zijn voetnoten. *Maar die voetnoten bevatten het virus.* Anti-Reformatie interpretaties werden ingevoegd die de vinger wegwezen van het pauselijke Rome en naar een toekomstige antichrist. Terwijl Amerikaanse protestanten in de 20e eeuw Scofield's aantekeningen "downloadden" in hun nietsvermoedende hersenen, viel het virus bestand na bestand aan dat gekoppeld was aan historicisme, en klikte op "verwijderen".

Het Moody Bible Institute en het Dallas Theological Seminary hebben de leer van John Nelson Darby krachtig ondersteund. Zo hebben deze streng christelijke instellingen, ondanks het goede dat zij hebben gedaan en nog steeds doen, onbewust het virus in staat gesteld te doen wat virussen het beste kunnen, "zich snel vermenigvuldigen".

Toen, in de jaren 1970, pastoor Hal Lindsey, een afgestudeerde van Dallas Theological Seminary, bracht zijn kaskraker uit, *The Late Great Planet Earth.* Deze Het 177 pagina's tellende, gemakkelijk te lezen boek bracht het futurisme naar de massa van het Amerikaanse christendom en daarbuiten. *De New York Times* noemde het "de nummer één bestseller van het decennium". Er zijn meer dan 30 miljoen exemplaren van verkocht en het is vertaald in meer dan 30 talen. Door *The Late Great Planet Earth heeft* het jezuïetenvirus van het futurisme ongelooflijke vooruitgang geboekt in zijn strategie om het historicisme te vervangen als het profetische besturingssysteem van de protestantse wereld.

Enter *Left Behind*. In de jaren negentig namen Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins het idee van de toekomstige heer des kwaads van Hal Lindsey, Scofield, Darby, Irving, Newman, Todd, Maitland en de jezuïet Ribera en maakten er "de meest succesvolle christelijke-fictiereeks ooit" van (*Publishers Weekly).* Het boek van Lindsey, *The Late Great Planet Earth,* was grotendeels theologisch, terwijl *Left Behind* een snelle reeks van zeer fantasierijke romans is "vol spanning, actie en avontuur," een "christelijke thriller," met een "label dat de makers nooit hadden kunnen voorspellen: kassucces".
(Entertainment Weekly). De romans hebben de bestsellerlijsten van de *New York Times* en *The Wall Street Journal bereikt,* en hebben zelfs geleid tot een interview van LaHaye en Jenkins in *Larry King Live. Left Behind* boeken zijn nu verkrijgbaar bij Wal-Mart, Costco, Target, luchthavens en in talloze winkels. De centrale figuur van deze kassuccessenreeks is Nicolae Carpathia, die Mr. Nightmare zelf vertegenwoordigt, de antichrist van na de vervoering. Het resultaat? Door *Left Behind heeft* het futuristische virus zich exponentieel vermenigvuldigd en de profetisch ingestelde christelijke wereld praktisch overgenomen. De meeste christenen verwachten een toekomstige antichrist, wat betekent dat het oorspronkelijke besturingssysteem van het protestantisme is gecrasht!

> De juiste eschatologische term voor de tegenwoordig meest onderwezen visie is Futurisme, dat de verwarring van het Dispensationalisme aanwakkert. De futuristische school van Bijbelprofetie is afkomstig van de RoomsKatholieke Kerk, in het bijzonder van haar Jezuïtische theologen. Het alternatief wordt echter al eeuwenlang geloofd. Het staat bekend als Historicisme.[111]

> Futurisme is in de Protestantse Kerk geslopen....[112]

> Het valt ten zeerste te betreuren dat degenen die tegenwoordig het futuristische systeem aanhangen en voorstaan, protestanten als zij voor het merendeel zijn, daarmee in feite Rome in de kaart spelen, en het pausdom helpen afschermen van ontdekking als de antichrist.[113]

> Ik zal nog eens een fundamentele waarheid benadrukken: de futuristische school van bijbelprofetie werd opgericht om één reden, en slechts één reden: *om de Protestantse Reformatie tegen te gaan!*[114]

Tragisch genoeg is het historicisme neergeslagen door een krachtige stoot, maar laat me iets verduidelijken - het is niet helemaal uit de boksring. Mark Twain zei ooit: "Berichten over mijn dood zijn sterk overdreven." Hoewel niet meer zo populair als het ooit was, leeft het historicisme. Gods waarheid sterft nooit.

Wees niet bang. Jezus Christus barstte uit een klam graf, en zo zal ook de solide bijbelse, historische, protestantse waarheid voor de laatste oogst van de aarde tevoorschijn komen (lees zorgvuldig Openbaring 14:6-14; 18:1). Niets verrast God. In "de tijd van het einde ... zal de kennis toenemen" (Daniël 12:4). De waarheid zal alle vreemde krachten overwinnen - tenminste in de hoofden van hen die bereid zijn haar te zien.

Voordat ik dit hoofdstuk afsluit, wil ik nog één les delen over het virus. Alleen deze keer schakelen we over - de les gaat niet over een slecht virus, maar over een goed virus. Ik kijk niet veel films, maar er is er één die voor mij een geweldige gelijkenis is geworden. *Independence Day,* uitgebracht op 4 juli 1996. Het was een PG-13, sci-fi thriller over een enorme vloot van gemene aliens die naar de aarde kwamen met een complot om de wereld over te nemen op de dag van Amerika's vrijheidsviering. Terwijl het buitenaardse moederschip hoog boven de atmosfeer van de aarde zweefde, richtten dodelijke dochterschepen overal ter wereld verwoestingen aan. De president van de Verenigde Staten, zijn team van inlichtingenofficieren en de gecombineerde inspanningen van het leger, de marine en de luchtmacht waren machteloos om het bloedbad te stoppen. Terwijl de hoop snel vervloog, zag de toekomst van de mensheid er somber uit.

Tot het Virusplan. Twee Amerikaanse burgers, de ene een militair piloot (Will Smith), de andere een joodse computerdeskundige (Jeff Goldblum), sloegen de handen ineen om een bijna onmogelijke missie uit te voeren om de wereld te redden. De hi-tech goeroe geloofde dat als een bepaald computervirus vanaf zijn laptop naar het hoofdcontrolecentrum van het buitenaardse moederschip kon worden geüpload, dit het voorheen ondoordringbare beschermende schild kon uitschakelen. Dan "Pow!" konden de VS het vernietigen met een nucleaire raket.

De Amerikanen hadden eerder een buitenaards ruimteschip overgenomen, waarvan de piloot zei dat hij ermee kon vliegen. Hopende tegen beter weten in stegen de twee patriotten op, naderden het moederschip, en misleidden het tot het tijdelijk neerlaten van zijn defensieschild, waardoor het duo in de binnenste krochten kon glippen. Toen ze de buitenaardse kern bereikten, uploadden ze het virus. Het

werkte. Met nog maar een paar seconden om hun eigen raket te lanceren (getimed om snel te ontploffen) en hun schip eruit te manoeuvreren, konden de helden nog net ontsnappen voordat het moederschip explodeerde. De dochterschepen verloren vervolgens hun schilden, en werden elk snel aan stukken geblazen door andere raketten die vanuit de hele wereld werden gelanceerd. Het gebeurde allemaal op 4 juli, de tweede Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag. Maar deze keer was het vrijheid van dodelijke aliens, dankzij twee dappere helden, *en het goede virus*.

Van wat ik weet over preterisme en futurisme kan ik niet anders dan ze beschouwen als buitenaardse krachten die de profetisch ingestelde christelijke wereld willen beheersen. Dat is wat ze zijn: aliens voor de ware betekenis van de Schrift. Net als in *Independence Day* zijn deze aliens machtig, en hun beschermende schilden lijken ondoordringbaar. *Left Behind* lijkt het moederschip.

In het licht van de geschiedenis, de protestantse reformatie en een juist begrip van de antichrist-profetieën van de Bijbel, is alleen in deze zin *het historicisme het goede virus.* Wie is moedig genoeg om de waarheid te uploaden? Beste vriend, een essentieel onderdeel van dit goede virus - de bijbelse waarheid over de antichrist - zal, indien juist begrepen, zowel het preterisme als het futurisme in een miljoen stukjes blazen. Het kan pijnlijk zijn, maar het moet gebeuren in het belang van christenen overal. We hebben nog een Onafhankelijkheidsdag nodig.

De waarheid mag dan in de minderheid zijn, maar vergeet niet dat haar kracht grenzeloos is. In de jaren 1500 begon het met individuen als Maarten Luther. Hij bestudeerde het Woord van God en bracht vervolgens de hoogspanningskracht ervan in het Europese christendom in. Door de kracht van de Heilige Geest hielpen Luther en zijn medewerkers de donkere middeleeuwen te verdrijven. De Reformatie schokte de wereld.

In de 21e eeuw wil God de wereld opnieuw door elkaar schudden (zie Openbaring 18:1).

Hij zoekt helden om zijn goede virus te uploaden.

Hoofdstuk 21 Geloof van onze vaderen

Protestanten zijn er, maar het protestantisme is niet meer.

-*Alexander Vinet* (1797-1847)

"De handschoenen zijn uit, en de strijd is begonnen tussen de krachten van goed en kwaad om de zielen van mannen en vrouwen over de hele wereld", zo staat in *het* achtste boek *van Left Behind*, *The Mark-The Beast Rules The World* (binnenzijde omslag). Helaas plaatst *het* hele drama *van Left Behind* de opkomst van het beest zelf, de handhaving van zijn dodelijke merkteken en de uiteindelijke eindtijd "strijd tussen de krachten van goed en kwaad" pas na de vervoering. Het is geen geheim dat dit ook de leer is van deze zeer gerespecteerde profetiedocenten: Dr. John Walvoord, Tim LaHaye, Thomas Ice, Hal Lindsey, Jack Van Impe, John Hagee, Arno Froese, Peter Lalonde, Chuck Smith en Grant Jeffrey. In alle eerlijkheid, en zonder iemands hart of bestemming te veroordelen, is het juist om deze mannen in het kamp van de "futuristen" te plaatsen. Aan de "preteristische" kant (hetzij "gedeeltelijk" of "volledig") hebben we tegenwoordig invloedrijke leiders als Gary DeMar,
Kenneth L. Gentry, Jr., David Chilton, R.C. Sproul, Max King, James Stuart Russell, Samuel M. Frost, en John Noe. Voor deze geleerden (over het algemeen) is het beest niet aan de horizon, *hij is dood*. Toen Nero zijn laatste vuile adem uitblies en de geest gaf - zoveel voor de antichrist. Het is de overtuiging van deze schrijver dat zowel preteristen als futuristen onbewust enkele van de meest plechtige waarheden van de Bijbel hebben laten liggen.

Door hun aanvaarding van futuristische en preteristische standpunten over de antichrist - in tegenstelling tot de leer van John Wycliffe, William Tyndale, Maarten Luther, Calvins Instituten, de oorspronkelijke Westminster Confessors, de vertalers van de King James Bible, Sir Isaac Newton, J.A. Wylie, Merle D'Aubigne, H. Grattan Guinness, John Wesley, Matthew Henry, Albert Barnes, John Bunyan, Charles H. Spurgeon, E.B. Elliott, Jonathan Edwards,
Bisschop J.C. Ryle, Dr. Martin Lloyd Jones, Dr. Ian Paisley, Doug Batchelor, Alan Campbell, Dr. Francis Nigel Lee, Mevrouw M. McKinstry, Deroy L. Hanson, Dr. Val Finnell, Mark Finley, Robert Caringola, en talloze

andere historische protestanten - deze *preteristen en futuristen weten niet wie het echte beest is.* Toch zijn onze ogen geopend. We kennen de waarheid. Het zal niet gemakkelijk zijn, maar met de Bijbel in onze handen en Gods liefde in ons hart moeten we opkomen voor "de openbaring van Jezus Christus" (Openbaring 1:1) en de solide profetische waarheid, ongeacht de prijs. Het is mijn hoop en gebed dat God de gedachten van vele bekende tvevangelisten, radiopresentatoren, seminarprofessoren, bestseller-auteurs en leiders in de bediening (futuristen, preteristen, protestanten en katholieken) zal indrukken om hun standpunten te heroverwegen. Hopelijk zullen zij, als edele schepen met een nieuw bevel van hun kapitein, hun koers alsnog wijzigen.

Nu we het einde naderen van deze *Antichrist Delusions* sectie, wil ik me richten op een les van geloof en moed - van opkomen voor Jezus en zijn profetische waarheid. Wars van futuristische fictie met zijn denkbeeldige Nicolae, en ook van de preteristische overtuiging van een lang begraven antichrist, gaan we kijken naar het echte verslag van een man die de strijd aanging met het beest in de geschiedenis. Dit conflict vond plaats in de jaren 1400, ten tijde van het beroemde rooms-katholieke Concilie van Konstanz, in Konstanz, Duitsland. Het concilie kwam bijeen op 1 november 1414 en duurde tot 22 april 1418.

> "Het totale aantal geestelijken dat op het concilie aanwezig was, hoewel misschien niet allemaal de hele tijd, bedroeg vier patriarchen, negenentwintig kardinalen, drieëndertig aartsbisschoppen, honderdvijftig bisschoppen, honderdvierendertig abten, tweehonderdvijftig artsen en lagere geestelijken, in totaal achttienduizend. Met de keizer en zijn gevolg, koningen, hertogen, heren en andere edelen erbij waren het er gewoonlijk vijftigduizend. Op bepaalde momenten van het congres waren er wel honderdduizend aanwezig. Dertigduizend paarden werden gevoed en dertigduizend bedden werden door de stad ter beschikking gesteld."[115]

In onze moderne terminologie zouden we gezegd hebben: "Dit is een groot evenement. Het parkeren is beperkt."

Het Concilie van Konstanz veroordeelde de geschriften van John Wycliffe uit Engeland, die leefde in de jaren 1300. Wycliffe doceerde aan de Universiteit van Oxford en werd "De Morgenster van de Reformatie" genoemd. De film, *John Wycliffe-The Morning Star, werd* bekroond met de titel van Beste Film van de

Christian Film Distributor's Association. Vóór Maarten Luther protesteerde John Wycliffe tegen Rome, was de eerste die de Bijbel uit het Latijn in het Engels vertaalde, onderwees redding door geloof in Jezus Christus alleen, plaatste het *Geloof van Onze Vaders...*

Woord van God boven pausen en koningen, en verklaarde openlijk dat *het pauselijke Rome de grote antichrist van de profetie was.* Het Concilie van Konstanz - meer dan veertig jaar na Wycliffe's dood - bepaalde dat zijn rottende beenderen uit zijn graf moesten worden opgegraven en publiekelijk verbrand. Zijn as werd triomfantelijk in een nabijgelegen beek gegooid. "Deze beek," zegt een oude schrijver, "heeft zijn as overgebracht in Avon, Avon in Severn, Severn in de smalle zeeën, zij in de grote oceaan. En zo is de as van Wycliffe het symbool van zijn leer, die nu over de hele wereld verspreid is."[116]

John Huss van Bohemen las de geschriften van John Wycliffe en zette veel van diens hervormingen voort. Na Wycliffe te hebben aangeklaagd, riep het Concilie van Konstanz ook Johannes Huss bijeen en veroordeelde hem tot de vlammen. Hiëronymus van Praag was een goede vriend van Huss, en in april 1415, vóór de marteldood van Huss, kwam Hiëronymus aan in Konstanz, in de hoop zijn vriend te helpen. Helaas werd hij gegrepen door zijn vijanden, wreed door de straten gesleept in kettingen, en prompt in een donkere, ellendige, door ratten geteisterde kerker gegooid. Bijna een jaar lang werd hij van cel naar cel overgebracht. Uiteindelijk werd hij voor de raad gebracht. *Fox's Book of Martyrs* verklaart dat voor die grote vergadering deze valse beschuldigingen tegen hem werden voorgelezen: "1. Hij was een bespotter van de pauselijke waardigheid. 2. Een tegenstander van de paus. 3. Een vijand van de kardinalen. 4. Een vervolger van de prelaten. 5. Een hater van de Christelijke religie."[117] Hiëronymus werd bevolen het Romanisme te aanvaarden of op de brandstapel te komen.

Verzwakt door bijna een jaar vreselijke behandeling, wankelde Jerome's geloof, en hij stemde er in zekere zin mee in zich aan Rome te onderwerpen. Maar nadat hij was teruggebracht naar zijn door ratten geteisterde cel, zag hij duidelijker wat hij had gedaan. Hij dacht aan zijn vriend Johannes Huss, die omkwam in de vlammen. Hij dacht aan Jezus Christus, zijn Verlosser, die hij beloofd had te dienen en die uit liefde voor Jerome's verloren ziel de volle gerechtigheid van Gods heilige toorn tegen de zonde en de onbegrijpelijke pijn van de scheiding van Zijn Vader had doorstaan. Vóór zijn laffe besluit om een compromis te sluiten, had Jerome in zijn lijden troost gevonden in de zekerheid van de gunst van de hemel; maar nu martelden wroeging en twijfel zijn ziel. Hij wist dat er andere

compromissen moesten worden gesloten voordat hij zou worden vrijgelaten, die alleen konden eindigen in zijn volledige afvalligheid van Gods waarheid. Terwijl hij in de besnorde gezichten van de ratten keek en kakkerlakken rond zijn tenen voelde kruipen, nam Jerome zijn besluit. Hij zou zijn Heer niet langer verloochenen.

Hiëronymus werd opnieuw voor het concilie gebracht, maar deze keer was hij vastbesloten zijn geloof vrijmoedig te belijden en zijn vriend Johannes Huss te volgen naar de vlammen. Hij deed openlijk afstand van zijn eerdere ontkenning en eiste als stervende man een kans om zijn verdediging te voeren. "U hebt mij driehonderdveertig dagen opgesloten gehouden in een vreselijke gevangenis," protesteerde hij, "te midden van vuil, lawaai, stank en het uiterste gebrek aan alles; dan brengt u mij naar buiten, en terwijl u mijn doodsvijanden een oor leent, weigert u mij te horen... Als u werkelijk wijze mannen bent en de lichten van de wereld, pas dan op dat u niet zondigt tegen de gerechtigheid. Wat mij betreft, ik ben slechts een zwakke sterveling; mijn leven is van weinig belang."[118] Zijn verzoek werd uiteindelijk ingewilligd. In aanwezigheid van de Europese rechters, priesters en edelen, knielde Hiëronymus neer en bad om de Heilige Geest de macht te geven.

Jerome gaf toen een compromisloze verdediging voor de waarheid. Verwijzend naar Johannes Huss verklaarde hij stellig: "Ik kende hem vanaf zijn jeugd. Hij was een uitstekend man, rechtvaardig en heilig; hij werd veroordeeld, ondanks zijn onschuld... Ook ik ben bereid te sterven. Ik zal niet terugdeinzen voor de kwellingen die voor mij zijn voorbereid door mijn vijanden en valse getuigen, die op een dag rekenschap zullen moeten afleggen van hun bedrog voor de grote God, die door niets kan worden misleid... Van alle zonden die ik sinds mijn jeugd heb begaan, weegt geen enkele zo zwaar op mijn geest en veroorzaakt zoveel wroeging als die welke ik op deze fatale plaats heb begaan, toen ik het onrechtvaardige vonnis goedkeurde dat tegen Wycliffe is uitgesproken en tegen de heilige martelaar Johannes Huss, mijn meester en mijn vriend. Ja! Ik beken het vanuit mijn hart, en verklaar met afschuw dat ik schandelijk heb geaarzeld toen ik, uit doodsangst, hun doctrines veroordeelde. Daarom smeek ik...de almachtige God om mij mijn zonden te vergeven, en deze in het bijzonder, de gruwelijkste van allemaal." Met een knokige vinger naar zijn rechters geheven, verklaarde hij: "U hebt Wycliffe en Johannes Huss veroordeeld... De dingen die zij beweerden en die onweerlegbaar zijn, denk en verklaar ik ook, net als zij."[119]

Zijn toehoorders waren verbijsterd! "Laat hem zwijgen!" schreeuwden zijn vijanden. "Wat hebben we nog meer bewijs nodig? We zien met onze eigen ogen de meest koppige van de ketters!" Maar Hiëronymus stond onbewogen, als een machtige rots temidden van een orkaan. Hij donderde terug: "Wat! Denk je dat ik bang ben om te sterven? Je hebt me vastgehouden in een vreselijke kerker, gruwelijker dan de dood zelf. U hebt mij wreder behandeld dan een Turk, jood of heiden, en mijn vlees is letterlijk levend van mijn botten gerotzooid, en toch klaag ik niet, want klagen past niet bij een man van hart en geest; maar ik kan niet anders dan mijn verbazing uitspreken over zo'n grote barbaarsheid jegens een christen."[120] Hij werd gegrepen door zijn bewakers en teruggejaagd naar de ratten, kevers en ongedierte.

Jerome werd opnieuw bezocht in zijn groezelige cel en kreeg een laatste kans om zich te bekeren. "Bewijs me uit de Heilige Schriften dat ik fout zit!" antwoordde hij. "De Heilige Schriften!" zei een van zijn verleiders. "Moet alles daarmee beoordeeld worden? Wie kan ze begrijpen totdat de kerk ze heeft uitgelegd?" Jerome antwoordde: "Zijn de tradities van mensen het geloof meer waard dan het evangelie van onze Heiland?" "Ketter!" spuwde zijn aanklager terug, "het spijt me dat ik zo lang met je heb gepleit. Ik zie dat je door de duivel wordt aangespoord."[121] Zo weigerde Hiëronymus, ook al werd hij ervan beschuldigd door satan te zijn geïnspireerd, te buigen voor de tradities van gewone stervelingen. "De Bijbel en alleen de Bijbel," was zijn motto. Deze les is voor ons. Wij kunnen er ook van beschuldigd worden dat wij door lucifer geleid worden, wanneer wij ons afkeren van preteristische overtuigingen, futuristische geloofsovertuigingen en bestsellers. Toch moeten we met liefde in ons hart vasthouden aan "de Heilige Schrift", ongeacht de prijs.

Het vonnis werd uitgesproken en Jerome werd naar dezelfde plek geleid waar Johannes Huss zijn leven had opgegeven. Hij ging zingend op weg, zijn gezicht verlicht van vreugde en vrede. Zijn blik was gericht op Jezus Christus, de Levensvorst, dus waarom zou hij de dood vrezen? Bij de executieplaats aangekomen, knielde Hiëronymus opnieuw neer om een innig gebed te zeggen. Hij werd vastgebonden aan een staak terwijl takken hout rond zijn voeten werden gestapeld. Toen de beul opstapte om het vuur aan te steken, riep deze heilige martelaar uit: "Kom hier en steek het voor mijn ogen aan; want als ik er bang voor was geweest, was ik niet naar deze plaats gekomen."[122] Toen de vlammen begonnen op te slaan, bad Hiëronymus opnieuw. Zijn laatste woorden waren: "Heer, almachtige Vader... heb medelijden met mij en vergeef mijn zonden, want Gij weet dat ik *Uw waarheid* altijd heb liefgehad."[123]

Houden wij van waarheid boven traditie? Zijn wij bereid op te komen voor Jezus Christus, de Auteur van de Waarheid, en voor de Heilige Bijbel, ongeacht de prijs? Beste lezer, Jezus houdt persoonlijk van u. Hij heeft een speciale plaats in Zijn hart voor jou en je familie. Hij gaf Jerome kracht om op te komen voor wat hij wist dat goed was, en Hij zal hetzelfde doen voor ons. Er is alleen vergeving door het bloed van het Lam. Satan en verwarde mensen kunnen het lichaam doden, maar ze kunnen de ziel niet schaden (zie Mattheüs 10:28). Hoewel het beest "oorlog voert tegen de heiligen en hen overwint" op aarde (Openbaring 13:7), hebben zij hem in de hemel "overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, [omdat] zij hun leven niet liefhadden tot de dood" (Openbaring 12:11).

In onze moderne wereld van Delta vluchten, plasma TV's en zwaar verhandelde beleggingsfondsen, moge onze hoop nog steeds de woorden echoën van de klassieke 19e eeuwse hymne, "Faith of Our Fathers":

Onze vaders, geketend in donkere gevangenissen,
Als hun hart en geweten nog steeds vrij waren, hoe zoet zou het lot van hun kinderen zijn, als ze net als zij, voor jou konden sterven!
Geloof van onze vaders! Heilig geloof! We zullen u trouw blijven tot de dood.

Frederick W. Faber, 1849 (1814-1863)

✦ONDERDEEL 4✦ **ISRAËL**

WAANIDEEËN

Hoofdstuk 22 Alle ogen gericht op Israël

Alle waarheid doorloopt drie stadia. Eerst wordt ze belachelijk gemaakt. Ten tweede wordt ze heftig bestreden. Ten derde wordt ze aanvaard als vanzelfsprekend.

- *Arthur Schopenhauer* (1788-1860)

Na veel hype werd het, toen de klokken van de wereld eindelijk naar 12.01 uur en het gevreesde jaar 2000 na Christus tikten, duidelijk dat de millenniumdoodsvoorspellingen waren mislukt. Eerlijke voorspellingen over massale computerchaos, stroomstoringen, bankfaillissementen, crashende beurzen, lancering van kernraketten en de daaruit voortvloeiende wereldwijde terreur bleken allemaal valse voorspellingen.

Is het mogelijk dat bepaalde populaire eindtijdvoorspellingen over Israël ook zullen falen?

Op diezelfde oudejaarsavond in 1999 verzamelde de Israëlische politie zich in recordaantallen in Jeruzalem. Ze waren vastbesloten de vrede te bewaren temidden van de groeiende bezorgdheid over terrorisme en de mogelijke explosieve acties van religieuze fanatici. Duizenden pelgrims en gelovigen verdrongen zich naar de Tempelberg en de Klaagmuur, terwijl nieuwsverslaggevers uit de hele wereld door de Stad van David zwermden. Met de nadering van het langverwachte nieuwe millennium was de apocalyptische belangstelling op zijn hoogtepunt. Talloze christenen dachten: als *de komst van het jaar 2000 iets te maken heeft met profetie en het einde van de wereld, dan is Jeruzalem zeker de plaats om naar te kijken! Toch gebeurde er niets.*

Waarom zijn de ogen van zoveel mensen gericht op Jeruzalem? Er zijn vele redenen, maar één grote is duidelijk. Het feit is, dat letterlijk miljoenen Christenen die profetie bestuderen, vast geloven dat de laatste gebeurtenissen op Aarde...

op een dag rond het Midden-Oosten, Jeruzalem en de Joden. Volgens wat algemeen wordt begrepen, is wat er met de moderne natie Israël gebeurt zeker verbonden met een komende bloedige strijd van Armageddon, de terugkeer van Jezus Christus en het einde van het tijdperk.

Hier zijn slechts een paar voorbeelden die dit huidige verband tussen Israël en het einde illustreren:

1. De christelijke film *The Omega Code* (1999), die in het openingsweekend 2,4 miljoen dollar opbracht, legt een stevig verband tussen de eindtijdprofetieën van de Bijbel en een herbouwde tempel in Jeruzalem.

2. *Left Behind: The Movie* (2001) verbindt Jeruzalem ook met het einde van de wereld. Het opent met een verrassingsaanval van Rusland op Israël.

3. Het nummer van *Newsweek van* 1 september 1999, dat zich richt op millenniumkwesties en bijbelprofetie, meldde: "...het overheersende onderwerp in de christelijke profetie is de terugkeer van de Joden naar het Heilige Land en de herbouw van de tempel van Jeruzalem."[124] "...voor ware gelovigen blijft de stad Jeruzalem het middelpunt van apocalyptische ijver."[125]

4. *Time* magazine, 1 juli 2002, met commentaar op apocalyptische theorieën meldde: "Israël [is]...het land waar de gebeurtenissen zich op een specifieke manier moeten ontvouwen voordat Jezus terugkeert."[126]

5. *Newsweek*, 2 juni 2003: "Veel...evangelisten geloven dat Jezus niet zal terugkeren voordat de Joodse staat volledig is hersteld, inclusief Jeruzalem."[127]

De lijst is eindeloos...

Het klinkt voor sommigen misschien als godslastering, maar het doel van dit zeer explosieve deel van *Eindtijdwaanideeën is* de juistheid van deze huidige leringen opnieuw te onderzoeken, vooral in het licht van Jezus Christus, van het Nieuwe Testament en het Boek Openbaring.

Tijdens onze reis zullen we deze kernvragen beantwoorden: Wat bedoelde de Meester toen Hij over Nathaniel zei: "Zie, *waarlijk* een *Israëliet,* in wie geen bedrog is!" (Johannes 1:47, nadruk toegevoegd)? Wat bedoelde

Paulus toen hij schreef: "Zij zijn niet allen Israël die uit Israël zijn" (Romeinen 9:6)? Waarom verwijst het Nieuwe Testament naar *tweeërlei Israël - een* "Israël naar het vlees" (1 Korintiërs 10:18) en "het Israël van God" (Galaten 6:14-16) in Jezus Christus? En tenslotte, wat is de ware betekenis van de mysterieuze profetieën van Openbaring over 144.000 uit alle stammen van Israël, Mysterie Babylon, de rivier de Eufraat die droogvalt, en Armageddon, "de strijd op die grote dag van de Almachtige God" (Openbaring 7:4; 16:13-16; 17:5)?

Voordat we verder gaan, wil ik u eraan herinneren wat ik in het voorwoord van dit boek heb onthuld. *Ik ben Joods,* en ik hou van Joodse mensen. Veel van mijn familieleden zijn Joods, maar helaas geloven de meesten niet in het goede nieuws van Jezus Christus. Zij beseffen niet dat Jezus zelf een volmaakt Joods leven leidde en dat Zijn dood de oude Hebreeuwse profetieën vervulde over de geboorte, het zondeloze leven, het lijden, de dood en de opstanding van een Joodse Messias (zie Micha 5:2 en Jesaja 53). Net als Paulus "is mijn hartenwens en gebed tot God voor Israël dat zij gered worden" (Romeinen 10:1).

Maar hier is de sleutel. Te midden van mijn liefde voor het Joodse volk en Israël ben ik ook een profetiestudent, en in mijn onderzoek ben ik tot een beangstigende conclusie gekomen. Te midden van populaire profetische theorieën over de moderne Israëlische natie, de door oorlog verscheurde stad Jeruzalem en Armageddon, ben ik ervan overtuigd dat er wereldwijd enkele gigantische dwalingen worden onderwezen - *Israël-waanvoorstellingen* - die niet in overeenstemming zijn met de exacte woorden van Jezus Christus of de ware betekenis van het Boek Openbaring. Onze Heer waarschuwde zijn Joodse discipelen: "Ziet toe dat niemand u misleidt" (Matteüs 24:4). Als Joodse gelovige heb ik deze waarschuwing serieus genomen.

Y2K voorspellingen zijn mislukt. Er vonden geen terroristische explosies plaats in Jeruzalem aan de vooravond van het nieuwe millennium.

U staat op het punt om solide Nieuw Testamentisch bewijs te ontdekken dat veel 21e eeuwse christelijke voorspellingen over het modeme Israël ook zullen falen. Toch zal Gods Woord worden vervuld.

Dit etiket is hier toepasselijk, "Waarschuwing: Handle with Prayer!"

Hoofdstuk 23

Worstelen met

een engel

Nederigheid, die lage, zoete wortel, waaruit alle hemelse deugden ontspruiten.

- *Thomas Moore* (1779-1852)

Heb je ooit gehoord van een worstelwedstrijd tussen een mens en een engel? Voor zover wij weten is dat maar één keer in de geschiedenis gebeurd. De details van dit oude verhaal zullen binnenkort een explosieve betekenis krijgen in onze studie van Israël en Bijbelprofetie.

Abraham leefde ongeveer 4000 jaar geleden. Hij had een zoon genaamd Izaäk, die een zoon had genaamd Jacob. Het was Jakob die met de engel worstelde, en als gevolg daarvan veranderde de engel Jakob's naam in "Israël". Om deze vreemde ontmoeting en de diepe betekenis ervan voor ons vandaag te begrijpen, moeten we wat geschiedenis bestuderen over Izaäk, Rebekka, Esau en Jakob, zoals opgetekend in Genesis 27.

"Toen Izaäk oud was en zijn ogen zo zwak waren dat hij niet meer kon zien", besloot hij Ezau, zijn eerstgeboren zoon, te zegenen voordat hij stierf (Genesis 27:1-4). Maar eerst stuurde hij Ezau naar het veld om te jagen op zijn favoriete maaltijd. Izaäks vrouw, Rebekka, had andere plannen. Zij besefte hoe belangrijk de zegen van haar man over de eerstgeborene was, en begeerde die zegen voor haar jongere zoon Jakob, die spiritueler was dan Esau. Terwijl Ezau op jacht was in het veld, bereidde Rebekka snel een maaltijd en overtuigde Jakob om het voedsel

naar Izaäk te brengen, terwijl hij zich voordeed als Ezau (zie Genesis 27:517).

Toen Jakob de schotel bij zijn vader bracht, loog hij en zei: "Ik ben Esau, uw eerstgeborene; ik heb gedaan wat u mij gezegd hebt; sta op, ga zitten en eet van mijn wild, opdat uw ziel mij zegent" (vers 19). Toen Izaäk vroeg hoe hij zo snel een dier had gedood, loog Jakob opnieuw en zei: "Omdat de Heer uw God het mij bracht" (vers 20). Achterdochtig vroeg Izaäk: "Ben jij echt mijn zoon Esau?" Jakob loog een derde keer en zei: "Dat ben ik" (vers 24). Izaäk geloofde uiteindelijk Jakobs bedrog en gaf hem de zegen (zie verzen 25-29).

Kort daarna kwam Esau terug van de jacht en Izaäk besefte dat hij bedrogen was. "Je broer is met bedrog gekomen en heeft je je zegen ontnomen" (vers 35), zei de vader tegen zijn oudere zoon. Toen "haatte Ezau Jakob" en zei in zijn hart: "Ik zal mijn broer Jakob doden" (vers 41). Rebekka ontdekte Ezau's complot en stuurde Jakob weg naar haar familie in een ver land, waar hij 20 jaar bleef (zie Genesis 27:43; 31:41). Jakob zag het gezicht van zijn moeder nooit meer.

Twintig jaar later ging Jakob op weg naar huis. Omringd door een grote karavaan van familie en bedienden stuurde hij boodschappers vooruit om Esau te vertellen dat hij eraan kwam. Maar de mannen keerden terug met het nieuws dat Esau en 400 soldaten op weg waren om hem te ontmoeten. Angst greep Jakobs hart. Hij voelde een diep schuldgevoel over zijn vroegere zonde van bedrog en was doodsbang voor de veiligheid van zijn gezin. Jakob "stond die nacht op" en "werd alleen gelaten" om God om vergeving en bevrijding te smeken (Genesis 32:22,24).

Toen "worstelde een Man met hem tot het aanbreken van de dag" (vers 24). Deze man was in werkelijkheid "de engel" (Hosea 12:4). Zich hiervan niet bewust, en in de veronderstelling dat dit zijn nog steeds boze broer Ezau moest zijn, worstelde Jakob de hele nacht voor zijn leven. Bij het krieken van de dag openbaarde deze machtige vreemdeling zich, niet als vijand, maar als hemelse Vriend. Hij raakte Jakobs heup aan, "en de heupkom van Jakob was uit zijn voegen, terwijl Hij met hem worstelde" (vers 25).

Jacob besefte plotseling dat dit machtige Wezen nu zijn enige hoop was. Gebroken en hulpeloos klampte hij zich aan de Boodschapper vast en zei: "Ik laat U niet gaan, tenzij U mij zegent!"

De engel vroeg toen: "Wat is uw naam?"

"En hij zei: 'Jacob. "

"En Hij zei: 'Uw naam zal niet langer Jakob heten, *maar Israël,* want u hebt gestreden met God en met de mensen, en hebt gezegevierd'" (verzen 26-28, nadruk toegevoegd).

Dit is de *eerste keer dat* het woord "Israël" in de Bijbel wordt gebruikt, en de context onthult de diepe geestelijke betekenis ervan. In het begin was "Israël" een speciale naam, door de engel van God aan slechts één man gegeven, aan Jakob. In de Bijbel betekenen de namen van mensen meer dan tegenwoordig. In die tijd waren namen vaak beschrijvingen van de karakters van mensen.

Jacob betekent letterlijk "bedrieger" of "oplichter". Toen Esau ontdekte Jacob's zonde van misleiding, zei hij tegen Isaac: "Is hij niet terecht Jacob genoemd?" (Genesis 27:36) De naam "Jakob" was dus een beschrijving van zijn karakter en van zijn zonde. Toen de engel zei: "Wat is uw naam?" Hij wist het antwoord. Maar Hij wilde dat Jakob zijn eigen naam zei, die een nederige belijdenis en afkeer van zijn zonde vertegenwoordigde. Jakob doorstond de test, had berouw en was volledig afhankelijk van Gods liefde en barmhartigheid.

Het antwoord: "Uw naam zal niet langer Jakob heten, maar Israël," onthulde dat God hem een nieuw karakter had gegeven. Volgens de kantlijn van de New King James Bible betekent het woord "Israël" letterlijk "prins bij God". De naam "Israël" zelf was dus een geestelijke naam, die Jakob's geestelijke overwinning over zijn vroegere zonde van misleiding symboliseerde. Met andere woorden, de man "Jakob" was nu een geestelijk "Israël". Zoals we zullen zien, zal deze waarheid over een geestelijk Israël een explosieve betekenis krijgen in onze studie van Israël en Bijbelprofetie.

Israël had 12 zonen "die naar Egypte kwamen" (Exodus 1:1-5). Eén zoon, Jozef genaamd, had dromen (zie Genesis 37). Onthoud dit, want we komen er nog op terug. De kinderen van Israël vermenigvuldigden zich in Egypte en werden in slavernij gedwongen tot de tijd van Mozes. Toen zei God tegen Mozes: "Zeg tegen Farao: 'Zo zegt de Heer: "Israël is Mijn zoon, Mijn eerstgeborene....Laat Mijn zoon gaan" " (Exodus 4:22-23). Dit is een belangrijke ontwikkeling in het bijbelse denken. De naam "Israël" wordt nu uitgebreid. Het verwijst niet langer alleen naar Jakob, maar ook naar zijn nakomelingen. De natie is nu "Israël". "Israël" gold dus eerst voor een overwinnaar, daarna voor een volk. Het was Gods verlangen dat dit nieuwe volk Israël ook overwinnaar zou zijn, net als Jakob, door het geloof in Hem. God noemde deze nieuwe natie "Mijn zoon, Mijn eerstgeborene." Onthoud dit ook. Het zal binnenkort belangrijk worden.

De volgende paragraaf bevat kleine zinnetjes over Israël die op het eerste gezicht droog lijken, maar er kunnen wonderlijke dingen gebeuren als je een droog zaadje water geeft. Die kleine zinnetjes zullen spoedig uitgroeien tot bomen van torenhoge betekenis als we ons wenden tot het Nieuwe Testament. Let speciaal op hen.

Israël was "een wijnstok" die God "uit Egypte" bracht (Psalm 80:8). God zei: "Maar gij, Israël, zijt Mijn knecht... het zaad van Abraham" (Jesaja 41:8 KJV). God sprak ook over "Israël, Mijn uitverkorene" (Jesaja 45:4). Opnieuw zei God door Jesaja: "Zie! Mijn Knecht die Ik onderhoud, Mijn Uitverkorene in wie Mijn ziel zich verheugt! Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd; Hij zal gerechtigheid brengen aan de heidenen. Hij zal niet schreeuwen, noch zijn stem verheffen, noch zijn stem laten horen op de straat. Een gekneusd riet zal Hij niet breken, en rokend vlas zal Hij niet doven; Hij zal recht brengen voor de waarheid" (Jesaja 42:1-3). Al deze woorden waren oorspronkelijk van toepassing op de fysieke natie Israël. Vergeet dit niet.

Rond 800 voor Christus zei de Heer bij monde van de profeet Hosea: "Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte riep Ik Mijn zoon" (Hosea 11:1). Maar tegen die tijd had Israël de betekenis van haar eigen naam niet waargemaakt. Zij had niet zegevierend geleefd, als een "Vorst bij God". De Heer verklaarde droevig: "Zij offerden aan de Baäls en brandden wierook aan gesneden beelden" (Hosea 11:2). Toch had God een speciaal plan. Die kleine, eenzame zin: "Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte riep Ik Mijn zoon," is eigenlijk als een kleine bom die weldra zal ontploffen met een enorm belang als wij ons wenden tot het
Nieuwe Testament.

Hoofdstuk 24 **Een**

nieuwe kijk op Jezus

Christus

De ontdekkingsreis bestaat niet uit het zoeken naar nieuwe landschappen, maar uit het hebben van nieuwe ogen.

- *Marcel Proust* (1871-1922)

Ongeveer 800 jaar waren verstreken sinds de tijd van de profeet Hosea. Eindelijk sloeg de profetische klok van de hemel twaalf. "Jezus werd geboren in Bethlehem van Judea in de dagen van Herodes de koning" (Matteüs 2:1). Omdat koning Herodes zich bedreigd voelde door deze pas geboren potentiële rivaal voor zijn troon, stuurde hij soldaten die op wrede wijze "alle mannelijke kinderen die in Betlehem waren, ter dood brachten" (Matteüs 2:16). Maar God waarschuwde Jozef van tevoren voor de slachting. "Zie, een engel van de Heer verscheen aan Jozef in een droom en zei: 'Sta op, neem het jonge kind en zijn moeder, vlucht naar Egypte en blijf daar totdat ik u bericht breng' (vers 13). Dus stond de familie op en "vertrok naar Egypte" (vers 14).

De volgende zin na Matteüs 2:14 is bijna ongelooflijk in zijn profetische implicaties. Onder inspiratie van de Heilige Geest schreef Matteüs dat Jozef, Maria en Jezus in Egypte bleven "tot de dood van Herodes; opdat *vervuld zou worden* wat *van de Heer* gesproken is door de profeet, zeggende: 'Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen'" (vers 15, KJV, nadruk toegevoegd). *Besef je wat je zojuist gelezen hebt?* Matteüs citeert Hosea 11:1, dat in zijn historische context verwijst naar het volk Israël dat in de tijd van Mozes uit Egypte werd geroepen. En toch neemt de allereerste evangelieschrijver deze tekst over en verklaart het "vervuld" in Jezus Christus! Hier begint Matteüs een principe te onthullen dat hij in zijn hele boek ontwikkelt. Paulus onderwees hetzelfde principe, zoals we zullen zien.

Vergeet niet dat de eerste keer dat de naam "Israël" in de Bijbel wordt gebruikt, het een geestelijke naam was die aan één man werd gegeven, aan Jakob (zie Genesis 32:28). Die naam had te maken met Jacob's geestelijke overwinning. Het betekende: "Prins bij God." Ook in het begin van het Nieuwe Testament wordt diezelfde naam toegepast op één Mens, op de Overwinnaar, op Jezus Christus, *de* Vorst van God.

Er zijn verbazingwekkende parallellen tussen de geschiedenis van Israël en die van Jezus Christus. In de Hebreeuwse geschiedenis had een jonge man genaamd Jozef dromen en ging naar Egypte (zie Genesis 37,39). In het Nieuwe Testament vinden we een andere Jozef die dromen had en naar Egypte ging (zie Matteüs 2). In de Hebreeuwse geschiedenis, toen God Israël uit Egypte riep, noemde Hij dat nieuwe volk "Mijn zoon" (Exodus 4:22). Toen Jezus uit Egypte kwam, zei God: "Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen" (Matteüs 2:15). Toen Israël Egypte verliet, ging het volk door de Rode Zee. Zij werden "gedoopt ... in de zee" (1 Korintiërs 10:2). In het derde hoofdstuk van Matteüs lezen we dat Jezus in de Jordaan werd gedoopt "om alle gerechtigheid te vervullen" (vers 15). Daarna noemde God Jezus zijn "geliefde Zoon" (vers 17).

Nadat de Israëlieten door de Rode Zee waren gegaan, brachten ze 40 jaar door in de woestijn. Direct nadat Jezus was gedoopt in de Jordaan, werd Hij
"door de Geest naar de woestijn geleid" gedurende 40 dagen (Matteüs 4:12). Aan het eind van die 40 dagen weerstond Jezus de listige verleidingen van de duivel door drie belangrijke Schriftteksten aan te halen. Ze kwamen allemaal uit Deuteronomium, het boek dat God aan Israël gaf tijdens haar 40-jarige verblijf in de woestijn! Wat betekent dit? Het betekent dat Jezus in Matteüs' boek de geschiedenis van Israël herhaalt, punt voor punt, en overwint waar zij gefaald hebben. Met andere woorden, Christus toonde Zichzelf als *het* voornaamste Israël, *de* Prins van God; *de* Overwinnaar die alle zonde overwint.

Nadat Hij grote aantallen mensen had genezen, "waarschuwde Jezus hen Hem niet bekend te maken, opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken is, namelijk: 'Zie! Mijn Knecht, die Ik uitverkoren heb, Mijn Geliefde, in wie Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen rechtspreken. Hij zal niet twisten noch schreeuwen, noch zal iemand zijn stem horen op de straten. Een gekneusd riet zal Hij niet breken, en rokend vlas zal Hij niet doven, totdat Hij recht doet zegevieren" (Matteüs 12:16-20).

Hier doet Matteüs hetzelfde als met Hosea 11:1. Hij citeert Jesaja 42:1-3, dat in de oorspronkelijke context verwijst naar Gods "dienaar", die "Israël...Mijn dienaar" was (Jesaja 41:8). Opnieuw zei de eerste schrijver van het Nieuwe Testament, onder inspiratie van de Heilige Geest, dat Jesaja 42:1-3 werd "vervuld" door Gods "dienaar", Jezus Christus. *Een nieuwe kijk op Jezus Christus*

Hoe zit het met die andere schijnbaar droge zinnetjes over de natie Israël? Het is tijd om ze ook water te geven. Ze moeten nu uitgroeien tot bomen in de hemel. In Psalm 80:8 wordt Israël een "wijnstok" genoemd. Maar Jezus Christus verklaarde: "Ik ben de ware wijnstok" (Johannes 15:1). God noemde de natie Israël "Mijn zoon, Mijn eerstgeborene" (Exodus 4:22). En later noemde Paulus onze Messias "de eerstgeborene boven de hele schepping" (Kolossenzen 1:15). De profeet Jesaja noemde Israël duidelijk "het zaad van Abraham" (Jesaja 41:8 KJV). Toch schreef Paulus: "Aan Abraham en zijn zaad zijn de beloften gedaan. Hij zegt niet: 'En aan zaden', zoals aan velen, maar als aan één: 'En aan uw Zaad', die Christus is" (Galaten 3:16).

Die laatste tekst is de duidelijkste en meest explosieve van allemaal! In het Oude Testament noemde God "Israël ... het zaad van Abraham" (Jesaja 41:8 KJV). In Galaten 3:16 schrijft Paulus duidelijk dat Abrahams zaad niet verwijst naar "velen", maar naar "één...die Christus is". Wat betekent dit? Het betekent dat toen Paulus terugkeek - net als Matteüs - naar uitspraken in het Oude Testament over "Israël", hij deze zag als een inherente voorafschaduwing van de komende Messias, Jezus Christus. Voor Paulus is de Messias het "Zaad". Jezus Christus is het volmaakte Israël!

Maar er is meer. In Genesis en Exodus verwees de naam "Israël" niet alleen naar één overwinnaar, naar Jakob, maar ook naar zijn nakomelingen, die Israël werden. Hetzelfde principe wordt geopenbaard in het Nieuwe Testament. Direct nadat hij Jezus het "Zaad" had genoemd, zei Paulus tegen zijn niet-Joodse bekeerlingen: "En als u van Christus bent, dan bent u van Abraham" (Galaten 3:29). In het Nieuwe Testament is de naam Israël dus niet alleen van toepassing op de ene Overwinnaar, het ware Zaad, Jezus Christus, maar ook op hen die Christus toebehoren. Gelovigen in Jezus zijn geïnfuseerd in het "Zaad". Met andere woorden, ware christenen maken deel uit van Gods geestelijk Israël.

Deze fundamentele nieuwtestamentische feiten zullen spoedig een explosieve betekenis krijgen wanneer we onderzoeken wat het boek Openbaring *werkelijk leert* over Israël, Babylon de Grote en Armageddon.

Mag ik voorstellen dat u uw veiligheidsgordels omdoet?

Hoofdstuk 25 Helderheid door dubbelzien

Pas op voor de halve waarheid. Misschien heb je de verkeerde helft te pakken gekregen.

- Auteur onbekend

Ben je ooit zo hard op je hoofd geslagen dat je dubbel begon te zien? Van wat ik heb bestudeerd, heeft de christelijke wereld een medelevende klap op het hoofd nodig met de waarheid van het Nieuwe Testament. Dan zouden meer christenen dubbel gaan zien over het onderwerp Israël. Volgens Paulus zijn er twee Israëls. Het bewijs? De Joodse apostel schreef: "Zij zijn niet allen Israël die uit Israël zijn" (Romeinen 9:6). In dit hoofdstuk zullen we ontdekken dat er een "Israël naar het vlees" is (1 Korintiërs 10:18) en een "Israël van God" (Galaten 6:16), bestaande uit zowel Joden als niet-Joden die persoonlijk geloof hebben in Jezus Christus, Gods ware Messias.

Paulus schreef: "Evenals Abraham "in God geloofde, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend". Weet daarom dat alleen zij die uit het geloof zijn, zonen van Abraham zijn" (Galaten 3:6-7). Het argument van Paulus is dat, omdat Abraham een man van geloof was, alleen zij die geloof hebben zijn geestelijke kinderen zijn. Wij zouden dit het concept "geloofslijn" kunnen noemen. Deze waarheid is als een sleutel die een slot in ons hoofd kan openen. Als het slot eenmaal open is, kunnen we het schokkende principe van twee Israëls begrijpen.

Johannes de Doper begreep het en predikte vrijmoedig de "geloofslijn". Toen een groep lastige Farizeeën en Sadduceeën het recht van Johannes om te dopen in twijfel trok, verbaasde de woestijnprofeet hen door te roepen: "En denkt u niet te zeggen: "Wij hebben Abraham als onze vader. Want ik zeg u dat God uit deze stenen kinderen voor Abraham kan verwekken. En zelfs nu wordt de bijl aan de wortel van de bomen gelegd. Daarom wordt elke boom die geen goede vruchten draagt, omgehakt en in het vuur geworpen" (Matteüs 3:9-10).

Die Farizeeën en Sadduceeën hadden geen echt geloof zoals Abraham, maar beweerden toch zijn kinderen te zijn. Johannes de Doper ontmaskerde deze misleiding.
"Denk dat niet!" donderde hij. Vervolgens legde Johannes de "bijl" aan de wortel van de bomen door te zeggen dat als zij geen "goede vruchten" zouden dragen door het geloof in God, zoals Abraham deed, zij "zouden worden omgehakt en in het vuur geworpen" (vers 10). Natuurlijke afstamming alleen is duidelijk niet genoeg. Zonder geloof en een geestelijke band met de Almachtige waren deze Joden gedoemd.

Jezus Christus onderwees dezelfde waarheid. Een bepaalde groep Joodse mensen zei eens tegen Hem: "Abraham is onze vader." Jezus antwoordde: "Als jullie Abrahams kinderen waren, zouden jullie de werken van Abraham doen" (Johannes 8:39). Zij beweerden ook Abrahams kinderen te zijn, maar het ontbrak hen aan waar geloof. Door te zeggen: "*Als* jullie Abrahams kinderen waren," ontkende Jezus hun claim. Christus vervolgde: "Maar nu probeert u Mij te doden, een Man die u de waarheid heeft verteld die Ik van God heb gehoord. Abraham heeft dit niet gedaan. U doet de daden van uw vader" (Johannes 8:40-41).

"Wij hebben één Vader-God," antwoordden zij. "Jezus zei tegen hen: 'Als God jullie Vader was, zouden jullie Mij liefhebben...Jullie zijn van jullie vader de duivel, en de begeerten van jullie vader willen jullie doen. Hij was een moordenaar vanaf het begin, en staat niet in de waarheid, want er is geen waarheid in hem. Wanneer hij een leugen spreekt, spreekt hij uit zijn eigen bronnen, want hij is een leugenaar en de vader ervan" " (Johannes 8:41-42,44).

Wat een atomaire tekst! Jezus sprak met enkele Joodse mensen die beweerden Israëlieten te zijn, de kinderen van Abraham, maar die God alleen uiterlijk volgden, niet in hun hart. Jezus zei dat zij helemaal geen kinderen van Abraham waren, omdat zij het ware geloof misten en leugens volgden. Hun afkomst ging terug tot satan, de eerste leugenaar. Binnenkort zullen we Gods waarheid scheiden van satans leugens als we kijken naar wat Openbaring *werkelijk leert* over Israël, de 144.000, het Mysterie Babylon en Armageddon.

Jezus Christus onderwees ook de "geloofslijn" in Johannes hoofdstuk 1. Een spiritueel ingestelde Jood, Nathanaël genaamd, vroeg zich af of Jezus van Nazareth werkelijk zijn Messias was. Hij trok zich terug op een favoriet plekje onder een vijgenboom en bad daarover. Al snel stelde een vriend hem voor aan de Heiland. Toen Jezus Nathanaël zag, verklaarde Hij vol vreugde: "Zie, waarlijk een Israëliet, in wie geen bedrog is!" (Johannes 1:47)

Nathanael had een natuurlijke afstamming die terugging tot Abraham. Maar hij had meer. In zijn geestelijk leven had hij een overwinning behaald op bedrog. Toen Jezus Nathanaëls geestelijke afstamming tot Abraham en Jakob ontdekte, noemde Hij hem "inderdaad een Israëliet". Net als Jakob zelf een geestelijk Israël was geworden, zo was ook Nathanaël "inderdaad een Israëliet" geworden. Hij maakte deel uit van Gods ware geestelijke Israël.

Zoals er twee Israëls zijn, zo zijn er ook twee soorten Joden. Er zijn Joodse mensen in het vlees en Joodse mensen in de Geest. In zijn waarschuwende woorden aan bepaalde Joden die de Tien Geboden overtraden, schreef Paulus: "U wordt inderdaad Jood genoemd, en u rust op de wet, en beroemt zich op God..... De besnijdenis is inderdaad nuttig als u de wet houdt; maar als u de wet overtreedt, is uw besnijdenis onbesneden geworden. Daarom, als een onbesnedene [een niet-Jood] de rechtvaardige eisen van de wet houdt, zal zijn onbesnedenheid dan niet als besnijdenis worden gerekend?...Want hij is geen Jood die naar buiten toe één is, noch is de besnijdenis dat wat naar buiten toe in het vlees is; maar hij is een Jood die naar binnen toe één is; en de besnijdenis is die van het hart, in de Geest en niet naar de letter; wiens lof niet van mensen maar van God is" (Romeinen 2:17,25-26,28-29).

Heb je dat begrepen? Iemand die "een Jood wordt genoemd" omdat hij een fysieke afstammeling van Abraham is, en toch als een wetsovertreder leeft, is "geen Jood". Zijn "besnijdenis is onbesnijdenis geworden." Voor God is hij een niet-Jood. En de gelovige niet-Jood, die door het geloof "de rechtvaardige eisen van de wet" in acht neemt, zijn onbesnedenheid wordt "gerekend als besnijdenis". Voor God is hij een Jood. Dus Johannes de Doper, Jezus Christus en Paulus zijn het er allemaal over eens - natuurlijke afstamming is niet genoeg. Of iemand "inderdaad een Israëliet" is, hangt af van iemands geloof en geestelijke karakter. Paulus vatte samen: "Want wij zijn de besnijdenis, die God aanbidden in de Geest, ons verheugen in Christus Jezus, en geen vertrouwen hebben in het vlees" (Filippenzen 3:3). Iedereen kan vandaag een van deze "Joden" worden, ongeacht wie zijn aardse ouders zijn.

Deze concepten van "geloofslijn", Joden die als niet-Joden worden gerekend, en visa versa, leiden ons tot een van de grootste problemen waarmee de profetisch ingestelde christelijke wereld wordt geconfronteerd. Deze kwestie vormt de kern van de profetische interpretatie. We worden geconfronteerd met twee opties. De ene is de waarheid, de andere een leugen. De ene leidt naar de hemel en de andere mogelijk naar de hel.

De grote vraag is: "Hoe zit het met de beloften die God in het Oude Testament aan Israël heeft gedaan?" Als we concluderen dat die beloften vervuld moeten worden aan "Israël naar het vlees" (1 Korintiërs 10:18), dan moeten we concluderen dat Jeruzalem en de moderne Joodse natie uiteindelijk het epicentrum zullen worden van de eindstrijd van Armageddon. Maar als we concluderen dat deze beloften rechtmatig vervuld kunnen worden voor Gods Israël in de Geest, dan moeten we het boek Openbaring opnieuw bestuderen om te ontdekken hoe de eindtijdprofetieën

ervan van toepassing zijn op ware christenen - Joden of niet-Joden - die Jezus de Messias met heel hun hart liefhebben.

Paulus behandelt deze explosieve kwestie in Romeinen 9:2-8. Zijn woorden vereisen zorgvuldige overdenking. Bedroefd schrijft Paulus over zijn Joodse "landgenoten naar het vlees, die Israëlieten zijn, aan wie de aanneming, de heerlijkheid, de verbonden, het geven van de wet, de dienst van God en de beloften toebehoren" (verzen 2-4). God deed in het Oude Testament beloften aan Israël. Maar wat als sommige Joden geen waar geloof in Hem hebben? Kan God Zijn beloften vervullen aan een ongelovig Israël naar het vlees? Zo niet, heeft Zijn Woord dan gefaald?

Paulus' antwoord op deze belangrijke vragen is essentieel: "Niet dat het woord van God geen uitwerking heeft gehad. Want zij zijn niet allen van Israël" (vers 6). Merk op dat de waarheid van *twee Israëls* Paulus' verzekering is dat Gods Woord niet zal falen. Kijk goed: "Zij zijn niet allen Israël [het Israël van God] die van Israël [van de Joodse natie] zijn." Een Jood kan dus van de Joodse natie zijn, en toch geen deel uitmaken van het Israël van God. Nu komt de explosieve vraag: Aan *welk Israël* zal God Zijn beloften vervullen?

Paulus vervolgt: "Evenmin zijn zij allen kinderen, omdat zij het zaad van Abraham zijn; maar: 'In Izaäk zal uw zaad genoemd worden'" (vers 7). Aangezien niet alle fysieke afstammelingen van Abraham automatisch Gods ware kinderen zijn, zijn Zijn beloften dus voor hen "in Izaäk". Abraham had twee zonen. De eerste was Ismaël, die naar het vlees werd geboren. De tweede was Isaak, die werd geboren toen Abraham geloof had in Gods belofte (zie Genesis 16:1-3,15; 21:1-3; Romeinen 4:18-21). In Galaten 4:22-31 onthult Paulus op schokkende wijze dat Ismaël *staat voor* ongelovige Joden, terwijl Isaak staat *voor* Joden en niet-Joden die geloof hebben in Christus! "Nu zijn wij, broeders [als gelovigen in Christus], zoals Isaak was, kinderen van de belofte" (Galaten 4:28). De "kinderen van de belofte" zijn zij die "de belofte van de Geest ontvangen door het geloof" (Galaten 3:14). Daarom is het Israël dat "in Izaäk" is, het Israël van God in de Heilige Geest. Paulus concludeert: "Dat wil zeggen, zij die kinderen van het vlees zijn, die zijn niet de kinderen van God; maar de kinderen van de belofte worden tot *het zaad gerekend*" (Romeinen 9:8, cursivering toegevoegd). "Geteld als het zaad" betekent dat, hoewel sommigen heidenen zijn, zij er wel bij horen.

Hier volgt een acht punten tellende samenvatting van Paulus' nogal gedetailleerde redenering:

1. God deed beloften aan Abraham en zijn zaad (Galaten 3:16).

2. Abrahams zaad zou doorgaan "in Izaäk" (Romeinen 9:7).
3. Isaak werd geboren toen Abraham geloofde in Gods belofte (Romeinen 4:19-21).
4. Isaak *staat voor* iedereen die in Jezus gelooft en door geloof de belofte van de Heilige Geest ontvangt (Galaten 3:14; 4:2228).
5. *Allen* die in Jezus Christus geloven - Joden of niet-Joden - "worden tot het zaad gerekend" (Galaten 3:14; Romeinen 9:8; 10:12).
6. Dit zaad is "het Israël van God" in Jezus Christus (Galaten 3:16,29; 6:14-16).
7. God zal zijn beloften aan *dit Israël* vervullen (Galaten 3:29; 4:28; 6:14-16).
8. Gods beloften aan Israël zijn dus niet van "nul" geworden, ook al geloven sommige Joden niet in hun eigen Messias (Romeinen 9:6-8).

Hier hebben we het antwoord op de vraag die zoveel betekent in profetische interpretatie. De Bijbel is duidelijk. God zal Zijn oudtestamentische beloften vervullen aan hen die "in Izaäk" zijn, dat wil zeggen aan *ieder mens* die Abrahams voorbeeld volgt en door geloof in de Messias deel wordt van Zijn Israël in de Geest. Het gaat dus niet om ras, bloedlijn, genealogie of etniciteit, maar om persoonlijk geloof - een geloof dat voor iedereen beschikbaar is (zie Romeinen 10:12). Wie alleen "kinderen van het vlees zijn, die zijn geen kinderen van God; maar de kinderen van de belofte worden tot het zaad gerekend" (Romeinen 9:8).

Wij moeten niet verwachten dat God Zijn beloften vervult aan ongelovige Israëlieten van het vlees (of aan lippendienst-doende christenen van het vlees trouwens), tenzij zij natuurlijk individueel ware gelovigen in de Messias worden.

Laten we nog één controversieel gedeelte bekijken voordat we dit hoofdstuk afsluiten. Wat te denken van Paulus' vraag: "Heeft God zijn volk verstoten?" (Romeinen 11:1). Deze woorden worden over de hele wereld aangehaald om te bewijzen dat God geen enkele Israëliet naar vlees heeft verstoten. Hoe kunnen we dit verklaren? Ten eerste wordt in hetzelfde hoofdstuk wel degelijk "de wegwerping" beschreven van sommige Joodse mensen die niet geloven (vers 15). Ten tweede, let op Paulus' antwoord op zijn eigen vraag: "Zeker niet! Want ook ik ben een Israëliet, uit het zaad van Abraham." Zo gebruikt Paulus zichzelf als voorbeeld om te bewijzen dat God zijn volk niet heeft "verstoten". Wie is "Zijn volk"?

In de volgende drie verzen verwijst Paulus naar Israëls afvalligheid in de dagen van Elia. God zei tegen zijn profeet: "Ik heb voor Mijzelf zevenduizend mannen gereserveerd die de knie niet voor Baäl hebben gebogen" (vers 4). In Elia's tijd waren er ook twee Israëls. De ene volgde Baäl, de andere volgde God. Toen maakte Paulus deze puntige toepassing. "Zo is er ook in deze tijd een overblijfsel naar de verkiezing der genade" (vers 5). Zoals er in de tijd van Elia een trouw overblijfsel van Israël was, zo was er in Paulus' tijd ook een trouw overblijfsel van gelovige Joden, die net als hijzelf door genade gered waren. Gebaseerd op de context van Romeinen 11:1-5, is het dit trouwe overblijfsel van Israël, bestaande uit Joden zoals Paulus, dat God zeker niet heeft "weggeworpen".

Binnenkort zullen we precies deze kwestie zien in het boek Openbaring. Net als in de dagen van Elia zitten we nu midden in een verschrikkelijke afvalligheid. Toch heeft God vandaag Zijn "zevenduizend" die niet "de knie hebben gebogen voor Baäl". Zij zijn Zijn trouwe overblijfselen, Zijn Israël in de Heilige Geest, die vertrouwen op Gods kracht in plaats van op hun vlees. Net als Elia zullen zij bij Armageddon aan de kant van Jezus Christus en Zijn waarheid staan.

Hoofdstuk 26 Keuze en de uitverkoren natie

De mens heeft geen andere keuze dan te kiezen.

- *Jean Paul Sartre* (1905-1980)

Vanaf de top van de berg Sinaï donderde de Almachtige God tegen Mozes: "Zo zult u zeggen tegen het huis van Jakob en tegen de kinderen van Israël: 'U hebt gezien wat Ik met de Egyptenaren heb gedaan en hoe Ik u op arendsvleugels heb gedragen en u tot Mij heb gebracht. Nu dan, *als* jullie inderdaad Mijn stem zullen gehoorzamen en Mijn verbond zullen houden, *dan zullen* jullie voor Mij een bijzondere schat zijn boven alle mensen, want de hele aarde is van Mij. En jullie zullen voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilige natie zijn" (Exodus 19:3-6, nadruk toegevoegd).

Let op de woorden "als" en "dan". God zei "als" Israël gehoorzaamde, "dan" zouden zij Zijn speciale schat zijn. Dat kleine woordje "als" impliceert een grote zaak. Het gaat om voorwaarden. God hield van Israël, en koos haar

zonder enige gehoorzaamheid van haar kant. Hij bracht het volk uit Egypte, droeg het op arendsvleugels en bracht het tot Zichzelf. Maar, in tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, maakte Gods gebruik van "als" duidelijk dat de *voortzetting* van Zijn gunst aan de Israëlieten afhankelijk was van hun reactie op Zijn goedheid, van hun keuzes om te gehoorzamen (zie ook 1 Samuël 2:30; Jeremia 18:7-10). Met andere woorden, degenen van het uitverkoren volk moesten zelf de juiste keuze maken, anders zouden de gevolgen rampzalig zijn.

Veertig jaar later trok Israël het beloofde land binnen en bleef daar ongeveer 800 jaar. Gedurende deze periode reageerden velen op Gods liefde door Zijn stem te gehoorzamen. Maar de meerderheid dwaalde af van het pad der gerechtigheid. Telkens weer toonde God zijn barmhartigheid door profeten te zenden en Israël te smeken terug te keren naar zijn verbond. Toch ging de afvalligheid door en verdiepte zich. Uiteindelijk, na honderden jaren van waarschuwing, sloeg het noodlot toe.
In 722 voor Christus werden de noordelijke stammen weggevoerd door de wrede Assyriërs. In 586 voor Christus werd Juda meegenomen naar Babylon. Dat was het resultaat van verkeerde keuzes.

In 586 voor Christus verwoestten de legers van Babylon Jeruzalem en verbrandden de tempel. De Joden werden uit hun land verdreven en in gevangenschap gevoerd. Maar in Gods genade was deze ballingschap niet permanent. De profeet Jeremia voorspelde dat God "zeventig jaar zou volbrengen in de verwoestingen van Jeruzalem" (Daniël 9:2). Na 70 jaar zouden de Joden Babylon verlaten, terugkeren naar hun land en hun tempel en hun stad herbouwen. God gaf Zijn uitverkoren volk nog een kans om Zijn liefde te beantwoorden. Eenvoudig gezegd zei de Heer: "Je hebt het verpest. Laten we het opnieuw proberen!"

Deze nieuwe mogelijkheid wordt geopenbaard in de profetie van de "zeventig weken", die we eerder in dit boek hebben onderzocht. Eerder bestudeerden we deze zeer controversiële dag-voor-een-jaar (zie Numeri 14:34; Ezechiël 4:6) periode in de context van de "zevenjarige verdrukking" theorie. Nu is het tijd om deze periode opnieuw te benaderen, maar in een ander licht. We zullen het bekijken in relatie tot de voortdurende gunst van God aan Israël als natie.

Tegen het einde van de Babylonische gevangenschap zei Gabriël tegen Daniël: "Zeventig weken zijn vastgesteld voor uw volk en voor uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, om een einde te maken aan de zonden, om de ongerechtigheid te verzoenen, om eeuwige gerechtigheid in te voeren, om visie en profetie te verzegelen, en om het Allerheiligste te zalven" (Daniël 9:24). Deze periode van 70 weken (490 jaar) was "vastgesteld" voor Daniëls

volk, de Joden. In die periode zou de uitverkoren natie nog een kans krijgen "om de overtreding te beëindigen" en "een einde te maken aan de zonden". Tegen het einde van die periode zou er iets groots gebeuren. De Messias zou komen "om eeuwige gerechtigheid te brengen". Zoals we spoedig zullen zien, zou Israëls status als een speciale natie onder goddelijke gunst dan bepaald worden door haar keuze om die Messias te ontvangen of te verwerpen.

Gabriël vertelde Daniël wanneer de zeventig weken zouden beginnen: "Weet dan en versta, dat vanaf het uitgaan van het bevel om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen tot aan de Messias, de Vorst, er zeven weken en tweeënzestig weken zullen zijn" (Daniël 9:25).

Perzië veroverde Babylon in 538 v. Chr. Toen vaardigde koning Cyrus een decreet uit voor de Joden om terug te keren naar hun land en hun tempel te herbouwen (zie Ezra 1:13). Later vaardigde koning Darius nog een decreet uit dat leidde tot de voltooiing van de tempel (zie Ezra 6:1,8). Nog later gaf koning Artaxerxes Nehemia toestemming om de muur rond de stad te herbouwen (zie Nehemia 1:3; 2:1-9). Maar het voorspelde "bevel om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen" kwam pas toen koning Artaxerxes een lang decreet uitvaardigde dat Ezra officieel gezag gaf om "magistraten en rechters" over Jeruzalem aan te stellen en "het oordeel uit te voeren" over allen die weigerden de wetten van God en de koning te volgen (Ezra 7:21,25-26). Van de vier opties om te overwegen als uitgangspunt voor de profetie van 70 weken, was dit het enige decreet dat het burgerlijke gezag in Jeruzalem en de Joodse staat volledig herstelde.

Dat gebod vond plaats "in het zevende jaar van koning Artaxerxes" (Ezra 7:7), dat was 457 v. Chr. Deze datum-457 v. Chr. staat in de kantlijn van Ezra 7 in veel moderne Bijbels en is ook bevestigd door de alom geprezen *Encyclopedia of Bible Difficulties* (Zondervan, 1982) als het beginpunt van de profetie van 70 weken.[128] Gabriël zei: "Vanaf het uitgaan van het bevel om Jeruzalem te herstellen en op te bouwen tot aan de Messias, de Vorst, zullen er zeven weken [49 jaar] en tweeënzestig weken [434 jaar] zijn" (Daniël 9:25).

7 weken (49 jaar) + 62 weken (434 jaar) = 69 weken (483 jaar).

483 jaar voorwaarts vanaf 457 v.C. komt tot 27 na Christus, de tijd van "de Messias, de Prins" (Daniël 9:25). Het woord "Messias" betekent "Gezalfde". In 27 na Christus - het exacte jaar dat in Daniëls profetie[129] wordt genoemd - werd Jezus Christus door de Heilige Geest "gezalfd" tijdens zijn doop (zie Matteüs 3:16-17; Handelingen 10:38), die officieel het begin van

zijn openbare bediening markeerde. Direct na Zijn doop verklaarde Jezus: "*De tijd is vervuld* en het koninkrijk Gods is nabij. Bekeert u en gelooft in het evangelie" (Marcus 1:15, cursivering toegevoegd). Christus' woorden, "De tijd is vervuld", kunnen op *geen enkele andere tijdsprofetie van* toepassing zijn, *behalve op Daniël 9!* Jezus wist dat Hij die oude voorspelling vervulde.

7 weken (49 jaar) + 62 weken (434 jaar) + 1 week (7 jaar) = 70 weken (490 jaar).

We hebben eerder gezien dat tijdens de laatste 70e week (van 27 tot 34 na Christus) Jezus zelf "het [nieuwe] verbond bevestigde" (Daniël 9:27, KJV). Hij deed dit persoonlijk gedurende de eerste 3 1/2 jaar, en daarna gedurende de tweede 3 1/2 jaar "bevestigde" Hij Zijn woord via Zijn discipelen toen zij voornamelijk aan Joden predikten (zie Marcus 16:20;
Hebreeën 2:3-4). In het "midden" van de laatste zeven jaar (in 31 na Christus), toen "Zijn uur gekomen was" (Johannes 13:1), kwam de ultieme bevestiging toen Jezus "het offer... deed ophouden" (Daniël 9:27, KJV) door Zijn pijnlijke dood aan het kruis.

Hier is de grote vraag: Wat was de ware betekenis van deze gebeurtenissen voor Israëls status als Gods uitverkoren natie? Het antwoord kan alleen komen door een zorgvuldige studie van de slotscènes van het leven van onze Messias voordat Zijn voeten aan een boom werden gespijkerd.

Hoofdstuk 27 Golgotha en de goddelijke echtscheiding

Hij zag de stad en weende erover.

- Lucas 19:41

"Toen kwam Petrus bij Hem en zei: 'Heer, hoe vaak zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik vergeef hem? Tot zevenmaal toe?' Jezus zei tegen hem: 'Ik zeg u niet: tot zevenmaal toe, maar tot zeventig maal zeven"' (Matteüs 18:21-22). Christus' antwoord op Petrus' vraag is heel interessant. Hoewel Hij duidelijk niet zei dat menselijke vergevingsgezindheid jegens overtreders een grens moet hebben, is "zeventig maal zeven" gelijk aan 490, wat een subtiele verwijzing kan zijn geweest naar de profetie van 70 weken in Daniël 9!

Zoals we gezien hebben, vormde de periode van 70 weken een nieuwe kans voor de uitverkoren natie om trouw aan God te tonen. Israëls eerste tempel was verwoest en haar kinderen naar Babylon gevoerd omdat zij Gods waarschuwingen door zijn profeten had afgewezen. Maar door goddelijke liefde en barmhartigheid werd haar een nieuwe gelegenheid geboden "om de overtreding te beëindigen, om een einde te maken aan de zonden" (Daniël 9:24). Israël keerde terug naar haar land en bouwde een tweede tempel.

Hoewel Israël meer dan "zevenmaal" gezondigd had, werd Gods vergeving jegens het volk uitgebreid tot "zeventigmaal zeven". Tegen het einde van deze periode zou Eén groter dan de profeten komen. Dan zou Israëls lot *als natie* bepaald worden door haar reactie op Gods Zoon.

Tegen het einde van het aardse leven van onze Messias zag Hij Jeruzalem "en huilde erover en zei: "Hadden jullie maar geweten, zelfs jullie, vooral in deze tijd, wat jullie vrede brengt! Maar nu zijn ze voor uw ogen verborgen. Want er zullen dagen komen waarop uw vijanden een wal om u heen zullen bouwen, u aan alle kanten zullen omsingelen en u en uw kinderen in u met de grond gelijk zullen maken, en zij zullen in u geen steen op de andere laten liggen, omdat u de tijd van uw bezoeking niet hebt gekend" (Lucas 19:41-44).

Toen Jezus tot Petrus sprak over vergeving "tot zeventig maal zeven", wist Hij dat de profetie van 70 weken spoedig zou eindigen. Hij wist ook de vreselijke betekenis ervan voor Israël als natie, voor Jeruzalem en voor de tweede tempel. De hoofdstukken 21-23 van Matteüs onthullen de trieste, laatste en explosieve ontmoetingen tussen Jezus Christus en de leiders van Zijn uitverkoren volk. Het is nu tijd om de ware betekenis van die ontmoetingen te zien.

In de week voor zijn kruisiging ging Jezus "de tempel van God binnen en verdreef allen die in de tempel kochten en verkochten, en maakte de tafels van de geldwisselaars en de stoelen van degenen die duiven verkochten, omver. En Hij zei tegen hen: "Er staat geschreven: "Mijn huis zal een huis van gebed worden genoemd", maar jullie hebben er een "hol van dieven" van gemaakt"". (Matteüs 21:12-13). Op dit punt noemde Jezus de tweede tempel nog steeds "Mijn huis". Maar er zou een verandering komen.

"In de morgen, toen Hij terugkeerde naar de stad, had Hij honger. En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, kwam Hij er bij en vond er alleen maar bladeren aan en zei tegen de boom: 'Laat er nooit meer vrucht aan groeien.' Onmiddellijk verdorde de vijgenboom" (verzen 18-19). Hier was de vijgenboom een symbool van de Joodse natie. Het "zeventig maal zeven" aftellen naderde zijn einde.

"Toen Hij in de tempel kwam, confronteerden de overpriesters en de oudsten van het volk Hem terwijl Hij onderwees" (vers 23). Hun plan was om de nederige Nazarener te ontmaskeren als een valse Messias en Hem ter dood te brengen. Jezus vertelde die leiders toen een gelijkenis die de hele geschiedenis van Israël in één panoramische lijn schetste, met als hoogtepunt hun moorddadige plannen.

> *Er was een zekere landeigenaar* [God] *die een wijngaard plantte* [Israël] *en er een heg omheen zette* [Gods liefde], *er een wijnpers in groef en een toren bouwde* [de tempel]. *En hij verhuurde hem aan wijngaardeniers* [Israëls leiders] *en trok naar een ver land. Toen nu de wijntijd naderde, zond hij zijn dienaren* [de profeten] *naar de wijngaardeniers, opdat zij de vrucht ervan zouden ontvangen. En de wijngaardeniers grepen zijn knechten, sloegen er een, doodden er een en stenigden een ander. Weer zond hij andere knechten, meer dan de eerste, en zij deden hetzelfde met hen. En* ***als laatste van allen*** [let op het woord "laatste"] *zond hij zijn zoon tot hen* [tegen het einde van "zeventig maal zeven"], *zeggende: "Zij zullen mijn zoon respecteren. Maar toen de wijngaardeniers de zoon zagen, zeiden zij onder elkaar: "Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis in beslag nemen.' Dus namen ze hem en wierpen hem uit de wijngaard en*

doodden hem [hun laatste zonde]" (Matteüs 21:33-39, cursivering toegevoegd).

Jezus vroeg die leiders: "Wanneer dan de eigenaar van de wijngaard komt, wat zal hij dan met die wijngaardeniers doen? Zij zeiden tegen Hem: "Hij zal die goddelozen jammerlijk vernietigen en zijn wijngaard verhuren aan andere wijngaardeniers die hem de vruchten zullen geven in hun jaargetijden" (verzen 40-41). Realiseerden zij zich wat zij zeiden? Nauwelijks! Ze hadden hun eigen ondergang uitgesproken.

Zijn tegenstanders recht in de ogen kijkend, verklaarde Jezus met woorden van brandende waarheid: "Daarom zeg Ik u: het koninkrijk Gods zal van u worden afgenomen en aan een volk worden gegeven dat de vruchten ervan draagt" (vers 43). De Meester zelf zei het. Het koninkrijk van God zou worden "afgenomen" van het ongelovige Israël in het vlees en gegeven aan een ander "volk". Waarom? Vanwege hun afschuwelijke zonde om "de Zoon" te kruisigen (zie verzen 38-39).

In zijn volgende gelijkenis schetst Jezus dezelfde historische volgorde, maar voegt details toe over de verwoesting van Jeruzalem en de roeping van de heidenen.

> *Het koninkrijk der hemelen is als een zekere koning, die voor zijn zoon een huwelijk regelde en zijn dienaren uitzond om degenen die tot de bruiloft waren uitgenodigd, te roepen; en zij wilden niet komen. Weer stuurde hij andere dienaren uit en zei: "Zeg tegen degenen die uitgenodigd zijn. Zie, ik heb mijn diner bereid; mijn ossen en vetgemeste runderen zijn gedood en alles is gereed. Kom naar de bruiloft.' Maar zij deden er luchtig over en gingen weg, de een naar zijn eigen boerderij, de ander naar zijn bedrijf. En de rest greep zijn dienaren, behandelde hen hatelijk en doodde hen. Maar toen de koning het hoorde, was hij woedend. En hij zond zijn legers uit, vernietigde die moordenaars en verbrandde hun stad* (Mattheüs 22:2-7).

Dit gebeurde letterlijk in 70 na Christus. Daniëls profetie werd vervuld: "Het volk van de vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom verwoesten" (Daniël 9:26). De gelijkenis voortzettend, zei Jezus: "Toen zei hij tegen zijn dienaren: 'De bruiloft is gereed, maar zij die uitgenodigd waren, waren niet waardig. Ga daarom de wegen in, en nodig zovelen als

u vindt uit tot de bruiloft" (Matteüs 22:8-9). Zo verbeeldt Christus de roeping van de heidenen aan het einde van de "zeventig weken".

"Hij kwam tot de Zijnen en de Zijnen namen Hem niet aan" (Johannes 1:11). Matteüs 23 bevat de laatste woorden van de Heiland van smart over Israël, Zijn uitverkoren natie. Acht keer tijdens Zijn laatste publieke uitwisseling met Israëls leiders riep onze Messias uit: "Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars!". Tenslotte, met een gebroken hart, verklaarde de Zoon van de oneindige God: "O Jeruzalem, Jeruzalem, degene die de profeten doodt, en hen stenigt die tot haar gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen willen verzamelen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, maar u was niet bereid! Zie! Uw huis is voor u verlaten" (Matteüs 23:37-38). Deze keer zei God niet: "Je hebt het verpest. Laten we het nog eens proberen." Israëls beslissing om Christus te kruisigen zou blijvende gevolgen hebben. Het resultaat zou een verzengende scheiding zijn - een pijnlijke, goddelijke scheiding. Als Joodse christen wil ik benadrukken dat de pijn aan Gods kant stond. Het was het ongelovige Israël dat *zich scheidde* van Christus, haar trouwe Geliefde, en niet omgekeerd.

Toen "ging Jezus uit en verliet de tempel, en zijn discipelen kwamen naar boven om Hem de gebouwen van de tempel te laten zien. En Jezus zei tegen hen: 'Ziet u al deze dingen niet? Zeker, Ik zeg u, geen steen zal hier op een andere blijven liggen, die niet zal worden neergeworpen" (Matteüs 24:1-2). In 70 na Christus werd de tweede tempel door de Romeinen verwoest en kwamen meer dan een miljoen Joden om. Dat waren de verschrikkelijke gevolgen van die goddelijke scheiding.

Op grond van Daniël 9 en het onderwijs van onze Messias ontdekken wij dat de profetie van "zeventig maal zeven" de grenzen van de nationale vergeving voor de Joodse natie - als natie (dit geldt niet voor individuen) - voorstelde. Toen Stefanus in 34 na Christus door het Sanhedrin werd gestenigd, was dat een vreselijk moment. Het was zo belangrijk dat Stefanus, "vol van de Heilige Geest, naar de hemel keek en de heerlijkheid van God zag, en Jezus staande aan de rechterhand van God." "Kijk!" riep de heilige martelaar, "ik zie de hemel geopend en de Mensenzoon staande aan de rechterhand van God!"
(Handelingen 7:55-56)

Jezus stond niet zonder reden op. Er vond een seismische verschuiving plaats. Een nieuwe dag brak aan. Wat zou er nu gebeuren? Het was tijd om de muur in te laten storten.

Hoofdstuk 28 Toen de muur instortte

Een invasie van legers kan worden weerstaan, maar niet een idee waarvan de tijd gekomen is.

- *Victor Hugo* (1802-1885)

In 1989 viel de Berlijnse muur. Vandaag is er niets meer van over. Er is geen fysieke scheiding meer tussen Oost- en West-Duitsland. De twee zijn één. Volgens de Bijbel is dit precies wat Jezus Christus, de Muurbreker, heeft bereikt voor Joden en niet-Joden. Zoals staat geschreven: "Want Hijzelf is onze vrede, die beiden één heeft gemaakt en de tussenmuur heeft afgebroken" (Efeziërs 2:14).

De waarheid van het Nieuwe Testament is vaak heel anders dan wat in seminaries en kerken wordt onderwezen, of in bestsellers wordt gepopulariseerd. Een van de grootste gebieden van verwarring betreft Joden en niet-Joden. Velen hebben geleerd dat God twee afzonderlijke plannen heeft - één voor de Joden en één voor de niet-Joden. Zijn plan voor niet-Joden wordt vaak toegepast op "het kerkelijk tijdperk". Deze leer is een pijler van het dispensationalisme. De bekende dispensationalist Charles C. Ryrie verklaarde: "Het onderscheid Kerk/Israël is de beste manier om te bepalen of iemand al dan niet een dispensationalist is - het belangrijkste criterium."[130] "Het dispensationalisme heeft zijn wortels in [J.N.] Darby's onderscheid tussen Israël en de Kerk"[131] Toch moeten wij ons afvragen: "Onderschrijft het Nieuwe Testament werkelijk dispensationalisme's 'twee plannen onderscheid'?"

Laten we eerst even teruggaan. Het einde van de "zeventig maal zeven", Christus' toorn over de Farizeeën, de overdracht van het koninkrijk, de goddelijke scheiding, en de verwoesting van de tweede tempel - dit alles betekende niet dat *heel Israël* zijn Messias had

verworpen. Het is ook niet eerlijk om categorisch te zeggen, "De Joden hebben Christus vermoord." Nee! Dit idee heeft het antisemitisme gedurende bijna 2000 jaar op gruwelijke, onrechtvaardige en wrede wijze aangewakkerd. Het waren niet in de eerste plaats "de Joden" die Christus vermoordden, hoewel er een groep Joodse leiders was die aanzette tot Zijn dood. Op een dieper niveau was het echt de trotse menselijke natuur die zich verzette tegen de nederige. Het was uw en mijn natuur. Jezus Christus stierf voor "de zonden van de hele wereld" (1 Johannes 2:2 KJV).

Veel Joodse mensen verwelkomden hun Messias. Alle 12 discipelen waren Joods. De Heilige Geest op de dag van Pinksteren viel alleen op Joden. Het was
3.000 Joden die toen gedoopt werden (zie Handelingen 2:5,22,36,41,46). De vroege Kerk in Jeruzalem was Joods. Weldra waren "velen van de priesters gehoorzaam aan het geloof" (Handelingen 6:7). Afgezien van Lucas is het hele Nieuwe Testament door Joden geschreven. De vraag moet gesteld worden: "Moeten we deze groep Joodse gelovigen in Jeruzalem 'Israël' of 'de Kerk' noemen?" Het is duidelijk dat ze beide waren! Overweeg dit: Toen Geestvervulde Stefanus terugkeek in de geschiedenis, hoe noemde hij Israël in de tijd van Mozes? Hij noemde Israël "de *kerk* in de woestijn" (Handelingen 7:38, KJV, nadruk toegevoegd). Dus, volgens Stefanus - wiens terugblik verlicht was door de waarneming van de Heilige Geest - was het Israël van het Oude Testament Gods Kerk!

Toen de vroege Joodse Kerk zich uitbreidde naar de Romeinse wereld, werd deze vraag uiteindelijk gesteld: "Is onze Messias alleen voor ons? Hoe zit het met de heidenen?" Toen viel onverwachts Gods Geest op niet-joden (zie Handelingen 10:44-45). Langzaam vielen bekrompenheid en vooroordelen weg. Een Joodse raad van gelovigen kwam bijeen in Jeruzalem om "de Joods-Joodse kwestie" te bespreken (zie Handelingen 15). Tenslotte brak de Geest van de Heer door de mist en openbaarde wat de Messias had volbracht. Een nieuwe dag was aangebroken. De muur was neergehaald. In de taal van de film van Mel Gibson: hij was afgebroken door *The Passion of the Christ,* en door Zijn kruis.

Jaren later schreef Paulus aan gelovige heidenen: "Bedenk dan dat u, eens heidenen in het vlees - die onbesnedenen worden genoemd door wat men de besnijdenis noemt die in het vlees met handen is gemaakt - dat u toen zonder Christus was, vreemdelingen van het gemenebest Israël en vreemdelingen van de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar nu in Christus Jezus bent u, die eens veraf was, nabij gekomen door het bloed van Christus. Want Hijzelf is onze vrede, die

beiden één heeft gemaakt en de tussenmuur van scheiding heeft afgebroken... om uit die twee in Zichzelf één nieuwe mens te scheppen, en zo vrede te maken, en hen beiden door het kruis in één lichaam met God te verzoenen" (Efeziërs 2:11-16). Hier is Paulus heel duidelijk. Gelovige nietjoden waren "eens heidenen... vreemdelingen uit het gemenebest Israël". Maar "nu in Christus Jezus" zijn Joden en niet-Joden "één" geworden. *Het is de waarheid.* Dus laten we uit de mist komen! De Muurbreker heeft "de middelste muur van scheiding" in stukken geslagen. *When the Wall Tumbled Down*

Paulus was verrukt over dit thema en schreef er veel over. "Waardoor gij, als gij leest, mijn kennis verstaat van het geheimenis van Christus, dat in andere tijden aan de mensenkinderen niet bekend is gemaakt, zoals het nu door de Geest is geopenbaard aan zijn heilige apostelen en profeten: dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, van hetzelfde lichaam" (Efeziërs 3:46). Hier noemde Paulus deze vereniging van Joden en heidenen in "hetzelfde lichaam" het "geheimenis van Christus", dat "nu" wordt geopenbaard "door de Geest". Dit mysterie is belangrijker dan welke mysteriefilm op TV dan ook. Opnieuw schreef Paulus: "Er is geen Jood of Griek, er is geen slaaf of vrije, er is geen man of vrouw, want u bent allen één in Christus Jezus" (Galaten 3:28). Predikanten zeggen vaak tijdens huwelijksceremonies: "Wat God heeft verbonden, laat niemand scheiden!" Dit geldt nu voor Joden en niet-Joden in Jezus Christus.

Volgens het Nieuwe Testament, gelovige Joden en gelovige Niet-Joden zijn nu één. De twee tezamen zijn "Abrahams zaad" (Galaten 3:29). Dit is "het Israël van God" (Galaten 6:15-16). Dit "mysterie" is volbracht door de pijnlijke passie van onze Messias. Hij deed het. Toen Hij stierf, sloopte Hij de muur. Denk er nu eens over na. Moeten christenen theologische stenen verzamelen en de muur herbouwen waarvoor Jezus Christus stierf? Zou dat niet "anti-Christelijk" zijn?

En Paulus' controversiële uitspraak dat "heel Israël zal worden gered"? (Romeinen 11:26)? Velen passen dit toe op een massale bekering van Israëli's bij Armageddon. De context laat anders zien. Toen Paulus schreef dat "heel Israël gered zal worden", bedoelde hij niet dat op een bepaald moment elke Jood verlossing zou vinden, want in hetzelfde hoofdstuk schreef hij: "Indien ik op enigerlei wijze degenen die mijn vlees zijn tot jaloersheid zou prikkelen en *sommigen* van hen zou redden" (vers 14, nadruk toegevoegd). En in hetzelfde hoofdstuk verklaarde Paulus: "En ook zij [individuele Joden] zullen, *als* zij niet in ongeloof blijven, worden

geënt" (vers 23, nadruk toegevoegd). Daar is dat kleine woordje "als" weer.

"Heel Israël *zal* gered worden," maar zoals we eerder bestudeerden is de grote vraag: "Welk Israël?" Denk eraan: "Zij zijn niet allen Israël die uit Israël zijn" (Romeinen 9:6). Er is een "Israël naar het vlees" (1 Korintiërs 10:18) en een "Israël van God" (Galaten 6:16) dat bestaat uit Joodse mensen en niet-Joden die in de Messias geloven. Het "gehele Israël" dat "gered zal worden" toepassen op een groep Joden of Israëli's die *los staan van Gods Kerk* is het ontkennen van de specifieke en onthutsende prestatie van de Muurbreker aan het kruis!

Wie is het "ganse Israël" in Romeinen 11:26? Het antwoord staat in de context. Paulus schreef: "Ik spreek tot u, heidenen; aangezien ik een apostel van de heidenen ben, vergroot ik mijn ambt, indien ik op enigerlei wijze degenen die mijn vlees zijn tot jaloersheid mag prikkelen en sommigen van hen mag redden" (verzen 13-14). Paulus hoopte dat als de heidenen reageerden op zijn prediking over de Messias, dit "sommigen" van zijn Joodse vrienden zou uitlokken om de aanspraken van Christus opnieuw te onderzoeken. Hopelijk zou dit ertoe leiden dat "sommigen" in Jezus zouden geloven. Dan zou deze gecombineerde groep van gelovige Joden en gelovige heidenen het "geheel" vormen. Israël" die "gered zullen worden."

Nu de hele context: "Want ik verlang niet, broeders, dat gij onwetend zijt van dit geheimenis, opdat gij niet wijs zijt in uw eigen meningen; dat de verblinding ten dele aan Israël is geschied, totdat de volheid der heidenen is ingegaan". En zo zal heel Israël gered worden, zoals geschreven staat: "De Bevrijder zal uit Sion komen, en Hij zal de goddeloosheid van Jakob afwenden; want dit is Mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem"" (verzen 25-27). Let op: wanneer "de volheid der heidenen" is "*binnengekomen*" (vers 25, nadruk toegevoegd), *dan zal* "geheel Israël worden gered" (vers 26). *Waarin* "komen zij binnen"? In "de goede olijfboom" (vers 24 KJV) die Israël is! Dus "geheel Israël" in vers 26 is een verenigde groep van gelovige Joden en niet-Joden die hebben gereageerd op het goede nieuws en "binnenkomen". Anders geloven is de context ontkennen, "het mysterie van Christus" verwerpen en de muur herbouwen die Jezus zelf verbrijzelde op Golgotha.

God donderde op de berg Sinaï dat "als" de Israëlieten Zijn stem gehoorzaamden, "dan" zouden zij "een bijzondere schat zijn...een koninkrijk van priesters en een heilige natie" (Exodus 19:5-6). In een brief aan gelovigen citeerde Petrus dezelfde woorden en paste ze toe op Gods

Kerk. "Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, zijn eigen speciale volk ... dat eens geen volk was, maar nu het volk van God is" (1 Petrus 2:9-10). In de tijd van het Oude Testament sprak God over "Israël, mijn uitverkorenen" (Jesaja 45:4). In de tijd van het Nieuwe Testament noemde Paulus de ware gelovigen in de Messias - zowel Joden als niet-Joden - "de uitverkorenen van God" (Kolossenzen 3:11-12).

Petrus en Paulus waren het dus eens. Beiden citeerden de exacte woorden die God over Israël sprak en pasten die toe op de gelovigen in Christus. Zij leerden beiden dat gelovige Joden en niet-Joden samen "het volk van God", "de uitverkorenen van God" en "het Israël van God" zijn (1 Petrus 2:9-10; Kolossenzen 3:11-12; Galaten 6:16). De "twee" zijn "één" en zijn "van hetzelfde lichaam" (Efeziërs 2:14-16; 3:6). Door zijn kruis heeft de Messias zelf deze mysterieuze huwelijksceremonie voltrokken. Wat God heeft verbonden, laat niemand scheiden!

Voor degenen die bekend zijn met de term: dit is geen "vervangingstheologie", die leert dat "de Kerk" Israël categorisch heeft "vervangen". Het is ook geen "scheidingstheologie" (de tegenovergestelde fout van het dispensationalisme), die de onbijbelse opvatting onderwijst dat Gods Israël en Gods Kerk twee verschillende entiteiten zijn - en elkaar nooit zullen ontmoeten. De waarheid is veeleer een "Israël van God"theologie (Galaten 6:14-16), die ziet dat God één getrouwe Israël door de geschiedenis heen, bestaande uit ware Israëlieten en ware niet-Joden, geloven in de Messias (ofwel uitkijkend naar Zijn kruis in de dagen van het Oude Testament, ofwel terugkijkend naar Zijn algenoegzame verzoening). Bijbels gezien mogen wij nooit Joodse mensen verheffen (opdat wij geen verdoemelijke trots in hun harten bouwen) of hen neerhalen (zelf dodelijke trots tentoonspreiden). Lees Romeinen 11:17-23. In plaats daarvan moeten we beseffen dat we allemaal gelijk zijn aan de door spijkers doorboorde voeten van de Gekruisigde. Al onze zonden leggen Hem daar - Hij houdt van ons allen.

Zware mist op een snelweg kan gevaarlijk zijn. Het leidt vaak tot fatale auto-ongelukken. Zoals we spoedig zullen zien, als we niet uit de mist van de leugen over Joden en niet-Joden komen, kunnen we bij Armageddon verongelukken.

Hoofdstuk 29 1948: Een onzinkbare doctrine?

> De waarheid wordt niet bepaald door een meerderheid van stemmen.
>
> *- Doug Gwyn*

Toen de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog eindelijk voorbij waren en Hitlers Derde Rijk tot een einde was gekomen, ontwaakte de wereld in de nachtmerrie van de
Duitse dictator's "definitieve oplossing". Ongeveer zes miljoen onschuldige Joden waren op brute wijze vermoord - velen in gaskamers in vernietigingskampen. De publieke opinie was toen voor de terugkeer van het Joodse volk naar hun oude thuisland.

De Britten controleerden Palestina tot mei 1948. Op 14 mei kondigde de zionistische beweging, daartoe gemachtigd door een resolutie van de Verenigde Naties, de wedergeboorte van de staat Israël aan. Bijna 2000 jaar lang was het Joodse volk "zwervers onder de volkeren" geweest. Nu waren ze thuis. Maar hun strijd was nog maar net begonnen.

Een Arabische Liga bestaande uit Egyptenaren, Irakezen, Syriërs en Jordaniërs viel Palestina snel binnen in een poging de nieuwe natie te verpletteren. De gevechten waren hevig. Maar in 1949 waren de Arabieren verslagen, en Israël was nog steeds in het land. In mei 1967 bereidden Egypte, Jordanië en Syrië zich voor op een nieuwe aanval. De Israëliërs sloegen als eerste toe, en de oorlog was in zes dagen voorbij. In 1973, aan het begin van de Joodse tijd van Jom Kippoer, vielen de Egyptenaren en de Syriërs opnieuw aan. De gevechten waren hevig en bloedig. Maar in 1974 stond Israël weer aan de top en was het nog steeds in het land.

Meer dan 50 jaar lang hebben deze verbazingwekkende gebeurtenissen de aandacht van een groot deel van de christelijke wereld in beslag genomen.

Miljoenen zijn tot een conclusie gekomen: Dit moet de vervulling zijn van de Bijbelse profetie. Deze overtuiging wordt nu geuit op TV, radio, in boeken en tijdschriften, op profetieconferenties, in christelijke seminaries en op het wereldwijde web. De wedergeboorte van de staat Israël in 1948 wordt nu door talloze christenen beschouwd als de belangrijkste profetische gebeurtenis van de 20e eeuw.

Een voorbeeld van dit geloof is te vinden in het populaire boek, *The Volgende 7 Grote Gebeurtenissen van de Toekomst,* door Randal Ross. De auteur verklaart: "Ik noem de oprichting van de staat Israël 'de ultieme profetische tijdbom', want toen Israël in mei 1948 in de ogen van de wereld een legitieme staat werd, begon dat ene, schijnbaar geïsoleerde incident de profetische tijdklok af te tikken in de richting van het 'nul-uur' en het einde der tijden."[137] Hal Lindsey sloot zich hierbij aan, "Sinds het herstel van Israël als een natie in
1948, hebben we geleefd in de belangrijkste periode van de profetische geschiedenis."[133] Tegenwoordig berust de meerderheid van de christelijke opvattingen over de eindtijd stevig op dit platform van 1948.

Op 10 april 1912 vertrok de *Titanic* vanuit Engeland naar Amerika. Het grootste schip ter wereld in die tijd, werd beschouwd als onzinkbaar. Maar na vier dagen soepel varen, raakte ze het ijs. Drie uur later lag ze onder ijskoud water en dreef naar de bodem van de Atlantische Oceaan. In veel opzichten is de theorie van 1948 als de *Titanic*. In de hoofden van talloze gelovigen wordt ze als onzinkbaar beschouwd. Maar over enkele ogenblikken zal deze populaire theorie het ijs van Gods Woord raken. Als hij begint te zinken, moeten we het schip zo snel mogelijk verlaten.

Er zijn drie belangrijke argumenten die nu worden gebruikt ter ondersteuning van de theorie dat de Bijbelse profetie in 1948 werd vervuld. Laten we ze onderzoeken.

1. Het "Vijgenboom" Argument.

> Hal Lindsey schreef: "Jezus voorspelt een uiterst belangrijke tijdsaanwijzing. Hij zegt: 'Leer nu een gelijkenis van de vijgenboom' [Mattheüs 24:32, 33 geciteerd]...Het belangrijkste teken in Mattheüs moet zijn het herstel van de Joden in het land bij de wedergeboorte van Israël...Toen het Joodse volk...op 14 mei 1948 weer een natie werd, liet de 'vijgenboom' zijn eerste bladeren zien. Jezus zei dat dit erop zou wijzen dat Hij 'aan de deur' stond, klaar om terug te keren."[134]

> Is dit echt wat "Jezus zei"? In een parallelle passage, schrijft Lucas: "Toen sprak Hij tot hen een gelijkenis: Kijk naar de vijgenboom en naar alle bomen. Wanneer zij al in knop staan, ziet u en weet u zelf dat de zomer nu nabij is. Zo weet u ook, wanneer u deze dingen ziet gebeuren, dat het koninkrijk van God nabij is" (Lucas 21:29-31).

Omdat Lucas schreef: "en *alle* bomen. Als ze al uitlopen", zien we duidelijk dat Jezus niet slechts één boom in gedachten had die Israël in 1948 voorstelde. In het evangelie van Matteüs legt Jezus zijn gelijkenis van de vijgenboom uit. "Zo weet ook gij, wanneer gij al deze dingen ziet, dat het nabij is - aan de deuren!" (Matteüs 24:33) Wanneer vijgenbomen, en alle andere bomen, aan het eind van de winter beginnen te bloeien, weten we dat de zomer nabij is. "Dus ... ook," zei Jezus, wanneer we "al deze" verschillende tekenen die in Mattheüs 24 worden gegeven op hetzelfde moment zien voorkomen, dan kunnen we weten dat Zijn terugkeer nabij is. De vijgenboom is *niet* het teken. Hij *stelt* eenvoudigweg "al" de tekenen in Mattheüs 24 *voor*, waarvan *geen enkel* de gespecificeerde wedergeboorte van Israël in 1948 is. Het ijs van Gods Woord heeft zojuist het eerste gat in de bodem van het schip van 1948 geslagen.

2. Het "Israëlische overwinningen" argument.

Velen zien de Israëlische overwinningen in 1949, 1967 en 1973 als een sterk bewijs dat God Israël had herverzameld en nu voor zijn uitverkoren natie vocht, ook al wijst de leiding van die natie haar eigen Messias nog steeds resoluut af. Nogmaals, laten we het argument onderzoeken.

Ten eerste: "Jezus Christus is gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid dezelfde" (Hebreeën 13:8). God zegt: "Ik ben de Heer, Ik verander niet" (Maleachi 3:6). Laten we ons met dit principe in gedachten afvragen: "Was God in staat om voor Israël te strijden in het Oude Testament toen zij in ongeloof verkeerden?"

Na de Exodus beloofde God Israël in het land Kanaän te brengen (zie Exodus 33:1-3). Twaalf mannen werden uitgezonden om het gebied te verkennen. Maar nadat het volk het "slechte bericht" over "de reuzen" in het land had gehoord, "klaagden zij tegen Mozes" en zeiden: "Laat ons terugkeren naar Egypte" (Numeri 13:32-33; 14:2,4). Toen sprak God dit oordeel uit: "Maar wat u betreft, uw karkassen zullen in deze woestijn vallen. En uw zonen zullen herders zijn in de woestijn gedurende veertig jaar....en u zult *Mijn verwerping* [schending van de belofte, KJV] kennen" (Numeri 14:32,34, nadruk toegevoegd). Vanwege Israëls ongeloof was God dus niet

in staat Zijn belofte aan die generatie te vervullen. Dit bewijst dat God *een belofte kan doen, maar deze niet kan vervullen* aan een bepaalde groep mensen. Zie ook 1 Samuël 2:30.

Die oude Israëlieten wilden die straf van 40 jaar niet aanvaarden. Het volk stelde voor om toch op te trekken "naar de plaats die de Heer heeft beloofd" (Numeri 14:40). Mozes zei: "Dit zal niet lukken. Ga niet naar boven...want de Heer is niet onder u....de Heer zal niet met u zijn....Maar zij namen aan om naar boven te gaan....Toen kwamen de Amalekieten en de Kanaänieten...naar beneden en vielen hen aan" (Numeri 14:41-45). Deze passage staat vol met aanwijzingen. Vanwege Israëls ongeloof kon God niet voor haar vechten. Ook al had Hij het beloofd, Hij zou het niet vervullen. Jaren later, toen Israël opnieuw "de Here verliet... konden zij niet langer standhouden tegenover hun vijanden" (Rechters 2:13-14). Deze waarheid wordt vele malen herhaald in Jozua, Rechters, Samuël, Koningen, Kronieken, Jeremia, enz.

Nogmaals, God verandert niet (zie Maleachi 3:6). Door de hele heilige geschiedenis heen kon Hij niet voor Israël strijden terwijl zij in ongeloof verkeerden. Hij kon dus niet voor de Joodse natie strijden in 1949, 1967 en 1973. Dat een natie veldslagen wint is op zichzelf geen bewijs dat God voor die natie vecht. Was God voor Hitler aan het vechten toen hij zoveel veldslagen won? Was de Heer met de nazi's toen zij met succes zoveel Joden in crematoria verbrandden? Kennelijk niet! Beste vriend, het "Israëlische overwinningen" argument is niet gebaseerd op een grondige studie van het Woord van God. Het ijs heeft zojuist een tweede gat geslagen in de romp van deze onzinkbare theorie.

3. Het argument van de eindtijd herverzameling.

Dit is de grote. Overal ter wereld wordt nu het idee verkondigd dat oude profetieën die een herverzameling van Israël naar hun land voorspelden, in 1948 in vervulling zijn gegaan. De belangrijkste aangehaalde profetie staat in Ezechiël hoofdstuk 36-38.

In hoofdstuk 4 van *The Late Great Planet Earth geeft* Hal Lindsey de volgende drie redenen waarom de profetie van Ezechiël moet wijzen op een vervulling in 1948:

a. God zei tegen Israël: "Ik zal u uit de heidenen halen en u uit alle landen verzamelen en u in uw eigen land brengen" (Ezechiël 36:24 KJV).

b. De zin "uit alle landen" moet slaan op de "wereldwijde verspreiding" en kan daarom niet slaan op de Babylonische gevangenschap.

c. De profetie van Ezechiël zal worden vervuld "in de laatste dagen" (38:16), wat zogenaamd een "bepaalde term" is die van toepassing is op "de tijd vlak voor" de tweede komst van Jezus Christus.[135]

Deze redenen worden aanvaard als onweerlegbaar bewijs van een vervulling in 1948.

Op het eerste gezicht lijken Hal's argumenten overtuigend. Maar de volgende vijf antwoorden trekken niet alleen Lindsey's drie punten in twijfel, maar bewijzen ook dat de profetie in 1948 niet in vervulling kan zijn gegaan.

a. God zei specifiek tegen het oude Israël dat Hij hen zou verzamelen "uit alle volken" onmiddellijk "nadat zeventig jaar te Babylon zijn voltooid" (Jeremia 29:10,14,18). Een verzameling uit "alle volken" hoeft dus niet van toepassing te zijn op de eindtijd.

b. De periode vlak na de Babylonische gevangenschap werd ook "de laatste dagen" genoemd (zie Jeremia 29:10-14; 30:24; 27:2-7; 48:47; 49:39; 50:1); deze uitdrukking is dus niet altijd een "definitieve term" die van toepassing is op "de tijd vlak voor" de wederkomst van Christus, zoals Lindsey beweert. Mozes zei ook tegen het oude Israël: "Ik weet dat u na mijn dood... kwaad zal overkomen in de laatste dagen" (Deuteronomium 31:29).

c. In Ezechiël 38 worden de herverzamelde Israëlieten drie keer beschreven als een volk dat "veilig woont... zonder muren" (verzen 8, 11 en 14). Deze woorden "veilig" en "zonder muren [van bescherming]" zijn niet van toepassing op de moderne Israëli's die nu te midden van terroristen "wonen", regelmatig aanslagen van de Islamitische Jihad meemaken, en getuige zijn van vrienden die door zelfmoordterroristen worden opgeblazen.

d. De reden dat Israël in het Oude Testament verstrooid werd, was dat zij God verliet, Zijn wet brak en Zijn woord niet gehoorzaamde (zie Jeremia 16:10-13; 29:18-19). Als je goed kijkt, moet Israël zich volgens dezelfde passages in het Oude Testament *eerst* bekeren van haar zonden voordat zo'n herverzameling door God kan worden bewerkstelligd.

Hier is het bewijs. God zei tegen Israël: "Het zal geschieden, wanneer al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek...en gij ze in gedachten zult roepen onder alle volken waar de Here, uw God, u heen drijft, en gij zult terugkeren tot de Here, uw God, en zijn stem gehoorzamen...*dan zal* de Here, uw God, u terugbrengen uit de gevangenschap...en u weer verzamelen uit alle volken" (Deuteronomium 30:1-3, KJV nadruk toegevoegd).

Volgens deze geïnspireerde woorden, wanneer God Israël verstrooit onder "alle volken", *zal* Hij haar verzamelen als zij terugkeert en Zijn stem gehoorzaamt. Als zij niet terugkeert en gehoorzaamt, kan deze profetie *niet* door God worden vervuld. Omdat de Messias is gekomen, moet deze "terugkeer naar de Heer" het volledig omarmen van Jezus Christus inhouden. De feiten van de geschiedenis onthullen dat het Joodse zionisme in 1948 niet aan deze geestelijke voorwaarde voldeed.

Opnieuw zei God tegen het oude Israël: "*Als* jullie ontrouw zijn, zal Ik jullie verstrooien onder de volken; maar *als* jullie naar Mij terugkeren...zal Ik hen verzamelen" (Nehemia 1:8-9, nadruk toegevoegd). "En u zult Mij zoeken en vinden, wanneer u Mij met heel uw hart zoekt. Ik zal door u gevonden worden, zegt de Heer, en Ik zal u terugbrengen uit uw gevangenschap; Ik zal u verzamelen uit alle volken" (Jeremia 29:13-14). Deze Schriftteksten zijn duidelijk. Israël moet zich eerst bekeren, *dan zal* God haar verzamelen. Nogmaals, aan deze voorwaarde werd niet voldaan door de zionistische beweging in 1948. De "onzinkbare" theorie begint ten onder te gaan. "Laat de reddingsboten zakken" is de kreet uit de hemel!

Zelfs Ezechiël 36 bevat voorwaardelijke elementen. Let goed op: "Zo zegt de Here God: Op de dag dat Ik u reinig van al uw ongerechtigheden, zal Ik u ook in staat stellen in de steden te wonen, en de ruïnes zullen worden herbouwd" (Ezechiël 36:33). Dus, "op de dag" dat God Israël reinigt van "al" haar zonden, op die dag zou Hij haar "ook in staat stellen" in haar steden te wonen. Dit gebeurde niet in 1948. Israël als natie was toen niet gereinigd van "al" haar ongerechtigheden. Vooral had het de zonde die het in de hemel beging door Gods Zoon te verwerpen, niet opgegeven (zie Mattheüs 21:3739).

Jona voorspelde: "Nog veertig dagen en Nineve zal omvergeworpen worden!" (Jona 3:4) Toch bleef Nineve veertig dagen later ongeschonden. Waarom? *Omdat de profetie voorwaardelijk was.* Nineve had berouw, dus werd Gods oordeel uitgesteld. Dezelfde voorwaardelijke elementen zijn ook te vinden in de herverzamelprofetieën. Omdat Israël zich niet eerst bekeerde en terugkeerde tot de Heer Jezus Christus, konden de beloften van de herverzameling in 1948 niet door God worden vervuld.

e. Ezechiël verklaarde: "Nu kwam het woord van de Heer tot mij, zeggende: 'Mensenkind, richt uw aangezicht tegen Gog, van het land Magog....In de laatste jaren zult u komen in het land van hen die teruggebracht zijn van het zwaard en verzameld uit vele volken.... U zult opstijgen, komende als een storm....tegen een volk verzameld uit de volken....En het zal tezelfdertijd geschieden, wanneer Gog tegen het land Israël komt," zegt

de Here God, "dat Mijn toorn in Mijn aangezicht zal tonen....Ik zal op hem, op zijn troepen en op de vele volken die met hem zijn, stortregenen, grote hagelstenen, vuur en zwavelsteen....Dan zullen zij weten dat Ik de Here ben" " (Ezechiël 38:1-2,8-9,12,18,22-23).

Hoofdstuk 5 van *The Late Great Planet Earth heet:* "Rusland is een Gog." Daarin past Hal Lindsey de profetie van Ezechiël 38 toe op 1948 en vervolgens op een definitief conflict in het Midden-Oosten tussen Rusland en Israël. Maar de explosieve waarheid is dat het Boek van Openbaring past de profetie van Ezechiël toe op een wereldwijde gebeurtenis die voorspeld is aan het einde van het millennium.

Eerder ontdekten we hoe Matteüs Hosea 11:1, dat oorspronkelijk van toepassing was op Israël, nam en het vervolgens "vervuld" verklaarde in Jezus Christus (Matteüs 2:15). We zagen ook hoe Paulus een soortgelijke oudtestamentische op nieuwtestamentische toepassing maakte toen hij "het zaad van Abraham", dat zeker "Israël" was, tot "één...die Christus is" (Jesaja 41:8 KJV; Galaten 3:16). Verbazingwekkend genoeg doet Openbaring 20 hetzelfde met Ezechiël 38.

Openbaring 20:7-9 zegt:

Wanneer nu de duizend jaar zijn verstreken, zal satan uit zijn gevangenis worden vrijgelaten en erop uittrekken om de volken die in de vier hoeken der aarde zijn, Gog en Magog, te misleiden, om hen te verzamelen voor de strijd, wier aantal is als het zand der zee. Zij trokken op over de breedte der aarde en omsingelden het kamp der heiligen en de geliefde stad. En vuur daalde neer van God uit de hemel en verslond hen.

> De belangrijkste elementen zijn hetzelfde. Zowel Ezechiël 38 als Openbaring 20 spreken over Gog, Magog, een groot leger, een laatste verzameling voor de strijd tegen Jeruzalem, en vuur uit de hemel. Maar Openbaring 20 past deze dingen toe op het einde van het millennium, op een wereldwijde Gog en Magog, en op een laatste wereldwijde strijd tegen de heiligen en de geliefde stad, die het Nieuwe Jeruzalem is (zie Openbaring 3:12; 21:10; Hebreeën 12:22). Openbaring 20 neemt dus wat oorspronkelijk op Israël van toepassing was en *past het toe op een wereldwijde eindstrijd tegen de heiligen van Jezus Christus die zich aan het einde van het millennium in het Nieuwe Jeruzalem bevinden.*

> Waarom doet Openbaring dit? Om dezelfde reden die we eerder bespraken: Zodat het "woord van God" niet van "geen effect" wordt gemaakt ondanks het ongeloof van vele natuurlijke Joden.
> (Romeinen 9:6). God beloofde wel in Ezechiël 38 (en in Zacharia 14) dat Hij Israël en Jeruzalem zou verdedigen tijdens een laatste strijd. En dat zal Hij ook doen. Hij zal Zijn Israël verdedigen in de Geest die zal wonen in het Nieuwe Jeruzalem.
> Jeruzalem aan het einde van het millennium. Volgens Openbaring 20 is dit hoe Ezechiël 38 in vervulling zal gaan. De grote vraag is: *Zijn wij bereid de geïnspireerde toepassing van profetieën uit het Oude Testament door het Nieuwe Testament te aanvaarden?* Zo niet, dan zijn we niet trouw aan "de hele raad van God" (Handelingen 20:27, nadruk toegevoegd).

Op 15 april 1912, om 2.20 uur, was de onzinkbare Titanic volledig onder water. Een derde van haar passagiers zat rillend in reddingsboten, maar de meerderheid waren lijken die levenloos door donker water naar de troebele bodem van de Atlantische Oceaan doken. Hoe zit het met ons? Zullen we het "schip van 1948" verlaten voordat we in ernstige problemen komen? Onze kapitein smeekt: "Ga in de reddingsboten!" Als we weigeren, kunnen we ver onder de veiligheid van Gods Woord zinken.

Hoofdstuk 30 Als de Eufraat droogvalt

Als bewezen wordt dat het *apocalyptische* Israël niet het letterlijke Israël is, zal geen futurist toegeven dat zijn zaak verloren is.

- *Edward B. Elliott* (1793-1875)[136]

We hebben het hart van de Israëlische waan bereikt. Het is eindelijk tijd om het Boek Openbaring te bestuderen. Als we de heilige bladzijden ervan openslaan, ontdekken we uitspraken over "de berg Sion" (14:1), "de twaalf stammen van Israël" (7:4-8), "Jeruzalem" (21:10), "de tempel" (11:19), "Sodom en Egypte" (11:8), "Babylon" (17:5), "Gog en Magog" (20:8), "de grote rivier de Eufraat" (16:12), en "Armageddon" (16:16). Het is dus duidelijk dat Openbaring de terminologie en de geografie van het Midden-Oosten gebruikt in haar profetieën. Wat er nu over de hele planeet aarde gebeurt, is dat evangelische geleerden de meeste van deze termen letterlijk toepassen - op die letterlijke plaatsen, en op de Joodse natie in het Midden-Oosten. Hier is de explosieve vraag: Wil onze Heer dat deze profetieën letterlijk worden toegepast op "Israël naar het vlees" (1 Korintiërs 10:18), of moeten ze worden toegepast op "het Israël van God" (Galaten 6:16) in Jezus Christus?

Om het antwoord te ontdekken is het begin de beste plaats om te beginnen. De allereerste zin van Gods laatste boek noemt het: "De Openbaring van Jezus Christus" (Openbaring 1:1). Jezus zelf is dus de bron, het centrum en de ware uitlegger van de Openbaring. Dit zal spoedig van grote betekenis worden. Bovendien was Johannes in hoofdstuk 1 "in de Geest" toen hij zijn visioen kreeg (vers 10). Het hele boek werd dus oorspronkelijk door Johannes gezien met door de Geest verlichte ogen, niet met een vleselijk gezichtsvermogen. Een belangrijke les is: ook wij hebben onze door de Heilige Geest verlichte ogen nodig om de boodschap van Openbaring juist te kunnen interpreteren.

Johannes zag de Opgestane lopen "temidden van de zeven kandelaren" (vers 13). Het idee van "zeven kandelaren" doet ons denken aan de zevenarmige kandelaar in de Joodse tempel voordat deze in 70 na Christus door de Romeinse legers werd verwoest. Maar in Openbaring zijn de "zeven kandelaren" niet letterlijk, maar duidelijk symbolisch. Wat stellen ze voor? Toen hij "het mysterie" uitlegde, verklaarde de ware uitlegger: "De zeven kandelaren die u zag, *zijn de zeven gemeenten*" (Openbaring 1:20, cursivering toegevoegd). In het allereerste hoofdstuk van de Openbaring nam Jezus dus iets uiterst joods en gebruikte het *symbolisch om Zijn Kerk voor te stellen*. Zoals we zullen zien, is dit een van de belangrijkste principes voor het begrijpen van het hele boek.

In Openbaring 2, in een gedicteerde brief aan "de gemeente in Thyatira" (vers 18), berispt Jezus Zijn volk omdat het toestaat dat "die vrouw Jezebel, die zich profetes noemt, Mijn dienaren onderwijst en verleidt..." (vers 20). Jezebel was een goddeloze vrouw uit het Oude Testament die Israël binnendrong en problemen veroorzaakte. Bedoelde Jezus dat "Jezebel" was gereïncarneerd, of herrezen, en letterlijk misleiding onderwees in Thyatira? Kennelijk niet. Een beetje nadenken onthult dat Hij het woord "Jezebel" gebruikte als een *symbool* van een kwade beweging die Zijn Kerk aantastte. Net als bij de zeven gouden kandelaars nam Gods Messias iets uit de Joodse geschiedenis en paste dat toe op Zijn Kerk, "het Israël van God" (Galaten 6:16).

In Openbaring 3 dicteerde de hemelse uitlegger nog een brief aan "de gemeente te Filadelfia" (vers 7) waarin Hij zei dat een christen "een pilaar in de tempel van Mijn God" kan worden, en een plaats kan krijgen in "de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem" (vers 12). Mis de betekenis hiervan niet. Niet alleen gebruikte Jezus opnieuw de Joodse beeldspraak - de tempel - en paste die symbolisch toe op Zijn Kerk, maar Hij wees ook een andere stad aan, "het nieuwe Jeruzalem", als Gods hoofdkwartier. En deze stad zal geen gemodelleerd aards Jeruzalem zijn met zijn kogelgaten bedekt en het bloed van zelfmoordterroristen weggepoetst. Deze "daalt neer uit de hemel" (vers 12).

Hoe zit het met de profetie van Openbaring over het opdrogen van de rivier de Eufraat vóór Armageddon? Het Woord zegt: "De zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier de Eufraat, en haar water werd opgedroogd, opdat de weg van de koningen uit het oosten zou worden bereid" (Openbaring 16:12). Is dit van toepassing op de letterlijke rivier de Eufraat die bij Bagdad stroomt, die onze Amerikaanse troepen overstaken in Operatie Irak Vrijheid, of is er iets meer bedoeld?

De populaire website, AboutBibleProphecy.com, meldt in woorden die het gebruikelijke literalisme uit het Midden-Oosten weerspiegelen:

> In Openbaring 16:12 zegt de Bijbel dat er een tijd zal komen dat de rivier de Eufraat droog komt te staan, zodat een leger haar kan oversteken en Israël kan binnenmarcheren. Toen het boek Openbaring 1900 jaar geleden werd geschreven, zou er een grote natuurramp of een grote hoeveelheid werk nodig zijn geweest om de stroom van de Eufraat om te leiden, zodat een leger de rivier kon oversteken. (In 539 voor Christus leidde Cyrus en zijn leger de stroom om, zodat zijn troepen over de rivierbedding konden marcheren en Babylon konden veroveren). Maar tegenwoordig zijn er een aantal dammen die het veel gemakkelijker zouden maken om de stroom van de machtige rivier om te leiden.[137]

Dezelfde profetie toegepast op "een groot oosters leger" en "een oorlog in het Midden-Oosten", schreef Hal Lindsey:

> De Eufraat vormde een geducht probleem voor de ingenieurs van vele oude legers uit het verleden. Bij deze toekomstige invasie zal God zelf er echter voor zorgen dat de rivier wordt opgedroogd, zodat een val wordt gezet voor het ontketenen van de laatste grote oorlog van de mensheid.[138]

Dus wanneer AboutBibleProphecy.com, Hal Lindsey, en talloze anderen lezen over het opdrogen van de Eufraat, interpreteren zij dit letterlijk. De "koningen van het oosten" worden vaak verondersteld Chinese koningen of krijgers te zijn wier voetsoldaten ooit een droge rivierbedding zullen oversteken alvorens Israël aan te vallen bij Armageddon. Zo wordt verwacht dat Openbaring 16:12 in vervulling zal gaan. Toch kunnen we niet anders dan ons afvragen: Waarom zou een Aziatisch land ooit zo'n leger tegen Jeruzalem lanceren? En als men Israël zou aanvallen, waarom zouden zijn leiders hun leger dan eerst *zo ver naar het noorden* sturen om de Eufraat over te steken? Waarom niet een meer directe aanval plannen, vliegtuigen sturen, raketten lanceren of bommen laten vallen?

Ik sta op het punt om te bewijzen dat een dergelijk Midden-Oosten literalisme jammerlijk faalt in het onderscheiden van de ware betekenis en genialiteit van het Boek Openbaring. Het gaat ook voorbij aan het feit dat Openbaring gewoon oudtestamentische termen, geschiedenis en geografie

gebruikt als symbolen - net zoals Jezus deed toen Hij het over "Jezebel" had - die bedoeld zijn om in een speciale, geestelijke zin te worden toegepast. Op 9 augustus 1945 besloot de regering van de Verenigde Staten eindelijk een atoombom, de "Fat Man", op Nagasaki te gooien. Het is nu tijd om onze versie van de "Fat Man" te laten vallen op de populaire Midden-Oosten methode om Bijbelprofetie te interpreteren.

"De zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier de Eufraat, en het water daarvan werd opgedroogd, opdat de weg van de koningen uit het oosten zou worden bereid" (Openbaring 16:12). Om deze woorden te begrijpen, moeten we eerst wat oude Bijbelse geschiedenis over Israël en Babylon bestuderen. In 605 voor Christus veroverde Babylon Jeruzalem en nam de Joden 70 jaar lang gevangen (zie Daniël 9:2). Na 70 jaar deed zich een verbazingwekkende reeks omstandigheden voor. De Eufraat werd opgedroogd, Babylon werd vanuit het oosten veroverd, en Israël werd bevrijd. Zoals we zullen zien, vormt dit de achtergrond voor een juist begrip van Openbaring 16:12.

Het oude Babylon lag aan de rivier de Eufraat (zie Jeremia 51:63-64), en was omgeven door een enorme muur ter bescherming. De Eufraat stroomde door Babylon en kwam binnen en buiten door twee poorten in de muur waarvan de spijlen tot aan de rivierbedding reikten. Wanneer deze twee poorten, of "dubbele deuren" volledig gesloten waren en alle andere ingangen waren afgesloten, was Babylon onneembaar. Toch zou zij plotseling vallen en verwoest worden (zie Jeremia 51:8). Dan zou God Israël roepen en zeggen: "Mijn volk, ga uit haar midden weg!". (Jeremia 51:45) Zoals we spoedig zullen zien, worden deze exacte woorden in Openbaring herhaald tot Gods geestelijk Israël over de noodzaak om uit het mysterieuze Babylon te komen (zie Openbaring 17:4-5; 18:2-8).

In 538 voor Christus, in de nacht van de val van het oude Babylon, waren haar koning en onderdanen dronken van de wijn (zie Daniël 5). Ook de bewakers waren dronken en vergaten de dubbele deuren volledig te sluiten. Meer dan 100 jaar eerder had God over Babylon en de Eufraat voorspeld: "Ik zal uw rivieren opdrogen" (Jesaja 44:27). De Heer sprak ook over een man genaamd "Cyrus", die Babylon veroverde, en zei: "[Ik zal] voor hem de dubbele deuren openen, zodat de poorten niet gesloten zullen zijn" (Jesaja 45:1). Bovendien noemde God Cyrus "Mijn herder" en "Zijn gezalfde" (Jesaja 44:28; 45:1). Cyrus was dus een type van Jezus Christus. En hij kwam "uit het oosten" (Jesaja 46:11)!

In het British Museum in Londen ligt de beroemde Cyruscilinder, die beschrijft hoe Cyrus Babylon veroverde. Volgens de geschiedenis groeven Cyrus en zijn leger greppels stroomopwaarts langs de rivier de

Eufraat, waardoor het water werd omgeleid en de rivier langzaam zakte terwijl hij door Babylon stroomde. Niemand merkte het. Op een donkere nacht, op het hoogtepunt van Belsassars dronken feest, werd het water laag genoeg voor Cyrus en zijn mannen om stilletjes onder de openslaande deuren door te sluipen. Snel overvielen zij de verdoemde stad, doodden de koning (zie Daniël 5:30), en veroverden Babylon. Toen vaardigde Cyrus een decreet uit om Israël te laten gaan (zie Ezra 1).

Openbaring gebruikt de gebeurtenissen, geografie en terminologie van het Oude Testament, en past ze vervolgens op briljante wijze universeel toe op Jezus Christus, de
Israël van God, en geestelijk Babylon aan het einde der tijden. Als dit principe niet wordt begrepen, heeft dat geleid tot een massaal verkeerd begrip van de Openbaring, een verkeerde focus op het Midden-Oosten, en *eindtijdwaanideeën.*

In Openbaring 17 zei een glanzende engel tegen Johannes: "Kom, ik zal u het oordeel tonen van de grote hoer die op vele wateren zit....Zo voerde hij mij in de Geest weg naar de woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest dat vol was van namen van godslastering....met in haar hand een gouden beker....En op haar voorhoofd stond een naam geschreven: MYSTERY, BABYLON THE GREAT, THE MOTHER OF HARLOTS" (Openbaring 17:1,3-5). Net als in het eerste hoofdstuk van de Openbaring was Johannes weer "in de Geest" toen hij deze satanische verleider zag. Ook wij moeten "in de Geest" zijn om te begrijpen wat deze apocalyptische prostituee werkelijk inhoudt.

Johannes zag de hoer zitten "op vele wateren", net zoals het oude Babylon zat op de rivier de Eufraat. Maar in Openbaring verwijzen deze "vele wateren" niet naar de letterlijke rivier de Eufraat, die tegenwoordig stroomt in de buurt van Saddam Hoesseins gebombardeerde Iraakse paleizen. Nee! De uitlegger van de engel in Openbaring zei: "De wateren die u zag, waar de hoer zit, zijn volken, menigten, naties en tongen" (Openbaring 17:15).

Het geniale van Openbaring is dat het de geschiedenis van het Oude Testament gebruikt en deze dan geestelijk toepast op een Mysterie Babylon dat nu zit op de "vele wateren" van een geestelijke rivier de Eufraat. Volgens de engeluitlegger staat deze rivier van "vele wateren" eigenlijk *voor* "volken, menigten, naties en tongen" over de hele wereld die de hoer en haar wereldwijde misleidingen steunen (zie Openbaring 17:15; 18:23). De oude woorden van Jeremia echoënd, maar geestelijk en wereldwijd toegepast, verkondigt Openbaring,

"Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar ontucht" (Openbaring 14:8).

De fout van hen die de "letterlijke Midden-Oosten methode" van interpretatie aannemen komt voort uit: (1) Het geloof dat deze profetieën van toepassing moeten zijn op Israël naar het vlees, (2) Een verzuim om de "wortel" geschiedenis van het Oude Testament achter de profetieën van Openbaring te bestuderen, (3) Een verzuim om die geschiedenis geestelijk en universeel toe te passen op Gods Israël in de Heilige Geest, en (4) *Een verzuim om Openbaring volledig te centreren in Jezus Christus en Zijn wereldwijde vijanden*. Moderne uitleggers passen de woorden "Babylon", "Eufraat" en "koningen van het oosten" gewoonlijk toe op een letterlijke stad, een letterlijke rivier en letterlijke legers in het Midden-Oosten. Maar Openbaring spreekt over "wat *geestelijk* Sodom en Egypte wordt genoemd", over een "*Mysterie* Babylon" en over "vele wateren" die staan *voor* "volken, menigten, naties en tongen" (Openbaring 11:8; 17:1,5,15).

In 1887 schreef H. Grattan Guinness inzichtelijk:

> Futurisme is letterlijkheid, en letterlijkheid in de interpretatie van symbolen is een ontkenning van hun symbolisch karakter. Het is een misbruik en degradatie van het profetische woord, en een vernietiging van zijn invloed. Het vervangt het denkbeeldige door het werkelijke, het groteske en monsterlijke door het sobere en redelijke. [139]

Deze kwestie kan worden vergeleken met het dragen van twee verschillende brillen. Als we de "letterlijke Midden-Oosten-bril" opzetten, "zien" we dat de profetieën van Openbaring alleen van toepassing zijn op letterlijke plaatsen en Israël naar het vlees. Maar als wij de "symbolische bril voor het Midden-Oosten" opzetten en de Openbaring lezen met de hulp van de Geest, dan "zien" wij deze profetieën van toepassing op het Israël van God in de Heilige Geest. Paulus schreef aan de christenen: "Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest" (Romeinen 8:9). Als we de verkeerde bril opzetten en profetie interpreteren naar het vlees, worden we blinder dan een vleermuis bij daglicht. Maar als we de juiste bril opzetten en profetie interpreteren door de verlichting van de Geest der waarheid (zie Johannes 16:13), dan zullen we zeggen: "Ik was blind, nu zie ik" (Johannes 9:25).

Een vrouw staat in de profetie voor een kerk. De kerk van Jezus Christus wordt "Zijn vrouw" genoemd, die zich "gereedmaakt" voor het

bruiloftsmaal van het Lam (Openbaring 19:7-8). Hoe zit het met die andere slechte vrouw? Houdt u vast. In enkele ogenblikken zal ik bewijzen - zoals protestanten eeuwenlang hebben gedaan - dat de Babylonische hoer een valse vorm van christendom vertegenwoordigt die "volken, menigten, naties en tongen" wegleidt van de zuivere waarheid van het Lam van de Hemel. Zij is het netto resultaat van "de val" die Paulus voorspelde in 2 Tessalonicenzen 2:3. Zoals Guinness scherpzinnig onthulde: "Het contrast is tussen Kerk en Kerk; de gelovige Kerk en de afvallige Kerk."[140]

Specifiek heeft de hoer van de hel deze identificeerbare kenmerken:

1. Zij is een "Moeder" (Openbaring 17:5).
2. Zij heeft hoerendochters (Openbaring 17:5). 3. Zij

zit op "zeven bergen" (Openbaring 17:9 .

4. Haar kleuren zijn "purper en scharlaken" (Openbaring 17:4).
5. Zij is extreem rijk met veel "goud" (Openbaring 17:4).
6. Ze is "dronken van het bloed van de heiligen". (Openbaring 17:6).
7. Zij is een "grote stad" (Openbaring 17:18).
8. Zij heeft geregeerd "over de koningen der aarde" (Openbaring 17:18).
9. Zij bedwelmt "alle volken" met haar "wijn" (Openbaring 14:8).
10. Velen van Gods eigen volk zijn nog in haar (Openbaring 18:4).

Bestseller-evangelisch auteur Dave Hunt, van wiens meer dan 20 boeken samen meer dan 3.000.000 exemplaren zijn verkocht, heeft dit onderwerp rechtstreeks aangepakt in zijn indringende boek *A Woman Rides the Beast: The Roman Catholic Church and the Last Days,* gepubliceerd door Harvest House. De titels van de hoofdstukken zijn: "Mysterie, Babylon", "Een stad op zeven heuvels", "Bloed van Martelaren", "Heerschappij over
Koningen," "Hoe zit het met Maria?" "Sacrifice of the Mass' en 'The Reformation Betrayed'. Met een grote hoeveelheid bewijsmateriaal uit de Schrift, de kerkgeschiedenis en de Protestantse Reformatie komt Hunt gemakkelijk tot de conclusie: "De leiders van de Reformatie waren er zeker van dat zij [de vrouw van Openbaring 17] de Rooms-Katholieke

Kerk vertegenwoordigde...."[141] Hunt is het daarmee eens. Met een pen gedoopt in bezorgdheid voor zowel protestanten (die hun kennis van de geschiedenis hebben verloren) als oprechte rooms-katholieken, onthult Mr. Hunt dat een afvallige vorm van "christendom de wereld zal overnemen...geen echt christendom maar een Antichrist vervalsing daarvan."[142]

Tijdens de eerste Golfoorlog deed Saddam Hoessein een zwakke poging om te beginnen met de wederopbouw van de oude stad Babylon, waarvan de ruïnes nu ongeveer 50 mijl ten zuiden van Bagdad liggen. Toen hij dat deed, stroomden de profetische boeken van de christelijke persen, waarin werd verklaard: "Kijk! De profetie wordt vervuld. Babylon herrijst!" Op hetzelfde moment, journalist John Elson's artikel, *Apocalypse Now?* verscheen op de laatste pagina van het tijdschrift *Time van* 11 februari 1991. Elson gaf het volgende inzichtelijke commentaar: "De verleiding om op CNN aanwijzingen te zoeken voor de wederkomst is gemakkelijk te begrijpen, omdat Saddam Hoessein zichzelf heeft uitgeroepen tot opvolger van Nebukadnezar, de Babylonische koning die de Israëlieten vroeger tot slaaf maakte. Dat maakt het bedrieglijk gemakkelijk voor profetieverkondigers om Irak met Babylon te vereenzelvigen. Enigszins onhandig *ontkracht het ook een lang bestaande protestantse traditie dat dit symbool van corruptie verwijst naar de kerk van Rome*."[143] Verbazingwekkend!

Eindtijdwaan houdt vast aan de historische protestantse visie, niet aan futuristische fabels. Samen met Luther, Calvijn, Wesley, Spurgeon, Wylie, Hunt en talloze anderen, erkent ook dit boek dat *de vrouw die op het beest rijdt* "de Kerk van Rome" symboliseert. Geen enkele andere kerk voldoet aan alle specificaties van de profetie, noch *enige* andere organisatie. Huiveringwekkend genoeg noemt de Roomse Kerk zichzelf zelfs "Heilige Moederkerk", "...de moeder en lerares van alle kerken".[144] Toch geeft de profetie haar een andere titel - "de moeder van de hoeren" (Openbaring 17:5).

H. Grattan Guinness geeft deze moeilijk te weerleggen samenvatting:

> Lees nu, ter afsluiting, deze prachtige profetie over "Babylon de Grote" *in het heldere en alles onthullende licht van de geschiedenis.* Ik vraag degenen onder u die de geschiedenis van de laatste achttien eeuwen hebben gelezen: is het christelijke Rome geen hoer geworden? Heeft het pauselijke Rome zich niet verbonden met de koningen der aarde? Heeft het zich niet opgehemeld als een koningin, en zichzelf niet de meesteres van de wereld

> genoemd? Reed het niet op het lichaam van het beest, of vierde rijk, en regeerde het niet eeuwenlang? Heeft het pauselijke Rome zich niet getooid met goud, edelstenen en parels? Is dit niet nog steeds haar kleding? Wij beroepen ons op de feiten. Ga naar de kerken en kijk. Kijk naar de priesters; kijk naar de kardinalen; kijk naar de pausen; kijk naar de purperen gewaden die zij dragen; kijk naar de scharlakenrode gewaden; kijk naar de ingelegde juwelen; kijk naar de luxueuze paleizen waarin zij wonen; kijk naar de elfduizend zalen en kamers in het Vaticaan, en de onbegrensde rijkdom en glorie die daar verzameld zijn; kijk naar de glorieuze spektakels in de Sint Pieter in Rome, die zelfs de pracht en praal van het koningshuis in de schaduw stellen. Ga en zie deze dingen, of lees het getuigenis van hen die ze gezien hebben. Schaamteloos draagt Rome dezelfde kleding, dezelfde tinten en kleuren die zijn afgebeeld op de bladzijden van geïnspireerde profetie. U kunt de hoer herkennen aan haar kleding, net zo zeker als aan de naam op haar voorhoofd. [145]

Mysterie Babylon wordt "de moeder van de hoeren" genoemd. Maar wacht eens even! Denk eens goed na. Een "moeder" moet kinderen hebben.
De profetie zegt dat de Scarlet
De vrouw is eigenlijk een moeder van *"Harlots".* Die kleine "s" aan het eind van
"Hoeren" onthult dat de Moederkerk *hoerendochters moet hebben.* Als de "Moeder" verwijst naar een kerk, dan onthult een beetje nadenken dat haar dochters ook moeten verwijzen naar kerken en organisaties die weliswaar beweren zich af te scheiden van Rome, maar toch fundamentele doctrines onderwijzen die in werkelijkheid van moeder afkomstig zijn. Plechtige gedachte!

Nog meer bewijs dat de Moeder en Dochters, zoals Dave Hunt stelt, "geen echt christendom vertegenwoordigen, maar een vervalsing daarvan door de antichrist", komt van het feit dat voordat Koning Jezus Christus terugkeert in de wolken, God *Zijn eigen volk* oproept om de helse greep van Babylon te verlaten. "En ik hoorde een andere stem uit de hemel, die zei: 'Ga uit van haar, Mijn volk, opdat gij niet deelt in haar zonden en niet ontvangt van haar plagen'" (Openbaring 18:4). In het Oude Testament, toen Cyrus de letterlijke Eufraat drooglegde, werd precies dezelfde oproep door God aan letterlijke Joden gedaan om uit het letterlijke Babylon te

komen. "Mijn volk," smeekte de Heer door Jeremia, "ga uit haar midden weg! En laat iedereen zich bevrijden van de felle toorn van de Heer" (Jeremia 51:45). Precies dezelfde oproep wordt in Openbaring gedaan aan hen die zich in *het geestelijke* Babylon bevinden. Mis dit punt niet. Als het Babylon in Openbaring een *geestelijk* Babylon is, dan moet het Israël dat God oproept een *geestelijk* Israël zijn. We moeten er allemaal uitkomen, anders "delen we in haar zonden" (Openbaring 18:4).

"Kom uit haar, *Mijn* volk" (Openbaring 18:4, nadruk toegevoegd), zegt de Heer. God beschouwt dus velen van Zijn eigen volk nog binnen het Mysterie Babylon. Dit moet betrekking hebben op grote aantallen - zowel protestantse als katholieke - echte christenen die de Heer naar beste vermogen dienen. Dit moet ook gelden voor velen die zelfs nu nog valse profetie onderwijzen. Toch noemt God hen nog steeds "*Mijn* volk". Omdat Hij hun harten kent, ziet God hen genadig genoeg nog steeds als deel van Zijn geestelijk Israël. Maar ze zijn in de war! *Babylon* betekent in feite "verwarring". Door de huidige wereldwijde religieuze verwarring, vooral over Bijbelprofetie, geloven miljoenen mensen van de Heer nu *eindtijdwaanideeën* over Babylon en Israël. Maar volgens Openbaring 18:4 roept Jezus Christus ons nu allen op om uit de geestelijke verwarring te komen en in het zuivere licht van Zijn Woord. We moeten Babylon verlaten voordat het te laat is. Waarom? Omdat de rivier spoedig droog zal vallen.

"De zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier de Eufraat, en het water daarvan werd opgedroogd" (Openbaring 16:12). "Babylon de Grote" zit nu op "de grote rivier de Eufraat." Volgens de engel vertegenwoordigt deze rivier
"volken, menigten, naties en tongen" over de hele wereld die de valse doctrines van het Mysterie Babylon aanhangen. Vlak voor het einde zal "de zesde engel" "zijn schaal uitgieten op de grote rivier de Eufraat". Deze schaal is een van de zeven "schalen van Gods toorn" (Openbaring 16:1). Het is dus de toorn van God - niet die van Turkije - die de Eufraat zal opdrogen. Wat betekent dit? Zet je schrap. Het betekent dat Gods toom uiteindelijk zal worden uitgestort over *levende mensen* over de hele wereld die de misleidingen van Mysterie Babylon tot het einde toe blijven steunen!

Wanneer "volken, menigten, naties en tongen", die de waarheidspijlen van de Heilige Geest hebben weerstaan en de Meesteres van de Verleiding zijn blijven steunen, eindelijk Gods brandende toom ervaren, zullen de schellen van hun ogen worden gerukt. Ze zullen beseffen dat ze gedupeerd zijn - groots. Wat liefdevolle overtuiging niet

lukte, zal Gods gerechtigheid uiteindelijk wel doen. Dan zullen ze zich met waanzin en woede tegen hun leraren, predikers en priesters keren. Wat een beangstigend tafereel! Zij zullen "de hoer haten, haar verlaten en naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden" (Openbaring 17:16). Dan zal hun steun aan de mysterieuze hoer verdwijnen. Zo zal het water van Babylon opdrogen en de weg bereiden voor de "koningen uit het oosten" (Openbaring 16:12).

Cyrus kwam uit "het oosten" om het oude Babylon te veroveren (zie Jesaja 44:26-28; 46:11). Het woord "oosten" betekent letterlijk "opkomende zon", en de naam "Cyrus" betekent "zon". Cyrus was een type van Jezus Christus, "de Zon der Gerechtigheid" (zie Maleachi 4:2). In Openbaring komen Gods heilige engelen uit het oosten (zie Openbaring 7:2). Jezus zei: "Zoals de bliksem uit het oosten komt en naar het westen flitst, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn" (Matteüs 24:27). Onze Messias komt uit het oosten met de legers van de hemel als "KONING VAN KONINGEN EN HEER VAN HEREN" (Openbaring 7:2). 19:14,16). De "koningen van het oosten" zijn dus geen Aziatische horden of Chinese krijgers, maar Koning Jezus en Zijn legers die uit de oostelijke hemel zullen neerdalen om Babylon te veroveren en Israël te bevrijden bij Armageddon!

Maar welk Israël zal Jezus verlossen? Het zal zeker een Israël in de Geest zijn, dat ervoor gekozen heeft om in de Geest te wandelen en profetie volgens de Geest te interpreteren, en dat er ook voor gekozen heeft om "uit" Mysterie Babylon te komen en zijn vleselijke wegen te verlaten (zie Galaten 5:16, 25; Openbaring 18:4).

Laten we deel uitmaken van *dat* Israël.

Hoofdstuk 31 Kikkers, fabels, en Armageddon

De waarheid is de enige veilige grond om op te staan.

- *Elizabeth Cady Stanton* (1815-1902)

De meeste mensen houden niet van kikkers, maar als kind ving ik ze graag. Wist je dat het boek Openbaring over kikkers spreekt? Interessant, het verbindt ze met de strijd van Armageddon.

Johannes schreef: "Ik zag drie onreine geesten als kikkers komen uit de bek van de draak, uit de mond van het beest en uit de mond van de valse profeet. Want het zijn geesten van demonen, die tekenen doen, die uitgaan naar de koningen der aarde en der gehele wereld, om hen te verzamelen voor de strijd op die grote dag van de almachtige God....En zij verzamelden hen naar de plaats die in het Hebreeuws Armageddon heet" (Openbaring 16:1314,16). Afgaande op de context vertegenwoordigen de draak, het beest en de valse profeet de drie delen van het Mysterie Babylon (zie vers 19). Een zorgvuldige lezing van Openbaring 16:13-16 onthult dat Armageddon een wereldwijde eindstrijd inhoudt tussen de draak, het beest, de valse profeet, de drie kikkerachtige geesten, de koningen van de hele wereld en God Almachtig.

Hier is sprake van symboliek. Van de "draak" wordt eerder gezegd dat hij zeven koppen en tien horens heeft (zie Openbaring 12:3), evenals van "het beest" (zie Openbaring 13:1). Naar de "valse profeet" - het derde lid van deze onheilige drie-eenheid - wordt ook verwezen als "een ander beest" met "twee horens als van een lam", maar dat spreekt als een draak (zie Openbaring 13:11). Drie kikkerachtige geesten spreken uiteindelijk tot de hele wereld door de lippen van deze drie verleiders. Het gaat hier duidelijk om wereldwijde *eindtijdwaanzin*. De "draak" is een symbool van satan zelf (zie Openbaring 12:9) en "het beest" staat voor de pauselijke macht. En de "valse profeet"? Denk erover na. Wat komt er van valse profeten? *Valse profetie*. Daarom - hoewel dit misschien niet de volledige boodschap van de tekst is - kan de zeer symbolische taal van Openbaring over een kikkerachtige geest die spreekt door de lippen van een "valse profeet" gemakkelijk staan voor een enorm systeem van "valse profetie" dat nu miljoenen misleidt over het beest zelf, Babylon, Israël en Armageddon.

Een kikkerplaag was een van de tien plagen van Egypte. "Aäron strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte, en de kikkers kwamen op en bedekten het land Egypte" (Exodus 8:6). Dit vormt de achtergrond van Openbaring 16:13. In het Oude Testament kwamen kikkers omhoog uit "de wateren van Egypte". In Openbaring 16:12-13 komen drie kikkerachtige geesten uit "de grote rivier de Eufraat", waarvan het water de "volken, menigten, naties en tongen" vertegenwoordigt die de hoer ondersteunen (Openbaring 17:15). Nogmaals, de derde kikkergeest spreekt wereldwijd door de lippen van een
"valse profeet" suggereert een gigantisch systeem van valse profetie dat zelfs nu nog "het land bedekt". Tegenover de leugens van de drie kikkers staat de tegenboodschap van de drie engelen die de waarheid vertellen "aan elke natie, stam, tong en volk" (zie Openbaring 14:6-12). Bestudeer zorgvuldig: Het zijn de drie kikkers tegen de drie engelen.

De derde kikker van de valse profetie onderwijst nu een geheime vervoering, zevenjarige verdrukking, toekomstige antichrist, letterlijke opdroging van een letterlijke Eufraat, en een letterlijke Armageddon in het Midden-Oosten met letterlijke legers die letterlijke Joden aanvallen. Beste vriend, *dit is allemaal valse profetie.* Het maakt deel uit van "de wijn" van Babylon, die alle volken misleidt (Openbaring 14:8; 18:23). In het Nieuwe Testament gebruikte Jezus de uitdrukking "nieuwe wijn" om Zijn zuivere leer voor te stellen, terwijl "oude wijn" de valse leerstellingen van de Farizeeën symboliseerde (zie Lucas 5:36-39). Wijn brengt de geest in verwarring. In Openbaring staat de "wijn van Babylon" *voor de* prikkelende drank van *eindtijdwaan,* waarmee het Mysterie Babylon de wereld in verwarring brengt en misleidt. Veel van deze wijn betreft Israël. Dat is één van de redenen waarom de hoer een namaak "Mysterie" wordt genoemd. Zij ontkent "het mysterie van Christus" waarover we eerder lazen. Zij heeft een muur opgetrokken tussen Joden en
heidenen - een muur die Jezus Christus aan het kruis in stukken heeft geslagen (zie Efeziërs 2:14-17). Paulus voorspelde duidelijk dat de tijd zou komen dat de meerderheid "hun oren zou afkeren van de waarheid en zich zou laten afkeren naar fabels" (2 Timotheüs 4:3-4). De klok heeft twaalf uur geslagen. We leven nu in de tijd van kikkers en fabels.

Heb je het sprookje gelezen over een knappe prins die in een kikker veranderde? In dit oude verhaal had de kikkerprins nog spraakvermogen. Op een dag ontmoette de ongelukkige kikker toevallig een mooie prinses. Hij opende zijn mond, sprak, en overtuigde het meisje om hem een kus te geven. Presto! De kikker werd weer een prins. Wat is de moraal van dit verhaal voor ons vandaag? De moraal is dat als we onder de subtiele invloed van kikkers en fabels zijn gekomen, het hoog tijd is om terug te keren naar de prins. We

hebben de kus van royalty. De Bijbel zegt: "Kus de Zoon" (Psalm 2:12). Door de woorden van waarheid die van de lippen van de Waarheidsverteller vallen, kunnen we verlost worden van de derde kikker van valse profetie.

"En zij verzamelden hen naar de plaats die in het Hebreeuws Armageddon heet" (Openbaring 16:16). Dit is de enige keer dat het exacte woord *Armageddon* in de Bijbel wordt gebruikt. De waarheid is dat er nergens ter wereld een letterlijke plaats is die "Armageddon" heet. Deze mysterieuze term is een combinatie van twee woorden: (1) *Ar,* dat "berg" betekent, en (2) *mageddon, dat doet* denken aan de oude vallei van Megiddo (zie 2 Kronieken 35:22). In het Oude Testament was Megiddo een plaats van hevige gevechten en bloedige slachtpartijen.
In feite suggereren veel geleerden dat de letterlijke betekenis van *Megiddo* "slachten" is.
"afgesneden." Dus het mysterieuze woord, *Armageddon,* zou letterlijk een "berg" van "slachting" waarop Gods vijanden worden "afgesneden".

In Daniël 2 wordt een "berg" *symbolisch* gebruikt om te verwijzen naar het wereldwijde koninkrijk van God dat op een dag "de hele aarde zal vullen" (Daniël 2:35,44-45). In Openbaring 16:14 lezen we over een wereldwijde bijeenkomst van "de koningen der aarde en der gehele wereld" voor de eindstrijd. Deze wereldwijde machten van satan vormen zijn wereldrijk dat volledig zal worden verzameld in "Armageddon", op de berg van de slachting. Wij concluderen dat
"Armageddon" verwijst naar een wereldwijde strijd waarin satans wereldrijk uiteindelijk zal worden afgeslacht door het naderende Koninkrijk van de Almachtige God.

De eigenlijke slachting van satans wereldrijk wordt onmiddellijk na "Armageddon" beschreven. Lees het zelf maar: "En zij verzamelden hen naar de plaats die in het Hebreeuws Armageddon heet. Toen goot de zevende engel zijn schaal uit in de lucht, en er kwam een luide stem uit de tempel van de hemel, van de troon, die zei: 'Het is volbracht!' En er waren geluiden en donderslagen en bliksemschichten; en er was een grote aardbeving, zo'n machtige en grote aardbeving als zich sinds de mensheid op aarde niet meer had voorgedaan. Nu werd de grote stad in drieën gedeeld, en de steden der volken vielen. En groot Babylon werd herdacht voor God, om haar de beker te geven van de wijn van de felheid van Zijn toorn. Toen vluchtte elk eiland weg, en de bergen werden niet gevonden" (Openbaring 16:16-20). In tegenstelling tot de alomtegenwoordige leer van de derde kikker, beschrijven deze woorden duidelijk goddelijke toorn over *geestelijk* Babylon en een *wereldwijde* slachting die veel verder reikt dan het Midden-Oosten.

Voorafgaand aan Armageddon gaan de drie kikkerachtige geesten "uit naar de koningen der aarde en der gehele wereld, om hen te verzamelen voor de strijd op die grote dag van God, de Almachtige" (Openbaring 16:14). Johannes schreef in een parallelle passage: "Ik zag het beest, de koningen der aarde en hun legers *verzameld* om oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zat en tegen zijn leger" (Openbaring 19:19, cursivering toegevoegd). Wie is de samenkomst in Armageddon echt tegen? Letterlijke Joden? Nee! Het is een bijeenkomst van de wereldmachten van Mysterie Babylon tegen de Strijder op het paard en tegen Zijn leger. De Strijder is Koning Jezus (zie Openbaring 19:11), maar hoe zit het met Zijn leger? Wie zal dat heilige bataljon samenstellen? Het zal een leger zijn van "legioenen van engelen" (Matteüs 26:53) die met Koning Jezus terugkeren bij Zijn tweede komst (zie Matteüs 16:27; 24:31).

De volgende passage beschrijft de werkelijke slag bij Armageddon, de overwinning van Koning Jezus, de ondergang van de meesteres van de hel, en de uiteindelijke slachting van alle "naties" die gedupeerd zijn door lucifers leugenachtige legionairs. Lees het eerbiedig met een nederig hart:

> *Nu zag ik de hemel geopend, en zie, een wit paard. En Hij die op het paard zat, werd getrouw en waarachtig genoemd, en in gerechtigheid oordeelt Hij en voert oorlog. Zijn ogen waren als een vuurvlam, en op zijn hoofd waren vele kronen. Hij had een naam geschreven die niemand kende, behalve Hijzelf. Hij was bekleed met een mantel gedoopt in bloed, en zijn naam heet Het Woord van God. En de legers in de hemel, gekleed in fijn linnen, wit en schoon, volgden Hem op witte paarden. Nu gaat uit Zijn mond een scherp zwaard, om daarmee de volken te treffen. En Hijzelf zal hen regeren met een ijzeren staf. Hijzelf betreedt de wijnpers van de felheid en toorn van de almachtige God. En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij een naam geschreven: KONING VAN KONINGEN, EN HEER VAN HEREN* (Openbaring 19:11-16).

Op de ochtend van 11 september was Steve Miller in de volledig intacte zuidelijke toren van het World Trade Center, enkele minuten nadat de noordelijke toren in vlammen was opgegaan. Terwijl hij en zijn medewerkers afdaalden van de 80ste verdieping, pauzeerde hij op de 55ste verdieping om het herentoilet te gebruiken. Het was kort na 9:00 uur. *Zal ik mijn vrouw bellen?* vroeg hij zich af. Plotseling klonk er een stem over het

omroepsysteem: "Geen paniek. Het gebouw is veilig. Ga terug naar uw kantoren." Toen Mr. Miller een blik wierp op het brandende gebouw vlak naast de deur en mensen uit ramen zag springen duizend voet boven de grond, won zijn aangeboren wantrouwen tegen officiële stemmen het. Hij vluchtte naar de trap net toen een tweede vliegtuig een paar verdiepingen boven hem in de South Tower ontplofte. Hij rende naar buiten, en terwijl hij zich over de brug naar Brooklyn haastte, keek hij net op tijd achterom om zijn gebouw in een rookwolk te zien verdwijnen. Bij zijn thuiskomst viel zijn vrouw met tranen in zijn armen. "Oh, mijn God," riep ze, "ik dacht dat je dood was."

Nu we "de strijd van die grote dag van de Almachtige God" (Openbaring 16:14) naderen, is mijn oprechte oproep aan u: Vertrouw niet elke officiële stem die je hoort, of je kunt dood eindigen. Er zijn tijden dat we tegen de stroom in moeten gaan, in de tegenovergestelde richting van de menigte. Oprechte profetiedocenten die nu preterisme of futurisme (met de nadruk op het letterlijke Israël) voorstaan, kunnen zeggen: "Geen paniek. Onze theorieën zijn veilig. Blijf in het gebouw." Maar het feit is, dat op een dag beide torens van profetische dwaling totaal zullen verdampen.

Ondanks de beschrijving in Openbaring van een wereldwijde slachting is de kernboodschap van Armageddon goed nieuws. De bemoediging van de hemel is: De wereldmachten van satans koninkrijk zullen op een dag rond de wereld neerstorten. Dus heb moed! De ruiter op het witte paard, wiens naam Trouw en Waarachtig is, zal winnen. "De zachtmoedigen zullen de aarde beërven en zich verheugen in de overvloed van de vrede" (Psalm 37:11). Gods liefde zal eeuwig duren, en op een dag "zal er geen dood, verdriet of huilen meer zijn. Er zal geen pijn meer zijn, want de vroegere dingen zijn voorbijgegaan. Toen zei Hij die op de troon zat: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw.' En Hij zei tegen mij: 'Schrijf, want deze woorden zijn waar en getrouw'" (Openbaring 21:4-5).

Midden in de puinhopen van Armageddon zal de derde kikker van de valse profetie liggen. Die kikker zal nooit een prins worden. Maar wij wel! Zoals de vrouw van Steve Miller in de armen van haar man viel, zo moeten wij nu in de liefdevolle armen van Jezus Christus vallen en Zijn genade nieuw leven in onze ziel laten kussen.

Laten we alle kikkers en fabels in de steek laten als we de Koning volgen.

Hoofdstuk 32

Hoofdstuk 32 Thunder From Heavens Temple

De Tien Geboden zijn de goddelijk geopenbaarde wet. Het is tijd voor christenen om een standpunt in te nemen.

- *Roy Moore* (1947-)
Alabama Supreme Court Chief Justice

"En zij verzamelden hen naar de plaats die in het Hebreeuws Armageddon heet. Toen goot de zevende engel zijn schaal uit in de lucht en een luide stem uit de tempel van de hemel, vanaf de troon, zei: 'Het is volbracht!' En er waren geluiden en donderslagen en bliksemschichten; en er was een grote aardbeving" (Openbaring 16:16-18). Onmiddellijk nadat Armageddon is genoemd, wordt in het volgende vers de schijnwerper gericht op "de tempel van de hemel". Er zijn geluiden, donderslagen, bliksemschichten en een grote aardbeving. God probeert duidelijk onze aandacht te trekken. Zijn donderende boodschap is: "Kijk naar de hemelse tempel!"

De derde kikker wil dat we de andere kant opkijken, naar een derde tempel op aarde. Het is een strategie die *afleiding* heet. In 1991, tijdens Operatie Desert Storm, bouwden de geallieerden hun troepen op ten oosten van Irak in de Perzische Golf. Saddam Hoessein dacht dat er een aanval vanuit het oosten zou komen, maar de geallieerden vielen aan vanuit het westen. Hun manoeuvre was succesvol omdat Saddam niet in die richting keek. Vandaag doet de derde kikker hetzelfde. Hij wil dat we in de verkeerde richting kijken naar een herbouwde derde tempel op aarde. Als we zijn kwakende raad volgen, zullen we er niet in slagen levensreddende waarheden te onderscheiden die uit een andere windstreek komen.

Opnieuw schreef Johannes: "De tempel van God werd geopend in de hemel, en de ark van zijn verbond werd gezien in zijn tempel. En er waren

bliksemschichten, geluiden, donderslagen, een aardbeving en grote hagel" (Openbaring 11:19). Hier zijn dezelfde glorieuze manifestaties van Gods macht waarover we zojuist in Openbaring 16:18 hebben gelezen, maar nu is dit vuurwerk verbonden met het zien van de hemelse
"ark van zijn verbond." Miljoenen hebben de film *Raiders of the Lost Ark* gezien, waarin Indiana Jones de verloren ark van het verbond vindt. Die film is fantasie, terwijl Openbaring werkelijkheid is. Door de afleidingsstrategie van de derde kikker is de kennis van de hemelse ark verloren gegaan. Maar de profetie zegt dat zij zal worden teruggevonden en "gezien" door hen die hard zoeken naar deze waarheid.

Dezelfde manifestaties van Gods macht die in Openbaring worden beschreven, vonden plaats toen de Almachtige neerdaalde op de berg Sinaï om de Tien Geboden te geven (zie Exodus 19:16-18; 20:1-17). De Tien Geboden worden "tafelen der getuigenis, stenen tafelen, geschreven met de vinger Gods" genoemd (Exodus 31:18). Nadat Mozes die ruwe stenen had ontvangen, "daalde hij af van de berg en legde de tafelen in de ark" (Deuteronomium 10:5). Omdat die unieke, door God geautoriseerde tafelen in de ark werden gelegd, werd die speciale, met goud bedekte doos "de ark van het getuigenis" genoemd (Exodus 40:20-21).

Openbaring 11:19 zegt: "De tempel van God werd geopend in de hemel, en de ark van zijn verbond werd gezien in zijn tempel." In die ark zitten de oorspronkelijke Tien Geboden. Hier is een machtige waarheid waarvan God wil dat ze "gezien" wordt, maar de duivel is vastbesloten ons te verblinden, en dit is de reden voor zijn afleidingsstrategie. Door de derde kikker van de valse profetie probeert de vijand onze gedachten af te leiden naar een herbouwde derde tempel op aarde. Waarom? *Omdat daar geen ark is!* Als we zijn kwakende raad volgen, zullen we in de verkeerde richting kijken, de tempel van de hemel omzeilen, en de eindtijdbetekenis van de Tien Geboden niet onderscheiden.

Mysterie Babylon heeft niet alleen een muur heropgebouwd tussen Joden en niet-Joden, maar zij leert vaak dat de Tien Geboden alleen voor Israël zijn gegeven, niet voor de Kerk. Maar Jezus Christus, de Rots van de Kerk, getuigde vrijmoedig: "Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten te vernietigen. Ik ben niet gekomen om te vernietigen, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u, totdat hemel en aarde vergaan, zal er niet één jota of één tittel van de wet verdwijnen, totdat alles vervuld is. Wie dan één van de geringste van deze geboden overtreedt en de mensen zo leert, zal de geringste worden genoemd in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en leert, die zal groot worden genoemd in het Koninkrijk der hemelen" (Mattheüs 5:17-19). Heb je dat begrepen? Hier zei de

Meesterleraar dat we de "geboden" moeten "doen" en "onderwijzen" - en er niet eens "één overtreden"!

Een paar verzen later haalde Jezus specifiek het zevende gebod aan: "Gij zult niet echtbreken" (Matteüs 5:27). Toen merkte de Zuivere op: "Wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd" (vers 28). Hier *dondert* Jezus *uit de hemelse tempel*

de geestelijke diepte van het zevende gebod, en Hij paste het ook toe op "wie dan ook", waarmee iedereen bedoeld wordt. Zou Gods Kerk in een tijd van exploderende internetporno, wijdverbreide verspreiding van video's voor volwassenen, seksschandalen, vleesgeworden tvprogramma's en echtelijke ontrouw, niet de nadruk moeten leggen op het zevende gebod?

Jezus berispte ook enkele lastige Farizeeën voor hun subtiele praktijk van het omzeilen van Gods vijfde gebod, waarin staat: "Eer uw vader en uw moeder" (Matteüs 15:4). Christus verklaarde scherp: "Zo hebt u door uw traditie het gebod van God buiten werking gesteld.
15:6). In dit donkere uur waarin kinderen vaak rebelleren tegen vader en moeder, en waarin een rock-and-roll groep zingt: "Kids, kill your parents," zou Gods Kerk niet ook het vijfde gebod moeten verkondigen?

Als je goed kijkt, zien we dat Jezus Christus en het Nieuwe Testament elk van de Tien Geboden handhaven die oorspronkelijk in Exodus 20 stonden. Pak uw Bijbel en lees zelf: Stel God voorop (zie Mattheüs 4:10); Geen afgoden (1 Johannes 5:21; Openbaring 22:15); Respecteer Gods naam (Romeinen 2:24); Houd de sabbat heilig (Mattheüs 12:12; Lucas 23:56); Eer je ouders (Mattheüs 15:4; Efeziërs 6:1-3); Moord niet (Matteüs 19:18; 1 Johannes 3:15); Pleeg geen overspel (Matteüs 5:27-28; Galaten 5:19); Steel niet (Marcus 7:22; Efeziërs 4:28); Lieg niet (Romeinen 13:9; Openbaring 21:8); Begeer niet (Lucas 12:15; 1 Korintiërs 6:12).

Het is een feit; Jezus Christus kwam op voor de Grote Tien en berispte anderen voor het overtreden ervan. Toch zetten tegenwoordig veel belijdende christenen Christus tegenover de Wet, hoewel Jezus specifiek zei: "*Denk niet dat* ik gekomen ben om de Wet te vernietigen..." (Matteüs 5:17, nadruk toegevoegd). Verwijzen zij naar de Jezus van het Nieuwe Testament? Mogen we vragen: "Wil de echte Jezus alstublieft opstaan?" De Tien Geboden zijn onveranderlijk; dat is waarom God ze met Zijn Almachtige vinger op een stevige rots heeft gegrift. Heb je de uitdrukking gehoord: "We kunnen dit of dat veranderen, want het staat niet in steen geschreven"? Deze illustratie komt voort uit de Tien Geboden. Met andere woorden, wat in steen staat kan niet veranderd worden.

Jakobus schreef aan de christenen: "Want wie de hele wet houdt en toch op één punt struikelt, is schuldig aan alles. Want Hij die zei: 'Pleeg geen overspel', zei ook: 'Pleeg geen moord'. Als u nu geen overspel pleegt, maar wel moordt, bent u een overtreder van de wet geworden" (Jakobus 2:1011). Kijk goed en denk erover na. Hoe kan een nieuwtestamentische christen "een overtreder van de wet worden" als die niet meer bestaat? Kan een snelheidsovertreder een bekeuring krijgen voor het overtreden van een snelheidswet die niet bestaat? Natuurlijk niet! Snelheidswetten bestaan wel degelijk, en als we even afremmen om de woorden van Jezus Christus en van Jacobus aandachtig te lezen, zullen we ontdekken dat de Tien Geboden nog steeds bestaan en van toepassing zijn op christenen.

Paulus is duidelijk dat christenen niet door de wet worden gered, maar door de genade van Jezus Christus. "Want uit genade bent u gered door het geloof, en dat niet uit uzelf; het is een gave van God" (Efeziërs 2:8). Opnieuw worden wij "gerechtvaardigd door het geloof, los van de daden der wet" (Romeinen 3:28). Toch is Paulus even duidelijk dat de Grote Tien blijven en een doel hebben. Wat is dit doel? Paulus verklaarde: "Door de wet is de kennis der zonde" (Romeinen 3:20). "Ik had de zonde niet gekend, maar door de wet" (Romeinen 7:7 KJV). "...opdat de zonde door het gebod buitengewoon zondig zou worden" (Romeinen 7:13). De Wet van God doet onze zonde en innerlijke duisternis voor ons gezicht verrijzen, zodat zij voor onze verbaasde ogen ernstig en "buitengewoon zondig" wordt. En het vermogen van de Wet om dit te doen wordt onmetelijk versterkt als we beseffen dat God tien *geboden* schreef, *geen* tien suggesties.

De wet is als een spiegel. Als mensen 's morgens uit bed kruipen en naar het glas kijken, haten ze vaak wat ze zien. Toch is de spiegel belangrijk. We moeten ernaar kijken. Zo is het ook met de Wet van God. Als we de moed hebben om te kijken, vinden we misschien niet leuk wat we zien, maar deze pijnlijke en oogopenende openbaring zal ons doen voelen hoe hard we het reinigende bloed van Jezus Christus nodig hebben. In feite zijn we zonder Zijn bloed veroordeeld, verdoemd, verdoemd, en onder de straf van de Goddelijke toorn (zie Romeinen 2:5; 3:19; 4:15; 5:9). "Bovendien kwam de wet binnen, *opdat de overtreding overvloedig zou zijn.* Maar waar de zonde overvloedig was, was de genade nog veel meer" (Romeinen 5:20, cursivering toegevoegd). "Daarom was de wet onze leermeester om ons tot Christus te brengen, opdat wij door het geloof gerechtvaardigd zouden worden" (Galaten 3:24, KJV). De gebroken wet brengt ons ertoe te schuilen in de volmaakte gerechtigheid van Jezus Christus alleen (zie Filippenzen 3:9).

Het goede nieuws is: "Christus is gestorven voor onze zonden" (1 Korintiërs 15:3). Wat zijn "onze zonden"? Het antwoord van de hemel is: "Zonde is de overtreding van de wet" (1 Johannes 3:4 KJV). Als we naar Gods wet kijken, zien we onze zonde en zien we wat onze Heiland dood de. Bijna tweeduizend jaar geleden, op de top van een heuvel genaamd Golgotha, werd het onschuldige Lam van God schuldig. Hij ervoer onze zonden van het breken van de Tien Geboden. "Onze zonden" drongen Zijn geest binnen en doorboorden Zijn hart! Hij voelde het zwaard van Gods toorn (zie Zacharia 13:7) - de volledige uitvoering van Zijn gerechtigheid tegen overtreding. Bewogen door onbegrijpelijke liefde nam Jezus ons doodvonnis in zich op. Hij betaalde de volledige prijs voor het breken van Gods wet. Het is waar. Jezus Christus stierf op de berg Calvarie omdat wij de tien geboden braken die op de berg Sinaï waren gegeven. Het evangelische boek, *Revival's Golden Key*, van Ray Comfort met Kirk Cameron, ondersteunt deze visie volledig, want het heeft als volledig thema het vergeten gezag van Gods Tien Geboden Wet en de
onlosmakelijke verbinding daarvan met de genade van Jezus Christus. [146]

God gaf op de berg Sinaï een andere wet die betrekking had op Zijn aardse tempel en het druipende bloed van dieren. Die wet betrof "offers en offers, brandoffers en offers voor de zonde" (Hebreeën 10:8; zie ook Hebreeën 10:1). Paulus zei dat juist deze "[offer]wet van geboden in verordeningen" de "tussenmuur van scheiding" vormde tussen Joden en niet-Joden (Efeziërs 2:14-16). Toen Jezus stierf, deed Hij "het offer ... ophouden" (Daniël 9:27, KJV). Hij nam die wet van offers en "nagelde die aan het kruis" (Kolossenzen 2:14). Maar die wet waren niet de Tien Geboden. De Grote Tien zijn eeuwig, werden op een vaste rots geschreven, en bevinden zich nu in de hemelse ark (zie Openbaring 11:19). Het moderne "Babylon", dat "verwarring" betekent, heeft niet alleen opnieuw een muur opgetrokken tussen Joden en niet-Joden, maar het heeft ook ten onrechte de *verkeerde wet* aan het kruis genageld.

Lees biddend deze ontnuchterende woorden van de protestant John Wesley, stichter van de Methodistische Kerk:

> "Daarom is er de nauwst denkbare band tussen de wet en het evangelie. Aan de ene kant maakt de wet voortdurend plaats voor, en wijst ons op, het evangelie; aan de andere kant leidt het evangelie ons voortdurend tot een nauwkeuriger vervulling van de wet... In de hoogste rang van de vijanden van het evangelie van Christus staan zij die openlijk en uitdrukkelijk "de wet oordelen" zelf, en "kwaad spreken over

> de wet;" [zie Jakobus 4.11], die de mensen leren om niet één wet te breken (te ontbinden, los te maken, te ontdoen van verplichtingen), maar één wet te overtreden:11], die de mensen leren te breken (te ontbinden, los te maken, de verplichting los te maken), niet slechts één, hetzij van de minste of van de grootste, maar alle geboden op een aai.....Het meest verrassende van alle omstandigheden die met deze sterke waan gepaard gaan, is dat zij eraan overgeleverd zijn, echt gelovend dat zij Christus eren door Zijn wet omver te werpen, en dat zij Zijn ambt grootmaken terwijl zij Zijn leer vernietigen! Ja, zij eren Hem net zoals Judas deed toen hij zei: "Heil meester, en kuste Hem. En Hij kan net zo goed tegen ieder van hen zeggen: "Verraadt gij de Zoon des mensen met een kus? Het is niet anders dan Hem te verraden met een kus, te spreken over Zijn bloed, en Zijn kroon weg te nemen; enig deel van Zijn wet aan te steken, onder voorwendsel van het bevorderen van Zijn evangelie. Noch kan iemand zich aan deze beschuldiging onttrekken, die het geloof predikt op een wijze die direct of indirect ertoe neigt enige tak van gehoorzaamheid terzijde te schuiven; die Christus predikt op een wijze die de minste van de geboden van God ontkracht of op enigerlei wijze verzwakt."[147]

"God is niet de auteur van verwarring" (1 Korintiërs 14:33). Om de listen van de verleidster van Openbaring te overwinnen, moeten we de woorden van Jezus Christus (zie Mattheüs 5:17-19), van Paulus (zie Romeinen 3:19-20; 7:7,12-13), van Jakobus (zie Jakobus 2:10-12) en van Johannes (zie 1 Johannes 3:4) betreffende het voortdurende gezag van de Tien Geboden aanvaarden. We moeten recht in de Grote Tien kijken en beseffen dat we zonder het bloed van Jezus verdoemd zijn. Alle zelfvertrouwen verliezend, en gemotiveerd door Christus' liefde en offer, moeten we toegeven aan de lokroep van de Geest, ons bekeren van onze zonden, en volledig vertrouwen op de verdiensten van onze Verlosser. Dan hebben we de belofte van volledige vergeving voor al onze zonden. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Johannes 1:9). Het Lam Zelf zal ons wassen van alle vuilheid "in Zijn eigen bloed" (Openbaring 1:5) en ons bekleden met "witte klederen" (Openbaring 3:18); de "witte gewaden" van Zijn eigen vlekkeloze gerechtigheid (Openbaring 7:9).

Door de kracht van de Heilige Geest - nu we een nieuw begin hebben - zijn we in staat Gods wet te houden (zie Romeinen 8:4). Jezus zei: "Indien gij Mij liefhebt, houdt Mijn geboden" (Johannes 14:15) - een rechtstreeks citaat uit het tweede gebod (vergelijk met Exodus 20:6). In feite is Christus zelf degene die - in zijn staat van vóór Bethlehem - de Israëlieten oorspronkelijk uit Egypte leidde en die de Grote Tien op steen schreef (vergelijk 1 Korintiërs 10:1-4; Johannes 1:1-3; 8:58; Exodus 3:14). Zijn wet weerspiegelt Zijn karakter.

Dit brengt ons tot de kern van de grote kloof die uiteindelijk Gods Israël in de Heilige Geest zal scheiden van de vleesgewoonten van de Scarlet Harlot. Het is een morele kwestie. De kwestie is: Liefde voor Jezus Christus, praktisch gedemonstreerd door het houden van de Tien Geboden in de ark in de hemel. In Openbaring wordt deze kwestie symbolisch voorgesteld als zijnde aan de hele wereld toegeroepen door een engel, in het bijzonder door iemand die "de derde engel" wordt genoemd. "En de derde engel volgde hen, zeggende met luide stem....Hier is het geduld der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods en het geloof van Jezus bewaren" (Openbaring 14:9,12 KJV). Deze exacte kwestie wordt herhaald in Openbaring 12:17 en 22:14 (KJV). Het zal begrepen worden door allen die de afleidingsstrategie van de derde kikker vermijden, die naar de juiste tempel kijken, en wier door de Geest verlichte ogen de hemelse ark onderscheiden (zie Openbaring 11:19).

Het ware "Israël van God" (Galaten 6:16) vergeven door "het Lam van God" (Johannes 1:29) zal zich richten op "de tempel van God" (Openbaring 11:19) en zal "de geboden van God" (Openbaring 14:12) bewaren door "de Geest van God" (Romeinen 8:9,14) terwijl het reist naar wat Jezus Christus noemde "de stad van mijn God, het nieuwe Jeruzalem" (Openbaring 3:12).

Laat de *derde* kikker je niet leiden van de *derde* engel naar een denkbeeldige *derde* tempel die geen ark heeft.

Hoofdstuk 33 144.000 Israëlieten inderdaad

We kunnen een kind dat bang is voor het donker gemakkelijk vergeven. De echte tragedie van het leven is wanneer mensen bang zijn voor het licht.

- *Plato* (427-347 v. Chr.)

"De draak was vertoornd op de vrouw en trok ten strijde tegen het overblijfsel van haar zaad, dat de geboden van God bewaart en het getuigenis van Jezus Christus heeft" (Openbaring 12:17 KJV). "Hier is het geduld der heiligen; hier zijn zij die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus" (Openbaring 14:12 KJV). Zoals een "overblijfsel" van het oude Israël uit letterlijk Babylon kwam en een tweede tempel herbouwde (Haggai 1:12), zo zal ook een laatste "overblijfsel" van geestelijk Israël uit geestelijk Babylon komen om de Tien Geboden te bewaren die nu veilig in de ark in de hemeltempel zijn ondergebracht (zie Openbaring 11:19).

Gods laatste overblijfsel wordt in de profetie de 144.000 genoemd (zie Openbaring 14:1-5). Zij worden beschreven als komende uit "alle stammen van de kinderen Israëls" (Openbaring 7:4). Betekent dit dat het allemaal letterlijke Joden zijn? Miljoenen denken van wel. Sommige populaire leraren vergelijken deze groep met "144.000 Joodse Billy Grahams" die de wereld zullen evangeliseren tijdens de verdrukking na de vervoering. Maar klopt dit wel? We hebben eerder gezien dat Paulus schreef dat Joden en niet-Joden nu "één" zijn en deel uitmaken van "hetzelfde lichaam" door Jezus Christus (Efeziërs 2:14; 3:4-6). Spreekt het laatste boek in de Bijbel de geschriften van Paulus tegen? Herbouwt Openbaring een muur tussen Joden en niet-Joden die Jezus Christus aan het kruis heeft afgeschaft? Natuurlijk niet!

Laten we onze "nieuwtestamentische geestesbril" opzetten en eens goed kijken. De 144.000 worden beschreven als staande op "de berg Sion" met het Lam (Openbaring 14:1). De berg Sion is de plaats waar Jeruzalem ligt. Toch verwijst "de berg Sion" in Openbaring niet naar een berg in het Midden-Oosten. Johannes schreef: "En Hij voerde mij in de Geest weg naar een grote en hoge berg, en toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, die uit de hemel neerdaalt van God" (Openbaring 21:10). Zoals Johannes "in de Geest" was, zo moeten ook wij "in de Geest" zijn om de waarheid over de berg Sion en de 144.000 te zien. Paulus vertelde de gelovigen: "Maar u bent gekomen tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem... tot de algemene vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen die in de hemel zijn ingeschreven" (Hebreeën 12:22-23). Er is dus een hemelse berg Sion waarop het Nieuwe Jeruzalem zit. Het is de woonplaats van de kerk. *En dit is waar Johannes de 144.000 zag.*

In het Nieuwe Testament schreef Jacobus zijn brief "aan de twaalf stammen die in het buitenland verspreid zijn" (Jacobus 1:1). Wie waren deze twaalf stammen? In de volgende zin noemt Jacobus hen "mijn

broeders". Vervolgens schreef hij hen over "de beproeving van [hun] geloof" (Jakobus 1:3). Deze "twaalf stammen", waaraan Jakobus als eenheid schreef, waren dus gelovigen in Christus. In dezelfde brief raadt hij degenen onder deze "twaalf stammen" die ziek zijn aan om "de oudsten van de gemeente te roepen" voor speciaal gebed (Jakobus 5:14). Voor Jacobus maakten de "twaalf stammen" dus wel degelijk deel uit van de Kerk.

De 144.000 "volgen het Lam waarheen Hij ook gaat" (Openbaring 14:1,4). Daarom zijn zij christenen die Jezus liefhebben. Zij zijn "niet verontreinigd met vrouwen, want zij zijn maagden" (Openbaring 14:4). Dit betekent niet dat de 144.000 alleen bestaan uit letterlijke, Joodse, ongehuwde of celibataire mannen. Als dat zo zou zijn, dan zou dit de leer van het massale celibaat zijn, een dogma dat Paulus een "leer van de demonen" noemde (1 Timoteüs 4:1-3). In 2 Korintiërs 11:2 gebruikte Paulus ook het woord "maagd", en hij paste het toe op de Kerk. Hoe zit het met de 144.000 die niet "verontreinigd zijn met vrouwen"? Dit heeft betrekking op de hoerendames van Openbaring 17.

De waarheid is dat de 144.000 een laatste restant van Gods Israël in de Geest vertegenwoordigen, bestaande uit gelovige Joden en niet-Joden, die niet "verontreinigd" zijn door de misleidingen en valse profetieën van de moeder en dochters van het Mysterie Babylon (zie Openbaring 17:5). De reden waarom in Openbaring naar hen wordt verwezen als komende uit "alle stammen van de kinderen Israëls" is dat zij, in het proces van het verlaten van het moderne Babylon, alle misleiding en zelfs hun eigen persoonlijke zonden, een soortgelijke "worstelervaring" met de Heer hebben doorgemaakt als Jakob, toen zijn naam werd veranderd in Israël (zie Genesis 32:24-28).

Aan het begin van dit hoofdstuk "Israël-waanvoorstellingen" leerden we dat de naam "Jakob" letterlijk "oplichter" of "bedrieger" betekent. Deze naam was een nauwkeurige beschrijving van Jakobs karakter. Hij loog drie keer opzettelijk tegen Izaäk
(zie Genesis 27:19-24) en stal vervolgens de laatste zegen van zijn vader van zijn oudere broer Esau. Als gevolg van zijn boosaardig bedrog ging Jakob met *144.000 Israëlieten* in ballingschap.

20 jaar. Op zijn weg terug naar huis ontdekte hij dat Ezau met 400 man op hem afkwam (zie Genesis 32:6). Vervuld van schuld, schaamte en schrik vreesde Jakob dat zijn leven zou worden uitgeroeid vanwege zijn zonde.

Toen kwam die eenzame nacht van worstelen met de Engel van God. Uiteindelijk, vlak voor zonsopgang, gaf Jakob zichzelf op, had berouw over zijn zonde en greep de hemelse boodschapper stevig vast, zeggende: "Ik laat

U niet gaan, tenzij U mij zegent!" (Genesis 32:26) Toen kwam dit antwoord van de engel: "Uw naam zal niet langer Jakob heten, maar Israël, want u hebt gestreden met God en met de mensen, en u hebt gezegevierd" (vers 28). Door berouw, nederigheid en geloof overwon Jakob zijn van nature bedrieglijke aard. God gaf hem een nieuw hart, een nieuwe naam, een nieuw karakter. Hij had de overwinning behaald.

Diezelfde ervaring die Jakob veranderde in een "geestelijk Israël" is een type van de transformerende ervaring die de 144.000 zal voortbrengen. Dit is een diepe gedachte, maar het is waar. Dit inzicht is belangrijker dan de herontdekking van de gezonken romp *van* de *Titanic*. En het geldt voor ons. Van nature zijn we allemaal als Jakob - zondig, krom en bedrieglijk. Misschien hebt u tijdens het lezen van dit boek ontdekt dat u zelf ongewild anderen hebt misleid over Bijbelse profetie. De gedachte is angstaanjagend! De Bijbel zegt: "Een valse getuige zal niet ongestraft blijven, en wie leugens spreekt zal niet ontsnappen" (Spreuken 19:5). Zoals Esau Jakob tegemoet kwam, zo voorspelt de Bijbelprofetie dat de Almachtige God uiteindelijk Mysterie Babylon zal komen straffen voor haar leugens (zie Openbaring 18:8). Zij die "een leugen liefhebben en beoefenen" zullen onverwachts buiten het Nieuwe Jeruzalem terechtkomen.
(Openbaring 22:15). "Alle leugenaars" zullen in de poel van vuur worden geworpen (Openbaring 21:8). Waarheid versus leugen is dus een zaak van leven en dood.

Toch houdt Jezus van ons! Aan een splinterig kruis droop Zijn bloed neer voor al onze zonden, inclusief onze zonden van bedrog. Hij stond op uit de dood en steeg op naar de hemel. En nu, als onze barmhartige Hogepriester, dienend voor de ark in de hemelse tempel, heeft Hij ons het boek Openbaring gegeven om ons de waarheid te leren. Op dit moment smeekt de Goede Herder ons de leugens van het Mysterie Babylon te verlaten voordat het te laat is. "Kom uit haar, Mijn volk," is Zijn laatste oproep vanuit de hemel (Openbaring 18:4,8). Binnenkort zal het moderne Babylon "volkomen verbrand worden met vuur, want sterk is de Here God die haar oordeelt" (Openbaring 18:8). Ze zal worden verpulverd.

Dit is onze nacht voor geestelijke worsteling, maar spoedig zal de duisternis eindigen. Het was bij het aanbreken van de dag dat de hemelse boodschapper eindelijk Jakobs heup aanraakte (zie Genesis 32:24-25). Het was toen dat Jakobs zelfvertrouwen eindelijk werd gebroken toen hij zich vastklampte aan de Engel van God. Zo kan het ook met ons zijn. Volgens de profetie zijn we zelfs nu bij "het aanbreken van de dag". De Zoon van God komt spoedig! Oh, moge de Meester ons nu aanraken en ons breken! Moge de Heilige Geest elk grammetje boze trots doen exploderen dat zo vaak

pulseert in onze met zonde verstopte geestelijke aderen. Laten we, naar het voorbeeld van Jakob, ons voor ons leven vastklampen aan onze Heiland en zeggen: "Ik laat U niet gaan, tenzij U mij zegent!"

Net als bij Jakob zal de Koning van Israël ons niet in de steek laten als we ons vernederen, ons bekeren van onze zonden en volledig vertrouwen op Gods barmhartigheid. Als wij in eenvoudig geloof zijn volmaakte gerechtigheid aannemen, zal Jezus ons vergeven, ons veranderen en ons een nieuwe naam geven. Door geloof kunnen wij de Meester horen zeggen: "Uw naam zal niet langer Jakob heten, maar Israël; want gij hebt gestreden met God en met mensen, en hebt gezegevierd" (Genesis 32:28). Jezus is het ware Zaad van Abraham, de Overwinnaar. Door geloof in Hem zal God "ons doen zegevieren in Christus" (2 Korintiërs 2:14). Door de Waarheidsverteller kunnen we ontsnappen aan de dodelijke verdraaiingen van het Mysterie Babylon. Door Gods grenzeloze genade kunnen we elk, net als Jakob, een geestelijk Israël worden.

De Bijbel zegt specifiek over de 144.000: "In hun mond is geen bedrog gevonden, want zij zijn zonder schuld voor de troon van God" (Openbaring 14:5 KJV). Net als Nathanaël zijn zij "waarlijk Israëlieten, in wie geen bedrog is" (Johannes 1:47). (Johannes 1:47) Zij overwinnen de hoer van de hel, haar misleidingen en haar valse profetieën. De 144.000 zijn als Jakob. Zij overwinnen hun eigen bedrieglijke aard door de genade van het Lam van de Hemel.

De bovenstaande passage in Openbaring 14:5 over de 144.000 vindt zijn oorsprong in het Oude Testament. "Het overblijfsel van Israël zal geen ongerechtigheid doen en geen leugen spreken, noch zal er een bedrieglijke tong in hun mond zijn" (Zefanja 3:13). Het uiteindelijke overblijfsel van Israël zal dus bestaan uit mensen die de waarheid spreken. Zij moeten één zijn met Jezus Christus, die "de Waarheid" is (Johannes 14:6). Zij moeten ook geleid worden door "de Geest der waarheid" (Johannes 16:13). Samengesteld uit Joden en niet-Joden die in de Messias geloven, zullen zij Gods definitieve Israël in de Geest. Persoonlijk ben ik van mening dat het getal "144.000" symbolisch is. Maar of het nu letterlijk of symbolisch is, ik hoop dat we allemaal "in dat getal zijn, wanneer de heiligen binnenmarcheren."

End Time Delusions is als een hittezoekende raket die tot doel heeft misleiding te laten exploderen. Terwijl het op zijn missie vliegt, is het niet zijn bedoeling om antisemitisme tegen Joodse mensen te bevorderen, of om oprechte bijbelgelovige christenen te beledigen. Het doel is eerder de geesten te verlichten en zielen te redden. Op dit moment is de christelijke kerk gevuld met gigantische verkeerde interpretaties van de profetie - over de vervoering,

de 70e week van Daniël, de antichrist en Israël - die niet in overeenstemming zijn met de ware leer van Jezus Christus en het Nieuwe Testament. Er moeten grote veranderingen plaatsvinden binnen kerken, profetische bedieningen en seminaries. Om dit te laten gebeuren moet Gods raket enkele grote doelen raken!

Als je bent wijsgemaakt dat alle christenen met een "poef" zullen verdwijnen voordat de verdrukking toeslaat, dan moet deze leugen worden ontmaskerd. Als u het idee hebt aanvaard dat een laatste meneer Sinister tijdens een zevenjarige krachtmeting letterlijk een herbouwde Joodse tempel zal binnenlopen, plaats zal nemen en zal zeggen: "Luister, ik ben God!", dan moet deze valse theorie worden opgeblazen. Als je geleerd hebt dat de uitspraken van Openbaring over Jeruzalem, de berg Sion, de tempel, Gog, Magog, Sodom, Egypte, Babylon en de rivier de Eufraat van toepassing zijn op die letterlijke plaatsen in het Midden-Oosten, dan moeten deze dwalingen aan diggelen. Als goedbedoelende mensen u ervan hebben overtuigd dat de belangrijkste deelnemers aan Armageddon Rusland, China en de Joodse staat zijn, dan moet iemand deze fout in een instrumentenpaneel opsluiten en op een gloeiende rode knop drukken waarop staat: "Lanceer raket nu". Het is tijd om te vluchten voor alle kikkers en fabels.

Al deze zogenaamd onzinkbare theorieën zullen het ijs raken bij Armageddon. Ze zullen allemaal zinken, net als de *Titanic*. "Verlaat het schip!" is de kreet van onze kapitein. "Kom eruit, Mijn volk" smeekt de Hemelse (zie Openbaring 18:4). In plaats van te kijken naar een aards Jeruzalem ten zuiden van Haifa en ten oosten van Tel Aviv, moeten wij ons richten op "de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem", dat ooit "uit de hemel zal neerdalen van God" (Openbaring 21:2). In plaats van stil te staan bij de Klaagmuur of de Tempelberg, moet onze visie gericht zijn op "het heiligdom" in de hemel, "de ware tabernakel" (Hebreeën 8:1-2), waar onze trouwe Hogepriester nu zijn karmijnrode bloed voor ons vergiet. Jezus is het "Zaad van Abraham", het ware Israël (Jesaja 41:8 KJV; Galaten 3:16). "En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en erfgenamen naar de belofte" (Galaten 3:29). Vergeet deze woorden nooit.

Moge God ons allen helpen om te behoren tot het laatste overblijfsel van Israël in de Geest, waarvan geschreven staat: "Hier is het geduld der heiligen; hier zijn zij die de geboden Gods en het geloof van Jezus bewaren" (Openbaring 14:12). Volgens het "zekere woord der profetie" van de Heer (2 Petrus 1:19 KJV) zal zo'n gebodsgetrouw overblijfsel bestaan vlak voor de wederkomst van Jezus Christus op een "witte wolk"

(Openbaring 14:14-16). Zij zullen klaar zijn voor de neerdaling van de Mensenzoon met zijn "scherpe sikkel" (vers 14) en zullen een eeuwig thuis hebben in het Nieuwe Jeruzalem (Openbaring 21:9-27).

Charing Cross is de naam van een metrostation in Londen. Er is mij verteld dat daar een kruis staat, als referentiepunt voor reizigers. Een klein kind was eens de weg kwijt in de grote stad en ging huilend op een straathoek zitten. "Wat is er, klein meisje?" vroeg een passerende politieman. "Ik ben verdwaald! Ik kan de weg naar huis niet vinden," snikte het meisje. De man wilde haar zelf naar huis brengen en vroeg naar haar adres. Ze wist het niet. De naam van haar straat? Geen idee. Haar telefoonnummer? "Ik weet het niet meer!" jammerde het verloren meisje door haar tranen heen. Gefrustreerd vroeg de politieman uiteindelijk: "Meisje, wat weet je?" Na even nagedacht te hebben, lichtte het gezicht van het kind op. "Meneer, ik weet hoe ik thuis kom van het kruis. Als je me gewoon naar het kruis kunt brengen, kan ik vanaf daar mijn thuis vinden!"

Beste vriend, voor ons geldt hetzelfde. We moeten allemaal naar het kruis komen - protestanten, katholieken, joden, moslims, preteristen, futuristen, historici, prostituees, alcoholisten, drugsverslaafden, en alle anderen. Van daaruit kunnen we onze weg naar huis vinden. Op onze reis naar het Nieuwe Jeruzalem heeft onze Vriend Jezus er alles aan gedaan om ons veilig te laten aankomen. Hij houdt van ons, wijst ons op onze gevaren, berispt, veroordeelt en zuivert (zie Daniël 12:10). Dank de Heer dat Hij ons "de Geest der waarheid" en Zijn "zeker woord der profetie" heeft gegeven om ons te leiden op de smalle weg (Johannes 16:13; 2 Petrus 1:19 KJV; Matteüs 7:14).

Mogen de woorden van Paulus op ons van toepassing zijn: "Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest" (Romeinen 8:9). Laten we leven in de Geest *en de profetie interpreteren volgens de Geest.* Door Gods genade en de tedere liefde van Jezus Christus mogen wij allen moed en kracht ontvangen om "een Israëliet te worden, in wie geen bedrog is" (Johannes 1:47).

In deze laatste dagen van duisternis voor het aanbreken van de eeuwige dag, is het mijn oprechte gebed dat God de *eindtijdwaan zal* gebruiken om enkele zeer grote doelen te treffen, te doordringen en te verlichten.

Eindnoten

1. "Fade to Black," *Newsweek,* (25 augustus 2003): 21.
2. *Newsweek,* (6 november 2000): 43 2.

3. *Ibid.*

4. Hal Lindsey, *The Late Great Planet Earth* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1977) 45- 46.

5. *Ibid.,* 46.

6. *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible, Vol. IV-Isaiah to Malachi, Complete Edition,* (New York, NY: Fleming H. Revell Co., 1712) 1094-1095, aantekeningen bij Daniel 9:27.

7. *The Holy Bible with a Commentary and Critical Notes by Adam Clarke, Vol. IV-Isaiah to Malachi,* (New York, NY: Abingdon-Cokesbury, geschreven omstreeks 1825) 602, aantekeningen bij Daniel 9:27.

8. Rev. Robert Jamieson, Rev. A.R. Fausset, en Rev. David Brown, *A Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible, Complete Edition,* (Hartford, CT: S.S. Scranton Company: 1871) 641, aantekeningen bij Daniel 9:27.

9. Ds. Samuel J. Cassels, *Christus en Antichrist,* (Philadelphia, PA: Presbyterian Board of Publication, 1846; Herdrukt door Hartland Publications, Rapidan, VA) 2.

10. *Ibid.,* 47.

11. Zie de aantekeningen bij Daniel 9:26 in de commentaren van Matthew Henry (p.1095), Adam Clarke (p.603), en Jamieson, Fausset en Brown (p.641).

12. Cassels, *Christus en Antichrist,*49.

13. *Ibid.,* 47.

14. Nancy Gibbs, "Apocalypse Now," *Time* magazine (1 juli 2002): 43.

15. *Ibid.,* 45.

16. *Ibid.,* 46. 17. *Ibid.,* 44.

18. *Ibid.,* 45.

19. Henry Grattan Guiness, *Romanism and the Reformation* (1887) (Herdruk door Hartland Publications, Rapidan, VA:1995) 49.

20. *Edward Bishop Elliott, Horae Apocalypticae-A Commentary on the Apocalypse, Vol. 3, Fifth Edition* (1862) (Herdruk door Still Waters Revival Books, Edmonton, Canada) 97-99.

21. Tertullianus' verhandeling, *Over de opstanding,* hoofdstukken 24, 25. Geciteerd in *Romanism and the Reformation,* door H. Grattan Guinness, 106.

22. Johannes Chrysostom's *Homilie* IV, "Over 2 Thessalonicenzen ii." Geciteerd in *Romanisme en de Reformatie,* blz. 106-107.

23. De *stad van God,* boek 20, hoofdstuk 19, paragraaf 3.

24. Edward Bishop Elliott, *Horae Apocalypticae - A Commentary on the Apocalypse, Vol. 3, Fifth Edition* 92.

25. G.E. Ladd, *A Theology of the New Testament,* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1974) 560.

26. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 105.

27. Luthers *Schriften,* Vol. 20, Kol. 2160. Geciteerd in LeRoy Froom's *The Prophetic Faith of Our Fathers,* Vol. 2 (Washington DC: Review & Herald Publishing Assoc., 1948) 268.

28. Salim Japas, *Ketterij, Columbus en de inquisitie* (Siloam Springs, AK: Creation Enterprises International, 1993) 20.

29. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 90.

30. *Ibid.*

31. Dave Hunt, *A Woman Rides the Beast: The Roman Catholic Church in the Last Days* (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 1994) 45.

32. John Leland, "Millennium Madness," *Newsweek* (1 november 1999): 71.

33. J.H. Merle D'Aubigne, *History of the Reformation of the Sixteen Century,* Book 6, Chapter 12, (1846) (Herdrukt door Hartland Publications, Rapidan, VA) 215.

34. Geciteerd in Froom's *The Prophetic Faith of Our Fathers,* Vol. 2, 121.

35. John Calvin, *Institutes of the Christian Religion,* Vol. 2 (Reinolde Wolfe & Richards Harison, Londen, Engeland, uitgave 1561) 410.

36. John Knox, *De Zurich brieven,* 199 n.p., n.d.

37. [onbekend], *Works by Cranmer,* Vol. 1, pp. 6-7 n.p., n.d.

38. John Fox, *Fox's Book of Martyrs* (Herdruk door Zondervan Publishing House, Grand Rapids: MI, 1967) III, 43.

39. Geciteerd in Froom's *The Prophetic Faith of Our Fathers,* Vol. 3, 52.

40. Philip Schaff, *The Creeds of Christendom, With a History and Critical Notes,* Hoofdstuk 25, Sec. 6 (New York, NY: Harper and Brothers, 1877) 658-659.

41. Cotton Mather, *De val van Babylon.* (Geciteerd in Froom's *The Prophetic Faith of Our Fathers,* Vol. 3) 113.

42. John Wesley, *Antichrist en zijn tien koninkrijken* 110 n.p., n.d.

43. David Benedict, *A General History of the Baptist Denomination Vol. 1* (Boston, MA: Lincoln & Edmands, 1813; Herdruk door Church History Research and Archives, TN. 1985) 19.

44. Michael de Semlyen, *All Roads Lead to Rome* (Bucks, Engeland: Dorchestor House Publications, 1991) 205.

45. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 84.

46. *Ibid,* 156.

47. E. B. Elliott, *Horae Apocalypticae,* Vol. 1, Vijfde Editie (1862) xxii.

48. David Benedict, *A General History of the Baptist Denomination,* 16, n.d.

49. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 84.

50. Uriah Smith, *Daniel and the Revelation* (Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1944) 127, 145.

51. H. Grattan Guiness, *Romanisme en de Reformatie,* 84.

52. Joseph Rickaby, *The Modern Papacy in Lectures on the History of Religions, Vol. 3, Lecture 24* (Londen, Engeland: Catholic Truth Society, 1910) 1.

53. Arthur Robert Pennington, M.A., F.R. Hist. Society, *Epochs of the Papacy,* (Londen, Engeland: George Bell and Sons, 1881) 449.

54. *Het moderne pausdom,* 1.

55. George Trevor, *Rome: From the fall of the Western Empire,* (Londen, Engeland: The Religious Tract Society, 1868) 440. 56. John Adolphus, *Geschiedenis van Frankrijk van 1790-1802, Vol. 2,* (Londen, Engeland: George Kearsely, 1803) 379.

57. Edward King, *Remarks on the Signs of the Times,* (Philadelphia Edition 1800) 18-19; zoals geciteerd door Froom, Vol. 2, 767.

58. David Simpson, *A Plea for Religion and the Sacred Writings,* 166; zoals geciteerd door Froom, Vol. 2, 776- 777.

59. Tim LaHaye en Jerry Jenkins, *The Indwelling-The Beast Takes Possession*

(Wheaton, IL: Tyndale House Publishing, 2001) 364-366.

60. Tim LaHaye en Jerry Jenkins, *The Mark-The Beast Rules The World* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishing, 2001) binnenzijde omslag.

61. Christian Edwardson, *Facts of Faith* (Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1943) 60.

62. Malachi Martin, *The Keys of this Blood* (New York, NY: Simon & Shuster, 1990) 15.

63. *Ibid.,* 137.

64. *Ibid.,* 144. 65. *Ibid.,* 22.

66. *Ibid.,* 119.

67. *Ibid.,* 23.

68. *Ibid.,* 25.

69. *Time,* 26 december 1994 / januari 1995): voorkant.

70. *Catechism of the Catholic Church* (New York, NY: Catholic Book Publishing Co., 1994) 124.

71. Kardinaal Gibbons, *Het geloof van onze vaderen,* 167 (cursief toegevoegd). Geciteerd in *The Faith of Millions: The Credentials of the Catholic Church, Twaalfde Editie,* door Rev. John A. O'Brien, Ph. D., (Huntington, Indiana: *Our Sunday Visitor,* 1955) 441.

72. *Catechismus van de Katholieke Kerk,* 252.

73. Michael de Semlyen, *All Roads Lead to Rome* (Bucs, Engeland: Dorchestor House Publications, 1991) 202-203.

74. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 122.

75. *Ibid,* blz. 136, 137.

76. Hagenbach, *op. cit.,* Vol.2, 404. Geciteerd door Froom, Vol.2, 466. 77. Robert Caringola, *Zeventig weken: The Historical Alternative* (Springfield, MO:

Abundant Life Ministries Reformed Press, 1991) 31.

78. Uit Qeike, *op. cit.,* 484. Geciteerd door Froom, Vol. 2, 471.

79. Ds. Joseph Tanner, *Daniël en Openbaring,* 16-17; zoals geciteerd door Froom, Vol. 2, 487.

80. George Eldon Ladd, *The Blessed Hope: A Biblical Study of the Second Advent and the Rapture* (Grand Rapids, MI: Eerdmans Publishing Company, 1956) 37-38.

81. G. S. Hitchcock, *The Beasts and the Little Horn 7;* Geciteerd door Froom, Vol.2, 488.

82. Gary DeMar, *Last Days Madness* (Powder Springs, GA: American Vision, 1999) 258.

83. *Ibid.,* vii.

84. *Horae,* deel 1, 111 85. *Horae, Vol.*4, 564.

86. Kampioenen, 90.

87. *Horae,* Vol.1, 114. 88. *Horae,* Vol.4, 115.

89. *Horae,* Vol.4, 470.

90. *Horae,* Vol. 3, 65.

91. Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins, *Apollyon* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1999) 305.

92. *Ibid.,* 316.

93. Zie www.endtimeinsights.com/GuestArticlesLocustArmy.html.

94. *Werken,* VI, 483.

95. John Wesley, *Toelichting op de hele Bijbel,* 903. Commentaar op Openbaring 9:15, auteur [onbekend]. Zie http://bible.crosswalk.com/Commentaries/WesleysExplanatoryNotes).

96. *Horae,* Vol.3, 546.

97. Dr. Francis Nigel Lee, *Islam in de Bijbel,* 28. Online beschikbaar op http://www.historicism.net/reading.htm. 98. *De Koran,* vertaald door M.H. Shakir, Soera 171, blz. 93, cursief toegevoegd.

Tahrike Tarsile Koran, Inc., Zevende editie (New York, NY: Elmhurst 1999).

99. *Horae,* Vol. 3, 65-67.

100. *Horae,* Vol. 1, 63.

101. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 99-101,141.

102. *Horae,* Vol.4, 562, 563.

103. Dr. Ron Thompson, *Champions of Christianity in Search of Truth* (Brushton, NY: Teach Services, 1996) 91.

104. *Horae,* Vol.4, 554.

105. *Ibid.,* 555.

106. H. Grattan Guinness, *History Unveiling Prophecy or Time as an Interpreter* (New York, NY: Fleming H. Revell Co., 1905) 289.

107. Dave MacPherson, *The Incredible Cover-Up: Exposing the Origins of Rapture Theories* (Medford, OR: Omega Publications, 1980) 30-32.

108. Dave MacPherson, *The Rapture Plot* (Simpsonville, SC: Millennium III Publishers, 2000) 28, 249-252.

109. MacPherson, *The Incredible Cover-Up,* 20. 110. *Ibid.,* 155, 156.

111. Robert Caringola, *Zeventig Weken: Het historisch alternatief,* 6.

112. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 140.

113. Caringola, *Zeventig weken: Het historisch alternatief,*34.

114. Joseph Tanner, *Daniël en de Openbaring: The Chart of Prophecy and Our Place In It, A Study of the Historical and Futurist Interpretation* (Londen, Engeland: Hodder and Stoughton, 1898) 16.

115. Alonza T. Jones, *Ecclesiastical Empire* (Battle Creek, MI: Review & Herald Publishing Co., 1901) 553.

116. T. Fuller, *Church History of Britain,* (Londen, Engeland, 1655) Boek 4, Sec. 2, Par. 54.

117. *Fox's Book of Martyrs* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1926) 145.

118. Francois Paul Emile Boisnormand De, Bonnechose, *The Reformers Before the Reformation* Vol. 2, (Brooklyn, NY: Reprinted by AMS Press, 1981) 146-147.

119. *Ibid.*

120. *Ibid.,* 151-153.

121. J.A. Wylie, *De geschiedenis van het protestantisme,* boek 3, hoofdstuk 10.

(Londen, Engeland: Cassel & Co., 1878) 146-147.

122. *Fox's Book of Martyrs,* 146.

123. Bonnechose, *The Reformers Before the Reformation,* Vol. 2, 168, cursivering toegevoegd. 124. Kenneth L. Woodward, "The Way the World Ends," *Newsweek* (1 november 1999): 73.

125. *Ibid.,* 71.

126. Nancy Gibbs, "Apocalypse Now," *Time* (1 juli 2002): 43.

127. Howard Fineman en Tamara Lipper, "A Very Mixed Marriage," *Newsweek*(2 juni 2003): 35.

128. Gleason L. Archer, *Encyclopedia of Bible Difficulties* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1982) 290.

129. *Ibid.*

130. Charles C. Ryrie, *Dispensationalism Today* (Chicago, IL: Moody Press, 1965) 44-45, 132. Geciteerd in *The Rapture Plot,* door MacPherson (Simpsonville, SC: Millennium III Publishers, 2000) 88.

131. Clarence Bass, *Backgrounds in Dispensationalism* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1960) 127. Geciteerd in *The Rapture Plot,* 88.

132. Randal Ross, *The Next 7 Great Events of the Future* (Lake Mary, FL: Creation House, 1979) 23.

133. Hal Lindsey, *The Late Great Planet Earth* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1970) 51.

134. *Ibid.,* 43.

135. *Ibid.,* 49-50.

136. *Horae,* Vol.4, 609.

137. Zie http://www.aboutbibleprophecy.com/revelation_16_12.htm, Onderzoek en commentaar van George en Raymond Konig (2001-2003).

138. Hal Lindsey, *The Late Great Planet Earth,* 70-71.

139. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 163. 140. *Ibid.,* 88.

141. Dave Hunt, *A Woman Rides the Beast: The Roman Catholic Church and the Last Days* (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 1994) 14. 142. *Ibid.,* 45.

143. John Elson, "Apocalyps Now?" *Time* Magazine (11 februari 1991): 88 (cursief toegevoegd).

144. Ds. Peter Geiermann, C. SS. R., *The Convert's Catechism of Catholic Doctrine* (St. Louis, MO: B. Herder Book Co., 1946) 102-103.

145. H. Grattan Guinness, *Romanisme en de Reformatie,* 89-90.

146. Ray Comfort met Kirk Cameron. *Revival's Golden Key* (Gainesville, FL: Bridge Logos Publishers, 2002).

147. John Wesley, *The Complete Works of John Wesley.* Vol. 5, Sermon 25, Discourse 5, Section 1, No. 3 en Section III, No's 7 en 8. Binnen The Master's Christian Library Version 5, Ages Software, Albany, OR, (1997).

Eindtijd Waanideeën Studiegids

DEEL 1: DE WAAN VAN DE VERVOERING

Veel christenen hebben geleerd dat Gods Kerk *zeven jaar voor de luide, zichtbare terugkeer van Jezus Christus* (Zijn tweede komst) zal verdwijnen, "opgenomen" of vervoerd zal worden. Volgens deze theorie is het *eerst* een stille vervoering, *dan* zeven jaar van verdrukking en *dan* de tweede komst. Vermoedelijk zullen degenen die de vervoering missen een "tweede kans" krijgen om gered te worden tijdens die toekomstige zeven jaar. Leert de Bijbel werkelijk deze leer? Laten we de belangrijkste Schriftteksten bekijken die door vervoeringleraren worden gebruikt om hun eigen opvattingen te ondersteunen, en uitzoeken of de Schriftteksten hen werkelijk ondersteunen, of juist hun theorieën in twijfel trekken en tegenspreken.

1. 1 Tessalonicenzen 4:16

Noem drie geluiden die verband houden met de terugkeer van Jezus Christus:
1. _____2. _____.
3. _____.

2. 1 Tessalonicenzen 4:17

Ware gelovigen zullen dan "_____ _____" zijn. Betekent "ingehaald" noodzakelijkerwijs spoorloos verdwijnen?
Vergelijk met Handelingen 1:9: "...terwijl zij toekeken, was Hij _____ _____." Vergelijk Handelingen 1:9-11, 1 Tessalonicenzen 4:16-17, en Mattheüs 24:30-31. Wat kunnen we uit deze Schriften leren?
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

3. 1 Tessalonicenzen 5:2-3

Deze zelfde "dag des Heren" zal komen als een "_____ _____ _____ _____. Want wanneer zij (de onvoorbereide) zeggen: "Vrede en veiligheid", dan...
_____ _____ komt over hen...En zij zullen _____ _____." Vers 3 laat zien dat het idee van de "dief" geen stille komst betekent, maar een plotselinge. Vergelijk 4:17 met 5:3. De geredden zijn "_____ _____" terwijl de onvoorbereiden "niet _____" zullen zijn. Wat kunnen we leren van 5:4-5?
_____
_____
_____
_____
_____
_____

4. **Mattheüs 24:3-5,11,24** Met betrekking tot Zijn terugkeer heeft Jezus Christus ons vier keer gewaarschuwd niet "_____" te zijn.

5. **Mattheüs 24:26**

Wat zullen valse leraren zeggen over de komst van Christus?
_____
_____
_____
_____

6. **Mattheüs 24:27**

Hoe zal Jezus komen?
_____
_____

7. **Mattheüs 24:40-41**

Wanneer Jezus komt, "dan zullen er twee mannen in het veld zijn: de ene zal _____ zijn en de andere _____." *Is dit een geheime "vervoering" of de tweede komst?* Lees de verzen 27,30-31,36-39 aandachtig om het antwoord te ontdekken. Wat kunnen we uit deze verzen leren?
_____
_____
_____
_____
_____
_____

8. **1 Korintiërs 15:52**

Wanneer Jezus komt, welke twee dingen zullen gebeuren in "een oogwenk"?
1._____
_____
2. _____
_____ Dit gebeurt wanneer "de bazuin van _____" klinkt. Vergelijk met 1 Thessalonicenzen 4:16 en Mattheüs 24:31.

Conclusie: Bij zorgvuldig onderzoek leren 1 Tessalonicenzen 4:16-5:3, Matteüs 24:36-41 en 1 Korintiërs 15:52 geen stille terugkeer van Jezus Christus, een "geheime vervoering" of verdwijnende christenen. In hun context gezien, leren ze allemaal dat ware gelovigen zullen worden "opgenomen" bij de luide, luidruchtige, zichtbare, tweede komst van onze
Heer, wanneer "de bazuin klinkt", bij "de laatste bazuin".

DEEL 2: DE WAAN VAN DE VERDRUKKING

Talloze christenen hebben gedebatteerd over de vraag of Jezus Christus zal terugkeren *vóór* de zeven jaar van de verdrukking (het pre-trib standpunt), in het *midden* van de zeven jaar (het midden-trib standpunt), of aan het *eind* van de zeven jaar (een post-trib standpunt). Zij die het pre-trib standpunt innemen beweren dat God Zijn volk in de vervoering zal verwijderen, zodat zij de laatste "verdrukking" helemaal niet hoeven te doorstaan. Studiegids 2 zal proberen te bewijzen dat Gods volk "verdrukking" heeft doorstaan en nog zal doorstaan tot het einde van de wereld. Belangrijker nog, het zal aantonen dat er helemaal *geen* toekomstige "zevenjarige verdrukking" is.

1. Zeven jaar verdrukking?

Zoek in de Bijbel naar deze exacte zin. Kun je het vinden? Het is er niet. Verbazingwekkend, de hele theorie is gebaseerd op een zeer speculatieve interpretatie van één vers - Daniel 9:27.

2. Daniel 9:27 zegt letterlijk:

"En _____ zal _____ de _____ met velen voor _____ _____; en in de _____ van de week zal hij de _____ en de offerande doen ophouden, en voor de overspreiding der gruwelen zal hij het_____maken, tot aan de voleinding, en dat vastberadenheid zal worden uitgestort over de verlatenen" (Daniël 9:27 KJV).

3. Daniel 9:27 zoals populair geïnterpreteerd:

"Hij" is de antichrist.
"Het verbond" is een vredesverdrag dat de antichrist sluit met de Joden na de vervoering.
"Een week" is de zevenjarige periode van de verdrukking.
"In het midden van de week" betekent na drie en een half jaar.
"Hij zal het offer doen ophouden" betekent dat de antichrist de offers van de herbouwde Joodse tempel in Jeruzalem tijdens de verdrukking zal stoppen.

4. Daniel 9:27 zoals het vroeger werd uitgelegd (zie Matthew Henrys beroemde bijbelcommentaar):

"Hij" is Jezus Christus. "Het verbond" is "het nieuwe verbond" dat Jezus Christus "bevestigde".
"Een week" betekent "zeven jaar" (zie Ezechiël 4:6; Numeri 14:34).
"In het midden van de week" betekent na drie en een half jaar heilige bediening.
"Hij zal het offer doen ophouden" vond plaats toen Jezus Christus stierf. Zijn dood zorgde ervoor dat de Joodse offers "ophielden" van waarde te zijn in Gods ogen.

5. Daniel 9:27 *vervuld* door Jezus Christus:

Daniel 9:25-26: Wie is het primaire onderwerp van deze verzen? _____ Romeinen 15:8: Jezus kwam om "_____ de beloften gedaan aan de vaderen" (KJV).
Mattheüs 26:28: "Want dit is Mijn _____of de _____ _____, die voor _____ wordt vergoten tot vergeving van zonden." Vergelijk met Daniël 9:27. Hoe lang duurde de openbare bediening van Jezus Christus? _____ Mattheüs 27:51: Wat gebeurde er met het voorhangsel van de Joodse tempel toen Jezus stierf? Waarom?
_____
_____
Hebreeën 10:12: Jezus "offerde _____ _____ _____ _____ voor altijd."
Mattheüs 23:38: Jezus zei: "Zie, uw huis is aan u overgelaten _____."

6. God sterkt zijn volk altijd om beproevingen te doorstaan.

Lees Johannes 16:33; Romeinen 5:3-5; Handelingen 14:22; 2 Tessalonicenzen 1:4; Openbaring 1:9; 2:9; 7:14, Matteüs 24:13; 28:20; Psalm 91. Bespreek deze verzen. What can we learn from them?_____
_____
_____
_____
_____
_____

Conclusie: De hele "zevenjarige verdrukkingstheorie" is een megamythe. Met Zijn eigen kostbare bloed "bevestigde" Jezus Christus Zelf het verbond dat in Daniël 9:27 wordt genoemd. Door de geschiedenis heen heeft God Zijn Kerk altijd gesterkt om beproevingen te doorstaan, en Hij belooft dit te doen tot het einde.

DEEL 3: DE WAAN VAN DE ANTICHRIST

Populaire vervoeringstheorieën leren dat "de antichrist" slechts betrekking heeft op een toekomstige meneer de duivel, die verschijnt nadat de christenen zijn verdwenen. Volgens deze opvatting is "de antichrist" er nu niet, zal hij de kerk niet confronteren en valt hij alleen nieuwe gelovigen aan na de vervoering.

1. **Antichrist?** Het woord "antichrist" komt slechts vijf keer voor in de Bijbel. In tegenstelling tot wat velen denken, wijst geen van deze verzen op een toekomstige meneer Sinister.

   1 Johannes 2:18: "...gij hebt gehoord dat _____ zal komen" (KJV). 1 Johannes 2:18: "...zelfs _____ zijn er _____antichristen" (KJV).

   1 Johannes 2:19: "_____ ging uit van _____" (KJV). Wat betekent dit? _____

   1 Johannes 2:22: "Wie is een leugenaar dan wie ontkent dat Jezus de Christus is? Hij is _____ die de Vader en de Zoon loochent." Op wie zou dit vandaag van toepassing kunnen zijn? _____

   _____ 1 Johannes 2:26: Wie waren in Johannes' tijd deze vele "antichristen" die probeerden te misleiden? _____

   1 Johannes 4:3: De antichrist zal niet belijden dat "Jezus Christus is gekomen in de _____."

   1 Johannes 4:3: Er is een "_____ van de antichrist."

   1 Johannes 4:3: Deze geest is "_____in de wereld." 1 Johannes 4:4: Wie moet de antichrist overwinnen? _____ Hoe? _____

   1 Johannes 4:6: De geest van de antichrist is ook "de geest van _____".

   2 Johannes 7: Wie ontkent dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, is "een bedrieger en _____ antichrist."

2. **Daniël 7:** Hoewel Daniël het woord "antichrist" niet gebruikte, beschrijven veel van zijn profetieën dingen die antichristelijk van aard zijn.

   7:3-7: Daniel droomde van vier beesten. A _____,

_____, _____, _____.
7:23: Een beest staat voor _____.
7:7-8: Het vierde beest had "_____ horens." Toen kwam er onder hen "_____ _____horn" (KJV).
7:8: De kleine hoorn had "ogen _____ de ogen van _____, en een _____ die grote dingen spreekt" (KJV).
7:21: De kleine hoorn "maakte _____ met de _____, en zegevierde tegen hen" (KJV).

3. 2 Tessalonicenzen 2: Paulus waarschuwde voor een "antichrist" uit de profetie. 2:1: Jezus Christus komt om Zijn volk "_____ bijeen te brengen".

2:3: Voordat Hij komt, zal er eerst "een _____ _____ komen." Een "afvallen" betekent een afvalligheid van de waarheid. Zie 1 Timotheüs 4:1; 2 Timotheüs 4:3-4; Openbaring 2:4-5.
2:3: In het kielzog van deze "val" komt "die _____ van de zonde... de _____ van het verderf".
Wie noemde Jezus ook alweer een "zoon des verderfs" in Johannes 17:12?
Welke les kunnen we hieruit leren? _____
_____ 2:4: Waar zal deze antichrist zitten? _____ Wat is volgens 1 Korintiërs 3:16 "de tempel van God"? Welke les kunnen we hieruit leren? _____
2:7: In Paulus' tijd was "het geheimenis der wetteloosheid" "_____at werk".
2:8: Hoe lang zal dit mysterie van wetteloosheid werken? _____ _____ _____

4. Openbaring 13: Het beest in Openbaring 13:1 is hetzelfde als de "kleine hoorn" in Daniël 7:8.

13:2: Het beest is een combinatie van welke drie beesten? _____, _____, _____.
13:2: Wie geeft het beest zijn macht en zetel? _____ 13:5: Het beest heeft "een _____ die grote dingen spreekt", net als de kleine hoorn.

13:7: Het beest maakt "oorlog met de _____" net als de kleine hoorn. 13:7: Het beest heeft macht over "elke _____, _____ en _____."

Conclusie: Wanneer alle bijbelse verzen over "antichrist" worden onderzocht, is het duidelijk dat ze niet van toepassing zijn op slechts één meneer Dodelijk, die na de vervoering opduikt. In de tijd van Johannes waren er "vele antichristen", en er was ook een "geest van de antichrist".
Een zorgvuldige analyse van Daniëls "kleine hoorn", Paulus' "mysterie van de wetteloosheid" en Johannes' "beest" wijst ook op iets veel groters dan slechts één kwaadaardig persoon die opduikt als wij er niet meer zijn. Uiteindelijk is de "antichrist" tegen Jezus Christus en Zijn ware evangelie (zie 1 Johannes 2:2,18).

DEEL 4: DE ISRAËL-WAANZIN

Fundamenteel voor de vervoeringstheologie is het veronderstelde onderscheid tussen Israël en de Kerk. Voorstanders van de vervoering leren dat God zich na de "opname" van de Kerk zal richten op de Joden. Deze theorie ziet het fysieke Israël, een herbouwde Joodse tempel en een Armageddon in het Midden-Oosten als het uiteindelijke doel van het Boek Openbaring. Ondersteunt het Nieuwe Testament en de Openbaring zelf deze doctrine?

1. De eerste keer dat Israël wordt genoemd in de Bijbel:

Genesis 32:28: "Uw naam zal niet langer _____ heten, maar _____." Dit is de eerste keer dat het woord "Israël" in de Schrift voorkomt.
Lees Genesis 27 en 32:1-28. Waarom denk je dat de engel Jacob's naam aan Israël?
_____
_____ Welke geestelijke lessen kunnen wij hieruit trekken?
_____
_____
_____
_____

2. Het schokkende principe van twee Israëls: Volgens het Nieuwe Testament is er niet slechts één Israël, maar twee! Hier is het bewijs.

1 Korintiërs 10:18: "Zie _____after de _____" (KJV).
Romeinen 9:3-4: "...mijn landgenoten volgens de _____, die zijn _____."
Galaten 6:16: "...het Israël van _____"

Romeinen 9:6: "Zij zijn niet allen _____ [van God] die van _____ [naar het vlees]."
Dat wil zeggen dat niet iedereen die letterlijk Israëliet is, deel uitmaakt van "het Israël van God".
Vergelijk Romeinen 9:1-3 met Galaten 6:14-16. Wat is het verschil tussen de twee Israëls?
_____
_____
Romeinen 9:8: "...zij die kinderen van het vlees zijn, die zijn _____ de _____ _____." Alleen zij die wedergeboren zijn, zijn Gods geestelijke kinderen (zie Johannes 1:11-13).
Galaten 6:14 (KJV): Waarin roemt "het Israël Gods"?
_____
_____ Galatians 6:15 (KJV): Het gaat niet om besnijdenis of onbesnijdenis, maar om "een nieuwe _____."

3. Joden en niet-Joden maken deel uit van Gods Israël door Jezus Christus: Paulus scheidde gelovige heidenen niet van gelovige Joden. Beide groepen zijn nu één in Jezus Christus, de ware Messias.

Galaten 3:16: God deed beloften aan Abraham en _____ _____,
die _____ is.
Galaten 3:29: Paulus zei tegen de heidenen: "Als u _____ bent, dan bent u _____ _____."
Galaten 3:28: "Er is noch _____ noch _____ ... u bent allen _____ in Christus Jezus."
Romeinen 11:17: Gelovige heidenen zijn "geënt _____".
Efeziërs 2:11-13: Gelovige heidenen maken nu deel uit van "het gemenebest van _____".
Efeziërs 2:14-15: Jezus brak "het midden _____of _____" af.
Efeziërs 4:4-6: Joden en heidenen zijn nu "van _____body".

4. Israël in Openbaring: De focus van het boek Openbaring is Jezus Christus, het Israël van God, Mysterie Babylon, Christus' hemelse tempel en het Nieuwe Jeruzalem - niet het fysieke Israël in het Midden-Oosten.

Openbaring 1:1: Het boek is voornamelijk "de openbaring van _____ _____."
Openbaring 3:12: Jezus noemde het "_____Jeruzalem" de "stad van _____ _____".
Openbaring 7:4: "...alle stammen van de kinderen van _____." Openbaring 11:19: "De _____ van God werd geopend op _____" (zie 13:6; 15:5; 16:1).
Openbaring 17:5: "MYSTERIE, _____ DE GROTE."
Openbaring 16:16-19: Na Armageddon (16) wordt "de tempel van _____" (17) genoemd en stort "groot_____" (19) in.

Conclusie: De focus van het Nieuwe Testament is Jezus Christus, het primaire "zaad" van Abraham (Galaten 3:16), "het Israël van God" (Galaten 6:16), bestaande uit zowel Joden als niet-Joden die in Christus geloven (Galaten 3:28-29), "de tempel van God in de hemel" (Openbaring 11:19), en het "Nieuwe Jeruzalem" (Openbaring 3:12; 21:10)-niet "Israël naar het vlees" (1 Korintiërs 10:18) of het aardse Jeruzalem (zie Galaten 4:22-31).

Andere boeken van Steve Wohlberg

HET ACHTERGELATEN BEDROG *(Ook in het Spaans)*

DE ANTICHRIST KRONIEKEN DIE DE ISRAËL MISLEIDING ONTMASKEREN

(Ook in het Spaans)

GAAT MIJN HUISDIER NAAR DE HEMEL? VERBORGEN GEVAREN

IN HARRY POTTER

(Boekje Delen)

Aanvullende bronnen met Steve Wohlberg

DE ANTICHRIST KRONIEKEN

(ZOALS GEZIEN OP TV)

Als u het "Antichrist-gedeelte" van *Eindtijdwaanzin op* prijs stelde, *dan zijn* deze boodschappen nu beschikbaar op audio, video of DVD. *The Antichrist Chronicles* serie, gefilmd voor een live publiek, bevat 12 programma's van een half uur, bevat prachtige, originele afbeeldingen en maakt gebruik van professionele animaties. De DVD heeft

een Spaans nummer. Perfect voor kerkdiensten, gebedsbijeenkomsten en bijbelstudies thuis. **ISRAËL IN DE PROFETIE**

(ZOALS GEZIEN OP TV)

Als je genoten hebt van het "Israël-gedeelte" van *Eindtijdwaan, is* dezelfde informatie ook beschikbaar op audio, video of DVD. *Israel in Prophecy* bevat 10 programma's van een half uur en is ook opgenomen voor een live publiek.

VERBORGEN GEVAREN IN HARRY POTTER

(DEELBOEKJE)

De *Harry Potter* romans en films hebben "een hele generatie kinderen betoverd" (*Time* Magazine, 23 juni 2003, blz. 6). De meesten beschouwen ze als onschuldige fictie, maar zou er een gevaar achter de magie kunnen schuilgaan? Gods laatste boek waarschuwt: "door tovenarij zijn alle volken misleid" (Openbaring 18:23). Zal Pottermania bijdragen aan de vervulling van deze voorspelling? Het boek van Steve Wohlberg is goed onderzocht, eerlijk en eye-opening.

ALLEEN ORDERLIJN,

BEL GRATIS: (800) 795-7171. VISA/MASTERCARD GEACCEPTEERD

OF SCHRIJVEN:

ENDTIME INSIGHTS

POSTBUS 850
TEMPLETON, CA 93465

Steve Wohlbergs solide bijbelonderwijs beïnvloedt mensen over de hele wereld. Voor meer informatie over zijn groeiende radio en TV bediening, bezoek

www.endtimeinsights.com.

Extra exemplaren van dit boek en andere boektitels van DESTINY IMAGE zijn

verkrijgbaar bij uw plaatselijke boekhandel.

Voor een boekhandel bij u in de buurt, bel 1-800-722-6774

Stuur een aanvraag voor een catalogus naar:

Destiny Image® Publishers, Inc.
Postbus 310
Shippensburg, PA 17257-0310

"Spreken over de doelen van God voor deze en komende generaties"

Voor een volledige lijst van onze titels, **bezoek ons op www.destinyimage.com**